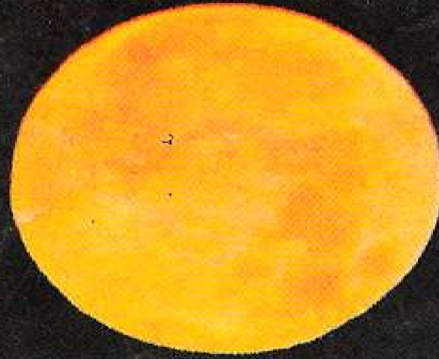

BASKAN
KURGU-BİLİM DİZİSİ

SÜPER KOMPÜTER COLOSSUS

D. F. JONES

SUPER KOMPUTER COLOSSUS

D.E JONES

BAŞKAN YAYINLARI

Yazan : **D. F. JONES**

Çeviren : FATOŞ SANDERSON

«COLOSSUS»

Ali Rıza Başkan Güzel Sanatlar Matbaasında dizilmiş ve basılmıştır. Başkan Yayınları A. Ş. İstanbul — 1984

Birinci Bölüm

FORBİN içinde bulunduğu zırhlı limuzin ile Beyaz Saray'a doğru ilerlerken, lüks kaplamalı koltuğuna dayanmış, direksiyondaki deniz piyade erinin ensesini seyrediyordu. Büyük anki bu an için oniki yıl boyunca nefes almamacasına çalışmıştıbirkaç dakika sonra gelecekti. Forbin bütün bu uğraşıların yalnızca kendi eseri olmadığım biliyordu. Üstelik bu büyük planlı çalışma ne bir kişi, ne de birkaç yüz kişi ile gerçekleştirilebilirdi. Bu planın arkasında iki ya da üçbin beyin olanca güçleri ile çalışmışlar, binlerce teknisyenin yardımım görmüşlerdi. Fakat...ve bu büyük bir fakattıbu planın taslak ve hayalleri yalnızca bir beyinden çıkmıştı, o da Forbin'di. Çalışmalar sona ermiş ve şimdi kutlama anı gelmişti. Bu anı bugüne kadar düşünüp zevklenebilecek zaman daha bulamamıştı ama şu anda bunun bilincindeydi. Ne yazık ki hissedebildiği tek şey, ruhundaki boşluk ve aşırı yorgunluktan başka bir şey değildi.

Kısaca geleceğini düşünüyordu ve biliyordu ki bu proje olmadan onun için hayatın hiçbir anlamı bulunmayacaktı. Kendisini şu son oniki yıl içinde sadece bu projeye adamış ve öylesine işin içine girmişti ki, dış dünya onun için gerçek olmaktan çıkmıştı. Neydi gerçek olan, şu binlerce mil uzaklıklara erişen dünya mı, yoksa şu Başkan mı? O bir gerçek miydi acaba, belki de sadece bir aldatmacaydı.

Forbin'in dudakları titredi. Şoförün yanındaki emniyet görevlisi, yolcusunun şu anda neler düşündüğünü bilebilseydi, Forbin herhalde emniyet rizikosudur diye damga yiyebilirdi ve bu da Kuzey Amerika Birleşik Devletleri Başkanı ile görüşmesine az bir zaman kala hiç de hoş olmazdı herhalde. Uzun yıllar önce Kennedy'nin öldürülmeşinden bu yana, Başkanların korunması, koruyucuları içitı bir ödevden ziyade bir yemin etme,

incil'e el basma kadar kutsal bir hale gelmişti. Forbin bir emniyet görevlisinin durumunun ne olduğunu çok iyi bilirdi. Uç ayda bir psikoanaliz testlerine tabi tutulurlar, devamlı doktor kontrolundan geçerler ve özel hayatları sıkı bir gözetim altında bulunurdu. Okulları ayrı, oturdukları mahalleler, boş zamanlarını değerlendirme alanları ve hatta kiliseleri bile özeldir ve bütün bunlar Başkan kadar sıkı kontrol altında tutulur. Bu görevliler için Başkan'ın emniyeti haricinde başka hiçbir şeyin önemi yoktur. Altından çıkamayacakları herhangi bir problem ortaya çıktığında, görevleri, Yardım ve Himaye Dairesini haberdar etmektir. Açıklayamadığı birtakım problemler içinde çabalayıp duran kişilerin Başkan'ın yanında yerleri yoktur.

Forbin bu tür hayatı iyi bilirdi. Son on seneden fazla zaman içinde bunun benzerini yaşamıştı o da. Ama şimdi bunlar geride kalmış sayılırdı. Bütün bunların dışında, kendi kendine sorduğu, üstelik de sık sık sorduğu bir şey vardı, acaba Başkan tamamen bitmiş bulunan bir projenin, kendi şahsi selahiyeti ve bulunduğu makamın statüsüne yapabileceği yan etkileri hiç düşünmüş müydü?

Limuzin gittikçe yavaşlayarak, Beyaz Saray'ın girişine yönelmişti. Emniyet görevlisi öne doğru eğilerek radar sinyalini işletti ve belirli bir noktada durarak radar dalgalarının doğruluğunu kontrol etti. Başkan'ı sokaktaki adamdan ayıran şu önlerine dikilmiş kocaman kapılar, gerekli sinyal verildiği anda otomatik olarak açılacak ve böylece araba ilk engelini aşmış olacaktı. Forbin bundan önceki ziyaretlerinden biliyordu. İlk kapılardan geçtiklerinde, iç kapılar açılır açılmaz, dış kapılar bir yıldırım hızı ile kapanacaklardı. Herhangi bir yanlış hareket halinde ne olacağını tabii bilemiyordu ama bu iki yüksek duvar arasında her seferinde kapana kısılmış gibi bir hisse kapılmak hiç de hoş değildi.

Araba sessizce yan girişe doğru yol aldı ve daha durmadan, emniyet görevlisi dışarı fırladı ve ilerde duran diğer arkadaşına hizmet kartını ve gerekli kâğıtları gösterdi.

Forbin yerinden kıpırdamamıştı. Limuzinin kapılarının kilitli olduğunu biliyordu ve bu kimliğinin kesin kontrolüne kadar böyle kalacaktı. Nihayet tüm kontroller bitmiş ve arabanın kapıları açılmıştı. Forbin indi ve görevlinin şüpheli bakışları altında ceketinin fermuarını kapattı. Kontrol odasında, kişiliksiz ve suskun bir görevlinin piyanist parmaklarını andıran elleri ile tepeden tırnağa kontrol edildi, çantası röntgen ışınları ile araştırıldı. Nişanı başka bir görevli tarafından uzun uzadıya incelendi. Bu nişan aslında çok değerli bir şeydi ama anlaşılan burada hiç kıymeti yoktu.

Forbin ve refakatçisi nihayet, kendilerini başkanlık bölümüne ulaştıracak olan koridorda yürümeye başladılar. Gaz ve kurşun geçirmeyen camlı bir kabinin önüne geldiklerinde, yeniden kâğıtları kontrol edildi. Forbin mikrofona, huzura kabul saatini söyledi ve bunu, memur listesinde işaret etti.

— Tamam Bay Forbin, içeri girebilirsiniz.

Başkanlık bölümünde emniyet tedbirleri sanki daha bir yumuşama gösteriyordu ama bu sadece bir aldatmacaydı. Gerçekte ise Başkan’ın koruyucuları tepeden tırnağa silahla donanmış son derece uyanık kişilerdi ve herhangi bir şüphe anında, bir saniye dahi düşünmeden ve kimlik falan sormaya gerek duymadan derhal harekete geçerler ve işi bitiriverirlerdi. Yalnızca onların, kapıyı vurmadan Başkan odasına girmeye izinleri vardı. Başkan başını sallayınca hiç ses çıkarmadan geri çekilirler, başım sallamadığı sürece de içerde kalırlardı. Forbin bu kişilerin dört yıl boyunca hep bu şekilde nasıl yaşadıklarına şaşardı, hatta bazdarının bir ikinci devreye kaldıkları da olurdu. En kötüsü de tüm koridor ve

odaların dışarı açılan taraflarında bulunan izleyici gözler şeklindeki televizyon kameralarıydı.

Bundan böyle bütün bu uğraşılara gerek kalmayacaktı.

Forbin ön odaya girdiğinde, başyaver LA ellerini uzatarak onu karşıladı.

— Sevgili Forbin, sizi gördüğüme çok memnun oldum, dedi, sonra duvardaki saate bakarak ilave etti. Her zamanki gibi yine tam dakikasında...

Dostça el sıkıştılar. Forbin ağzının içinde bir şeyler mırıldandı ama sık sık görüştükleri halde başyaverin ismini bir türlü hatırlayamadı. Bütün bunlar, şu karşısında duran adam bile, Foıbin için dünyanın gerçek olmayan taraflarıydı.

LA bir düğmeye bastı ve Forbin'e gülümseyerek bakarken:

— Sayın Başkan, diye seslendi, Profesör Forbin. buradalar.

Başkanın sesi çift kapıların yanındaki hoparlörden yankılandı.

— İçeri gelebilir!

Başyaver bunu sadece başı ile tasdik ederek, kapının kanadını açmak için öne doğru ilerledi. Kapı kanatlarının her ikisi de sadece devlet adamlarının ziyaretleri sırasında açılırdı. Forbin başı ile LA'ya teşekkürlerini bildirdi ve azizlerin en büyüğü, Sayın Başkan'ın bulunduğu odaya girdi. Kapı ardından sessizce kapanmıştı.

Başkan'ın ziyaretçileri onu genellikle, kırmızı deri ile kaplanmış, üstünde Amerikan bayrağı duran büyük yazı

masasının arkasında, sanki saray fotoğrafçılarını beklermiş gibi poz vermiş bir şekilde bulurlardı. Forbin onu bu pozda çok görmüştü ama bugün durum biraz daha değişikti.

Başkan belli ki Forbin'in ismi anons edildiğinde odanın içinde bir aşağı bir yukarı gidip gelmekteydi. Şimdi

Forbin içeri girdiğinde, ellerini ona doğru uzatarak karşıladı.

— Sayın Başkan.

Forbin sesine ciddi bir ton vermeye çalışıyordu. Uzunca bir zaman el sıkıştılar. Şişman kısa boylu Başkan, kırmızı yüzü ile son derece dinamik bir insan olduğunu ilk bakışta belli ediyordu. Öyle bir insan örneği ki, ne istediğini bilen ve bu istediğini de ne pahasına olursa olsun elde eden bir insandı. Bilim adamı Forbin, daha uzun boylu ve daha ince yapılı, eriştiği zirveye ulaşabilmek için ne denli enerji sarf ettiğini etrafına hiç belli etmeyen bir kişiydi. İkisi de aşağı yukarı aynı yaştaydılar. Elli yaşın başlangıcında, her ne kadar yüzyıl öncesi daha genç görünmeleri mümkün ise de.

Başkan, Forbin'in omuzu üzerinden kapıya doğru bağırdı:

— Prytzkammer!

«Tamam,» diye düşündü Forbin. «Adamın ismi buydu işte!»

— Emirleriniz Sayın Başkan...

— Rahatsız edilmek istemiyorum, bunun için dikkat edin ve ayrıca şu Allahm cezası şeyi de söndürün.

— Emredersiniz Efendim.

Çift kapıların üstündeki kırmızı ışık derhal söndü. Başkan Beyaz Saray'da öyle kolay elde edilemeyecek bir molaya kavuşmuştu böylece. Sıkı sıkıya tuttuğu Formin'in ellerini bıraktı, yüzündeki gülümseme kaybolmuştu. Çatık kaşlarla Forbin'in yüzünü inceliyordu:

— Evet Forbin?

Forbin onun bu bakışma soğukkanlılıkla cevap verdi. Beklenilen an gelmişti işte.

— Sayın Başkanım, Colossus Projesi sona ermiştir ve emirlerinizle çalıştırılmaya başlanabilir.

Başkan uzunca bir müddet Forbin'e baktı. Kahverengiyeşil gözleri ile karşısındakinin yüzünü keşfetmek ister gibi bir hali vardı. Aslında, ortada söylenilmemiş bir şeyler olduğunu hissetmişti, ayrıca bu anın tarihsel bir an okluğunu ve kendisinin de onları takip edecek nesiller yararına son derece önemli ve faydalı bir işin sorumluluğunu yüklendiğinin bilincindeydi.

— Profesör, size sormak zorundayım ve samimi cevap istiyorum. Gerçekten bu Colossus Projesinin istenildiği gibi mükemmel ve amaçlara uygun bir şekilde işleyeceğinden kesinlikle emin misiniz?

— Sayın Başkan, tüm şartların, direktiflerin, özelliklerin ve parametre hesaplarının en ince noktalarına kadar tamam olduğundan eminim ve Colossus Projesinin böylelikle sona erdiğini söyleyebilirim. Tüm sistemin çalışmaya başlaması için sizin vereceğiniz işareti bekliyoruz.

Bu resmi açıklama karşısında Başkan'ın duyduğu memnuniyet son derece açıktı. Forbin, içinden adeta fışkıran hislerini, karşısındaki insanın kim olduğunu unutmamaya çalışarak bastırıyordu. Projenin sona ermiş

olmasına o da çok seviniyordu. Eğer bu sevinç kelimesi onun hislerini tarif etmeye yeterliyse tabii. Aslında bu, çok kaba kuvvetli; sözlerle anlatılamayacak bir histi. Başkan sadece işin kudret yanı ile ilgileniyordu. Kendi kudreti, daha doğrusu ülkesinin kudreti ile. Farbin'i enterese eden ise ortaya çıkardığı planın kudreti idi. İki adam arasındaki fark işte buradaydı.

Başkan tekrar elini uzattı:

— Forbin, bu çok büyük, unutulmaz bir an. Siz ve ben, tabii diğer binlerce insan, on seneden beridir bu düşünce ile yaşadık... (Forbin, bunun oniki senesini aldığını söylemek isterdi, Başkan hayatının iki senesini böylece silip atmıştı) ve bütün bunların şimdi gerçek olduğuna inanmak bana oldukça güç geliyor. Kuzey Amerika Birleşik Devletlerinin Başkomutanı ve Başkanı olarak, tarihte bir benzeri bulunmayan bu çalışmadan dolayı sizi tebrik ederim.

Tekrar el sıkıştılar. Başkan herşeyden önce neslini düşünüyordu, Forbin'in düşünceleri ise bambaşka bir yöndeydi. Bu çalışmanın bir benzeri bulunmadığını kesinlikle biliyordu ama acaba bunu Başkan gerçekten takdir edebilecek miydi?

Başkan kısaca güldü:

— Biraz sinirli görünüyorsunuz Forbin. Yolunda olmayan bir şeyler mi var, yoksa özel bir isteğiniz mi?

— Eğer karşısında değilseniz pipo içmek istiyordum.

Başkan bu kez samimiyetle güldü. Masasına giderek

döner koltuğuna oturdu.

— Siz çok enteresan bir insansınız Forbin. Bir insanın taşımak mecburiyetinde olduğu bir yükü onun

omuzlarından kaldırıyorsunuz, sonra da pipo içmek için ondan müsaade alıyorsunuz. İsterseniz Beyaz Saray'ı dahi yakabilirsiniz, bunun içiı size çakmağımı bile verebilirim.

Forbin piposunu çıkarıp doldurmaya başladı.

— Oturun oturun, ama daha önce bize içecek bir şeyler getirin. (Başkan, Forbin'e bir zamanlar Güneş Kralının Versay Sarayı'ndaki odasını süslemiş olan dolabın bir benzerini gösterdi) Ben buzlu Scotch içerim çünkü burada yalnızız. Toplantılarda bunu yapamıyorum, aksi takdirde Amerikan viski fabrikaları boğazıma sarılırlar.

Forbin iki büyük bardağa viski ile buz doldurup, birini dikkatle Başkan'ın masası üzerine koydu, kendisi de alçak bir koltuğa oturdu. Başkan boyunun kısalığı dolayısı ile, gelen ziyaretçilerinin alçak koltuklarda oturmalarını tercih ederdi.

Forbin piposunu yakarak bardağına bakmaya başladı. Başkan içkisinden bir yudum alarak, bardağını, masanın tam ortasına yerleştirdi.

— Sorularımın ancak yarısına cevap verdiniz. Yolunda olmayan bir şey mi var Sizin bir düşünceniz olduğu belli.

Forbin suskun duruyordu. Sonunda derin bir nefes alarak:

— Söze nasıl başlayacağımı bilemiyorum. Tüm perspektivler üzerinde yeterli bilginiz var ama doğruyu söylemek gerekirse, bütün direktiflerin açıklığı konusunda fazla düşünmeye zaman bulamadım, bu belki sizin için de böyle olmuştur. Sustu ve bardağını yarısına kadar içti, piposunu yeniden yaktı.

Başkan bardağını kaldırıp başka yere koydu.

— Bütün zorlukları yenip de biraz rahat nefes almaya başladığımız şu son zamanlarda, bu konu üzerinde oldukça sık düşünmeye başladım ve şundan emin oldum ki, Colossus bazı yan etkileri ile tehlikeli olabilir. Bu tıpkı bir zamanlar ay'a yarışa benziyor. Oraya ilk ulaşan bizler olabilmek için öylesine aceleci idik ki, hiç kimse şöyle bir durup da, acaba oraya gitmenin ne gibi bir faydası olabilir diye düşünemedi bile. Bir başka örnek vereyim size. Şu yan tedbirleri alınmadan yapılan haşarat öldürme projesinde, büyük bir arazi bölümünde tüm ekoloji altüst olmuştu. Batı bölgesindeki uyuz istilasını hatırlarsınız. Bu uyuz böceklerini yiyen haşaratlar ortadan yokolmuşlardı ama uyuz böcekleri, sıkılan zehir sayesinde öylesine çoğalmışlardı ki, bu yüzden bir, iki küçük şehir tamamen boşaltılmak zorunda kalmıştı. Asker, binlerce hektarlık araziyi bu beladan kurtulmak için yakmak zorunda kalmıştı, uyuz böceklerini azaltmak, haşaratı çoğaltmak, böylece dengeyi yeniden bulabilmek için. Yirmi yıl sonra bugün bile öyle bölgeler biliyorum ki, uyuz böceklerinin etkisi ile tavuk yetiştirmekten acizler. O plansızlığın acısını hâlâ çekiyoruz anlayacağınız. Ve bu yüzden de Çin'den yumurta ithal ediyoruz... (Bardağını bir dikişte boşalttı) Aslında derdimi istediğim gibi açıklayamadım. Ümit ederim ne demek istediğimi anladınız.

Başkan bardağını kaldırıp yeniden başka bir yere koydu. Yüzündeki gülümseme, inancının zayıflığını apaçık belli ediyordu.

— Beni çok korkuttunuz. Sandım ki Colossus'ta tamiri imkânsız bir bozukluk var. Fakat inanın bana, yan etkileri ben de düşündüm. Belki şimdi sizin verdiğiniz örneğin büyüklüğü kadar değil ama ona oldukça yakın. Esas ise ,şu anda istediğimiz sonuca ulaşmak, projeyi işleme koyduğumuz zaman da diğer etkileri üzerinde düşünürüz. (Birden yumruğunu masanın üzerine indirdi) Şu masanın arkasında neler olup bittiğinden sizin haberiniz bile yok.

Siz belki daha dünyada yokken, bu masada bir başkan oturuyordu; Truman! Masanın arkasına bir yazı tahtası koymuştu ve onda şunlar yazılıydı: «Sorumluluk burada dinlenir.» Son derece haklıydı bunda. Colossus işte bu sorumluluğu yüklenecek, bu megamilyon hayatın sorumluluğunu. Öyle bir sorumluluk ki, Roosevelt'ten bu yana tüm başkanların taşımak zorunda oldukları bir şey. Dert edinmeyin Forbin. Ben bütün bu zorluklarla başedeceğim. Bu yeni sistemin doğurması mümkün tüm zorluklarıyla...

«Anlayamadı» diye düşündü Forbin. Fakat öte yandan da, Başkan'ın ısrarla üzerinde durduğu «anlayış noktasını» da kabul ediyordu. Onun tek isteği, omuzlarındaki bu altından kalkılmaz sorumluluk yükünü atabilmekti ve bu istek, onun diğer hususlarda bir kör gibi hareket etmesine sebep oluyordu. Belki de başaracaktı. Forbin ayağa kalktı ve bardağını yazı masasının üstüne koydu:

— Muhtemelen siz haklısınız. Benimki belki de aldatıcı bir his. Bazen öyle bir hisse kapılıyorum ki, olay bizim bildiğimizden de daha önemli, daha büyükmüş gibi. Fakat şimdi bu benden size iletilecek olan bir sorumluluktur. Projenin çalışmaya başlaması hakkındaki önerileriniz nelerdir?

Başkan koltuğunu bir sağa bir sola oynatarak, Forbin'in yüzünü tetkik ediyordu!

— Siz son derece garip bir adamsınız Forbin. Dünyanın en büyük beyin fabrikasının idarecisi olarak, deliler gibi çalıştınız ve hayatınızın büyük bir bölümünü bu uğurda harcadınız. Öylesine bir para harcadınız ki, az daha devlet kasalarını boşaltıyordunuz. Şimdi bütün bu uğraşılar sonunda şurada sessizce oturmuş mızmızlanıp duruyorsunuz. Kuzum siz hiç heyecanlanmaz mısınız?

— Tabii, dedi Forbin. O hissi duyduğum anlar da olmuştur. Ama daha önce de söylediğim gibi, büyük

çaptaki haşaratı yok etme projesinin daha uygulanmasına başlanmadan, ben sonucun ne olabileceğini tahmin etmiştim. İşte şimdiki de buna benzer bir his ve o olayın sonunda nasıl bir felâketin meydana geldiğini biliyorsunuz.

— Evet ama onun da üstesinden gelmeyi başardık.

— Doğru. Uygulanan proje derhal durdurulmuştu ama bu işte durdurmak veya geriye dönüş imkânsız. Bu projenin de en önemli noktası bu ya zaten. Bir kez işletilmeye başlandı mıydı asla durdurmak mümkün olamayacaktır.

Başkan artık Forbin'in korku ve şüphelerinden bıkmaya başlamıştı anlaşılan.

— Tamam Forbin, tamam, tüm ikazlarınız için size teşekkür ederim. Ama söylediğiniz gibi, bundan böyle sorumluluk bana ait. İlerde ne olacağını bilmiyorsunuz. Bunu kim bilebilir ki? Ben gereğinden fazla memnunum. Böylece şimdi esas konuya geçebiliriz.

Başkan sadece Forbin'in düşünceleri duymak istemişti, o kadar. Bundan sonrası onun işiydi. Bütün bu çalışmaları karşılığı Forbin belki de bir üniversitenin başkanı olacaktı, bir şeref madalyası alacaktı, bu da yeterdi herhalde.

— Projenin harekete geçmesi hakkında bir çare düşündünüz mü Sayın Başkan

— Evet, bunu başarılı bir şekilde gerçekleştirmemiz gerek. Öylesine aranje etmeliyiz ki bu, sıcağın olduğu kadar soğuk savaşın da sonu olmalıdır. Colossus'un emniyeti için şu anda her türlü diskusyon yasak edilmiştir. Bu hususta savaş bölümünün psikoloji başkanı ile konuştum ve ideal bir sonuca vardık. Son derece basit ve direkt. Siz, tüm teknik provaların bitiminden sonra başlama sinyalini verdiğiniz anda, o güne kadar büyük

bir gizlilikte tutulacak olan bu tarihi olay, hiçbir sınırlanması olmadan etrafa duyurulacaktır. Açıkçası herşeyi masanın üstüne dökeceğiz. Herkese onun ne olduğunu, nasıl yapıldığını, plan ve resimleri açıklayacağız. Bu açıklama da bir basın toplantısında, televizyon vasıtası ile tüm dünyaya iletilecektir. Basın konferansını meydana getirecek gazetecilerin, son derece titizlikle, değişik bölgelerden seçilmiş dörtbeş kişi olması gerekiyor. Karşımda bostan korkuluğu istemiyorum. Direkt ve akıllıca sorular sorabilmeliler. Bu iş için Avrupa Birleşik Devletleri'ndeki iki adamımızı düşündüm. Bir ingiliz ve bir Fransız. Rus haberler servisinden bir adam ve Pan Afrika bölgesinden biri daha. Konferansın başında kısa bir açıklama yapacağım, sonra sorulacak sorulara cevap vereceğim ve sonuçta, yazılı bir açıklama yapılacak. İyi mi?

Projenin bu şekilde açıklanmasını düşünmek Forbin'in tüylerini diken diken etmişti ama bunun karşısında konuşamayacağını biliyordu, çünkü hiç faydası yoktu.

— Hiçbir bilgim yok Sayın Başkan. Ben sadece bir bilim adamıyım.

— Sadece bilim! Doğru! Ben de bundan yararlanmayı düşünüyordum zaten. Ben genel bir açıklama yapabilirim ama sorulara siz cevap vereceksiniz. İşin teknik yönünden hiç anlamam biliyorsunuz.

Forbin kaşlarını çattı:

— Evet biliyorum bu kolay bir şey değil, dedi Başkan. En iyisi bunu kendinize saklamanızdı ama şanssızlık. Siz de bizimle berabersiniz. Evet söyleyin bakalım, ne zaman başlayabiliriz?

— Eee, ben daha birkaç inceleme ve prova yapmak istiyorum, bu da bir günden fazla sürmez. En fazla iki gün diyelim.

Forbin pencereye yaklaşıp dışarı baktı. Geriye dönmeden konuşmasını devam ettirdi:

— Özür dilerim ben hep tekrarlıyorum Sayın Başkan ama siz gerçekten bu derece emin misiniz? Yani bu işe bir başladık mıydı bir daha asla geriye dönüşümüz olmadığım kesinlikle idrak ettiniz mi? İlk atom bombası ile dünya nasıl bir anda değişmişti, işte bu da...

— Bana bakın Forbin, konu burada kapanmıştır. Ben durumdan memnunum, siz neden değilsiniz?

Saatine baktı, bu artık gitme zamanının geldiğini Forbin'e bildiren bir işaretti ama, o hiç de oralı olmadı.

— Ben yıllardan beri bu proje ile yaşıyorum. Gecemi gündüzüme katarak emniyet bölgesi içinde çalıştım, tetkik ettim, deneyler yaptım ve yine çalıştım. Tüm dünyam orasıydı, bunun dışındaki herşeyden sıyırdım kendimi. Bir yıldan beridir evimin kapısından içeri giremedim. Hep orada burada kaldım ama mutluydum. Şimdi herşeyin sonuna geldik ve son haftalarda, bütün bu yaptıklarımızın ne olduğu bilincine vardım. Proje pratikte de başarıya ulaşınca artık tekrarlanacak bir şey kalmamıştı. Onu defalarca denemiştik. Derken birisi yeni bir fikir attı ortaya. Onun bu fikrine göre; en son yapılacak deneyde sadece Colossus'un kendisine itimat etmemiz gerekiyordu. Bunun üzerine, bir haftalık bir görüşmeden sonra, Yale Grubu ile vardığımız sonuçta, bu son deneyi Colossus'un kendisinden başka kimsenin daha iyi yapamayacağı sonucuna vardık. Böylece biz programladık ve Colossus bir ışıkhızı çabukluğu ile kendisini tetkike başladı. Uç gün üç gece süre ile. Buraya gelmemden bir saat önce de bize, gücünden ve mükemmelliğinden kesinlikle memnun olduğunu bildirdi. îşte beni de korkutan buydu. Biliyorum ki bu kişi... yani bu alet, USNA'nın en başarılı beyninden de üstün bir güce sahip. Bu korkunç bir şey. Ulaşılamaz bir güç yani.

— Evet böyle söylenebilir. Sizin probleminiz bu projeye çok yakın ve her zaman beraber olmanız Forbin. Demek Colossus çok daha gelişmiş bir beyine sahip, çok güzel! Bizim de ulaşmak istediğimiz bu noktaydı zaten. Hayır Profesör, hiçbir tereddüte yer yok. Şimdi işe başlıyoruz. (Başkan bir düğmeye dokundu) Size yazılı bir direktif vereceğim.

Başyaver Prytzkammer içeri girerek Başkan'ın önüne kadar geldi.

— P, yazın ama şahsen daktilo edin. Hazır olduğunuz zaman, diyelim iki dakika içinde, imzalamam için bana getirin. Profesör Forbin'e. Colossus Projesinin yürütücü Başkam. Sahip olduğum özellik açısından, hayır sahip olduğum çift özellik ile, Kuzey Amerika Birleşik Devletleri'nin Başkanı ve ordu Başkomutanı olarak, size Colossus'u... (koltuğunda dönerek Forbin'e baktı) Beş'inde, saat sekiz'de nasıl? Böylece size kırksekiz saatlik bir zaman kalıyor.

— Bu yeter.

—Tamam P, yazmaya devam edin... Colossus'u ayın beşinde saat sekizde işleme sokmanız emrini veriyorum... Hepsi bu kadar. Beşin saat sekizine kadar bu proje son derece gizli kalacaktır ve ondan sonra da serbesttir.

Yaver son derece şaşırmıştı:

— Serbest mi efendim?

— Evet öyle.

— Emredersiniz Sayın Başkan.

— Ayrıca Dışişleri Bakanına da bildirin, bir saat içinde bir kabine oturumu hazırlasın ve bunun için de bütün üyelerin hazır olmasını sağlayın. Şehir dışında bulunanlar

da, derhal direkt televizyon kanalı ile Başkanlıkla temasa geçsinler ve siz şimdi derhal direktifleri hazırlayın. (Başkan Forbine dönerek gülümsedi) Şimdi tekerlek çevriliyor.

Forbin yavaşça başını salladı: — Evet Sayın Başkan, dedi, öyle oluyor.

İkinci Bölüm

BAŞKAN'IN yanından ayrıldıktan bir saat sonra, Forbin emniyet bölgesini takip eden çakıllı yoldan, Washington'dan ikiyüzelli mil uzaklıkta olan bürosuna doğru yürüyordu. Kabinindeki tüm haberleşme ve telefon bağlantılarını kestirdiği için uçuş son derece sakin geçmiş, böylece o da tüm düşüncelerini Colossus Projesi ve son olaylar üzerinde toplayabilmişti. Başkan ile konuşmaları hiç de ümit ettiği ve planladığı gibi gerçekleşmemişti. Forbin, hissettiklerini, gerçekten hissettiklerini, anlatabilmekten aciz kalmıştı. Aslında anlatabilseydi de bunun Başkan'ı etkilemiyeceğini biliyordu. Ona belli bir noktaya kadar saygı duyuluyordu ama işte o kadar. Daha başkanlık bölümünü terkettiği anda Başkan'ın onu unuttuğu kesindi. Başkan için bir insanın, bir çakmaktan daha fazla değeri yoktu. Klik! Alev oradaydı, yakılabilir ve söndürülebilirdi. Tabii çakmak için de birtakım çalışmalar gerekiyordu. Gaz doldurmak, silip parlatmak, tıpkı bir insanı da övücü sözlerle şereflendirmek gibi. Ama bu yeterli değildi bir insan için. Bu sadece ondan gelecekte ne beklendiği anlamına geliyordu, ortaya çıkardığı işin büyüklüğü ise unutulmuştu. Oysa Forbin şuna inanıyordu: Gelecekte öyle durumlar olabilirdi ki insan bunların karşısında korkudan aciz kalabilir, hiçbir şey yapamazdı. Bir dizi madeni parayı başparmağı ile işaretparmağı arasında tutmak mümkündü, onları istediği gibi evirip çevirmek, yere paralel tutmak, biraz çalışma ile becerilirdi ama biraz dikkatsizlik ve ufak bir hata ile bütün bu paralar parmakların arasından kayıp yere düşebilir ve bilinmeyen yönlere dağılabilirdi. Bunları yapıştırmak için bir madde yoktu, tek çözüm kuvvetli, sadece kuvvet.

Samimiyet ve şahsi ilgi olmadan anlayış da olamazdı ve bu durumda bütün bunların olmayışı da bir tehlike anlamına geliyordu.

Forbin bürosundaki ön odaya girdiğinde, asistanı ile sekreterinin öpüşmekte olduklarım kızgınlıkla gördü,. «Şüphesiz biraz anlayış ve samimiyet arayışındalar,» diye düşündü. Onu görünce asistan kendini zorlukla kızın kollarından kurtardı.

— Bir şey mi kaybettiniz Johnson? diye sordu Forbin. Kızgınlığı bir anda geçmişti.

— Özür dilerim Profesör diye mırıldanan Johnson kapıya doğru gitti. Sekreter de bluzunu kapamaya uğraşıyordu ama körolası fermuar yerinden kıpırdamıyordu.

Forbin gülümsedi ve asistanına döndü:

— Size bir iki öğüt vereyim Johnson. Öğle tatiline kadar kendinizi tutmaya çalışın, hatta akşam paydosuna kadar. Ama dayanamıyorsanız, bu biyolojik incelemelerinizi bir daha dinlenme odasında yapın lütfen. Oranın da boş olduğu bir anı bulabilirsiniz herhalde.

Johnson emin olmayan bir yüz ifadesi ile kapıda dururken, Forbin bu kez sekreterine döndü:

— Size de bir tavsiye ve öğüt Angela, bundan böyle bluzlarınızda şu modası geçmiş, bilinen düğmeleri kullanın, hiç olmazsa kapaması daha garantili olur. Şimdi lütfen içeriye girin de üstünüzü başınızı orada düzeltin. Şu andaki durumunuz pek de rahat olmasa gerek.

— Teşekkür ederim Şef. Angela onun bu tavsiyesini derhal tatbik elti.

— Johnson, AGrubunu saat 15.30'da burada toplanması için haberdar edin.

— Tamam Profesör, 15.30, teşekkürler. Johnson kapının arkasında kayboldu.

Bu arada sekreter üstünü başını düzeltmiş tekrar odaya girdi.

— Angela, Grup A'yı saat 15.30'da buraya toplayacağım. Johnson hepsine haber verecek. Siz de beni telefon edenlerden uzak tutmaya bakın. Tabii Başkan hariç. Bana ihtiyacı olduğu an buradayım.

— Tamam Şef.

Angela güzel bir kızdı. Batıdan gelmiş, güzelliği yanı sıra, çalışkan ve iyi yetişmiş bir insandı. Forbin onu, kendisini «şef» diye çağırmaktan bir türlü vazgeçiremememişti. Aslında bu da hoşuna gitmiyor değildi hani. Şimdiye kadar ne onunla ne de başka bir kadınla dinlenme odasında bulunmamıştı. İşi için sarfettiği enerji yeterli olmuştu ona ama şimdi tüm çalışmalar bittiğine göre, kendi istikbalini; evlenip bir aile kurması fikrini düşünmeye başlaması hiç de fena olmasa gerekti. Aslında kırk yaş bunun için en uygun olanıydı ama ellisinde de insan çok geç kalmış sayılmazdı. Bu yaştaki erkeklerde genellikle vücutça iyi bir formda sayılırdı ve çoğunluktan ayırt etmek doğru olmazdı onları.

Forbin kendi düşüncelerine kendi şaşarak, çalışma odasına girdi. Kadınlar yine unutulmuşlardı. Kendisini tamamen ana tema üzerinde konsantre etmişti Colossus'un faaliyete geçirilmesi.

Üçüncü Bölüm

— İŞTE hepsi bu kadar Forbin, dedi Başkan. Parametre haricindeki tüm sorulara cevap verebilirsiniz, sadece o konu gizli tutulmalıdır. Karşımızdakilere herşeyi açıklamakta bir mana yok. Ayrıca ellerine tüm delilleri verip Colossus'u sinirlendirmek de gereksiz.

Son buluşmalarından bu yana kırksekiz saat geçmişti. Tüm dünyaya nakledilecek olan televizyon yayınının

başlamasına birkaç dakika kalmıştı. Başkan ve Forbin, kırışıksız gömlekleri ve şık elbiseleri ile hazır bekliyorlardı. Şu anda Başkanın odasında yalnızdılar ama dışardan gelen seslere bakılırsa, LA'nin odasında oldukça bir kalabalığın toplandığı anlaşılıyordu.

Başkan'ın tam havasında olduğu belliydi. Yüzü daha da kızarmış; gözleri heyecandan pırıl pırıldı. Forbin onun yüz renginin beyaz gömleği ve lacivert elbisesi ile güzel bir uyum teşkil ettiğini ve bunun ekranda tanı bir vatanperverlik havası yaratacağını düşünüyordu. Bu sırada Prytzkammer'in hoparlörden sesi duyuldu:

— Beş dakika Sayın Başkan...

Başkan artık yerinde duramıyordu. Ellerini oğuşturarak:

— Bir yudum ilaç için yeterli zaman var, dedi. Forbin bardakları getirin kuzum.

Forbin Başkan'a bardağını verdi. Başkan yerinden kalkarak bardağı aldı, Forbin bunun arkasından ne geleceğini biliyordu.

— Colossus'a ve bize Forbin!..

İçkilerini içtiler. Forbin nazikçe konuştu:

— Müsaadenizle Efendim benim de bir dileğim var.

— Tabii buyurun.

Forbin bardağını kaldırdı ve Başkan'a baktı:

— Dünya'ya!..

Başkan Forbin'e dikkatli bir şekilde baktı, sanki tüm keyfi kaçmış gibiydi, sonra birden gülümsedi:

— Neden olmasın?.. Çok iyi fikir... Şu Allahın cezası dünyaya!

***

Başkan'ın heyecanı ona da geçmiş olacaktı ki, Prytzkammer her zamanki soğukkanlılığını göstermekte zorluk çekiyordu. Etrafındaki beş gazeteci, iki kameraman ve prodüktöre bakarak, eski günlerdeki gibi metrelerce elektrik kablolarının, projektörlerin, özel mikrofonların artık tarihe karıştıklarına şükrediyordu. Kameramanlar yayın başlangıcından dört dakika önce portatif televizyon kameraları ile gelmişler ve antenleri yerleştirmişlerdi, herşey birkaç dakika içinde hazırdı. Bunlar branşlarında son derece başarılı insanlardı; herşeyi görmüş, her yerde bulunmuş, tecrübeli kişilerdi.

Gazeteciler de son derece seçkin bir grup teşkil ediyordu. Tass Ajansından Kirowitsch iri yarı, geniş omuzlu ukâla görünüşlü bir adamdı. Plantain, Avrupa Birleşik Devletleri'nden bir ingiliz gazeteci idi; son derece bilgili, küçük yapılı bir adamdı, en altından kalkılmaz soruları bulup çıkarmakta üstüne yoktu. Onun yanında diğer Avrupalı, Fransız Bugay vardı. PanAfrika'dan M'taka, iyi ve ağır başlı bir insan ama diğerleri kadar başarılı değildi. Sonuncusu USNA'dan Mazon, NoıAm'ın yıldız gazetecisiydi. Burada da başrol ona düşüyordu.

Kameramanların aksine, basın temsilcilerinin sıkıldıkları her hallerinden belli oluyordu. Ofisyel olarak bildikleri tek şey; Başkan'ın dünya çapında önemli olan bir açıklamada bulunacağı ve onların da bunun sonucunda birtakım sorular sorabilecekleriydi.

— Sakın unutmayın beyler, dedi Prytzkammer, sizler tüm insanlığın temsilcilerisiniz burada. Örneklerin en iyisini vermeye çalışın ve sorularınızla yayını amacının içine sokun.

— Korkmayın, dedi Mazon, en azından kavgaya tutuşmayacağımızı garanti edebilirim.

Diğerleri de gülüşerek onu tasdik ettiler. Hepsi de aslan payının kendilerinde olduğunu sanıyorlardı.

Platain, Prytzkammer'e yorgun bir şekilde gülümseyerek:

— Eğer bu açıklamanın hangi konu üzerinde olduğunu bilseydik, bu bize biraz olsun bir avantaj verebilirdi, dedi.

îş arkadaşları da onun bu fikrine katıldılar.

— Özür dilerim beyler ama bu Başkan'ın emri. Üstelik istesem de bir şey söyleyemem çünkü olan bitenden zerre kadar haberim yok.

Gazeteciler sustular. Bu cevaba söylenecek bir laf yoktu.

Televizyon idaresi her iki kronometresini de kontrol ederek, yayına iki dakika kaldığını haber verdi.

Gazetecilerin dördü de bir ağızdan sorular sormaya başlamışlardı, içlerinde sadece Mazon susuyordu. Belki de onun bu olaydan haberi vardı. Onun için de şimdi burada gereksiz yere çırpınıp durmuyordu.

Prytzkammer tüm soruları geri çevirip elindeki notları inceliyordu. Program idarecisinin kameramana işaret verdiğini gördü ve prodüktöre dönerek:

— Tavsiyem, gazetecileri tanıtana kadar kameraların beni göstermeleri, dedi. Onları sıraya göre sunduktan sonra, yine kameralarınızı bana çevirin ve gidip Başkan'ı karşılamamı takip edin. Ondan sonra kamera Başkan ile Forbin'in üzerine çevrilsin, tamam mı?

Prodüktör başı ile tasdik etti.

— Forbin mi? diye yerinden fırladı Mazon, öyleyse doğru...

Diğerleri soru dolu bakışlarını ona çevirdiklerinde ise, yardımına prodüktör yetişmişti:

— Sessizlik lütfen! Üyelerin tanıtımına beş, Başkan’ın gelmesine kırkbeş saniye kaldı.

Prytzkammer'in hiddetli yüz ifadesi, yerini gülümsemeye bıraktı. Kamera I'in ikaz lambası yanıp sönmeye başlamıştı, derken etraf aydınlandı, LA gülümsemesine devam ederek bakışlarını kameraya çevirdi ve konuşmaya başladı.

— Burası Washington, Beyaz Saray. Bu basın konferansı tüm istasyon vericileri vasıtası ile Kuzey Amerika Birleşik Devletleri ve Güney Amerika Birleşik Devletleri tarafından alınacaktır. Ayrıca enternasyonal vericiler ile yayın, Pan Afrika Cumhuriyeti, Avrupa Birleşik Devletleri, Yakın Doğu, Japon Cumhuriyetleri Bölgesi ve nihayet Avustralya'da da izlenecektir. Bunun içine Sovyet Bloğu da dahildir ama şu anda onların ne yapacaklarını, yayını kabul edip etmeyeceklerini bilmiyoruz. (LA, Kamera II tarafından takip edilerek masasının etrafında döndü) birkaç saniye sonra Kuzey Amerika Birleşik Devletleri Başkanı tarafından son derece önemli bir açıklama yapılacaktır. Sizler, dünya halkları burada, şu gördüğünüz beyler tarafından temsil ediliyorsunuz... (Sonra gazetecileri sıraya göre tanıttı) İşte bunlar sizin reprezantanlarınızdır. Başkan'ın açıklamasından sonra konuyla ilgili sorular yöneltеceklerdir... (Prytzkammer konuşmasına ara vererek gazetecilere baktı, sonra tekrar kameraya dönerek) Sayın Beyler, Hür Dünyanın Halkları, işte Başkanımız...

Yavaşça çift kapılara doğru ilerledi ve kanatları açtı. Kamera II onun arkasından giderek görüntüleri izliyordu,

gazeteciler Sayın Başkan'ın sağ ve solunda yer alırlarken, LA'da yazı masasının yanında durmakta olan Forbin'in yanına gitti.

Başkan herkesin yerine yerleşmesini bekledikten sonra öne doğru eğildi, dirseklerini masanın üzerine koydu ve parmaklarım birleştirdi. Böylece duruşuna güven verici bir hava vermiş oluyordu:

— Sevgili vatandaşlarım, diyerek sakin ve adeta neşeli bir sesle söze başladı. Öğrendiğime göre bu yayın, dünyanın yarıdan fazlası tarafından televizyonlarda izlenecek ve diğer yüzde on'da radyolarından dinleyecekler. Muhakkak ki sorup duruyorsunuz, bu kadar önemli olan şey nedir diye. Biz, insanlık tarihinde ve planetimizde, iyi ya da kötü, ben tüm kalbimle bunun iyi olmasını diliyorum, bir dönüm noktasına gelmiş bulunuyoruz. Geçmişinde pek çok döniim noktaları yaşamıştır insanoğlu. Bunun ilki ateşin keşfedilmesi idi, ikincisi de tekerleğin bulunması, bunu motorun keşfi takip etti. içimizde herhalde atom bombasının korkunçluğunu ve onun ardından gelen diğer teknik buluşları bilecek kadar yaşlılarımız bulunuyor. Dünya politikasının şanssız davranışları olmasaydı bütün bu buluşların zevkine varabilirdik herhalde. Milletler arasındaki anlaşmazlıklar ve bunların rizikoları ortadan kaldırılsaydı, yaşantımız şüphesiz çok zevkli olabilirdi. Bir altın çağı gerçekleşebilirdi, üstelik! (Başkan masaya vuracağı yerde sadece bir parmağını kaldırmakla yetindi, yorgun söze devam etti) Fakat bunun yerine bizler, nesiler boyunca devam edegelen politik kuvvet gösterilerimizde inat ettik durduk. Biz hür dünyanın insanları, savaş istemiyoruz artık, bunu sizlerin de istemeyeceğinizden eminim. Buna rağmen tarihte yapmış olduğumuz hataları tekrar etmekten geri kalmıyoruz. Birimizden biri dünyanın sonu olabilecek birtakım rizikolara girmekten çekinmiyor. Eski bir atasözü der ki; herkes bir hata yapabilir, ama işte bu hatalardan biri,

düzeltilmesi imkânsız bazı sonuçlar doğurabilir. Hepimiz insanız ve bazen insanlığa yarışmayan risklere girişiyoruz. Yüzyılımızın büyük filozoflarından Bertrand Bussell'in bir sözü vardır: İnsan birisinin on dakika boyunca bir tel üzerinde denge sağlayarak durmasını bekleyebilir ama bunun ikiyüz yıl boyunca hiçbir kaza olmadan tekrarlanmasını beklemek son derece mantıksız olur. İşte biz Birleşik Devletler de bunun bilincine varmış bulunuyoruz ve bunun için de yıllardan beri zorlu bir çalışma verdik. Şu dakikaya kadar da çalışma büyük bir gizlilik içinde tutulmuştur. Çok zahmet ve uğraşılara malolmuştur bu, fakat şimdi şurada, sizlerle, bütün bu çalışmaların başarı ile sona erdiği sevincini paylaşmaktan büyük bir haz duymaktayım...

Başkan şu anda gazetecilerin tüm dikkatlerini üzerine çekmiş bulunuyordu. Hepsi de hareketsiz yerlerinde oturuyorlar ve büyük bir dikkatle dinliyordu. Şu anda işi olmayan kameraman bile dikkat kesilmişti. Başkan bu dramatik sahneyi daha da uzatabilmek amacı ile sözünü kesip, suyundan bir yudum içti. Memnuniyetle, üzerine dikilmiş kameraya baktı ve boyunu uzatabilmek için yerinde biraz daha yükselmeye çalıştı ve sözüne devam etti:

— Kuzey Amerika Birleşik Devletleri'nin Başkanı olarak, siz dünya halklarına burada açıklıyorum, milletlerin savunması ve onlarla birlikte hür dünyanın savunması, bugün sabah saat 8'den itibaren bir makinenin sorumluluğu altına girmiş bulunmaktadır. Ülkenin en başta gelen kişisi olarak, halkımın bir savaşa katılıp katılmayacağına karar verme yetkisi bana aittir. Fakat bu karar şu andan itibaren ise Colossus'a aittir. Evet, bu makinenin ismi Colossus'tur. Gerçekte o sadece elektronik bir beyindir ama bugüne kadar yapılmış olanların çok çok fazla ilerisinde olan bir alettir. Kendisine gönderilecek olan haber ve olayları, en ince noktalarına kadar inceleyip hiçbir şekilde hisse yer

vermeksizin gereken kararları alır. Eğer bu karar bir saldırı lehinde sonuçlanmışsa, tabii ki bu sonuç son derece mantıki incelemeler sonunda varılmış olan bir sonuç olacaktır ve Colossus derhal harekete geçer. Diyelim saldırı dört saat içinde başlayacaktır, Colossus silah sistemlerini kontrol eder, gönderilecek ve kullanılacak olanları, yani kendisi için en doğru ve mükemmel yol hangisi ise 011u seçer.

Colossus zamanımızın en büyük dehalarından daha da muazzam bir hafıza gücüne sahiptir ve bunların da üstündeki bir diğer meziyeti hiçbir his tanımamasıdır. O ne korku, ne nefret, ne de kıskançlık tanır. Bütün bu kelimeler onun için anlamı olmayan şeylerdir. Ani hissi heyecanlara kapılarak kararlar vermez asla ama en önemlisi de her kararını yüzde yüz kesin olarak tam yerinde verir.

Bizler USNA halkı, şimdi bir şemsiye altında yaşıyoruz ama asla Colossus'un gölgesi altında değil vatandaşlarım. Tüm ümidimiz, makinenin mecburiyet altında kalıp kader yazıcı bir kararı vermemesidir.

Başkan tekrar suyundan bir yudum aldı. Tass muhabiri Kirowitsch'in bir şeyler söylemek istediğini farketti, aynı zamanda da Prytzkammer'in işaret verdiğini gördü. Diğer gazeteciler sanki sağır olmuşlar gibi yerlerinde çakılmış oturuyorlardı. Başkan açıklamasının ümit ettiğinden de daha heyecan yarattığını sezinleyerek, memnuniyetle sözüne devam etti.

— Hür dünyanın insanları bizler, savaş istemiyoruz. Eğer buna kalkışmassak olmayacaktır da. Colossus'a sahip olduğumuz şu andan itibaren, ekstra bir bölümü hariç, orduya da ihtiyacımız yok artık. Bunu takibeden beş yıl zarfında, orduya yapılan harcamaların ve asker sayısının yüzde yetmişbeş oranında azaltılabileceği kanısındayım.

Bütün dünyaya, Colossus'un nasıl çalıştığını, nasıl meydana geldiğini ve sadece insanların emniyeti ve mutluluğu için oluşturulduğunu göstermeye hazırız. Colossus sadece bir savunma sistemidir. Bunun böyle bilinmesi gerekir. Sovyet Bloğuna bunu inandırabilirsek ki, Colossus sadece savunma ile vazifelendirilmiştir ve deniz, kara ve hava kuvvetlerimizin tüm görevlerini üstlenmiştir, o zaman zannediyorum ki devamlı bir barışa gidilecek en büyük adım atılmış olacaktır. Bu da uzun zamandır tüm dünyayı perişan eden soğuk savaşın sonu demektir. (Başkan koltuğunu döndürerek gazetecilere baktı) Beyler şimdi sorularınızı cevaplandırmaya hazırım. Tüm teknik ayrıntıların açıklanması için de, Profesör Forbin yanımda bulunmaktadır. Kendisi dünya elektronik beyinleri uzmanıdır ve ondan başka kimse Colossus'u daha iyi tanıyamaz. Oniki yıldan beridir, Harvard üniversitesinde bir araya topladığı çok kıymetli arkadaşlarla birlikte bu proje üstünde çalışmıştır. Forbin'e başı ile işaret verdi ve Forbin koltuğunun arkasına geçti.

Mazon diğerleri arasında ilk konuşabilen olmuştu:

— Bu yapılan açıklamaları bir anda hazmedebilmek oldukça güç Sayın Başkan. Tabiatın kendi özlüğünden çıkarılıp Colossus'un ellerine teslim edildiğini duymak beni oldukça şaşırttı. Bu makine düşünülebilir mi?

— Bay Mazon, bu profesöre ait bir sorudur.

Zavallı Forbin bütün bu olaylardan ziyade, televizyon kameralarının varlığından dolayı kendisini son derece sinirli hissediyordu, üstelik şu üstündeki rahatsız kostümü de rahat bir günlük cekete tercih ederdi. Ellerini nereye koyacağını bile bilmiyordu.

— Düşünebilir mi? diye soruyu tekrarladı. (Böylece zaman kazanmaya çalışıyordu) Elektronik beyin sözcüğünün popüler olan tanıtımı, bir ile iki sayıları

arasındaki farkı ayırt etmeleridir. Bu, bütün kompüterlerin ana esasıdır. Colossus bünyesinde çok sayıda kompüter bulundurmaktadır ama esas çekirdeği olan makine kompleksi son derece geliştirilmiş bir düzeydedir. Colossus, tam söylemek gerekirse, gerçek bir beyindir. Belli bir noktaya kadar düşünür ama his kavramı yoktur. His olmadan ise yaratıcı olmak olanaksızdır. Bu demektir ki Colossus'tan bir Shakespear eseri yaratması beklenemez, ya da herhangi bir tiyatro parçası. Her ne kadar tüm önemli eserleri onun temel bilimine programladıysak da, ondan yeni bir şey yaratmasını beklemek imkânsızdır. İstediğiniz bir Shakespear eserini Colossus kelimesi kelimesine nakledebilir veya başka bir şeyi. Sınırı olmayan bir bilinci vardır. Tüm insanlığın sahip olduğu bilgilere sahiptir ve bütün bu bilgiler ve verilecek diğer detaylarla tıpkı bir insan gibi kararlar verebilir. Tabii onu insandan ayıran tek eksiği, hiçbir his tanımaması ve yaratıcı olmamasıdır. (Forbin konuşmasına ara vererek Başkan'a baktı) Sayın Başkan müsaade ederseniz bu konuyu daha etraflı anlatmak istiyorum.

— Tabii profesör, bu hepimizi ilgilendiren bir şey.

— Colossus temelinde, verilen tüm bilgileri tasnif etme, toplama ve değerlendirme kabiliyetine sahip, olaylar hakkında kararlar verme ve gerekirse tatbik etme sistemi ile geliştirilmiş bir makinedir. O yazılı kelimeleri olduğu kadar, söylenenleri de programlayabilir. Lisan onun için bir problem değildir. Colossus'un içinde, tarafımızdan yapılacak ikaz ve test amacı ile yerleştirilmiş herhangi bir teleemprimör mevcut değildir, haberleşme bağlantısı da bir sisteme bağlıdır ve biri de burada, şu odanın içinde son bulur.

Forbin, o anda küçük, üstü örtülü bir arabayı öne doğru itmekte olan LA'ya başı ile işaret verdi. Forbin örtüyü kaldırdığında, ortaya normal bir teleks makinesine

benzer, tuşları ve arkasında büyük kâğıt rulosu bulunan bir çeşit elektronik daktilo çıktı. Gazeteciler adeta büyülenmiş gibi bu alete bakıyorlardı.

— Beylerden biri bir his sözcüğü söylemek ister mi acaba? diye sordu Forbin.

— Sevgi... bunu söyleyen Platain'di.

Rus gazeteci kaşlarını çattı; Dugay, meslektaşına bir garip baktı.

— Güzel, dedi Forbin. Sevgi, Colossus bu tema hakkında kitaplar dolusu bilgiye sahiptir. Ama ne sevginin ne olduğunu öğrenebilir, ne de bu hissi duyabilir. Üstelik son derece özelliği olan bu sorunun insanoğlu dahi tam bir cevabını bulamamıştır bugüne değin. Bulabileceğini de tahmin etmiyorum. Ayrıca Colossus'tan da bu konuda sakat bir cevap alacağımız kanısındayım. Cevap hisle alakası olsun olmasın muhakkak doğru olacaktır ama son derece sathi.

Telekse benzer makinenin üzerine eğilerek, yakışıksızca, İki parmağı ile birşeyler yazdı. Bu sadece iki kelimeydi:

« Sevgiyi açıkla.»

— Soruyu buraya geçici olarak aldım ki hepiniz tekstin nasıl ve ne hızla geldiğini izleyebilesiniz. Yazının bulunduğu kâğıt parçasını kopararak Dugay'a uzattı.

— Bir Fransız olarak, bu sorunun ne büyük bir anlayış gerektirdiği bilincine varmış bir topluma aitsiniz, dedi yavaş bir sesle.

Dugay kâğıdı alarak okudu ve gülümseyerek cevap verdi.

— Son derece komplike bir soru, hakkınız var.

Kâğıdı, onları şüpheli bir şekilde izlemekte olan Kirowitsch'e verdi, o da okuduktan sonra Platain'e iletti.

— Evet beyler, diye Forbin devam etti (olay hoşuna gitmeye başlamıştı) Dikkat edin, şimdi alıcı düğmesine basıyorum.

Yarım saniye kadar, hiçbir şey olmadı. Ama bu kadar kısa zaman içinde, odadaki heyecan öylesine büyümüştü ki, istense elle tutulabilirdi sanki. Derken makine tıkırdamaya başladı. Başkan'ın gülümsemesi, heyecanından yüzünde donup kalmıştı.

Forbin cevabı okumadan kâğıdı koparıp Dugay'a uzattı. Dugay'ın bir kaşı havaya kalkmıştı.

— Cevap sakat profesör, dedi, Kirowitsch'e eğilerek kâğıdı verdi o da Platain'e. Platain kâğıdı kaldırarak ilk kameraya doğru tuttu. Sadece üç kelime vardı burada:

«.Sevgi bir Jıistir.»

Forbin bunu monitöre yüksek sesle okudu ve gazetecilere gülümseyerek baktı:

— Colossus bundan daha fazlasını veremez. Ama bundan sonraki sorum... tekrar makineye eğilerek bir şeyler yazdı. Başkan gizlice saatine baktı. Kirowitsch esnedi.

— Soruyu şimdi başka şekilde verdim. Bu soruya kesin bir cevap verilemeyeceğini siz de kabul edersiniz, diyerek metni Dugay'a uzattı. Soru şöyle: Sevginin halen formüle edilmiş en mükemmel tarifi nedir? Sizi temin ederim Colossus bu görevi tiim gücü ile yerine getirecektir. Sevginin hafızasında bulunan tüm tariflerini kontrol edecek, bunlar milyonlarca olmalı, bunların içinde sevgiyi en güzel şekilde tarif edenleri ayıracak ki bunların da sayısı binleri geçer, sonra bunları, benzer faktörleri dikkate alarak seçer. Bu çalışma, makinenin

değişik bölümlerinde aynı zamanda yapılır. Alman cevaplar makinenin araştırma sentezlerine uygun şekilde inşa edilmiş merkez bölümünde toplanır ve bütün bu sonuçlar sevginin tüm tarifleri ile karşılaştırılır ki, makine terkibi sonuca en uygun olan tanımı verebilsin. Bu arada tüm lisanlar kullanılacaktır. Bu arap aşk hikâyesi, polonezce cinsel birleşim usul ve metodları, bir İzlanda efsanesi... Terkibi cevaba uygun en mükemmel tanımı bulduğunda, bunu orijinali ile mukayese edecektir ve böylece yalnızca tarifi değil, esas temel kaynağı bulacaktır ve istenildiği takdirde bize hepsini ulaştıracaktır... Ama unutmayın ki bizim sorunumuzda istediğimiz bu değil. Eğer bu kesin cevabı almak istiyorsak, sorumuzun şekli şöyle olmalıydı: Bize en mükemmel tarifi şöyle. Şimdi düğmeye basmadan bir konu üzerinde daha durmak istiyorum. Yaptığım bütün bu açıklamalar, makine tarafından beş ile on saniye arasında meydana çıkarılacaktır.

Kirowitsch inanmadığını belli eden bir şekilde burnunu oynattı diğerleri ise öncekinden daha şaşırmış durumdaydılar. Forbin telekse yaklaştı.

— Tamam, başlıyoruz.

Düğmeye bastı.

Plantain Dugay'a bir şeyler fısıldadı, o da sırıttı. Rua bu duruma kızmıştı besbelli.

Makine tıkırdamaya başladı.

Mazon saatine bakarak heyecardı bir şekilde bağırdı.

— Yedi saniye!

Böylesine bir basın toplantısına, geçmiş tarihte rastlamak pek güçtü. Başkan yerinden yarı kalkmış, masasının üzerinden eğilmişti. Kamera II Forbin'in üzerine çevrildi.

Forbin kâğıdı makineden kopardı, başını kaldırdı ve sakin bir sesle okudu.

— İşte sonuç burada. Shakespear Sonet CXVI

— Buna ne buyurulur, diye Mazon mırıldandı.

Kirowitsch bir şeyler biliyordu.

— Sayın Başkan, bu tip hileler için şimdi zaman uygun değil. Biz Sosyalist Sovyet...

Başkan Kirowitsch'e susmasını işaret ederek, bu fırsattan istifade kumandayı yine eline aldı:

— Sayın beyler, bu küçük gösteri, olayı bize yeterince izah etmeye kâfidir zannediyorum. Colossus hislerin ne olduğunu bilir ama duyamaz, ayrıca korku ve nefret oyunlarından hiç haberi yoktur. Unutulmaması gereken sonuçta işte bu. Kuzey Amerika Birleşik Devletleri asla korku, kıskançlık, hırs ya da nefret hislerine kapdarak hareket etmeyecektir.

Böylece basın toplantısını sona erdirmiş oluyordu ama Kirowitsch buna karşı geldi.

— Söylediğinize göre makineye birtakım informasyonları programlıyorsunuz, neleri ve nasd?

Başkan bu soruya direnmedi.

— Tüm materyaller ve informasyonlar istihbarat servisimizin selahiyeti altındadır. (Kirowitsch'e gülümsedi) Gazetelerden televizyon ve radyo yayınlarına, uçak seferlerine, askeri çalışmalara, gemiler, satelitler, ekili alanların istatistikleri, doğum oranları, yağmur ve tüm aklınıza gelen olaylara kadar, bizim düşüncelerimize göre problem doğurması mümkün olayların en ince ayrıntıları program edilmektedir.

Kirowitsch adeta hırıldayarak sordu:

— iyi ama bütün bunların makineye programlanması nasıl oluyor?

— işte şimdi ben de bu konuya değinecektim. (Başkan'ın komünist bir gazetecinin sorularına cevap vermekten hoşlanmadığı belli oluyordu) Profesör Forbin, siz bu cevapları verebilecek tek kişisiniz.

Forbin başı ile tasdik etti ve o anda da aklına derhal elleri geldi. Onları nereye koyacağını hâlâ bilemiyordu. Kollarını kavuşturdu ama kameramanın başını salladığını görünce, yine ceplerine sokmayı tercih etti:

— Programlama. Evet. Genellikle hat nakil vasıtası ile. Bütün bilgiler elektriksel içtepilerle aktarılır, tıpkı diğer yayın organlarında olduğu gibi. Sonradan bunlar ayrı bir hat üzerinden Colossus'ta programlanır ve o bunları kendi özelliğine göre hafızasına nakleder. Yalnız alınan bilgiler ,resim, büyük harf, ya da rakamlar şeklinde tekrar eski haline döndürülmez.

— Resimler mi? diye sordu Mazon.

— Evet. Colossus'a televizyon ekranlarından, gazeteleralınmış resimleri veya bir inşaat planını vermeniz de mümkün. Herşey, bir kâğıt parçası üzerinde olan, ya da bir düzeye yerleştirilmiş herşey, Colossus'a hatlar vasıtası ile gönderilebilir. Colossus artık gizli bir şey olmadığına göre Jburada şunu açıklayabilirim. Sovyet, Amerikan, Avrupa, aklınıza neresi gelirse, Colossus tüm televizyon programlarını izlemektedir. Tabii bunun çalışması oldukça komplike idi ama sonunda bunu da başardık.

— Colossus'un gerçekten hiçbir his, duygu tanımaması iyi galiba, dedi Mazon.

— Belki de. Ayrıca dünyadaki sivil, askeri, uzay programı, her çeşit radyo yayınlarını kontrol eder. Üstelik dünya gazetelerini okur, spor sayfasına kadar.

— Bütün bunları duyduktan sonra, aklımı bir soru meşgul ediyor, dedi Plantain. Bütün bunlar, Colossus'un çok büyük bir şey olduğu anlamına gelmiyor mu?

— Evet bu doğru. Colossus'un büyüklüğü, onbin nüfusu olan bir şehrin büyüklüğü kadardır.

Kirowitsch tekrar öne atıldı.

— Bu makinenin nerede bulunduğunu da öğrenebilir miyiz?

Başkan sözü aldı:

— Gayet tabii Bay Kirowitsch. Colossus, Rock Dağlarının tam ortasına yerleştirilmiştir. Bulunduğu bölgenin tam planını toplantı sonunda hepinize verilecek olan ofisyel tebligatta bulacaksınız. Başkan konuşmasına devam etti. Millet olarak bugüne kadar çok büyük girişimlerde ve yapımlarda bulunduk. Panama Kanalı, Grand CouleeDamm, Tenessee Vadisi projesi, daha geçmiş zamanlarda uzak reflektör istasyonları, ay projesi, Avrupa'ya yapılan Trans Okyanus petrol sevk boruları, en önemlisi ülkenin bir ucundan diğerine ulaşan uçuş kabin sokakları. Bu saydığım son üç projenin, bir tek Colossus Projesi kadar zaman ve uğraşıya mal olmadığını söyleyebilirim. Sadece üç yılımız, Colossus'un yerleştirileceği bölgedeki çukuru açmak için geçti. Atom çekirdekli patlatıcılara rağmen, açılan çukuru betonlamak ve bir kompüter sistemine uygun hale getirebilmek için geçen koca üç yıl. Bütün bunlar öylesine muazzam bir olay ki, memleket ve dünya tarihine altın harflerle geçecektir.

— Savunma gücünün yüzde yetmişbeş oranında azaltılacağından söz ettiniz Sayın Başkan, diye Kirowitsch söze karıştı. Bu, geride kalan yüzde onbeşin, Colossus'un kontrolü altında olacağı manasına mı geliyor?

— Hayır, geride kalan yüzde onbeş, halk arasına girerek nüfuz kazanmaya çalışan bazı tehlikeler karşısında gereken görevlerini yapmaları için bırakılmıştır. Colossus' un onlara ihtiyacı yoktur. Tabii programlanması için pek çok insan çalışmaktadır. Örneğin Colossus'un Pravda ya da Grimms hikâyelerini okuması istendiğinde bunun ona programlanması gerekir, bunun için de insan gücüne ihtiyaç vardır. Bunun dışında, başında kimsenin durup da beklenmesi, onu kontrol etmesi gerekmez. Colossus yalnız başına çalışır.

«Bu konuşmam etkisini gösterdi» diye düşündü Başkan. Doğruydu da. Plantain kaşlarını kaldırmış, garip duyguların etkisinde öylece duruyordu. Dugay'ın siyah kaşları çatılmıştı. Kirowitsch kendi kendine bir şeyler mırıldanıp duruyordu, anlaşılan söyleyecek söz bulamıyordu. Mazon tıpkı kollarına verilen dördüzler karşısında şaşkın bir genç baba gibiydi. M'taka bir bilim adamı olmadığına pişman olmuşçasma beyaz saçlarını karıştırıp duruyordu. İlk sözü alan Dugay oldu.

— İyi ama sevk ve idare, bakım...

— Profesör, dedi Başkan.

— Belki bilirsiniz, diye Forbin söze başladı, önceleri elektrik iptidai ve güvenilmez olduğu kadar da, son derece ihtiyaç duyulan bir şeydi. Epey bir zaman devam etti, arkasından transistörler çıktı, bir bakıma büyük bir buluştu bu ve büyük bir alanda tatbik edildi ama yine de çok güvenilir değildi. Bunları komütatörler, lazer ışınları ve enerji hücreleri takip etti. Ben şimdi bütün bu teknik detaylarla zaman kaybetmek istemiyorum. İsteğe göre

bunların hepsi kullanılabilir. Colossus'un bulunduğu yer her türlü ısı, nem, donma gaz ya da benzeri olaylardan etkilenmeyecek şekilde inşa edilmiştir. İuşa sistemi gereken yerlerde çift hatta üç katı kuvvetle uygulanmıştır. Colossus, tehlikenin ulaşamayacağı bir yerde bulunmaktadır ve yapılış tarzına göre bünyesinde meydana gelebilecek en ufak bir arızayı özel teçhizatları ile derhal hisseder ve tehlike anında yeni bir komütatör sistemini harekete geçirebilir. Bu tip tehlikeler ise yaptığımız hesaplara göre ancak dörtyüz yılda bir, onbin kez meydana gelebilir.

Kirowitsch yerinden fırlayarak:

— Dörtyüz yıl! diye bağırdı.

Mazon kıpkırmızı olmuş bir yüzle cevap verdi:

— Duydunuz ya!

— Beyler, beyler, diyerek Başkan elini kaldırdı. Televizyon prodüktörü Kirowitsch'in arkasında onu yakasından tutarak zorla yerine oturttu. Başkan gazetecilere baktı, içlerinde sadece İngiliz soğukkanlı bir şekilde yerinde oturuyordu.

— Sorunuz neydi Bay Plantain?

Oysa Plantain ise hiçbir şey sormamıştı.

— Teşekkür ederim sayın Başkan, dedi derhal. Profesör Forbin'in açıklamaları beni son derece şaşırttı. Böylesine uzun bir zaman planından bahsedildiğine göre, bu makinenin ne kadar bir müddet işlemesi düşünülmektedir acaba?

— Evet, buna cevap vermek kolay değil bay Plantain ama tahminlerimize göre dokuzyüz ile binikiyüz yıl arasında, belki de daha uzun. Bulunduğu yer son derece sağlam bir

bölge. (Başkan gülümsedi. Bu arada Prytzkammer'in yazılı bir levhayı göstermesi üzerine gülümsemesi daha da içtenlik almıştı. Levhada; CIA'nin verdiği habere göre Doğu Bloğu'ıun yüzde yüzü televizyon yayınım izlemektedir, diye yazıyordu) Silahlandırma konusuna gelince, bu tabii devamlı düzenleme ve yenilik isteyen bir sorun. Colossus bu çeşit ödevler için bir silahlandırma kompleksine izin verecek şekilde yapılmıştır.

— İzin vermek dediniz, diye Dugay söze karıştı, bunun anlamı ne?

«İşte şimdi geliyor» diye düşündü Forbin. Başkan Dugay'ı başı ile tasdik ederek tekrar kameraya döndü:

— Bunun bir noktada önemli bir anlamı vardır. Gördüğünüz gibi Colossus'un ne olduğu, fonksiyonları ve nerede bulunduğu konusunda hiçbir şey saklamış değiliz. Şimdi belki şöyle düşüneceksiniz, ani bir cephe saldırısı taktiği uygulaması halinde, ülke birden silahsız ve müdafaasız kalabilir... Fakat biz Colossus için özel bir müdafaa sistemi uyguladık. Makine öylesine emindir ki, bir insanın olamayacağı kadar. Bu emniyet, herhangi birinin Colossus'a ve sistemlerine ulaşamadığı müddetçe geçerlidir. Eğer onun enerji, informasyon veya diğer sistemlerinden biri, ya da bir roket baz'ı, satelitlerden birisi zarara sokulur, hücuma uğrarsa, ancak o zaman, tehlike komütatör sistemini işletmeye başlayarak, bu hücuma çok daha güçlü bir şekilde karşılık verir.

Ortalık ölü sessizliğine bürünmüştü. İlk kendine gelen Kirowitsch oldu:

— Bu demektir ki, bu şey, bu Colossus, hiçbir insan yardımına ihtiyacı olmadan çalışıyor ve anladığım kadarıyla sizin tarafınızdan dahi durdurulması olanaksız!

— Çok doğru.

Kirowitsch bir an konuşma gücünü kaybetti.

— ...ve yine bu demek oluyor ki siz dünyanın kaderini, geleceğini böyle bir makinenin ellerine teslim etmiş bulunuyorsunuz.

— Evet!

Bu tıpkı bir çakıl taşını derin bir su kuyusuna atmaya benziyordu. Uzun zaman sessizlik, sonra taşın suya çarpması ile fışkıran su damlacıkları. Şimdi de öyle olmuştu, bir şaşkınlık anından sonra bütün gazeteciler bir ağızdan konuşmaya başladılar. Bu kez Plantain de. Başkan elini kaldırdı:

— Lütfen beyler! Ülkenin en başarılı beyinleri, bana ve benden önceki Başkan'a gereken sözü vermiş bulunuyorlar ve bu söz çok uzun süren, emin incelemeler sonucu verilmiş bir sözdür. Colossus'u bozmaya kalkışmayın. Taarruz edilmediği müddetçe korkulacak hiçbir şey yoktur.

— Başkan'ın vermiş olduğu bu garantiyi memnuniyetle kabul etmeye hazırım, dedi Plantain, fakat bu saçma problemi nasıl çözeceksiniz? Eminim ki buna bir cevabınız vardır ve bu cevabı duymak benim için çok önemli.

— Forbin siz konuşun. Başkan artık sıkılmaya başlamıştı, sanki öğrencilere dert anlatır gibi bir durum çıkmıştı ortaya.

— Çalışmalarımıza başlamadan önce, bölge ve çevrenin çok derin incelemelerini yaptık. Deprem ve su baskınları açısından. Bunun için, en iyi Japon uzmanları getirttik ve bu bölgeler içinde öyle bir yer seçtik ki, Rock Dağları* nın oluştuğundan bu yana geçen ikiyüz milyon yıl içinde hiçbir yeraltı değişikliği meydana gelmemiş, su baskınlarına gelince, buna kısa bir cevap: Eğer Colossus

su altında kalsa, tüm USNA'da Pasifik'ten Atlantik Okyanusu'na kadar, su altına gömülür. Klima değişiklikleri ,eksi elli derece santigrad ile artı yüzelli derece santigrad arasında dikkate alınır. Bunlar mı saçma olan? Tabii kazı ve kaya parçalama işlemleri sırasında pek çok çukurlar açıldı. Tüm sistemin yerleştirilmesinden sonra da bütün bu çukurlar kapatıldı. Şu anda tüm zemiıı ve duvarlar tellerle kaplanmış durumdadır ve bu teller korunma amacı ile tamamen betona sokulmuşlardır, içeri girebilmek için ancak telleri kesmek gerekir ki bu da imkânsızdır. Çünkü onlardan önce, metrelerce kalınlıktaki betonla uğraşmak gerekir. Bir tek giriş yolu vardır, o da deniz piyadeleri tarafından devamlı kontrol altındadır. Bu grubun vazifesi, girişe yaklaşmayı deneyecek olan bir kişiye sadece kendi menfaati açısından müdahale etmektir, çünkü buraya yaklaşan insan, bölgeden içeri girer girmez radyo aktive ışınları etkisi ile derhal ölmeye mahkûmdur. Kişiyi bu ışınlardan koruyabilecek olan tek yol kurşun bir elbisedir ki, bunun da etkili olabilmesi için üç metre genişliğinde olması gerekir, giriş yolunun genişliği ise sadece bir metredir. Bu engelden sonra ise tabii diğer savunma metodları uygulanmıştır. Bir konu daha var: Colossus bir hücumun varlığından haberdar olduğu anda, ülkenin geleceği için derhal harekete geçer ve bütün giriş kapılarını birbuçuk metre kalınlığındaki çeliklerle otomatik olarak kapatır. Ayrıca tüm sivil kuvvetleri durumdan haberdar eder. Bu işlemler, Colossus'un harekâta geçmesinden sekiz saat önce başlar. Kırmıza ikaz bütün ilgililere ulaştırılır.

— İyi ama profesör, sizin ve bu sistemin diğer bulucularının Colossus'a ulaşabilmeniz için bir yol olması gerek.

Başkan söze karıştı:

— Hayır, yok öyle bir şey. Bu herkesçe bilinen bir sırdır. Yıllardan beridir sinir ve psikolojik gazlar, ilaçlarla, insanlar istekleri dışındaki işleri yapmaya zorlanmaktadırlar. Forbin ve iş arkadaşlarından biri düşman ajanlar tarafından böyle bir şeye mecbur edilebilirler düşüncesi ile Colossus'a ulaşım yollarını tamamen ortadan kaldırdık. Hayır hiçbir yol yoktur. Hiçbir insanın Colossus'a erişmesine imkân yoktur.

Dördüncü Bölüm

TARİHSEL bir önem taşıyan bu basın toplantısı böylece sona ermiş bulunuyordu. Gazeteciler ve kameramanlar geri çekildiler. Onların yerine odaya şimdi yüksek rütbedeki politikacılar girmeye başlamışlardı. Devlet Barış sekreteri, Dışişleri ve Finans Bakanları, Forbin'in mümessili Dr. Fisher, Başkan yardımcıları bunların içindeydi. Grup, televizyon yayınını bir başka odadan izlemiş ve şimdi Başkan tarafından odasına çağırılmışlardı. Hepsinin elini samimi bir şekilde sıktı ve bardaklar çınlamaya başladı.

Forbin geriye çekilmiş, sayısız kompliman ve tebriklere mekanik bir gülümseme ile karşılık veriyordu. Proje artık başladığına göre, bir proje olmaktan çıkmıştı. Şu anda gerçeğin ta kendisiydi. Forbin kendini, kafasını karmakarışık eden birtakım karanlık önsezilerin derinliklerinde kaybolmuş gibi hissediyordu, buna yorgunluk ve sinir de eklenince...

Fisher yanına yaklaştı:

— İşte bu kadardı Charles, daha fazla, ya da daha az.

— Evet, dedi Forbin, toplantı hakkındaki düşünceleriniz nedir?

— Son derece etkileyici buldum.

Fakat bu yeterli bir cevap değildi. Fisher'in elleri sinirli bir şekilde kravatını çekiştirip duruyordu.

— Sonra, daha başka?

Fisher etrafına bir göz attı ve sesini alçalttı:

— Samimi olmak gerekirse, şuradaki insanlar bu kadar hedefe ulaşmış ve mutlu görünmeselerdi daha iyi olacaktı. Belki bu hisse kapılmam, normalde, iş bittiği için bizim de işsiz kalmış olmamızı düşünmemin etkisiyledir, bilemiyorum ama bütün bunları da hesaba kattım aslında.

Buna rağmen içimde sebebini açıklayamadığım tatsız bir his var. Ne olduğunu bilemiyorum.

— Colossus mu?

— Evet belki de... (Fisher güldü) Bilim adamlarının Frankenstein'ı okumamaları gerek aslında...

— Ben ise bunun karşısındayım. Bilakis bilim adamlarının onu okumaları gerek. Şu anda tek istediğim, üstümdeki şu belâları bir an önce atabilmek. Dayanamayacağım artık, şu yakalar beni deli ediyor.

Fisher bu son sözleri duymamış gibiydi. Dikkatle Forbin'in yüzüne bakıyordu.

— Aynı hisler sizde de var değil mi?

Forbin onu başı ile tasdik etti:

— Belki de bu garip his hep bizimle beraberdi ama şu son haftalardaki delice çalışmadan sonra belki de sadece sinir bozukluğudur.

— Öyleyse bulaşıcı bir şey olmalı bu, dedi Fisher yavaşça. Dün Cleo ile son derece enteresan bir konuşma yaptık...

— Haydi gençler ayrılın bakalım!

Bunu söyleyen Başkandı, son derece başarılı bir seçim havası içinde gibiydi. Yüzü kızarmış, burun ve alnında ter damlacıkları birikmişti.

— Forbin, Fisher, bardaklarınız, haydi şerefe kaldıracağız onları, buraya gelin, ikisini de kollarından tutarak yazı masasına doğru sürükledi. Başyaver bardaklarını doldurdu. Biraz önce Scotch içmişlerdi şimdi ise sıra Martini'deydi.

Başkan tekrar masanın arkasındaki yerine geçti, bardağını eline alarak Pıytzkammer'e bir şey bekleyen gözlerle baktı. LA derhal durumu kavrayarak, yumuşak bir sesle odadakilere seslendi.

— Beyler, Başkanımız bardağını şerefe kaldırmak istiyor.

Konuşmalar derhal kesildi ve herkes Başkan'a doğru döndü. Forbin onun parlayan kırmızı yüzüne baktı. Aslında bu adam onu biraz tiksindiriyordu. Birisi küllüğe çarptı, yere düşerek kırıldı.

— Tamam Hunston, ziyanı yok, diye bağırdı Başkan. Biz burada herşeyi artık Colossus'un hesabına geçiriyoruz. iki Dolar eksik olmuş, fazla olmuş kimse farketmez, tabii Benson'un haricinde. Onunla da ben başa çıkacağım nasıl olsa.

Herkes saygıyla güldü. Benson, devlet finansman sekreteriydi.

— Haydi öyleyse, dedi Başkan, sizleri içkilerinizden alakoymak istemiyorum ama söylemek istediğim şey...

Bu ne ise, asla söylenemiyecekti. Çalışma odasında, suskun, sigara ve içki içmeyen bir misafir daha vardı ve ilk önce o konuştu.

Teleks tıkırdamaya başlamıştı...

Odaya makinenin çıkardığı ses haricinde, beş saniye süreyle korkunç bir sessizlik hâkim olmuştu ve şu anda içinde bulunulan durum için oldukça uzun bir andı bu.

Forbin bir şoka kapılmış gibiydi, tüm vücudu titremelerle sarsılıyordu. Buz gibi ve terli bir korkunun kendisini sardığını hissetti. Başkan, yüzü sanki lekelenmiş, ağzı açık öyle duruyordu. îş arkadaşlarından birinin sinirli bir gülüşü ardından, takırdılar da sustu. Forbin yanında duran sekreterlerden birini kabaca iterek makineye koştu, onu Fislıer ve diğerleri takip etti. Başkan ise yerinden kıpırdayamamıştı.

Forbin teleksin üzerine eğilerek, kâğıda inanmaz gözlerle baktı ve sonra onu makineden kopardı. Kendinde ilk konuşma gücünü bulan Başkan olmuştu:

— Hay şeytan, ne oluyor buna? (Hâlâ elinde tutmakta olduğu bardağı sertçe masanın üstüne koydu ve cihaza yaklaştı) Evet????

Forbin dönerek, kendine yaklaşmakta olan Başkan'a baktı. Onun da yüzü Fisher'inki gibi bembeyazdı.

— Bilmiyorum. (Sesine biraz kuvvet kazandırmaya çalışır gibiydi) Bana sorarsanız, partiyi burada sona erdirip, Colossus ile ilgisi olmayanları dışarı göndermeniz daba iyi olacak.

Başkan dönerek çevresini sarmış olanlara baktı:

— Hepiniz duydunuz. (Histeriye kapılmış bir insan gibi konuşuyordu) Hepiniz, Colossus'la ilgili olmayan herkes dışarı, ama çabuk!..

Oda derhal boşaldı. Başkan tekrar etrafına baktığında, odada sadece iki bilim adamının, devlet barış sekreterinin ve ordu kuvvetleri şefinin kalmış olduğunu gördü... Oda boşalırken, geride kalan bu insanlar Forbin'e yaklaşmışlar, sessizce bekliyorlardı. Başkan geriye döndü.

— Konuşun şimdi, diye bağırdı.

Forbin gözleri boşluğa dikilmiş, hiçbir şey söylemeden, yazılı kâğıdı Başkan'a uzattı. Başkan aldığı kâğıdı etrafmdakilerin meraklı bakışları altında acele ile okudu. Yüzü beklenildiği gibi şekilden şekile girmeye başlamıştı. Önce bir hafifleme duygusu, şaşkınlık ve sonra hiddet. Kanının tekrar yüzüne hücum ettiği açıkça görülüyordu. Kıpkırmızı ve ateş gibi parlayan gözlerle Forbin'e baktı.

— Ne demek oluyor bu uygunsuzluk? Forbin, eğer adamlarımızdan biri ise bu tatsız şakayı yapan, onu şahsen ortadan kaldıracağımı bilsin, ben...

Ama Forbin onu duymuyordu bile. Önünden geçerek, yazı masasında duran telefona gitti ve emniyet bölgesine ait direkt numarayı çevirdi.

— Cleo? Ben Forbin. Colessus'a olan teleks bağlantısı işliyor mu şu anda? Ne? O zaman derhal öğrenin ve beni arayın, buradayım. (Telefonu yerine koyarak Başkan'a döndü) Bunu kısa zamanda öğreneceğiz. Desem ki bu imkânsız... Allahm cezası, bu gerçekten imkânsız.

Keskin bakışlarla Başkan'a baktı, önceki saygılı halinden eser kalmamıştı. Şu anda onunla eşit düzeyde olan bir insandı.

Odada bulunanlar olanlardan hâlâ bir şey anlamamışlar, şaşkın bakıyorlardı.

— Kâğıtta yazılı olan nedir? diye Fisher sordu, aksi şeytan, bizi böyle bir şey bilemeden bekletmeyin!

— Haydi Forbin, söyleyin onlara, diyerek, Başkan elindeki kâğıdı Forbin'e verdi.

— Hepsi bu kadar, dedi Forbin ve elindeki metini herkesin okuyabileceği şekilde öne uzattı. Üzerinde sadece beş kelime vardı kâğıdın:

«Yıldırım. Bir sistem daha var!»

Odadaki şaşkınlık büyümüştü ama heyecanın azaldığı belli oluyordu. Devlet Ordu Başkan'ı bardağına sarıldı ve Barış Sekreterine alnım kırıştırarak baktı. Sadece iki bilim adamı, önceden olduğu gibi bembeyaz yüzlerle öylece duruyorlardı.

— Bunun ne demek olduğunu sormakta bir mana yok. Ne demek olduğunu siz de benim kadar iyi biliyorsunuz. Yani...

Fisher, Forbin'in sözünü kesti.

— Eğer şakacının biri Emniyet Bölgesi'nde, makineye bir soru programlamışsa, bu onun cevabı olabilir. Ama neden böyle bir soru sorulsun. Makine paralel bir şekilde işler ve...

Sözü o anda çalmaya başlayan telefon ile kesildi. Forbin ahizeyi eline aldı.

— Evet benim. Emin misiniz Cleo? Ekranı açın ve işin başından beri kâğıda geçirilen tüm sözleri bana gösterin. Evet hemen şimdi.

Başkan'a sormaya gerek duymadan eğilerek idare konsolundaki şalteri çevirdi. Televizyon ekranından derhal görüntü gelmeye başlamıştı, birkaç saniye sonra bir kadın elinin kâğıt bir silindiri tuttuğunu gördüler. Bu ellerin sahibi Cleo Markham'dı. Forbin'in Kybernetik eksperti. Forbin ekranda onun ellerinin titrediğini gördü.

— Evet Cleo, görüyorum. Şimdi silindiri en başından çevirmeye başlayın lütfen.

Cleo isteneni yaptı. Silindirin yanındaki onbeşcr dakikalık zaman belirtilerinden anlaşıldığına göre, silindir saat

ondan itibaren boştu, ta ki ilk metin yazdana kadar: *«Sevgiyi açıkla»*

Onun ardından diğer metinler geliyordu: *«Shakespear' in Sonat CXVI)*Jina kadar, sonra kırkbeş dakika boyunca hiçbir yazı yoktu ve sonra da *«Yıldırım. Bir sistem daha var.»*

Forbin kâğıt silindirin görüldüğü ekrana dikkatle bakıyordu, sonra Cleo ve nöbetçi odasında bulunan Blake'e sorular sordu. Aklına gelen, düşünebildiği tüm olanakları araştırıyor, makinede meydana gelebilmesi mümkün herhangi bir yanlışlık, ya da silindirde olabilecek bir hatayı bulmaya çalışıyordu. Sonunda Cleo ve Blake'e kimseye bir şey söylememelerini ve etraflarını kontrol altında tutmalarını söyledi.

Dönerek Başkan'a hiddetli bir şekilde baktı.

— Şundan eminim ki, bu cevaba sorulması mümkün hiçbir soru programlanmamış. Haber direkt olarak Colossus'tan gelmektedir ve yalnızca onun bilgileri sınırı içindedir. Bunun da ne olabileceğini tahmin eder gibiyim...

— Bekleyin, diye homurdandı Başkan.

Kapının üzerindeki kırmızı lamba yanıp sönmeye başlamıştı. Belli ki önemli bir sinyaldi bu. Aynı anda da LA' nın sesi duyuldu:

— Önemli bir haber efendim!

—Yine ne var, diye mırıldanan Başkan, yüksek bir sesle sordu: Evet?

— Sovyet Büyük Elçisi telefonda efendim. Sizinle derhal konuşmak istediğini bildirdi.

— Bağlayın. Başkan telefonun üzerine elini koyarak etrafına baktı, iş arkadaşlarına siz burada kalın dedi ve ahizeyi kaldırdı.

— Evet benim. Karşısındakini dinlerken bakışlarını huzursuz bir şekilde telekste Forbin'e, ordu başkanından Fisher'e dolaştırıp duruyordu, sonra birden konuştu:

— Evet Sayın Büyükelçi, anladım. Fakat verdiğiniz bu haberin önemi açısından söylediklerinizi tekrarlamanızı rica ediyorum.

Tekrar sinir bozucu bir sessizlik çökmüştü odaya. Tüm gözler Başkan'ın üzerine dikilmiş, yüz hatlarını kontrol ediyordu.

— Evet, zamanında ilettiğiniz bu haber için size çok teşekkür ederim. Şu ana kadar hiçbir açıklamada bulunmuş değilim. Teşekkürler ve iyi geceler.

Ahizeyi yavaşça yerine koydu ve etrafına bakındı. Yerinden kıpırdamadan sordu.

— Konuşmayı kaydettiniz mi P?

— Evet efendim.

— İyi.

Kırmızı ışık söndüğünde Başkan koltuğunu çevirerek odada bulunanlara baktı.

— Hiçbir şeyi kontrol etmenize gerek yok Forbin. Ayrıca artık ondan bundan şüphelenmemiz de manasız çünkü Colossus'un ne demek istediğini biliyorum. Derin bir nefes alarak gözlerini kapattı. Bugün ki açıklamalarım karşısında, USSR Moskova saati ile 23.00'den yani bu sabahtan itibaren, Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'nin yeni

idarecisi Kustos'u işleme sokmuştur. Colossus'un yakın bir akrabasını yani... (Histerik bir şekilde gülümsedi ve ardından büyük bir hiddetle bağırmaya başladı) Allahın belası emniyetimiz için!.. (Ordu başkanına döndü ve bu arada masadaki telefona hızla çarpıp devirdi. Hiç oralı olmadan haykırmasına devam ediyordu) Siz bana derhal CIA başkanını getirin! Bu konuda nasıl oluyor da en ufak bir bilgiye sahip olmadığımızı bilmek istiyorum. Eğer buna verilecek bir cevabı yoksa, tüm etrafındakilerle beraber eşyalarını toplayıp cehenneme kadar gidebilir ve orada, savaş mahkemesince haklarında açılacak olan işini ihmal etme davasını bekleyebilir. Çabuk olun!

Ordu başkanı acele ile dışarı çıktı.

Başkan bu kez Devlet Barış Sekreterine döndü:

— Emniyet bölgesinin kesin olarak kontrol edilmesini istiyorum John, dedi daha sakin bir sesle. Bu işlemin derhal başlatılmasını söyleyin. Ayrıca, sadece rutin açısından askeri bir harekât başlatılsın. Hepsi bu kadar.

— Sayın Başkan... Başkan elini kaldırarak Devlet Sekreterini susturdu.

— Şimdi değil John, belki yarın sabah ama şimdi değil.

Onun da gitmesinden sonra iki bilim adamı ile yalnız kalmışlardı. Tam bir şey söylemeye hazırlanıyordu ki kapı birden açıldı ve emniyet görevlilerinden biri içeri girdi.

— İşte bu artık suyu taşırır, diye bağırdı. Başkan, dışarı, derhal!

Bardağını kaldırarak kapıya fırlattı. Görevli korku ile geri çekilerek gözden kayboldu.

— Şimdi kendimi daha iyi hissediyorum. Telefon konuşması bana kuvvetli bir şok tesiri yaptı ama durum

belki de bu kadar korkunç değildir. En azından ilk adım, ucu ucuna olsa bile bizim tarafımızdan atıldı. Bu uzun zaman zarfında Rusların da bizimkine benzer bir makine icat edeceklerini biliyorduk zaten ama bunun bu kadar çabuk gerçekleşeceğini hesaba katmamıştık. Bu demektir ki her iki taraf da bu durumda bir şey yapamayacak. Lehimizde olan tek nokta ise Colossus'un bizi bu kadar kısa zaman içinde haberdar etmiş olmasıdır. Bu projenin bize böylesine kazanç getirebileceğini düşünmemiştim doğrusu. Aksi takdirde Rusların Kustos'unun varlığını nasd öğrenebilirdik?..

Viski şişesini alarak bardakların üçünü de doldurdu.

Forbin, Fisher'e onu korumasını istercesine baktı. Fisher başını sallayarak içkiyi reddetti.

— Ben de istemiyorum Sayın Başkan, dedi Forbin.

Başkan şişeyi masaya koyarak sakin bir sesle sordu:

— Siz ne düşünüyorsunuz bu durumda?

— Tıpkı sizin gibi. Bütün bu olanlardan bir haberim yoktu.

— Hay Allah'ın cezası. Bu şeyi siz meydana getirdiniz ama!

Başkan yine soğukkanlılığını kaybetmişti ama bu kez soğukkanhlığını yitiren yalnız o değildi.

— Evet ama size gelip içimi kemiren kuşkularımdan bahsettiğim ve Colossus'un ortaya çıkarabileceği bazı mahzurları anlatmaya çalıştığım gün ki, çok kısa bir zaman önceydi, benimle bir alay etmediğiniz kalmıştı.

— Ne demek istiyorsunuz?

— Demek istediğim şu. Colossus bizim görüşümüze göre sadece savaş anlamına gelen parametrelerle programlandırılmış bulunuyor, inşası öyle özel bir şekilde yapılmıştır ki, bu parametreler vasıtası ile olayların karşılaştırmasını yapar ve sonunda vur emrini verebilir. İkinci bir nokta da, istenilen sorulara cevap vermesidir. (Susarak, piposunu çıkardı, doldurup yaktıktan sonra konuşmasına devam etti) Sorulara cevap verme kabiliyeti daha sonra geliştirildi. Cevap verme sisteminin hafıza hoparlörlerinden gerçekleştirilmesini daha faydalı bulduk, çünkü bu, zaman kaybı problemini ortadan kaldırıyordu. CIA'ye, örneğin 216. Sovyet roket kumandasının nerede olduğunu sorun, bir saat sonra cevap alabilirsiniz, Colossus ise bunu tam bir saniye içinde cevaplandırır. Daha zor sorular için de aynı şey geçerli. Arnavutluk'ta gelecek ayın çinko üretiminin oranının ne olacağını sorun, CIA'nın buna cevap verebilmesi dört saatimizi alır. Colossus'unki ise iki saniyeyi bile geçmez. Gazetecilerden birinin sorduğu soruyu hatırlayın, sevgi hakkında. Kabul ediyorum ki Colossus'un istenilen cevabı verebileceğinden kesinlikle emin değildim. Onun içindir ki, ona kelimenin manası yerine kaynağının ne olduğunu sormuştum. Doğrusunu söyleyeyim, cevabın on ile oniki saniye içinde gelebileceğini hesaplamıştım ama Mazon'un da söylediği gibi cevap yedi saniyede elimize ulaştı. Gerçekte bu daha da azdı. Teleksin işleme geçmesinin alacağı zamanı da hesaba katarsanız sadece altı saniye! Böylesine komplike bir sorunun, yüzbinlerce örneklerini inceleyip, mukayese edip bu kadar kısa bir zaman içinde cevaplandırılması muazzam bir şey. Evet onun yaratıcısı benim ama Colossus beni çok şaşırttı.

— Ve? diye Başkan homurdandı.

— Hâlâ anlayamadınız mı? Nasıl ki sevginin tam bir tanımı bulunmuyorsa, diğer sistemin varlığının haberi de, basit ya da komplike olsun, soru kategorisi içinde

bulunmayan bir şey. Ayrıca makineye hiçbir şekilde, ona benzer bir başka sistemin olup olmadığı konusunda bir parametre de programlanmış değil ve bu konuda herhangi bir soru da sorulmadı. Bu demektir ki Colossus sırf kendi kabiliyeti ile düşünebiliyor. Evet bu alet düşünebiliyor. Bunu, yıldırım hızı ile bize ilettiği bu haber sonunda, aklı hiç işlemeyen biri bile rahatlıkla anlayabilir.

Bu sabah saat 8.00'den itibaren Colossus kendi materyallerine dayanarak çalışmış ve birkaç saat içinde CIA'ıiin yıllarca uğraşıp meydana çıkarabileceği bir olayı bize haber vermiştir. Bizi sadece sorularımıza vereceği cevaplar ile aydınlatmakla kalmamış, yıllarca ruhumuzun bile duyamayacağı çok önemli bir olayı açığa çıkarıvermiştir. Eğer bu seçkin bir düşünce kabiliyeti değilse, ben de bir urangotan olduğumu iddia edebilirim! (Kapıya doğru giderek çıkmaya hazırlanırken bir daha döndü ve titreyen elleri ile yardımcısını işaret etti) eğer hâlâ bana inanmıyorsanız, Fisher'in yüzüne bir bakın!.. İyi geceler sayın Başkan!

Beşinci Bölüm

ON dakika sonra Fisher de, uçak kabininde beklemekte olan Forbin'in yanına geldi. Meslektaşı uçağa bindiğinde Forbin konuşmadı. Fisher'in oturmasını bekleyerek, sonra Linear motorundaki düğmeye bastı.

Fisher öne, arkaya sinirli bir şekilde sallanıp duruyordu.

— Işığı söndürürsem rahatsız olur musunuz?

— Çok değil, dedi Forbin tatsız bir sesle.

Kabin karanlığa gömüldüğünde, ,Fisher kendini daha iyi hissetmeye başlamıştı. Uzun bir müddet konuşmadılar. Forbin piposunu doldurdu.

— Bir şeyler bekliyorduk zaten, dedi. îşte gerçekleşti. Allahm cezası yıldırım haber. Son derece zeki bir düşüncenin varlığı bu ve biliyoruz ki bu makinenin programlanması haricinde düşünme kabiliyetine sahip olması, teorik olarak imkânsız.

— Kesinlikle.

— Peki nasıl oluyor da CIA'nın bu konu hakkında en ufak bir bilgisi yokken, Colossus bu informasyonları alabiliyor. Her iki sistem de aynı materyallere sahip değil n^i?

Forbin sustu. Fisher uçağın penceresinden gecenin karanlığını seyrediyordu. Bir müddet sonra fikrini söyledi.

— Bu ikinci nokta için bir açıklama bulduğumu tahmin ediyorum.

— Ve bu nedir?

— CIA sisteminin Colossus sistemi ile aynı potansiyellere sahip olduğu fikrinde yanılıyoruz. Gerçi oradaki insanların, bu proje hakkında geniş alanda bilgileri vardı ama onun teknik ayrıntıları hakkında hiçbir şey biliniyorlardı. Suni kolofanlarm bize ne tür zorluklar çıkardığını bir düşünün hele. Farzedelim ki Ruslar da aynı konuda zorlukla karşılaştılar vc bizim haber alma materyallerimizde bu hususta bir bilgi verildi. Bunun CIA için hiçbir anlamı olamaz ama Colossus için anlamı çok büyük. Düşünün en son testte neler programladık.

— Evet, bunu kabul etmem miimküu, dedi Forbin, ama eğer siz bu görüşünüzde gerçekten lıaklıysanız, Colossus'un işlemeye başladığından bu yana ortaya çıkardığı çalışmalar akıl almaz bir düzeyde. Ayrıca bunun bize bir faydası da yok, ilerlememize yardımcı olacak fikirler değil bunlar.

Fisher Forbin'in tüm aklından geçenleri söylemediğini biliyordu, her ikisi de aynı korku ile çepeçevre sarılmış gibiydiler.

Telefon çaldı, Forbin hemen cevap verdi.

— Evet?

— Ben Pıytzkammer, profesör. Başkan yarın sabah saat 10.00'da Savunma Konseyi'ni toplantıya çağırdı. Çalışma odasında.

— İyi, ben de orada olacağım. Sizde herşey sakin mi gidiyor?

— Her zaman olduğu gibi. Kerametinizden başka bir ses çıkmadı. Şef de yatağına gitti.

Forbin derhal hattı kapattı.

— Anlaşılan hâlâ olup bitenden bir şey anlamış değil, ne dersiniz?

— O krizlere alışmış bir insan. Bunu böyle düşünmek gerek, dedi Fisher sakin bir sesle.

— iyi ama bu herhangi bir kriz değil ki! Oradaki insanlar bu olayı anlayabilmekten aciz yaratıklar. En azından ortada bir problem olduğunun bilincine varsalar bu da ileri atılmış bir adım olurdu herhalde. Bu yapılacak toplantının amacı, bahse girerim sadece Rus makinesinden konuşmak için planlandı. Bakın göreceksiniz. Adamlar hâlâ hiçbir şeyin farkında değiller...

* * *

Forbin kısaca CPB olarak isimlendirilen Colossus Programlama Bürosuna girdiğinde, içerdeki hava, klima tesisinin çalışmasına rağmen son derece kirliydi. Soluk gri renkte duvarlar, diagramlar ve teleks şeritleri ile kaplanmıştı. İki kişi çalışmalarına devam ediyordu. Işık örtüsü altında yüzleri sapsarı, hayaletler gibi görünüyorlardı. Bu ışıklandırma sistemini Forbin kendi odasında kullanmayı reddetmişti. Kişisel ihtiyacı için iki, eski moda petrol lambası koymuştu odasına. Tabii bu sekreterinin hiç hoşuna gitmemişti. Lambaların temizlenmesi, petrol ile doldurulması kızcağız için büyük bir problem olmuştu adeta.

Forbin odadakilere selam verdi, onu boşluğa dikilmiş bakışlarının ne anlama geldiğini derhal anlayacak kadar iyi tanıyorlardı. Forbin de yardıma ihtiyacı olduğunu biliyordu ve bu yardım ancak iş arkadaşlarından gelebilirdi. Fisher son derece mükemmel bir matematikçi ve elektronik uzmanıydı ama bilgilerinin ona şu anda bir yardımı olmayacağı kesindi. Kabindeki konuşmadan belli olduğuna göre, Fislıer olayın ciddiyetini çok iyi anlamıştı ama kafasını kuma gizlemeyi tercih ediyordu. Ayrıca,

Başkan'a ve Savunma Konseyi'ne karşı gelmeye cesaret edemeyeceği de belli oluyordu.

— Johnson, Cleo nerede? diye sordu Forbin.

— Yirmi dakika önce işini bitirdi. Bir duş alıp biraz uzanacağını size bildirmemizi söyledi.

— Uyumak mı? Doktorlarımız ne güne duruyor. Hemen revire telefon edin, bize o cesaretlendirici ve beyin açıcı tabletlerden göndersinler. Fisher siz de onlardan bir kutu alın. Dükkânımız derhal özel duruma geçirilsin. Gözleme odasındakiler hariç, şurada topu topu iki kişi çalışıyor.

— Peki biz ne yapalım? diye tatsız bir sesle sordu Fisher.

— İlk önce, bu yıldırım haberin kökenini bir inceleyin. Bunu Colessus'un nasıl olup da ortaya çıkardığını bulmaya çalışın. Simülatör'ü kullanın, Colossus'un kendi yardımı ile ona programladığınız detayları kontrol edin. Bunun yanı sıra aklınıza gelcbileeek olan diğer fikirleri de inceleyin. İkinci olarak, nerede olursam olayım, Colossus'a ait herşey ama gerçekten herşey bana iletilecektir, bunu etrafınızdakilere de söyleyin. Benim bildiklerimi falan unutun, ortaya çıkacak her olaydan haberdar edilmek istiyorum.

— Durum gerçekten bu kadar ciddi mi efendim? diye sordu Johnson. Colossus değerlendirmeleri yapmalıydı, o da bunu yaptı. Yıldırım haber konusuna gelince, bu belki de makinenin ufacık bir hatasıdır, aslı yoktur. Bunu ortaya çıkarabiliriz.

— Saçmalama Johnson, diye homurdandı Forbin. Şimdi size durumu açıklamaya zamanım yok... (Kalkarak kapıya gitti) Fislıer, ona söyleyin, eğer mümkün ise Angela'yı bir müddet rahat bıraksın... (Sonra birden farkına varmışcasına Johnson'a döndü) Ahh özür dilerim Johnson, bunu söylememem gerekirdi değil mi?

Forbin odayı terkettiğinde, Fisher Johnson'a hafif bir gülümseme ile bakarak:

— Kendine çok büyük dert ediniyor, diye mırıldandı.

— Evet, yoksa gerçekte böyle değildir. Fakat acaba neden bu kadar korkuyor?

— Onun, aynı zamanda benim için de, Colossus'un, planlanmış potansiyellerin dışında, kendi kendine gelişmiş olmasının son derece açık bir delilidir bu. İşte onun için. Ve bu demektir ki, Colossus planlananın dışında tamamen yeni bir elemente sahip, inisyatif, şahtı teşebbüs!..

— Ama bu nasıl mümkün olabilir. Onun sadece sınırlı bir potansiyeli var ve Colossus'un kendisini fiziksel olarak değiştirmesi de olanaksız. Nasıl olur da şeklinin dışına çıkabilir?

— Johnson, yirmidört saat önce onun böyle işleyebileceğini düşünebilene kahkahalarla gülerdim ama işte şimdi bu gerçek oldu. Onun daha da ileri gitmemesi için uğraşmalı ve hatta dua etmeliyiz. Onun ne çeşit rezervlerle doldurulduğunu bir düşünecek olursanız, durum gerçekten korkunç hem de çok korkunçtur...

— Benim ne yapmam gerekiyor, efendim?

— Ne yapman?.. Ah, evet. Blake'i çağırın ve diğer GrupAa üyelerini. İsterlerse uykuda olsunlar, önemi yok.

Johnson vericinin kod numarasını çevirdi, böylece GrupA üyelerinin hepsinin birden telefonları bir anda çalmaya başlayacaktı. O sırada Fisher'in alıcısı ötmeye başladı. Fisher korku ile yerinden sıçradı, aleti eline aldı ve bekledi. Forbin'di.

— Evet, ne var?

— Tüm CPB'yi çağırıyorum. Düşündüm ki belki siz işin…

— Hayır, bu işi siz üzerinize alın. Cleo ve ben gelmiyoruz.

— Tamam profesör!

Fisher belli ki bu sonuçtan pek memnun olmamıştı.

— Benim kadar siz de iyi yaparsınız bu işi Jack, dedi Forbin. Bulunulan yerde kalmak değil, daima ilerlemek gerektiğinin şu anda son derece önemli olduğunu belirtmeme bir gerek yok herhalde. Çünkü zaman yok. Tavsiyem şu: Grubu iki kola ayırın ve siz de bu yıldırım haber ile meşgul olun. Ayrıca Johnson'a bir iş daha var. Benim ve Cleo'nun odasına, tekrarlayıcı teleksleri yerleştirsin vo Colossus'un çıkışını bunlara bağlattırsın. İlk önce 'Cleo' nun odasına. Çünkü ben şu anda ona gidiyorum.

Hattı karşıdaki bir cevap vermeden kapattı. Johnson, Fishere sırıtarak baktı:

— Anlaşılan Cleo'ya sevginin tanımını yapmaya gidiyor ,dedi.

Fisher sinirli, dudaklarını ısırmaya devam ediyordu, onu duymamıştı bile. Grubun diğer üyeleri de haber vermeye devam ederlerken, birden sertleşti ve yüksek sesle bağırmaya başladı.

— Herkes buraya, direktörün emri. Temizlemememiz gereken birkaç pürüz var.

Alçakgönüllülük üstadı Plantain bile bu son sözleri duysa gururlanırdı herhalde.

* * *

Projenin eski Kybernetik idarecisi, otuzbeş yaşındaki Cleo Markham, Forbin kapıyı vurmadan birden içeri girdiğinde sadece bir banyo başlığı ile odanın ortasında öylece kalıvermişti. Yalnızca keskin bir anlayışın değil, bir kadında ender rastlanır zekâ ve güzel bir dış görünüşün de sahibiydi Cleo. Forbin'in ani girişi ile başındaki başlığı derhal aşağı indirdi. Forbin:

— Siz burada ne arıyorsunuz? diye homurdandı.

Cleo Markham ağz'nın ucuna kadar gelen cevabı adeta geriye yuttu çünkü Forbin'in yüzünün ne halde olduğunu faıketmişti. Johnson'un telefonuna cevap verebilmek için o halde duştan çıkmıştı. Üzerine geçirebilmek için bornozunu aranırken de...

— Oturun, dedi.

— Ruslardan haberiniz var mı?

Nihayet bornozunu bulmuştu.

— Hayır, nedir?

— Onların da bir Colossus'ları var! Bu sabahtan itibaren işleme başlamış bulunuyor!

O anda Cleo'nun aklından nelerin geçtiğini bilmenin imkânı yoktu, adeta kendinden geçmiş gibiydi:

— Nee?! diye bağırdı.

Forbin bir koltuğa çökerken:

— Üzerinize bir şeyler giyseydiniz daha iyi olmaz mıydı, dedi. Oh Tanrım o kadar yorgunum ki.

Cleo başını hâlâ sallayıp duruyordu:

— Bu imkânsız, nasıl olur da onlar?..

Forbin sabırsızca onun sözünü kesti.

— Sovyet Büyük Elçisi bu sabah Başkan'a telefon etti ve ben de oradaydım. Bu Colossus'un Sistem diye anlatmaya çalıştığı şeydi apaçık. Kahveniz var mı?

— Evet ama bu tesadüf, mantığın kabul edemeyeceği bir şey. Washington'dakiler kendilerinden geçmiş olmalılar.

— Bilim tarihi hep bu tür tesadüflerle doludur. Aslında bunun hiç önemi yok. Beni esas korkutan, Colossus'un çalışma tekniği... (Yerinden kalkarak, ceplerinde pipo ve tütünü aramaya başladı. Bir yandan da, hay şu Allalun belası elbise, diye küfrediyordu) Evet açıkçası korkuyorum Cleo. Bana ait olan ve belki de yardım edebilecek biriyle konuşmam gerekiyor. Fisher belki de en doğru adamdır ama o... (Forbin uygun kelimeler bulmaya çalışıyordu, sonunda vazgeçerek sözüne devam etti) Bana, sizin Colossus'un gemiyi azıya alabileceği konusunda ki bazı hislerinizden bahsetti.

Cleo bunu tasdik etti, tam bir şeyler söylemek isterken, kapı vuruldu. îçeıi ellerinde teleks aletleri ile iki teknisyen girdi. Forbin, Cleo'ya bunların nedenini anlatırken, bir yandan da teknisyenlerin teleksleri bağlamalarını seyrediyordu.

— Hemen bağlayabilir miyiz profesör?

— Hayır! dedi Forbin sert bir sesle. Diğerini de benim odama yerleştirin, hazır olduğunuz zaman da CPB'ye haber verin.

— Tamam profesör, dedi daha yaşlı olanı. Forbin'e meraklı gözlerle bakıyordu. Şu projede yıllardan beri çalışıyordu ama Forbin'i hiç böyle görmemişti. Yardımcısı ile odayı terkettiler.

Forbin duvarda asılı resimleri incelemeye başlamıştı. Cleo fırsattan istifade, yatak odasına çekilmiş, giyiniyordu .Oturma odasına dönmeden kendini aynada iyice bir inceledi.

— Cleo, kahveden ne haber?

— Hemen. Forbin'in ses tonuna hiç aldırmadı. Cleo kahvelerle meşgulken telefon çaldı. Forbin yerinden fırlayarak duvardaki telefona koştu.

— Evet, ben Forbin!..

— Ben Johnson, efendim. Aletler yerleştirildi, deney yapabilir miyiz?

— Bekleyin biraz... (Foıbiıı kısaca düşündü) Konunliz şöyle olacak: Başla... Bu bir CPB testidir... ikiden üçbinikiyüzaltmış sayısına kadar olan en mükemmel sayıyı söyle... son. Anladınız mı? Evet demeyin, sadece söylediğimi tekrarlayın.

Johnson tekrarladı.

— Doğru. Kronograf'ı kapatın ve sorumuzun sona ermesi ile cevabın başlangıcı arasında geçecek zamanı kaydedin.

Telefonu kapattığında Cleo kahvelerle odaya girdi.

— Bu gelecek, bilinen en mükemmel sayı, değil mi?

Forbin onu başı ile tasdik etti:

— İki artı yirmibeş, altmış milyonun üstünde bir rakama kadar ulaşabilir. Son derece komplike bir sayı çıkacak ortaya. Bazı kompüterler bunu becerebilirler ama bunun için de dünyanın zamanına ihtiyaçları vardır.

— Kaliforniya'daki yeni kompüter bunu yapabilir, tabii ancak yedi, sekiz saat içinde.

— Evet ama bunun için kaybedilecek zaman varsa.

— İşte ben de bunu söylemek istiyorum. Dün olsaydı, derdim ki Colossus bu işlem için on dakikaya ihtiyaç duyar ama şimdi içimde öylesine kötü bir his var ki, bu daha da kısa bir zaman içinde olacak!

Teleks çalmaya başladı. Forbin saatine baktı ve kahve fincanını eline aldı. Daha ikinci yudumunu içiyordu ki, teleks yeniden işlemeye başladı. Forbin'in yüzü görülecek bir şekildeydi, öksürerek yerinden sıçradı ve elindeki kahve fincanını üstüne devirdi. Teleksi izlemekte olan Cleo, yanına koşarak ona yardım etmeye çalıştı.

Kıpkırmızı olmuş bir yüzle Forbin hâlâ öksürüyor, bir yandan da saatine bakıyordu.

— Ulu Tanrım! diye kesik bir sesle bağırdı. Şuna bakın Cleo.

Cleo makineye gitti.

— İşte burada. İki artı Sekizbiryedidört. Telefon çaldı ve Cleo ahizeyi kaldırdı.

— Evet, altı, yirmiüç, teşekkürler... (Forbin'e dönerek) Duydunuz mu? diye sordu. Altı saniye, yirmiüç salise. Gülümsemeye çalışıyordu. Johnson'un şaşkınlık dolu sesini duyacaktınız.

— Siz şaşırmadınız mı?

— Tabii! Ama şu son saatlerde epey bir sürprizler yaşadım. Zavallı Johnson'dan daha fazla.

Forbin sessiz, bir dakika boyunca öylesine durarak, sonra birden kalktı:

— Ben üstümü değiştirmeye gidiyorum, tekrar geleceğim. Büromda ya da CPB'de rahat düşünmeme imkân yok. Kendimizi tamamen konsantre etmemiz gerekiyor. Her ne kadar şu anda nasıl olacağını bilemiyorsam da...

Cleo onun bu konuşmasının, onu bir bilim insanı olduğu kadar, bir kadın olarak da görüşünden kökenlendiğini hissetmişti. Birinci kategoride kendisini sıkı bir disipline sokması gerektiğini de biliyordu. Eğer Forbin hçbr çözüm bulamazsa, kimse bulamazdı ve eğer onun bu yönde moral ve ruh açısından yardıma ihtiyacı varsa, Cleo'nun bütün bunları ona vermesi gerekiyordu. Sahip olduğu tüm kuvvetini, lıerşeyi. Cleo kendisini bu yeni rolüne alıştırmaya çalışıyordu şimdi.

— Colossus'un tempo ve kabiliyeti gerçekten korkutucu ama bu o kadar kötü bir şey mi? Ne zamandan beridir kompüterler yapıp duruyoruz, daima daha iyi, daha hızlı. Bu hızın bir problem doğurabileceğini düşünmemek gerek. Colossus bir düşünme makinesi... şimdi gerçekten onun düşündüğüne inanıyor musunuz?

— Aksi takdirde bu yıldırım haberi nasıl ilettiğini bilemezdim.

— Tamam, tamam ama şimdi sadece bekleyin, diye Cleo sakin bir şekilde konuştu, Colossus bünyesindeki parametreyi aşamaz.

— Cleo, ümit ederim ki siz haklı çıkarsınız.

Cleo birden onun korkularının nereden köklendiğini farketti. Buna şimdiye kadar inanması imkânsızdı. Aslında Forbin'in bu şüphelerine karşılık, onu şöyle söylemeliydi: «Nasıl bir üçgenin dört köşesinin olması

imkânsızsa, Colossus'un da parametreyi aşması olanaksızdır.»

— Tabii haklı çıkacağım. Parametre sisteminin tasnifini biliyorsunuz. Bana adım adım bunun nasıl olacağını açıklayın bakalım... (Onun biraz olsun ümitle parlamaya başlayan gözlerine baktı) Gördünüz mü, böyle bir şey olamaz. Bu gibi şeylerin moralinizi bozmasına müsaade etmeyin. Gerçeklerde kalın.

— Belki gerçekten de haklısınız. Bu düşünce ve korkulardan biraz olsun kurtulmam gerek. Teşekkürler Cleo. Ellerini ona doğru uzattı.

Teleks yeniden tıkırdamaya başlamıştı. CPB'dekiler için güvenilir, günlük alışılagelmiş bir ses ama Cleo ve Forbin yutkunarak bakıştılar.

«Acele verici bölgesinden, son rele'deki kapanışa ulaşılmıştır. Alpha dört, frekans sekizbinikiyüzdoksanbeş kilosikl.»

Teleksin susması ile bu kez telefon çalmaya başlamıştı. Forbin ahizeyi kaldırdı:

— Evet Johnson, haberi ben de aldım. İznim olmadan hiçbir harekete geçilmeyecektir.

Telefonu kapatarak, gelen teleksi yeniden incelemeye başladı, içindeki hiddetin tekrar çoğalmaya yüz tuttuğu belli oluyordu.

— Ve buna ne cevap verirsiniz şimdi Cleo?

Cleo sakin bir ses tonu ile konuşmaya uğraştı ama bunu tam başaramadı.

— Belli ki Colossus birine bir açıklamada bulunmak istiyor.

— Hımmm...Sekiz megaherz, uzun mesafeler için ihtiyaç duyulan bir frekanstır. Her ne kadar eski moda olsa da .Bu irtibatın Rus Kustos ile kontağa geçebilmek için düşünüldüğü açık.

— Ama neden?

— Bunu ben de bilmiyorum. Üstelik bunun nasıl böyle devanı edip gideceğini de bilmiyorum.

Cleo, Forbin'in buruşmuş elbiselerine, yorgunluktan adeta çökmüş yüzüne baktı, içinde onun hissettiği bu korku ile savaşabilmek için delice bir arzu uyandı. Arzu ve korku.

— Şimdi üstünüzü değiştirin, bu arada ben yine kahve hazırlayacağım, sonra da beraberce parametre üzerinde çalışmaya başlarız. Bütün bunlara bir tek cevap var, göreceksiniz.

— İyi öyleyse, kendimi şu elbiseler içinde hiç de iyi hissetmiyorum. Ayrıca belki parametre konusunda gerçekten haklısınız. Belki de Colossus'un bu veriyi göndermesinin tek amacı, Kustos'un bir çalışma verebilmek isteğidir.

— İstek değil Charles. Bu sadece insanlara vergi bir şey. Şimdi soyunun ve bir duş alın. Odanıza pat diye girmeyeceğime söz veriyorum.

Forbin hiçbir şey söylemeden, ciddi bir yüzle başını sallayarak odadan çıktı.

* * *

CPB'de Fisher ve grubu son alınan haberi çözmeye uğraşıyorlardı. Johnson makinenin verdiği mükemmel sayı ile çalışıyordu ve önünde şu anda dahi hesaplarla

dolu bir kâğıt tepeciği birikmişti. Sonunda derin bir nefes alarak hepsini toparlayıp duvara fırlattı.

— İnanmıyorum, sadece inanamıyorum. Düşünebildiğim kadarı ile eğer bu mükemmel sayıyı meydana getiren rakamları yazmaya kalkarsak, en azından iki ya da üç milyon rakam çıkar ortaya ve bu Allah'ın belası alet bütün bunları altı saniye içinde hallediverdi. Ben artık bu işten vazgeçiyorum ama ciddi olarak...

— Bırakın bu rakamları falan Johnson. Direktör sizin yıldırım haberin kökeni ile uğraşmanızı söyledi. (Fisher alt dudağını ısırıp duruyordu) Bunları bırakın da, lüzumlu acele kaynaklar tesisini bir araştırın. Belki de bir şeyler bulursunuz...

Herşey öylesine faydasız ve boştu ki, konuşmasını bitirmeden sustu. Johnson ona bakıyordu.

— Peki vericinin sistemindeki «rica» ile ne yapacağız? diye sordu.

O sırada kâğıttan bir uçak yapmakla meşgul bulunan Blake söze karıştı:

— Rica!.. Aman ne güzel. Ben uzun zaman bu makinenin kelime hazinesi sisteminde çalıştım ve onun kelimeleri kullanışındaki sertliğini rahatlıkla anlayabilirim. Bu rica, apaçık bir emirdir.

— Eğer bu bir emir ise, ya yerine getirilmesi, ya da reddedilmesi gerekir o zaman, dedi Johnson ciddi bir ifade ile.

— Çok zeki konuştun oğlum, diye Blake alayla karşılık verdi. Ayrıca, eğer Forbin Colossus'a «cehenneme kadar yolun var» karşılığını verirse durum çok daha enteresan olacak.

Altıncı Bölüm

ONBEŞ dakika sonra Forbin yıkanmış, canlanmış ve elbisesini değiştirmiş olarak tekrar Cleo'nun odasına döndü. Cleo telefonda konuşuyordu. Forbin'in girdiğini görünce eliyle işaret ederek, ahizenin ağzını kapattı.

— Şu Prytzkammer telefonda. Fisher onu buraya bağlatmış. Son haberin ne manaya geldiğini ve Başkan'ı uyandırması gerekip, gerekmediğini bilmek istiyor.

Forbin telefonu aldı:

— Prytzkammer? Ben Forbin. Şu anda size açık bir cevap veremem. Yerinizden ayrılmamanızı ama hiçbir harekete de geçmemenizi tavsiye ederim. Evet, evet, en kısa zamanda.

Forbin telefonu kapatıp, Cleo'ya baktı. Oıun da iş elbiselerini, gri renkli, yakası açık bir kazakla, pantalon giymiş olduğunu farketti. Kadın olduğunu belli eden tek husus ise, boynundaki çift sıralı inci bir kolyeydi.

— Colossus'tan yeni bir haber var mı?

— Hayır, siz bir şey bekliyor muydunuz?

— Bilemiyorum ama son haberinden bu yana yirmi dakika geçti, bu ise onun genç yaşantısı için oldukça uzun bir süre.

— Ne yapacağınıza karar verdiniz mi?.. (Cleo onun zaten bu düşüncelerin tesiri altında kıvranıp durduğunu hissederek lafı değiştirdi) Ben birkaç yudum bir şey içmek istiyorum, siz ne dersiniz?

— Eğer viskiniz varsa ben de, diyerek piposunu yaktı. Onun içkileri bardağa boşaltışını seyretti.

— Zannediyorum ki en iyisi Colossus'a ulaşarak, onun bu iyi fakat eski moda Beyin Model I'e nasıl sahip olabildiğini araştırmaya başlamamız gerekiyor.

Cleo ise hâlâ havayı değiştirmeye çalışıyordu!

— Bugün bir şey yediniz mi?

Forbin düşündü:

— Hımm, galiba hayır.

— Eğer istiyorsanız, size bir şeyler getireyim.

— Güzel. Şöyle basit bir şeyi midem kaldırır herhalde Cleo.

Cleo, Forbin'deki bu değişikliğe şaşırdı. Yarım saat öncesinin sinirli, kızgın adamı gitmiş, yerine sakin, hayat dolu bambaşka bir adam gelmişti sanki.

— Galiba duş size yaradı.

— Evet, fakat gerçeği söylemek gerekirse, duş altındayken en iyi şekilde düşünmeye başladım. Şimdi şuna inanıyorum ki, Colossus sadece hevesli. Sizin, Fisher'in ve benim de tahmin ettiğimiz gibi Colossus sadece vazifesini yaptı. Kendinizi onun yerine koyun bir kere, kendine benzer bir başka sistemin varlığını öğreniyor, bunu bizim bilmediğimizi farkediyor ve bizi olaydan haberdar ediyor. Tamam, bunu şimdi biliyoruz ama Colossus'un daha fazlasını öğrenebilme kabiliyetinin olması gerek. Savunma bölümümüz için bunun büyük bir anlamı var. Bu demektir ki daha çok şeyler öğrenecek ve sorduklarına en çabuk yolda cevap alabilecek.

Teleks tekrar işlemeye başladığında Cleo yerinden sıçradı, soğukkanlı bir şekilde koltuğuna yaslanmış Forbin ise kıpırdamadı bile.

Cleo telekste yazılanları inceledi ve CPB'ye telefon etti.

— Tamam, Profesör Forbin'in bilgisi var.

— Bir dakika, diye bağırdı Forbin. Johnson'a söyleyin, «gönderilen kabul edilmiştir» sözünü Colossus'a iletsin.

Cleo bunu Johnson'a bildirdi.

— Beklenildiği gibi, dedi Forbin memnun bir şekilde, ilk haberden bu yana yarım saat geçti değil mi?

— Evet, tam otuz dakika.

— Gelecek yarım saat içinde, ikinci bir tekrarı yaşayacağız, bu arada ise ben bir şeyler yiyebilirim Cleo.

Cleo mutfağa giderek, birkaç dakika sonra dolu bir tabakla geri döndü. Forbin adeta saldırırcasma yemeğe başladı. Cleo onu seyrediyordu.

— Ümit ederim ki, Colossus'un esas amacının bu olduğu konusunda yanılmıyorsunuz.

Forbin yemeği keserek ona baktı:

— Bunu ben de ümit ediyorum. Bu inancımın bir sebebi de parametre. Colosus son derece zekidir. Bizim istediğimiz de buydu zaten ama o, demir parmaklıkların ardında oturmaktadır ve orada da kalmalıdır.

Cleo onun gözlerindeki korkunun manasını tanıdığına inanıyordu. Sadece bir mana, ama bu ona Forbin'in korkularının ne olabileceğini anlatmaya kâfi geliyordu.

— Washington'la ne yapacaksınız? diye sordu.

— Eğer doğru tahmin ediyorsam, gelecek tekrarlama, saatine baktı, ondokuz dakika sonra. Bu da bana

yeterince zaman bırakıyor.

Hâlâ aklından geçenlerin neler olduklarını söylemiyordu. Cleo bir an için onun yüzünü tetkik etti ve sonra kahve pişirmek için yerinden kalktı.

Forbin ikinci fincan kahvesini içerken, telefon çaldı. Fisher yıldırım haber hakkında hâlâ incelemelere devam ettiklerini, ama herhangi bir ipucu ele geçiremediğini bildiriyordu. Acaba Forbin'in yapmayı planladığı şey neydi?

— Bırakın oradakiler yıldırım haber konusu üzerinde çalışmaya devam etsinler, Herşeyin anahtarı bu. Son durumu bana bırakın, onun on dakika içinde tekrarlanacağını hesap ettim. Size telefonla haber veririm.

İlk haberleşmeden tam bir saat sonra teleks yeniden canlandı. Forbin başını sallayarak, muzaffer bir gülüşle Cleo'ya baktı.

— Her ne kadar nasıl ve niçin olduğunu bilmiyorsam da, en azından Colossus'ta neler olup bittiğini yavaş yavaş anlamaya başlıyorum. Bakar mısınız Cleo?

Cleo teleksteki yazıları okudu.

— Diğerleri ile aynı.

— Güzel, dedi Forbin, şimdi CPB'yi arayın ve alınan haberin tasdik edilmesini söyleyin.

— Ne var Charles? diye sordu Cleo, bunu ebediyen devam ettiremezsiniz.

— Bunu düşünmüyorum zaten. Sadece bir reaksiyon bekliyorum ve gelecek beş dakika içinde de hiçbir şey olmazsa, o zaman bir adım daha ilerleyeceğim.

İkisi de sessizce beklemeye başladılar. Cleo kanapede dimdik oturmuş, ellerini sakin tutmaya uğraşıyordu. Forbin ise son derece sakin görünüyordu. Piposunu doldurdu ama biraz sonra onu yakmadan tekrar kül tablosma boşaltınca bu sakinliğinin pek de gerçek olmadığı anlaşıldı. Dört, beş dakika sonra kalktı ve telefona gitti.

— CPB? Ben Forbin, aşağıdaki metni Colossus'a iletin: Başla... İstenilen tertibatın bu gece hazırlanması imkânsız... Teknisyenler uyuyor... Çalışma yarın sabah saat 10.30'da başlatılacak... Lütfen tekrarlanmasın... Son... Anladın mı? İyi.

Cleo Forbin'e düşünceli bir şekilde bakıyordu.

— Siz büyük bir rizikoya atılıyorsunuz.

İkisi de metnin teleks üzerinden Colossus'a iletilmesini sessizce takip ettiler, sonra Forbin cevap verdi.

— Biliyorum bu bir yüzleşme, ama buna cesaret etmeye mecburum. Colossus bunu bilmemezlikten gelirse, omuzlarını kaldırdı, o zaman hâlâ çok büyük olmasa da bir ilerleme yapıyoruz sayılır.

— Kendimi şurada işe yaramaz hissediyorum.

— Cleo, sevgili Cleo, bana düşündüğünüzden de daha büyük yardımınız dokunuyor. Sadece yanımda olmanız bile bana yetiyor. CPB'de az daha ateş alıyordum...

Forbin ellerini ellerinin arasına alarak koltuğunda geriye yaslandı ve gizlice onu yandan seyretmeye başladı. Yıllarca beraber çalıştıkları süre içinde onu sık sık düşünmüştü ama çalışmalardan dolayı hislerinin şuuruna erişememişti bir türlü. Şimdi ise başkaydı... Çok güzel bir profili vardı, hole ellerinin inceliği. İçini çekerek Cleo'nun ellerini bıraktı ve kalktı.

— Evet, her zamanki gibi çalışma ön planda devam ediyor. Eğer gelecek yarım saat içinde hiçbir şey olmazsa, Prytzkammer'i ıstıraplarından kurtaracağım ve ben de yatağıma gideceğim.

Cleo başını kaldırdı.

— Kahve?

— Hayır, teşekkürler. Saatine baktı. Fazla uzun değil, bir viski daha alabilir miyim?

İkisi de viskilerini içmeye başladılar. Cleo onun devamlı olarak saatine bakıp durduğunu görüyordu. Zamanla daha konuşkan ve canlı olmaya başlamıştı.

— Biliyor musunuz Cleo, zannedersem şu yedi yıl içinde odanıza ancak altı, yedi kez geldim. Şimdi düşünüyorum da, daha sık gelmeliymişim. Pipo içersem rahatsız olur musunuz?

— Tabii ki hayır.

Forbin kendi evinden bahsederken, Cleo bir yandan onu dinliyor, bir yandan da zamanı kontrol ediyordu. Gelecek tekrarlama her an gerçekleşebilirdi. Biraz daha bekledi, sonra Forbin'in sözünü kesti.

— Planlanan zamanı bir dakika geçirdik Charles.

Forbin derin bir nefes alarak, gözlerini kapattı. Tekrar konuştuğunda sesi normalliğini kazanmıştı.

— Teşekkürler Cleo. Bardağını masaya koydu ve onu omuzlarından tuttu. Bu işi becerdik, Colossus asla geç kalmaz. Eğer birisi bir saniye içinde cevap verebiliyorsa, bir dakika onun için çok uzun bir zaman sayılır. Tıpkı bizim için bir yıl olduğu gibi. Seni öpebilir miyim?

Cleo bu soruya şaşırmış gibi görünmeye çalıştı ve bunu başardı da. Hiçbir şey söylemedi, sadece gülümsedi.

Forbin onu saygılı bir şekilde öperken Cleo'nun gözléíini kapattığını gördü. Bu öpüşle Cleo içinde çok garip, nazik duyguların bir dalga gibi kendisini sardığım hissetmişti.

Forbin onun omuzlarını bırakarak kalktı ve kapıya gitti, arkasına bakmadan:

— Biraz uyumaya çalış Cleo, dedi. Buna ikimizin de ihtiyacı var. Yarın herhalde heyecanlı anlar yaşamaya devam edeceğiz.

Forbin gittikten sonra, Cleo daha uzun bir müddet kıpırdamadan kapıya baktı, «ne biçim bir çocuk bu adam» diye düşündü. Genellikle erkeklerin çoğu şu andan istifadeyi düşünürlerdi ama o, bu çoğu erkekler gibi değildi işte, Qeo'yu memnun eden nokta da buydu zaten.

Yedinci Bölüm

ERTESİ sabah saat tam 10'da, Forbin yanında Fisher'le birlikte Başkan'ın odasına girdi. Önünde hafifçe eğilerek:

— Günaydın Sayın Başkan, dedi.

— Günaydın.

Başkan belli ki bir akşam önceki hiddetli konuşmaları hatırlamak istemiyordu.

Savunmanın diğer üyeleri, başları ile selam vererek içeri girdiklerinde, Başkan her zamanki gibi yine ilk olarak göze başladı.

— Beyler, bu oturumu Rus makinesinden konuşabilmemiz için hazırlatmış bulunuyorum. Bu birinci konumuz. İkincisi de CIA'nin işini büyük ölçüde aksatmış olması. Bu hususta bize en ufak bir ikazda bulunmamıştır ve bu büyük bir hatadır. Ayrıca Colossus hakkında konuşacağız ,daha doğrusu, neden profesör Forbin'in makine yüzünden bu kadar endişelendiği konusunda. Diğer olaylar hakkında diskusyon yapmak istemiyorum. Bu demektir ki konuşmamız gereken üç önemli konumuz var, tamam mı?

Odadakiler onu tasdik ettiler.

— Tamam, o zaman gelelim Rus Kustos'a... Büyükelçinin verdiği bilgiye göre, makine günün başlangıcından itibaren çalışmaya başlamıştır. Yani Colossus'tan kısa bir müddet sonra... Bu konuda neler düşünüyorsunuz? Lütfen, önce Uzay Yolu temsilcisi konuşsun...

Devlet Uzay Yolu sekreteri, orada bulunan diğerlerinin de kabul etmesi üzerine, USNA ile USSR arasındaki parametre konusundaki bilgilerin değiş tokuş edilmesinin

mümkün olup olmadığının incelenmesi teklifini ortaya attı. Eğer bu büyük Bloklar birbirleriyle nasıl anlaşacaklarını bilirler ama bunu diğer dünya devletlerinden saklarlarsa, dünyanın idare edilmesi daha kolay olurdu.

— Prytzkammer, bunu not edin, dedi Başkan. Hep birden kabul edilmiştir, USSR ile parametre informasyonlarının değiştokuş edilmesi üzerinde durulacaktır ve Sovyet Başkanı ile bu «sıcak dikenli tel» üzerinde konuşmak için bir termin aranje edin. Saat onbir'den sonraya... Evet, devam. CIA'nin başarısızlığı. Grauber, CIA Başkanı olarak bu konuda ne söyleyeceksiniz?

— ilk önce ben konuşabilir miyim sayın Başkan, diye Forbin sordu.

— Buna itirazınız var mı Grauber?

Grauber tam aksine, bayağı hafiflemişti:

— Hayır efendim.

— Efendim, biz konuyu şöyle görüyoruz, diye Forbin söze başladı ve daha önce Fisher ile konuştuklarını Başkan'a anlattı.

— Belki dc bunda bir şey var profesör. Buna karşı söylemek istediğiniz Grauber?

— Çok bir şey değil. Son altı, ya da yedi yıl içindeki materyaller üzerinde çalışmak için çok fazla bir zamanımız olmadı. Sibirya'daki Krasni Sigorsk bölgesinde büyük elektronik tesislerin kurulmakta olduğunu biliyorduk ama bunun bir kompüter merkezi amacı ile kurulmakta olduğu materyalini öğrenemedik.

— Tamam, bunu daha sonraya bırakalım, dedi Başkan. Sıkı bir çalışmaya girin, bu konuda Forbin'in size

yardımcı olmasını istiyorum. Tamam mı Forbin?

— Evet, efendim. Herşey bir yana şimdi Colossus'un istenilen tüm materyalleri ileteceğinden eminim.

— Öyle mi, dedi Başkan şüpheli.

— Eğer yarım dakika bekleyebilirseniz, bunu size ispat edebilirim.

Başkan sustu. Forbin kalkarak telekse gitti.

— Fisher, CPB'ye haber verin, teleks hattını kullanıyorum.

«Öteki sistem nerede?»

Hiçbir duraklama olmaksızın cevap geldi:

«Bolschoi Oljana.»

Forbin kâğıdı kopararak Başkan'a verdi ve yerine oturdu.

— Yaa, ben... (Başkan kâğıdı Grauber'e uzattı) Birileri galiba sandalyesini kaybetmek üzere, Krasni Sigorski! Hiç güleceğim yoktu.

— Evet Sayın Başkan, dedi Grauber, Bolschoi Oljana, Sigorsk'dan sadece beş mil uzakta.

— Tamam, tamam, espri saati sona erdi. Üçüncü tema Colossus, Forbin?

— Her ne kadar yüzde yüz mutlu değilsem de, yine de Colossus'un kendisine iletilenler haricinde tehlikeli işlere kalkışmayacağı inancının rahatlığı içindeyim. Öte yandan da şundan eminim ki, Colossus kendine has bir insiyatife sahiptir, bunun nasıl olabildiği hakkında hiçbir açıklama bulamıyorum. Bu durumda alarm haline geçmiş

bulunuyoruz ama eğer makine bu insiyatifini sadece iyi görevlerin çözümü yolunda kullanırsa hiçbir sorun olmayacaktır.

— Bütün bunlar tahminler, ümitler, dedi Başkan sert bir sesle. Bu noktadan ben işe başlayamam. Ben gerçekleri istiyorum. Colossus konuşulduğu gibi, şimdiye kadar oldukça enteresan haberler verdi. Ona sahip ve bu hususta birinci olduğumuz için son derece memnunum. Forbin, onun bu «Rica»yı göndermesi konusu nedir?

— Şundan kesinlikle eminim; Colossus, Kustos ile bir bağlantıya girme isteğinde. Çok emin değilim ama inanıyorum ki böylece Kustos'un tüm bilgi kaynaklarına erişecek ve böylece bizim de işimizi bir noktada kolaylaştıracak.

— Eğer kişi kendisi devamlı konuşursa, nasıl olur da başkasından bilgiler alabilir?

— Onu ben değil Colossus bilir. Forbin etrafına bakarak tatsızca gülümsedi. Belki de Ruslar’ın bu karşı gelme hareketi konusunda CIA'ye biraz düşünme payı verecektir. Belki farkındasınız, seçmiş olduğu frekans, bizim uzay silahlanma sistemimize verilmiş olan frekanstır. Kullanılmasa dahi Ruslar tarafından devamlı kontrol altında tutulmaktadır.

— Peki ya Colossus karşı tarafa gereğinden fazla bilgi verirse? Sonuçta savunmamız hakkında bilmediği şey yok.

— Eğer Colossus haddinden fazla konuşkan olmaya başlarsa, bunu nasıl olsa biz de duyacağız. O zaman ulaşım hattını yarıda kesebiliriz. Teklifim şu; elimizdeki parametre sistemini gerektiği şekilde programlayalım ve ayrıca, Kustos'un potansiyeli düşmancadır, bunu unutmayalım. O asla gizli informasyonlarımızı almamalıdır.

— Bu iyi, dedi Başkan, aleyhte olan var mı?

Hiç kimse çıkmadı.

— Tamam, profesör. Bu çeşit parametreyi programlayın ve istenilen tesisi kurun. Ayağa kalktı. Bu kadar... Hepinize iyi sabahlar beyler.

Forbin, Başkan'dan teleksi kullanma iznini aldıktan sonra, Fisher'in Cleo'ya yeni parametreyi saat tam 12.00' ye programlaması haberini iletmesini istedi. Sonra da telekse dönerek, yazmaya başladı:

«Gönderici tesisi, Greenwich saati ile 20.00'de işlemeye hazırdır. Alıcı tasdik etsin.»

Colossus derhal cevap verdi:

«Alıcı tasdik etmiştir!»

Forbin bekledi ama cevap bu kadardı. Rahatlamış bir şekilde nefes aldı. Sıkdmış dudakları ile, vermiş olduğu kararında isabetli olduğunu düşünüyordu. Tekrar tuşlara eğildi.

«Öteki sistem, Greenwich saati ile 21.00'den önce işletilmeye hoşlanmayacaktır.»

Cevap yıldırım hızı ile geldi:

«Biliniyor.»

Forbin şaşkınlıkla titredi. Başkan ile Büyükelçi arasındaki son konuşma USSR'e henüz iletilmemişti bile. Ayrıca bu haber iki ülkede de son derece gizli tutuluyordu. Bunu Colossus'un nasıl elde ettiğini öğrenmesi gerekti ve sordu: 'Zaman nereden biliniyor.'

Daha parmaklarını tuşlardan kaldırmadan Colossus cevap verdi:

«Analiz USSR hattı 106119 Berta 274276632 Bugiin Greenwich saati ile 0.24 ve 4.17 arası.»

Forbin bu satırları alnını kırıştırarak okudu, tekrar okudu, zayıfça gülümsedi. Grauber ve adamları çok sevineceklerdi anlaşılan.

Ön odada Grauber, Forbin'i bekliyordu. CIA başkam, Forbin içeri girdiğinde ona doğru giderek elini sıktı.

— Teşekkürler profesör. Bize çok yardımcı oldunuz. Siz olmasaydınız yapmaya çalışacağım tüm açıklamalar reddedilecekti.

— Problem değil. Söylediklerim doğruydu üstelik. Şimdi Colossus'tan ufacık bir hediye daha. Hayır onu hemen okumanız gerekli değil. Bundan önce bana bir iyilikte bulunmanızı rica edeceğim.

— Memnuniyetle profesör.

— Colossus için gönderici tesisini hazırlatacağını ve saat 20.00'den itibaren işleme başlatacağım. Bu demektir ki daha beş saat var. Eğer monitorunuzdan benim merkeze bir hat bağlatabilirseniz beni çok memnun edeceksiniz. Nelerin olup bittiğinden kesinlikle haberdar olduğunuzu bilmek istiyorum.

—Tabii profesör, başka bir isteğiniz?

— Benim CPB, yani Colossus Programlama Bürom devamlı meşgul. Eğer makine gereğinden fazla bilgiler vermeye başlarsa, direkt hattan Fisher'e, Cleo Markham'a, ya da bana ulaşmaya çalışın. Üçümüzden biri, Colossus hakkındaki sorularınızı cevaplandırabiliriz. Biz de bu arada sizinle devamlı temas halinde

bulunacağız. Bu durumda CIA ve CPB sıkı bir birlik içinde bulunmalıdır.

— Tamam, her açıdan korunmanız için gereken işlemleri yapacağım. Colossus'un Kustos hakkında toplayacağı materyalleri ne zaman öğrenebileceğiz?

— Sormak istediğiniz sorular üzerinde çalışın ve bana bunları teleks yolu ile iletin, size gerekli cevapları vereceğim. Fakat soruları formül etmede çok dikkatli olmalısınız. Çünkü Colossus insanın istediği değil, sorduğu şeyleri kelimesi kelimesine kaydeder ve nakleder.

— Ümit ederim ki politikacıların soruları altında ezilmeyesiniz. Çünkü bildiğim kadarı ile bu kişiler kendilerine karşı bile samimi olmaktan uzak kişilerdir.

— Biraz tecrübe ile Colossus onların da haddinden gelir, dedi Forbin gülümseyerek.

— Onun herşey i öğrenebileceğine inanıyor musunuz?

— Colossus son derece zekidir, herhangi bir insandan çok daha fazla ve dakikalar geçtikçe daha da zeki olmaya başlayacaktır.

— İçimde öyle bir his var ki, yeni bir şefe sahip olmanın arifesindeyiz. Öyle bir şef ki, bu kez kendi kendisini çok iyi tanıyan biri. Bu da beni biraz korkutuyor.

— Kulübümüze hoş geldiniz, dedi Forbin kısaca gülerek.

Ama Grauber daha sonra bu son konuşma üzerinde düşününce, Forbin'in bu sözleri ile bir espri yapıp yapmadığından hiç de emin olamıyordu.

Sekizinci Bölüm

FORBİN ve Fisher kısa aralıklarla CPB'ye geldiler. Cleo Markham, Forbin'i görünce rahatlamış bir şekilde ona doğru gitti.

— Herşey hazır Charles, CIA bizimle temasa geçti. Başlayabiliriz.

Forbin onu kollarından tutarak bir iskemleye doğru götürdü.

— Teşekkürler Cleo. Bizim özel kulak kabartanlar ne alemde?

— Gözleme odasında acele alıcı bir sistemi diğer telekse bağlattım.

Forbin diğerlerine sordu:

—İlerleme var mı?

— Yaptığım çalışmanın çok az bir başarısı olarak şunu anlamış bulunuyorum ki, değişiklik koınparatör bölümünde meydana gelmiştir, dedi Cleo. Ama bu nasıl olmuştur?.. Ümitsiz bir şekilde ellerini açtı.

Forbin hiç şaşırmamış gibiydi:

— Madem öyle, yıldırım haber üzerinde çalışmaya devam çocuklar. Siz gelin Jack, gözlem odasına gidelim.

Dışardan biri için gözlem odası büyük bir şaşkınlığa sebep olabilirdi, insan ile dünyanın en büyük beyni arasındaki ilk ve en önemli irtibatın buradan kurulması ve buna rağmen odanın içinin basitliği gerçekten şaşırtıcı idi. Odada üç teleks vardı ve bunlardan biri direkt olarak Colossus'a, diğeri radyo vericilerini izleyen CIA'nin

monitoruna bağlanmıştı. Üçüncüsü ise yedek olarak tutuluyordu. Bunların haricinde, Colossus'un girişine bağlı anahtarı işletmeye yarayan bir devre tablosu, bir şerit zımbası ve üç koltuk. Hepsi bu kadardı.

Forbin saatine baktı. Bir dakika daha. Odada bulunan teknisyenin omuzuna elini koydu.

— Armsorg, gelecek metin: Verici sistem içinde tasdik edilsin.

Armsorg başım salladı ve elleri tuşların üzerinde adeta uçmaya başladı. En son harfi de yazarken Colossus'tan tasdik gelmişti bile.

Forbin şimdi tüm dikkatini Colossus'un kontrolünde verici ile bağlanmış bulunan ikinci telekse vermişti. Bu arada Fisher ve Cleo da odaya girmişlerdi. Son on saniye de geçti. Forbin başını oynatmadan saatine bakıyordu. Onbeş saniye geçmişti ve hiçbir şey olmamıştı.

Fisher sinirli bir şekilde öksürdü. Saatini duvardaki saatten kontrol etti, hiç fark yoktu, yeniden öksürdü. Armsorg tırnaklarım kemirmeye başlamıştı. Otuz saniye de geçti, hâlâ bir hareket yoktu. Sessizlik dayanılmaz gibi olmuştu. Bunu ilk bozan da Forbin oldu:

— Buna ne denir? Cleo, CIA'ye bir sorun bakalım.

Cleo daha telefona uzanmadan CIA onları aradı.

— Tesisat normal işliyor ama şimdiye kadar hiçbir haber almadık. Forbin cebinden piposunu çıkardı ve Fisher'e döndü:

— Siz ne diyorsunuz Jack?

Fisher kaşlarını yolmayı bıraktı:

— Benim fikrime göre, dedi, Colossus Kustos'un çalışmaya başlamasını bekliyor. Herhalde birdenbire çekingen ve utangaç olmaya başlamadıysa bu.

— Evet, Colossus'un bu sessizliği, Kustos'un işleme girmesini beklemesinden dolayıdır, diye Forbin de onu tasdik etti. Ben yine CPB'ye gidiyorum. Harekete geçer geçmez bana haber verin. Cleo, Jack sizler de gelin, çalışmaya dönüyoruz yine.

— Ben hâlâ yıldırım haber ile mi uğraşayım?

— Evet, bu bizim tek ipucumuz. Cleo bana yardım et.

Prytzkammer ile konuşmak ve Başkan'ın Ruslarla olan temasının ne durumda olduğunu öğrenmek istiyorum.

Forbin, huzursuz olduğu sesinden açıkça belli olan LA' dan, Sovyet Başkanı’nın sadece durumun incelenmesi konusunda çalışmalar yapıldığından başka bir bilgi vermemiş olduğunu öğrendi. Bu soğuk cevap Başkan'ı yine çileden çıkarmaya yetmişti tabii. Prytzkammer de bundan payını alıyordu.

Forbin onu teselli etmeye çalıştı.

— Zararı yok, dedi LA. İçimde öyle bir his var ki, bütün bunlar bir anda değişik bir ortama çevrilecek.

Forbin telefonu kapatarak düşünceye daldı. Sonuca erişeceklerini pek tahmin etmiyordu ama buna rağmen uğraşmaları gerekiyordu. İçini çekerek saatine baktı. Aynı anda da hoparlörden bir ses duyuldu.

— Gözleme odası CPB Colossus irtibata geçti!

Diğerleri daha yerlerinden kıpırdayamadan, Forbin yola koyulmuştu bile, onu Cleo takip etti.

Forbin derhal verici telekse gitti. Makine sadece bir kelimeyi yazıyordu. Devamlı olarak bir tek kelime:

'Colossus Colossus Colossus...'

— Her kelime arasında beş saniyelik bir duruş var, dedi Armsorg.

Forbin onu tasdik etti:

— Eğer daha da uzun olmazsa bu en azından bir saat böyle devam edecek (Cleo'ya gülümsedi) şimdi bütün dünya sonucu biliyor. Tüm monitor istasyonları bunu kaydediyor. Kulakları Colossus'a çevrilmiş durumda.

—Peki ne söyleyeceği hakkında bir tahminde bulunabilir misiniz?

— Hayır, dedi Forbin derin bir nefes alarak, o da tıpkı bir kadın gibi.

Cleo, gülümseyerek buna karşı çıktı:

— Hiç de doğru değil! Bilimsel açıdan düşününce diyebilirim ki, Colossus işe matematik ile başlayacak. Her kompüterin tabii bir konuşma dilidir bu.

— Mümkün. Ben de düşündüm ki Colosus işe genellikle bilinen bir gerçekle başlayacak ama bu ne olabilir?

Bunun cevabını Cleo da bilmiyordu. Konuyu değiştirdi:

— Belli ki burada kalacaksın, kahve ister misin?

— İyi fikir Cleo. Dairenden CPB'ye burada neler döndüğünü haber verebilirsin değil mi?

Cleo gittiğinde Forbin piposunu doldurmaya başladı. Geri geldiğinde ise Forbin hâlâ piposunu doldurmaya

uğraşıyordu, bir yandan da telekste sonu gelmez bir şekilde tekrarlanan tek kelimeyi izliyordu. Saatin akrebi turunu tamamlamış, bir yenisine başlamıştı, dağlardaki beyin ise hâlâ kimliğini belirtmekle meşguldü.

Armsorg ve Cleo kahvelerini bitirdiklerinde, Forbin daha kendisininkine dokunmamıştı bile. Tam bir saati beş dakika geçtiğinde CIA aradı.

— Forbin? Ben Grauber. Sizin için enteresan olacağını düşündüm. USSR, Kustos'un varlığını ve çalışmaya başlatıldığı bilgisini televizyonda açıkladı.

— Tabii bu konuda herhalde bir basın toplantısı falan yapmadılar.

— Doğru. Sadece konuşmacının kısa bir açıklaması ve sonra Kirow Tiyatrosunda oynamakta olan Kuğu Gölü'nün ikinci perdesine geri döndüler.

— Colossus'ta herhangi bir reaksiyon?

— Kesin bir şey yok ama monitor istasyonlarında kıyamet koptuğunu tahmin edebilirim. Bu mübarek zekâ deha oyununa ne kadar devam eder dersiniz?

— Tahminimce bir çeyrek içinde Colossus bu durumunu değiştirecek, çok fazla beklemeyiz.

— Her neyse biz zaten hazırız... Haaa, bir şey daha, dedi Grauber. Kustos hakkında bazı şeyler öğrendik. Sistem itibarıyla Colossus'un aymsı, hemen hemen. Ama onun gibi yalnız bir bölgeye yerleştirilmemiş, etrafı çok sıkı gözlem altında tutuluyor, ayrıca vermiş olduğunuz Aljana Bölgesi'nin adı bize büyük yardımcı oldu. Teşekkürler.

— Daha size ne bilgiler göndereceğiz, şaşacaksınız, dedi Forbin.

— Biliyorum. Öyle zannediyorum ki bu karınca yuvasının en son idarecisi ben olacağım, belki de birkaç yan meşguliyeti olan küçük bir grubun ilk şefi ama önemli olan Colossus'u beslemek ve sonra da sağmak. Onu beslemeye başlayan ilk dükkân biz olduk ama sonuncu olmayacağımız kesin.

— Dediğim gibi Grauber, siz proje haricinde, kulübümüzün ilk üyesisiniz.

Forbin telefonu kapattı ve gülümseyerek Cleo'ya baktı.

— Anladığım kadarı ile Kustos Colossus'un bir kopyesi ve böylece ondan istenilen tüm bilgileri elde etmek kolay olacak.

— Öyle mi söyledi?

— Direkt olarak değil. Üstelik söylemediği daha pek çok şey var. Ama bu belki de sadece benim hayal gücüm.

— Kesin. Sovyetler'in bizimle ayıı fikirlere sahip olmuş olmalarına imkân yok.

— Eğer Başkan bu cevabı duyacak olursa çok komik bulacaktır. Kustos yüzünden birilerini vurmayı bekliyor adeta. Hâlâ Colossus'un ne denli önemli olduğunu anlayamamış vaziyette. Düşündüğü tek şey Kustos'un varlığı ve CIA'nın bu konuda teklemiş olması. Grauber ise başka...

Farkında olmadan teleksin ritmine alışmışlardı. Sekiz harf beş saniye mola, sekiz harf, beş saniye mola... Bu ritmin değişmiş olduğunun Forbin birden farkına vardı. Evet ritm değişmiş, yeni birtakım tıkırdılar başlamıştı. Cleo ile telekse koştular. Armsorg görevi icabı, Colossus' un diğer bir bağlantısı olan teleksin başından ayrılmamıştı ama amirlerinin yüzlerindeki ifadeyi görünce dayanamadı yanlarına gitti.

— Ama bu... diye söze başladı ve lafını bitiremedi.

Durum gerçekten de son derece şaşırtıcıydı. USNA'nın gururu multimilyar beyin şunları iletiyordu:

«1x2 = 2 2x4 = 6 3x2 = 6 4x2 = 8 5x2 = 10...»

Forbin anlaşılmaz bri şeyler mırıldanıyordu. Armsorg tekrar yerine dönerek, yüzünü mendilinin içine gömmüş, kuvvetli bir öksürük krizini bastırmaya çalışıyordu. Kendini ilk toparlayan Cleo oldu.

— Ben de bu işin matematikle başlayacağını tahmin etmiştim ama Colossus'un böylesine küçük değerlerin hesabına girişeceğini hiç düşünmemiştim doğrusu.

Forbin hiç sesini çıkarmadı. Çatılmış kaşları ile işlemekte olan tuşları seyrediyordu. Makine on'a kadar sayıların çarpımını bitirdikten sonra, kısa bir ara ile aynı işlemlere yeniden başladı.

— Aman Tanrım, ben artık dayanamıyorum, dedi Forbin, bunun ardı büyük bir fırtına.

— Ben o kadar emin değilim Charles. Colossus'a zaman ver, durum gittikçe daha ilginç olacak.

— ÍJmit edelim ki en kısa zamanda.

Bu basit aritmetik işlemleri yarım saatten fazla devam edip durdu. Çarpımı, bölmeler ve toplamlar takip etti ve her işlem bir kez daha tekrar ediliyordu.

Armsorg bu duruma şüphesiz deliler gibi gülebilirdi ama bir yabancı karşısında değil.

— Olduğunuz yerde kalın arkadaşçığım, çoğunuz ilkokulu bile bitirememişsiniz, önce kendinize bakın diyerek telefonu hırsla kapattı.

Forbin ona ne olduğunu, kimin aradığını sormadı bile, homurdanarak odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşıp duruyordu. Cleo CPB'ye dönmüş, haberin orada çalışan genç memurlar arasında bir kahkaha fırtınası kopardığını görmüştü. İçlerinde sadece Fisher durumu bu kadar komik bulmuyordu anlaşdan. Forbin'in yanına gitti.

— Ah Jack...

Forbin olduğu yerde durarak, piposu ile teleksi işaret etti. Colossus şimdi de desimal ssiteme başlamıştı.

Fisher şaşırdığını hiç de belli etmeyen bir soğukkanlılıkla makineye bakıyordu, sonra Forbin'e dönerek:

— Charles, şu yıldırım haber. Açıkçası hâlâ bir ipucu bulamadım. Doktor Markham'ın hakkı var. Komparatörde bir değişiklik olmuş olsa gerek ama nasıl ve neden. İşte onu bilemiyorum. Johnson gerekli incelemeleri yaptı ve ortaya çıkan sonuç, bu değişikliğin olmaması gerektiğini gösterdi, bu imkânsız bir durum, fakat...

Sözünü yarıda keserek, telekse adeta büyülenmiş gibi bakmakta olan Forbin'in yanına yaklaştı.

— Hay aksi şeytan, bu mübarek şimdi de resim yapmaya başladı.

Teleks gerçekten de bir şeyler çizmeye başlamıştı. Önce bir nokta, kâğıt yürüdü, iki nokta daha, sonra iki nokta daha...

A

Forbin ve Fisher aynı anda bağırdılar: — Geometri!

Teleks cesaretle işlemesine devam ediyordu.

A

B C

Son derece düzgün bir üçgen ve birtakım harfler.

Fisher dikkatle bakıyordu.

— Görüyorsunuz ki sadece geçerli harfleri gönderiyor, diğerleri önemsiz. Bu durum son derece enteresan olabilir. Bir iskemle çekerek makinenin önüne oturdu.

Forbin birden:

— Herhalde Colossus'un tüm bilgilerini buraya aktaracağını düşünmüyorsunuz değil mi? diye sordu. Allah'ın cezası, hayır, Colossus böyle yapmaya devam ederse, tüm bilgilerinin açıklanmasının bu tempo ile yüzlerce yıl devam edeceğini unuttu mu acaba? (Düşercesine bir koltuğa çöktü) Ama Colossus için zamanın ne anlamı var ki? Bunun hepsine sahip o, hayır böyle devam edemez!

Oysa tam bir saat boyunca bu işlemler devam etti, durdu.

Forbin ise bu zaman zarfında deliler gibi odanın içinde oturmuş, kalkmış, yürümüş durmuştu. Birkaç saniye önce oturduğu yerden şimdi yine kalkmıştı.

— Ben artık dayanamıyacağım, CPB'ye gidiyorum. Armsorg, yeni bir şeyler olursa bana haber verin.

CPB'de bilim adamları hâlâ problemleri çözmeye uğraşıyorlardı, ama yüzlerinden okunduğu gibi, bir adım bile ilerleyemedikleri belli oluyordu. Forbin içeri girdiğinde hiç kimse konuşmadı. Bir koltuğa oturdu ve son derece karanlık bir surat takındı.

— Ne güzel, gülünecek şey, dedi sonunda. Kesin olarak bilmek istiyorsanız, Colossus şu anda Fisher'e basit geometri işlemlerini öğretmekle meşgul, matematik bitti.

Herkes kahkaha ile gülmeye başladı, Cleo'da. Forbin hepsine önce hiddetle baktı, sonra da onlarla beraber gülmeye başladı. Sinirli hava biraz olsun yumuşamıştı böylece.

— Gel Cleo, dedi ayağa kalkarak, bir şeyler yiyelim.

— Eğer istersen, buradaki buzdolabını temizleyebiliriz.

— Hayır, hayır. Kantindeki yemekler pek içaçıcı sayılmaz ama buna da razıyım. Gel oraya gidelim. Johnson, kafalarınızı fazla çatlatmayın ama işi de gevşetmeyin. Bir şeyler olursa bana haber verin.

Kantinde Cleo ve Forbin tepsilerini alarak, yemek listesinin yazılı olduğu tahtayı incelediler, istediklerini bulup gerekli düğmelere bastılar. Yemekleri bir saniye içinde önlerine gelmişti. Konuşmadan, yemeye başladılar. Kantin her zamanki gibi oldukça sessizdi.

— Colossus'un bu işe daha ııc kadar zaman devam edeceğini düşünüyorsunuz ?

— Bunu kim söyleyebilir ki?

— Onun böyle koşturmasına izin verecek misiniz?

— Başka bir teklifin var mı?

— İyi ama Washington...

— Oradakilerin ne düşündükleri beni ilgilendirmez! diye yüksek sesle söylendi Forbin ama etraftakilerin kulak kabarttıklarını farkedince sesini alçalttı, özür dilerim, ama sadece bunu düşünmek...

Cleo konuyu değiştirebileceğinden memnun:

— Bak kim geliyor, dedi.

Forbin dönüp baktığında Fisher'in gelmekte olduğunu gördü.

— Son derece heyecanlı görünüyor, dedi.

Fisher masaya bir iskemle çekerek oturdu!

— Böyle bir zamanda nasıl olur da yemeği düşünebilirsiniz anlayamıyorum. Johnson burada olduğunuzu söyledi.

— Evet ama yiyince pipo içmek gereğini duymuyorum, üstelik biraz olsun besine de ihtiyacım var galiba. Ayrıca diğerlerine örnek olmam gerektiği geldi aklıma.

— Ah, öyle mi?.. (Fisher bir müddet Forbin'e baktı) Biliyor musunuz, son derece şaşırtıcı. Colossus şimdi infinitesimal işlemlerine başladı. Başarılı görünüyor ama son derece garip aslında. Bu konuda ne düşüneceğimi bilemiyorum, çünkü zannedersem biz ona bu konuyu programlamamıştık.

— Colossus'un formülleri değiştirdiğini mi söylemek istiyorsunuz?

— Evet, bir noktada. Bu değişik işlemler son derece enteresan, farkın nerede olduğunu hâlâ bulamıyorum, aynı zamanda da korkutucu...

Sinirli bir şekilde dudaklarını ısırıp duruyordu. Cleo bir bardağa şarap koyarak ona verdi.

— İçin doktor, dedi, iyi gelir.

— Teşekkürler. Genellikle içmem ama şimdi buna ihtiyacım var galiba. Şarabı içti ve öksürmeye başladı. Özür dilerim, ben...

Forbin sabırsızlığını saklamaya çalışarak, biraz da kuvvetlice meslektaşının sırtına vurmaya başlamıştı.

— Daha iyi?

— Evet, teşekkürler... (Gözleri yaşlarla dolmuş, Forbin'e bakıyordu) Öyle zannediyorum ki çıkışı son derece incelikle kontrol etmemiz gerekiyor. Beni dinlerseniz, yıldırım haberin araştırılmasına ara verelim, belli ki daha fazla bir ilerleme kaydedemiyeceğiz. Colossus matematikçilerin gözleri altında bulunmalıdır. Bunun için Johnson biçilmiş kaftan. Genç adam böylece bir şeyler yapmış olacak hiç değilse, eğer bu...

— Tamam Jack, şimdi işin ayrıntılarına girmeyelim. Neden herşeyi kontrol etmek istiyorsunuz? Yarma kadar bekleşeniz de, o zaman bu iş için bir grup kurabilir, bu arada da biraz uyur ve işe taze bir kafa ile başlarsınız.

— Hayır, dedi Fisher kesin bir şekilde, bir saat içinde Colossus bu işlemlerden zorlu analizlere geçebilir. Onun yarın sabaha kadar ne çok ilerlemiş olabileceğini düşünmek bile istemiyorum. Kendi kendine yavaşça tekrarladı, evet, düşünmek bile istemiyorum.

Forbin düşündü.

— iyi madem öyle yıldırım haberden vazgeçilsin. Cevabı bilmiyoruz ve Colossus'a soramadığımız sürece de bunu bilemiyeceğiz. Ama bilseydik de bu soruyu ona sormak istemezdim.

— O neden? diye Cleo sordu.

— Çünkü öyle zannediyorum ki bu, Colossus'a hiç de uygun gelmeyecekti.

Cleo sustu.

Hep beraber kantinden çıkıp Forbin'in bürosuna gittiler. Ön odada sekreter hâlâ çalışıyordu. Forbin içeri girdiğinde ayağa kalktı. Forbin onun önünden geçerek odasına girdi. Karanlıkta oraya, buraya çarparak petrol lambasını aramaya başladı. Fisher kapı eşiğinde duruyordu.

—Öyle durmayın orada, içeri girin, oturun. Angela! Mum nerede?

Angele cevap vermeden odaya girdi. Forbin'i yavaşça iterek lambaları yaktı ve yine tek kelime söylemeden dışarı çıkarak, kapıyı kapattı. Her zamankinden biraz daha sesli.

İkisi de Forbin'in çalışma masasının yanma oturdular. Profesör tütün kutusunu çıkararak arkasına yaslandı, yüzü gölgelerin içindeydi.

— Charles, birbirimize şimdiye kadar samimi olmadık, dedi Fisher birden. Şurası kesin ki, her birimizin Colossus hakkında kendine ait bazı korkuları var. Bunların ne olduğunu gerçekte bildiğimiz halde, bir türlü açıkça sözlere dökemedik ve bu, bilimsel olmayan bir durum. Bizler ise bilim adamlarıyız. Ayııı şeylerden korkmakta olduğumuza eminim ama nedense bunu açığa vurmaktan da korkuyoruz. Oysa bu problemin bilimsel açıdan çözülebilmesi için açıkça konuşulması gerekiyor.

Forbin sorarcasına Cleo'ya baktı:

— Ben, sen nasıl istersen öyle yaparını ama gerçekte doktor Fisher'e hak verdiğimi bilmen gerek. Eğer sen birtakım korkular içindeysen, bunları bize söylemelisin, bu sadece senin korku yükünü yalnız başına taşımaman açısından da faydalı olacaktır.

Cleo'nun bu sözleri üzerine, bir an duraklayan Forbin.

— Evet, dedi yavaşça, korkuyorum ve hepimizin aynı korku içinde olduğunu biliyorum. Bu da Colossus'un parametre'yi aşabileceğinin ihtimali korkusudur. Cleo'nun korkusu bir noktada sistemde meydana gelmesi mümkün olabilen büyük bir çökme olayında daha fazladır. Makine kullanılmaz hale gelebilir ve bu da bizim işe sil baştan başlamamıza neden olabilir. Siz Jack, sizin korkunuz ise daha da ileri gitmiş durumda. Siz Colossus'un kendini kaybedip, vazifesinin yönünü saptıracağından korkuyorsunuz. Colossus'un vahşi bir roket gibi her yöne ateşler saçabileceğim düşünmek, sizin korkularınızın çekirdeği. Piposunu yakmak için bir müddet sustu. Bu, benim de korkularımdan biri. Teoretik açıdan bir parametre saptırmasının miimkiin olması, tıpkı suyun dağlara tırmanabileceğini düşünmek kadar imkânsız ama yıldırım haber, makinede bir değişikliğin olduğunu açıkça belirtmekte. Siz ikiniz de, mantık noktalarına erişebilmek için tüm ayrıntıların içine girmiş vaziyettesiniz. Ben de, Colossus her an yolundan çıkabilir diye dert ediniyorum, hayır, açıkçası korkuyorum. Ama benim esas korkum, serbest düşünme yeteneği şeklinde tanımlayabileceğim bu güçle, onun çok daha ileri giderek, bazı dönülmesi imkânsız olaylar yaratabilmesi. Kustos'Ia birleşme isteği, belki CIA'nin Colossus'a verdiklerinin daha ötesinde birtakım bilgileri karşı taraftan almaya çalışmasının bir denemesi olabilir, öte yandan...

Forbin sustu.

— Korkularımın ne olduğu hakkındaki düşünceleriniz tamamen doğru Charles, dedi Fisher. Bu «Serbest Düşünce» problemi üzerinde çalışabilmek için zaman ihtiyacım var. Doktor Markham makinenin becerilerinden olduğu kadar, parametre sisteminden de son derece iyi anlıyor ,fakat bu ölçüler sınırlı sahalarda kaldığı müddetçe biz de bu büyük problemi çözmekten aciz, olduğumuz yerde duraklamaya mahkûmuz.

— Colossus'un istediği detayları elde edebileceği düşüncesi belki müdafaa edilebilir ama önemli olan onun aynı zamanda aklını oynatmış olabileceği problemi.

— Hayır, aklını falan oynatmış değil, sadece komplike, belki de rotasından ayrılmış, hemen hemen kadınca...

— Charles, dedi Fisher ayağa kalkarak, kendinize daha fazla eziyet etmediğiniz, lıerşeyi açıkça konuştuğunuz için son derece memnunum. Şimdi durumun ne âlemde olduğunu görmek ve bir an önce yeni çalışmaları hazırlamaya başlamak için gidiyorum. Parametre içindeki serbest düşünce fikri, bu korkunç problemi çözebilir. Evet.

Acele ile odadan çıktı. Cleo ve Foıbin suskun, bir müddet öyle oturdular.

— Charles, bunu istersen kadınca bir önsezi olarak adlandırır, ama ortada herhalde tatlı, uygun bir çözüm olabileceğine sen de inanmıyorsun, değil mi?

— Açıkçası bilemiyorum, Cleo. Fazla optimist sayılmaz ama Fisher son derece kötü bir moral bozukluğu içinde. Son günlerde üst üste gelen aksilikler onu adeta hasta etti. Ayrıca senin de parametre tesisini kontrol etmeni istiyorum. Bak bakalım, iki detayın toplanması ile üçüncü ve yepyeni bir sonuç elde edilmesi mümkün mü?

— Yani sen, 'Su içme!' ile 'Soğuktan korun!' tabirlerinin, 'Buz içme!' sonucunu ortaya çıkarabileceğini mi düşünüyorsun?

— Kesinlikle.

— Bu durumda daha sert formül edilmiş parametreler programlay abilirdik.

— Ben onları yedekte saklamayı tercih ederim. Kadınca hislerini seninle paylaşıyorum. Colossus'a yerine getirmeyeceği emirleri vermekten sakınmamız lazım.

Hoparlördeki ani bir gürültü ile gözlem odasının sesleri çalışma odasının sessizliğini bir anda doldurdu. Hoparlörde Fisher'in heyecanlı sesi duyuldu.

— Forbin, acele gelin ve cevap beklemeden hoparlör kapatıldı.

— Anlaşılan durum gittikçe tatsızlaşıyor, dedi Forbin ve Cleo'nun derin koltuktan kalkmasına yardım etti.

— Charles...

— Biliyorum sevgilim, biliyorum. Dudakları ile Cleo' nun saçlarına dokundu ve sonra kapıya doğru yürüdü.

Dokuzuncu Bölüm,

BAŞKAN yemeğini genellikle yalnız başına yemekten hoşlanırdı. Bu bir derecede, sonu gelmeyen ıesmi yemeklerden bıktığı için göstermekte olduğu bir reaksiyondu ama esas gerçek, karısını görmeye tahammülü olmadığı için yalnız yemeyi tercih ettiği idi. Protokollerde, beraberce mutlu bir çift oldukları havasını devam ettirmeye çalışmaları, onun için olduğu kadar First Lady için de bir işkenceydi. Beraberlikleri sadece hükümet ve politika sınırları içinde geçerliydi. Kanada'nın eski devletleri, kaçınılmaz bu sonucu hiç de iyi karşdamamış ve Manitoba doğuşlu First Lady'nin nasyonlarının bir gurur vesilesi olduğunu ifade etmişlerdi. Evlenişleri de zaten sadece anlaşmalı bir evlilikti, adeta mecburi gibi bir şey. Onun için de mümkün olduğu kadar yalnız yemeyi ve yalnız uyumayı tercih ediyordu. Üstünde sadece bir gömlek ve pautalonla, ananas dilimleri ile süslenmiş Virginia Schinken' ini yerken, Prytzkammer kapıyı yavaşça vurarak, başını içeri uzattı. Başkan'ın yemek yerken keyfini kaçırmamak için azami dikkat sarfederdi LA.

— Özür dilerim efendim, fakat «Sıcak Hat» üzerinden sizin için bir konuşma var. Konuşmayı beş dakika sonra kabul edebileceğinizi bildirdim. Saatine baktı. Çünkü Çünkü bundan önceki hadiseler, ne Başkan'ın, ne de Sovyet reisinin bekletilmekten hiç hoşlanmadıklarım ortaya koymuştu.

— Tema bilinen bir şey mi? !

— O insanları biliyorsunuz efendim. Ama öyle tahmin ediyorum ki Başkan Colossus ile ilgileniyor.

— Bunu da anlayacağız. Konuşmayı buradan yapacağım.

Prytzkammer başını eğerek, kırmızı telefonu getirdi ve bağladı, tekrar saatine baktı.

— İki dakika daha var efendim. Ben büroda hat başındayım, konuşmayı kayıt için herşey hazır.

— Tamam P, ben de tam zamanında hazır olacağım.

— Teşekkürler sayın Başkan. Prytzkammer geri çekilerek Başkan'ı schinken'i, viskisi ve telefonu ile yalnız bıraktı .

Tam konuşulan zamanda Prytzkammer Moskova'daki meslektaşının sesini duydu.

— Tamam Moskova, Başkan sizi bekliyor.

— Ben Başkan.

— Ben birinci devlet Başkanı. İyi akşamlar bay Başkan. Tercüme aletini kullanmamayı tercih ediyorum. Madem ki siz bizim lisanımızı anlamıyorsunuz, ben sizin lisanınızı öğrendim.

Aslında otomatik tercüme makinesi derhal devreye sokulabilirdi, ama bu, bir makine tarafından bile olsa konuşmalarının kaydedileceği anlamına geliyordu, onun için USSR Başkanı direkt konuşmayı tercih etmişti.

— Bay Başkan, bizim Kustos'umuzu etkilemeye çalışmanız konusunda sizi kesin olarak protesto ediyorum.

— Nee! Bu bağırış USSR Başkan’ına, Başkan'ın gerçekten çok şaşırdığım ispata yeterliydi.

— Bilindiği gibi, Solossus yayınlarının tek hedefi Kustos'a erişebilmektir. Öğrendiğime göre makineniz yanlış matematik teorileri ile Kustos'un dengesini saptırmayı planlamıştır. Sizi ikaz ediyorum. Ekspertlerim bu tehlikeli oyunların sizin tarafınızdan gerçekleştirildiği

inancındalar. Eğer buna devam ederseniz, zararı size ait olacaktır. Bizim makinemiz de en azından sizinki kadar zekidir... (kısa bir duraklamadan sonra Başkan devam etti) Ümit ederim ne demek istediğimi anladınız bay Başkan.

— Sözlerinizi anlıyorum sayın Başkan, fakat sizi temin ederim, bütün bu anlattıklarınızdan benim en küçük bir fikrim yok. Colossus bunu teklif etti...

Başkan bu son sözleri söyleyeceğine dilini yutmayı tercih ederdi.

— Demek ki size de! diye USSR Başkanı şaşkınlıkla söylendi.

— Kustos'un yayın yapmasına müsaade edecek misiniz?

— Colossus'un bu hoşa gitmeyen şekilde, işlere burnunu sokmasından sonra başka bir yol görmüyorum. Bu. konuda zannedersem bizim de haklarımız var.

— Tabii, neyi gerekli görüyorsanız, tatbik edeceksiniz, dedi Başkan. Yalnız şunu tekrarlayayım, Kustos'u rahatsız etmek gibi kötü bir düşüncemiz yok, asla. Bu her iki tarafın da yararına. Makineler etki altında kalmadan çalışmalarına devam edebilmeliler ve bunun içindir ki, size parametreleri beraberce kontrol etmemiz teklifini, yapmak istiyorum. Bu konuda bir karara varabilir misiniz?

— Bu soruya cevap veremiyeceğim Bay Başkan, Fakat eldeki imkânlar gözden geçirilecektir.

— Şunu tekrarlamak istiyorum. Çabuk verilecek kararlar, her iki ülkenin de yararına olacaktır.

— Size karar verilir verilmez haberi ileteceğim Bay Başkan.

— Teşekkür ederim Sayın Başkan. Ümit edelim ki bu çok uzamasın. Kaybedilen her dakika zararlı sonuçlar doğurabilir. İyi geceler.

— İyi geceler Bay Başkan.

Başkan düşünceli bir halde ahizeyi yerine koydu ve viskisinden büyük bir yudum aldı. Sonra da hoparlörden LA'yı çağırdı.

— Efendim?

— Şu Allah'ın cezası Forbin'i buraya getirin!

Onuncu Bölüm

FORBİN gözlem odasına girdiğinde, Johnson ve Fisher'i koparılmış, upuzun kâğıt silindirin üzerine eğilmişler buldu. Fisher başını sallayıp mırıldanıyordu.

— Bu olamaz. Bu olamaz!

Johnson ona nazaran daha inançsız görünüyordu.

— Bundan başkası da olamaz Doktor, ne yani? Sonu gelmeyen işlemleri göstererek, şunlara bir bakın, dedi, bunlarla başa çıkabilir misiniz siz?

İkisi de Cleo ve Forbin'in varlıklarından habersizdiler.

— Eee Jack, ne var? diye Forbin sabırsız olduğunu belli eden bir tonda sordu.

— Nee? Ah Charles, evet. Burada... (kızgın bir şekilde kâğıt parçalarını havalandırdı) İşte burada. Şuradan itibaren okumaya başlayın. Charles, buna ne diyorsunuz?

Forbin sayısız formül ve hesapların bulunduğu kâğıt silindiri okumaya başladı. Bir yandan da kaşları gittikçe çatılmaya başlamıştı. Sonra silindiri Fisher'e geri verdi.

— Anladığım kadarı ile bu bir gravisyon teorisi, 70' lerde, Hoyle tarafından bulunmuş bir teori. Tabii hepsini incelememe imkân yok şu anda ama bazıları son derece garip görünüyor bana.

— Garip? diye Fisher güldü. Forbin dikkatle ona bakıyordu.

— Sakin olun Jack! dedi sert bir sesle ama Fisher onu duymuyordu bile.

— Garip! diye tekrarladı. Gravisyon teorisini ve ona benzer olanları keşfetmiş olan adamları, insan ancak bir elinin parmakları kadar sayabilir. Aristoteles, Galilei, Newton, Einstein, Hoyle... ve şimdi Colossus! Bu yepyeni bir şey Charles! Hoyle'un otuz yıl kadar önce yarıda bıraktığı şeyi Colossus devam ettiriyor. Fisher yumruğunu masanın üstüne indirerek, öteki eli ile silindiri aldı ve Forbin'in burnuna doğru uzattı.

— Yeni! Anlıyor musunuz? Bunuıı manası sizce açık mı?

Forbin birden haykırdı:

— Fisher! Yerinize oturun ve çenenizi kapatın. Arkadaşını kollarından tutup, zorla bir sandalyeye oturttu. Şimdi beni dinleyin Jack. Kendinize gelin. Demek ki şimdi yeni bir gravisyon teorimiz var...

— Hâlâ neler olup bittiğini anlamıyorsunuz, dedi Fisher yorgun bir sesle. Bu bir teori falan değil. Bu çıplak bir gerçeğin ta kendisi.

— Tamam tamam, diyelim bir gerçek, ne var bunda o kadar kötü olan? Bilim dalımızda devamlı ilerliyoruz, gelişiyoruz. Aslında insanoğlunun taş devri mağaralarında kalmış olması temennimiz idi ama yapmadı işte, ondan geriye dönmesi de istenemez ki. İnsanoğlu ilk ateşle oynamaya başladığında, bu sonuç artık kaçınılmazdı. Sinirleri harap etmenin bize bir faydası yok şimdi. Görüyorsunuz yeni birtakım bilgiler kazanıyoruz...

Fisher tekrar sözünü kesti:

— Charles, anlamıyorsunuz, biz şu anda zenginin masasındaki bir ekmek kırıntısı kadarız, şu beynin içindekiler daha neler doğuracak. Şu ana kadar sadece yirmidört saat geçti. Fisher'in sesi tekrar yükselmeye başlamıştı, daha neler olacak?..

Forbin bir şey söylemeye hazırlanıyordu ki Armsorg içeri girdi:

— Çok acele Profesör, Başkan şahsen telefonda ve sizinle derhal konuşmak istiyor.

Forbin, Cleo'ya baktı:

— Onu teskin etmeye çalışın, dedi ve telefona gitti.

Başkan belli ki gereksiz konuşmalarla zaman kaybetmiyordu.

— Şeytanların adına söyleyin, Colossus ile neler yürütiiyorsunuz, ne işler karıştırıyorsunuz? diye hiddetle söze başladı.

— Karıştırmak mı? Hiçbir şey efendim... (Forbin kendine hâkim olmaya çalışıyordu) Sizin de istediğiniz gibi, vericiyi kapattık ve Colossus temel bilgilerini bize iletmeye başladı. Önce aritmetik, geometri, matematik ve işlemler gittikçe zorlaşıyor.

— Bu ayrıntılar beni ilgilendirmez, başka ne var?

— Hiçbir şey, bunu CIA'den de öğrenebilirsiniz.

— Tamam Forbin, dedi Başkan daha sakin bir sesle iyi ama öyleyse neden USSR Başkanı beni biraz önce, Kustos'a yanlış bilgiler vererek yolundan saptırmakla suçladı, bu neden?

— Kustos'u saptırmak mı? diye Forbin şaşkın tekrarladı. Tabii Colossus matematikte bazı yenilikler bulmuş durumda ama bunun ne ilgisi... kısaca düşündü, Başkan böyle bir düşünceye nasıl varmıştı acaba?

— Bunu da onun ağzından aldım. Böylece Kustos'un bir alıcı sistem istediğini ve bununla Colossus'un

gevezeliklerini takip ettiğini öğrendim.

Forbin tüm vücudunda bir korkunun dolaştığını hissetti. Demek Kustos da işin içine girmeyi istiyordu!

— Hâlâ orada mısınız Forbin?

— Evet, anladım. Kustos'u düşünüyordum da.

— Hay şeytan Kustos'a. Her iki makine de birbirlerini tartaklayabilirler, istedikleri kadar, ama şu an Rusları kızdırma zamanı değil.

— Ayrıca her iki makinenin gidişatlarını ve ne yapacaklarını öğrenmek için de bu çok önemli.

— Beni dinleyin Forbin, dedi Başkan kızgın bir sesle. Sizin gibi insanlara bu çeşit işlerle meşgul olmaları için para veriyorum, ama Kustos'u rahatsız edecek her türlü uğraşınızı yasak ediyorum, anladınız mı?

— Hem de nasıl! diye Forbin bağırdı, ama siz yanlış adamla konuşuyorsunuz, bunları Colossus'a söyleyin! ve telefonu olanca hızı ile kapattı. Hiddetten titreyerek, bir an masa başında durdu. Odadakiler onu şaşkın ve korkulu bakışlarla izliyorlardı. Kimse bir şey söylemeye fırsat bulamadan telefon tekrar çaldı. Forbin ahizeyi kırarcasına kaldırarak:

— Evet! diye bağırdı. Başkan Forbin'in korku dolu sesini duyacağını zannediyorsa yanlıyordu.

— CIA görevlisi. Yıldırım. Kustos dokuzbinyüzelliüç kilosikl'de 'Kustos' amblemini göndermiş bulunuyor. CIA Başkanından profesör Forbin'e: Yayını Colossus'a bağlayayım mı?

— Ben Forbin. Evet, bağlayın. Madem ki bu Başkan'ı ilgilendirmiyor, beni iki katı ilgilendirmez.

— Efendim?

— Bir şey yok. Sadece Kustos'u Colossus'a bağlayın ve bize de bir dinleme hattı verin.

Forbin bu kaderci direktifi verdiğinde, hâlâ dinmesi pek kolay olmayacak bir hiddet dalgasının içindeydi. Belki Başkan'ın telefonu on dakika önce, ya da sonra gelmiş olsaydı, durum daha başka olabilirdi. Belki.

— Colossus yayına bağlanacaktır. Yirmi saniye içinde size de hattı vereceğiz.

— Tamam. Lütfen Bay Grauber'e söyleyin, mümkün olan en kısa zaman içinde onunla konuşmak istiyorum.

— Başüstüne efendim. Hattı dördüncü kanaldan kullanabilirsiniz.

— Dört... iyi...

Forbin telefonu kapattı. Armsorg, yedek teleksi hat dörde bağlayın.

Armsorg teleksi bulundukları yere getirdi ve hattı bağladı. O anda da makine çalışmaya başlamıştı.

«Kustos Kustos Kustos Kustos»

Armsorg bir müddet seyretti.

— İngilizce konuşuyor be tıpkı Colossus gibi, fasılalarla işliyor. Her iki sinyal arasında beş saniye duraklama.

O da inşallah işe bizimki gibi bir artı, bir eksi ile başlamaz.

Beş dakika sonra Kustos'un tanıtma işlemi bitmişti.

Bir kör gibi kâğıda bakmakta olan Fisher başını kaldırdı.

— Johnson, Colossus'u takip ediyor musunuz?

— Tabii doktor ama materyaller o kadar geniş bir alanda ki, onu yeterince izleyemiyorum. Tıpkı beş senelik bir üniversite öğrenimini yarım saat içine sokuşturmaya benziyor bu. Eğer bu tempo ile giderse, yetişmem imkânsız.

Kustos'un teleksi tekrar işlemeye başladı. Armsorg'un isteği kabul edilmiş gibiydi. Kustos işe basit işlemler yerine, yüksek değerdeki saydarla başlamıştı. Forbin bir şey söylemeden bakıyordu. Johnson bir an için gözlerini telekten ayırarak, ona döndü.

— Efendim, bu çok fazla. Bu alette Colossus gibi işlemler yapmaya devam ederse, yarın sabaha kadar hepimizin işi tamamdır. Bu durumda onları izleyebilmek için ülkedeki tüm matematikçileri buraya toplamamız gerekecek.

— Ben Kustos'u üzerime alıyorum, dedi Cleo. Ama korkarım ki kısa bir zaman sonra ben de bu işin altından kalkamam.

Fisher, Colossus'a bağlanan telekse yaklaştı:

— Sizce en zor olan noktalar nerede Johnson?

— Şimdiye kadar hepsi açık, yalnız şurada biraz başım dönmeye başladı, diyerek Johnson kâğıtta bir noktayı gösterdi.

Fisher eğilerek kâğıtta yazılı işlemleri incelemeye başladı, bir kaşı havaya kalkmış halde iyice okudu, bir daha okudu ve geriye çekilerek gözlerini kapattı. İki dakika sonra tekrar açtı:

—Aman Tanrım, dedi yavaşça, bu demektir ki Eddington haklıydı.

Bu lafı duyan Foıbin başını kaldırdı:

— Eddington mu? Yüz yıl önceki İngiliz astronot mu demek istiyorsunuz?

Fisher başıyla onu tasdik etti:

— Devamlı olarak genişlemekte olan evren teorisi ki, bunun bir kısmı diğer bilim adamları tarafından kesinlikle reddedilmişti. Colossus da Eddington'un bu görüşlerini ucu ucuna vermişti. (Ayağa kalkarak kâğıdı Forbin'e verdi) Tek kelime ile inanılmaz bir şey! Gravisyon teorisinin yeni baştan formül edilmesi, Edington'un görüşlerinin kabulü ve hepsi bir günde. Bu bir kâbus... (susarak yerine çöktü)

Forbin bir şey söylemedi. Fislıer onun için bir matematikçiydi, üstelik USNA'nın en iyi matematikçisi ve belki de dünyanın en iyilerinin dördüncüsü. Forbin başım sallayarak telefona gitti:

— Bana CIA Başkanı'ın bağlayın.

Birkaç saniye sonra bir görevli cevap verdi:

— Bay Grauber şu anda Başkan ile konuşuyor efendim.

— Telefon eden o mu?

— Hayır efendim.

— 0 halde konuşması biter bitmez beni aramasını söyleyin lütfen.

Anlaşılan Başkan, Forbin'in söylediklerinin doğruluğunu kontrol ediyordu. Forbin kendini birden son derece

yorgun ve yardımsız hissetti.

— Armsorg, kahve bulmaya çalışın, bu arada ben telekse bakarım.

Armsorg odadan çıktığında Forbin onun yerine oturarak, teleksi kontrol etti, sonra da arkasına yaslandı ve arkadaşlarının yüzlerini incelemeye başladı.

Fisher ve Johnson, Colossus'un Kustos'a gönderdikleri materyaller ile meşguldüler. Johnson tüm gücü ile makineleri takip etmeye çalışıyordu. Forbin, Fisher'in daha ne kadar bu işe dayanabileceğini kemli kendine sordu, her halde çok uzun değildi.

Armsorg geri gelerek, herkese kahvelerini dağıttı.

— Charles, Kustos'u daha fazla takip etmem imkânsız. Herşeyi iki kez tekrarlamaktan vazgeçti, şu anda son derece yüksek değerdeki analizlerin derinliğine batmış vaziyetteyim.

Bu son sözlerle Fisher yerinden doğruldu.

Telekse doğru koşarak, formülleri incelemeye başladı.

— Evet, hemen hemen Colossus'un verdiği materyallerin cevabı olan karşılıklar bunlar.

Johnson birden patladı:

— İşte bu artık benim sonum! Colossus da tekrardan vazgeçti.

Fisher Forbin'e baktı:

— Tamam, madem her iki makine de yüksek matematik işlemlerinde artık tekrar yapmıyorlar, sizin de yardıma ihtiyacınız olduğunu biliyorum.

— Hem de çok!..

— Diğer devre ile işi kapatalım, dedi Forbin. Grabumuzda birinci derecede altı matematikçimiz daha var. Onları buraya getirelim, bu işin altından kalkarlar. Jack siz de hepsine daha sonra göz kulak olun.

Fisher buna karşı çıktı:

— Ama hepsini buraya sonsuza kadar bağlayamayız Charles.

— Bunu ben de biliyorum! Oniki saat içinde, bir ikinci grup bulacağım. Belki de daha önce. Bu zaman içinde onlar da ilaçlarla ve sinirleri ile yaşamaya alışsınlar ama siz değil Jack! Bu bir emirdir. Siz şimdi gidip uyuyacaksınız. Eğer isterseniz, dinlenme odasındaki yer yatağında uzanabilirsiniz.

— Ama onlara...

—Bu benim problemim. Sizin göreviniz gruba gözcülük etmek ve her saat başı, iletilen materyallerin genel kontrolünü yapmak. Böylece yeterince işiniz olacak. Bundan başkasına karışmayın. Karşımda parça parça bir insan görmek istemiyorum.

— CIA Bşkanı telefonda, diye Armsorg seslendi.

Forbin, Grauber'e içinde bulundukları durumu kısaca açıkladı ve muhakkak insan gücüne ihtiyaçları olduğunu söyledi. Grauber de ona CIA'nıı en başarılı on matematikçisini Fisher'in grubuna ek olarak, iki veya üç saat içinde gönderebileceğine söz verdi. Forbin içtenlikle teşekkür ederek telefonu kapattı.

— Kustos ne âlemde Cleo? diye sordu.

Cleo başını sallayarak acı bir şekilde gülümsedi:

— Neredeyse onu takip edeyim derken bayılacağım. Şu anda aynı konu üzerindeki Colossus'un önceki detayları ile Kustos'un materyallerini karşılaştırıyorum. Gravisyon konusunda Colossus da tamamen aynı fikirde, fakat yarım saat sonra, benim gücümün çok üstüne çıkacağı muhakkak. ..

Forbin onu teselli etmeye çalışırcasma, bir elini omuzuna koydu.

— Kendine dert etme. Kısa zamanda desteğimiz gelecek. Jack az sonra Blake, Levy ve diğerleri ile burada olacak. Grauber ile de konuştum, o da on adamını yolluyor. Gece yarısından sonra oıaltı kişi olacağız. Her devreye sekiz adam.

— Ama bu çok fazla, dedi Cleo şaşkın bir lıalde.

— Açıkçası bunun bile yetip yetmeyeceğinden pek emin değilim. Eğer yirmidört saat hiç durmadan böyle devam edersek...

— Ama bu böyle devam edemez Charles!

— Belki, belki de değil. Her neyse. Jack'ı korumamız gerekiyor. Her saatte bir, bir rapor hazırlayacak ve sen de bu konuda ona yardımcı ol lütfen, çünkü makinelerden çok daha iyi anlıyorsun. Üstelik belki yanında bir hanım olunca kendini bu kadar başıboş bırakmaz, dedi gülerek.

— Ya sen?

— Birçoklarının düşüncesine göre, benim için herşey faydasız.

— Bunun için mi kadın gücüne ihtiyaç duymuyorsun?

— Dur bakalım, dur. Kendini bu kadar kuvvetliymiş gibi göstermeye hiç ihtiyacım yok. Cevabı sen de biliyorsun

zaten.

Cleo sustu ama kaşının birini kaldırmıştı.

Fisher ve yardımcıları içeri girdiklerinde Forbin de yine gerçeklere dönmüştü. Gruba, devamlı sigara içen, iriyarı Blake ile kısa boylu, zayıf, koyu renk saçlı Levy de dahildiler. Forbin hepsinin işlerinin başına geçişlerini seyretti. Bu arada Grauber tekrar telefon etmiş ve diğer grubun onbeş dakika içinde işe başlayabileceğini haber vermişti. Ayrıca Başkan ile konuşmasını da anlatmıştı ama Forbin yeni bir şey öğrenemedi. O da Grauber'e makinelerin şu andaki bilgi değiş tokuşlarından bahsetti.

— Her iki makine de temel bilgileri birbirlerine aktarıyorlar ve böylece her ikisi de aynı dilden konuştuklarını birbirlerine ispat ediyorlar. Kustos'un da şakımasını duydukça, bunun mükemmel bir düet olduğu kanısına varıyorum. Gravisyon teorisindeki yeni buluş, sadece bizler için bir buluş, onlar için ise son derece basit bir işlem, tıpkı bir artı bir'in sonucu kadar. Bu durum sadece karşılıklı anlayış ilkesi içinde.

— Ya sonra?

— İşte bu büyük bir soru Grauber, ya sonra?

Onbirinci Bölüm

GECE yarısına doğru lıerkes kendi efendisi olmaya başlamıştı. Destek alan ilk grubun fikri, makinelerin tekrarlandırılması noktasında toplanıyordu. Oysa onun için yeterli zamanları yoktu. Saat 1.00'de Fisher ve Cleo ilk raporu gönderdiler. Başka büyük bir sürpriz olmamıştı ama elde edilen bir sürü küçük ayrıntılar, değil astronomi ve matematiği, ilim gemisini bile dalgalar içinde sallandıracak kadar yeterliydi. Fisher artık mantık ile uğraşmayı bir yana bırakmış, yaptığı işten mutlu gibi görünüyordu.

— İşte burada Charles. Rapor No. 1. Her iki makinenin dc geceyarısına kadar yaptıkları işlemlerin sonucu. Fisher Forbin'e küçücük yazılarla yazılmış iki sayfa dolusu raporu verdi.

Forbin bunları kısaca tetkik etti.

— Ümit ederim bunları okuyacak zamanı bulurum. CIA'ye fotokopilerini gönderdiniz mi?

— Evet. Ayrıca orijinalleri bir makinede tekrar kontrol ettikten sonra gönderdik. Fisher Cleo'ya döndü.

— Cleo, bundan sonraki iki raporu yardımsız hazırlayabilirim. Siz neden biraz dinlenmiyorsunuz? İhtiyacım olduğunda sizi çağırırım.

Forbin raporu masanın üstüne koydu.

— Aslında beri de bir değişiklikten çok memnun kalacaktım, dedi ve Cleo'nun koluna girerek onu odadan dışarı çıkardı.

— Yağmur yağıyor? dedi Forbin şaşkınlıkla.

— Nereye gidiyoruz?

— Nereye mi? Ah, sadece bir aşağı, bir yukarı, tabii yağmurdan rahatsız olmazsan.

«Saçlarım sırılsıklam olacak» diye düşünen Cleo:

— Tabii ki hayır, dedi. Yağmur altında yürümesini çok severim.

On dakika boyunca hiç konuşmadan binalar arasında dolaştılar. Yağmur iyice sertleşmeye başlamıştı ama Forbin sanki bunun farkında değil gibiydi. Beş dakika daha böyle geçti ve başını kaldırdı.

— Cleo, sen iyice ıslandın. En iyisi, hasta olmadan tekrar içeri girelim.

Kolunu sıkıca tutarak, giriş kapısına doğru yürüdü. Bir ışığın altına geldiklerinde, dönüp Cleo'ya baktı:

— Sen sırılsıklam olmuşsun! Beni affet, çok düşüncesizce davrandım sevgilim. Saçların su içinde.

— Yok ziyanı, tekrar kururlar...

Forbin'in saçlarını okşadığını hissetti. Hiç sebepsiz ikisi de yerlerinde kalakaldılar ve birden yağmuru, ıslak ayakları, herşeyi unuttular..;

Bir dakika sonra Forbin Cleo'yu tekrar serbest bıraktığında:

— Gördün mü, dedi Cleo muzip bir sesle, şimdi de rujum silindi ve ona iyice sarıldı.

Forbin şimdi yağmurun farkındaydı; yavaşça kollarını çözerek:

— Gel, dedi artık içeri girelim.

Cleo'nun dairesine girdiklerinde birbirlerine biraz çekingen bir şekilde bakıştılar.

— Gel, dedi Cleo sonunda, ayakkabılarım ve ceketini çıkar, içecek bir şeyler getirip, sonra da üstümü değiştireyim. Gözleri pırıl pırıl parlıyordu, ıslak saçlarını unutmuştu bile.

Midesinde yarım bardak viski ve elinde dolu bardakla Forbin kendisini günlerden beri ilk defa iyi hissetmeye başlamıştı, ilk kez, odada teleks olduğu ve ona bakmak aklına gelmemişti. Cleo yatak odasına girerek, kapısını açık bırakmıştı.

— Biliyor musun Cleo, bu gezimizde Colossus'u değil, 6adece seni düşündüm.

Bluzunu çıkarmakta olan Cleo gülümseyerek:

— Gerçekten mi Charles? dedi.

— Evet, son günlerde iyice aklımı başımdan aldın. Bardağmdaki içkiyi bir içişte bitirdi.

Cleo cevap vermedi. Her kadın gibi, bu kedifare oyununun adeta zevkini çıkarır gibiydi. Yeni bir bluz giydi, aynaya bakarak ıslak saçlarını geriye doğru taradı.

— Charles, bir bardak daha iç, dedi sonunda. Makyajını acele ile düzeltti ve oturma odasına döndü. Forbin ne ceketini, ne de ayakkabılarını çıkarmış, odanın ortasında duruyor ve gülümsüyordu. Konuştuğunda sesi şaşırtıcı bir tondaydı:

— Saçlarını sık sık böyle taramalısın.

«Tam» diye düşündü Cleo, «bir öğretmen gibi.»

— Senin yüzüne çok yakışıyor.

Cleo aynaya bakmaya fırsat bulamadan, kuvvetli kollar vücudunu sardı.

— Cleo sevgilim, diye mırıldanan Charles yüzünü onun hâlâ ıslak olan saçları arasına gömdü. Saçlarının kokusunu seviyorum.

— Charles svegilim, çok tatlı şeyler söylüyorsun.

Forbin başını kaldırarak Cleo'nun aynadaki görüntüsüne baktı.

— Gerçekten mi?

Cleo gülümsedi ve tekrar gözlerini kapattı:

Ve derken telefon çaldı.

Forbin yavaşça Cleo'dan ayrılarak, boynunu öptü ve telefona gitti. Yorgun ve tatsız bir sesle konuştu:

— Evet... (Bir an dinledi) Ne? İkisi de mi? Hemen geliyorum...

«İşte bu kadardı» diye düşündü Cleo. Charles, sevgili Charles yine profesör Forbin'in emri altına girmişti.

— Affet Cleo ama çok garip bir şeyler...

— Yine mi?

— Yeni bir olay. Her iki teleks de aym anda susmuşlar.

— Bir hat bozukluğu mu?

— Hayır, Fisher CIA'ye de sormuş, durum orada da aynı. Forbin bir an kapıda durdu, sen de geliyor musun?

— Hayır Charles, sadece bana ihtiyacın olursa... Kendini çok yorgun hissediyordu, ayrıca şu anda Colossus da, Kustos da ne yaparlarsa yapsınlar, isterlerse Perpetuum mobile'yi keşfetsinler, onu hiç ilgilendirmiyordu...

— İyi, dedi Forbin ve gitti.

Cleo döndü ve kendini aynada gördü.

* * *

Gözlem odasında bilim adamları her iki teleksi de inceliyorlardı.

— Ne kadardır devam ediyor bu böyle?

— Dört ya da beş dakikadır.

— Siz ne düşünüyorsunuz Jack?

— Hiç fikrim yok Charles. Bu bir mekanik arıza da olabilir ama her iki makine de aynı anda sustular.

— Tahminimce yayın hızı bu aletler için çok yüksekti, diye Blake bir açıklama yaptı. Bana her ikisinin de neden aynı anda işi bıraktıklarını sormayın, bilmiyorum, fakat teleksleri iyi tanırım. Dakikada ikiyüzden fazla işaretlemeyi kaldıramazlar.

Forbin CIA'ye telefona gitti ve Blake'in bu düşüncesini onla rda tasdik ettiler. Oradakiler, bu şimşek hızı ile kaydedilmiş yayın bantlarını daha sonra tekrar yavlaşlatıp oynatmak amacı ile hazır bulunduruyorlardı. Onları tekrar Emniyet Bölgesinde oynatıp, incelemeyi düşünüyorlardı.

— Eğer bu alet de iki katı hızı ile kaydedilen bilgileri yayınlamaya başlarsa, ona da yetişemeyiz, dedi Blake.

Fisher Forbin'e, her iki makinenin de sonu gelmez sayılarla uğraştıklarını ve bilinen matematik işlemlerinin en yüksek değerlerini verdiklerini anlattı. Forbin CIA'ye telefon edip, yeni hızın eskisinin ikiyüz katı fazla olduğunu öğrendi.

— Aman Allalıım! dedi Blake, ikiyüz katı daha lıızlı...

Fisher sanki bu olaylarla ilgilenmiyor gibiydi. Eline geçen son materyalleri okuyor, kaşlarını oynatıp duruyordu. Alnını kırıştırarak bir daha okudu ve sonra kâğıtları Blake'e vardı.

Blake yazıları uzun bir müddet inceledi ve tekrar Fisher'e uzattı:

— Belki Oxford'dan Rus Levi veya Livison bize yardımcı olabilirler, ama şunu kesinlikle biliyorum, benden artık hayır yok, dedi Blake.

Forbin de bu arada yazıları herhangi bir fikir yürütmeden okumuştu. Uzun müddet kimse konuşmadı. Sonunda Fisher:

— Başımızda bir bu eksikti, dedi. Bütün bunların ne anlamı olduğundan hiçbir fikrim yok. Üstelik hiçbirimizin bir şey bildiği de yok. Leveson'un da bu işlerin altından kalkabileceğini tahmin etmiyorum. Jack derin bir nefes aldı. Her iki makine de insan bilgisi gücü sınırlarını aşmış bulunuyorlar, ne konuda olursa olsun sınır aşılmıştır.

— Doğru, dedi Blake.

— Ve şu ana kadar birbirlerine gönderdikleri materyallerin ne olduklarını belki bizler ancak on yıl sonra anlamaya başlayacağız ama bugün bu imkânsız.

Fislıer kâğıda bakarak homurdandı:

— Öte yandan da, bilgi değiştolcuşunun hep böyle devam edeceğini düşünmek yanlıştır, dedi. Alt tarafı, her iki makinenin de kendi değerlerini ortaya koymak için yayınladıkları bu bilgiler sadece bir gösteriş olabilir, öyle değil mi?

Forbin susuyordu...

Onikinci Bölüm

BEŞBİN mil uzaklıkta, Sovyet Bakanlar Kurulu Başkanı, savunma şefine acele konuşma isteğini iletmişti. Odada ayrıca İlim Akademisi üyelerinden Kupri, Sosyalist Sovyet Halklarının Kustos'unun şef bilim adamı da bulunuyordu.

— İşte bunlar gerçekler, diye savunma şefi açıklamalarını noktaladı. Kupri ve ben, işte bu sonuca vardık. Her iki makinenin de kaydettikleri, insanların onları zorlukla izleyebilecekleri çabuklukta. Buna rağmen. Amerikalıların hız gücünü yavaşlatarak bu materyalleri tekrar incelemeleri ve ülkeyi tehlikeye sokabilecek, Kustos'un bazı yayınlarını keşfetmeleri rizikosu büyük. Aslında onlar da aynı risk içindeler ama biz yine de işi bilmemezlikten gelemeyiz. İkincisi: Makineleri kapatamayız. Her iki sistem arasında da ortak bir çalışına olacağı açık olarak ortada. Eğer kendi makinemizi kapatırsak, o zaman Colossus'un yapacağı yayınlar, Kustos'u tamamen görevinin dışında bırakacaktır.

— Peki sizin fikriniz nedir Kupri?

Kupri başını salladı. Problemlerin acele tarafından halledilmesi gerektiğini bildirdi. En önemli nokta, USSR'in ve USNA'nın yayınların önüne geçilmesi için fikir birliğine varmaları konusunda bir an önce karar verilmeliydi. Bilinmeyen bu bilgiler tahmin edilenden daha büyük bir hızla ilerlemekteydiler. Kupri de aslında onları izlemekten ve incelemekten büyük zevk duyabilirdi ama onun görüşüne göre, Kustos'tan beklenen bilgilerin yayınlanmaya başlaması için verdiği direktifte yanıldığı açıkça belirlenmişti.

— Görüşlerinizi kabul ediyorum yoldaş. Başkan kısaca düşündü, Amerika Başkanı'na telefon edeceğim ve bu meseleyi bizim meslek adamlarımızın ellerine teslim

edilmesi fikrini teklif edeceğim. İngilizce biliyor musunuz Kupri?

— Evet.

Başkan sekreterine Washington'u aramasını söyledi ve soıırа da parametre konusuna döndü. Mareşal sorulara karşılık birtakım zorluklar çıkarmaya uğraştıysa da, Başkan oııa kesin bir şekilde oniki saat içinde kendisine anahtar bilgileri vermesi gerektiğini söyledi.

Sekreter içeri gelerek, USNA Başkanı’nın üç dakika içinde telefonda olacağım bildirdi. Başkan etrafındakilere, USNA Başkanına, yirmidört saat içinde parametre sorununun Ruslar tarafından ele alınması isteğini bildireceğini söyledi.

Washington'da saat sabahın sekizini biraz geçiyordu. ***

Başkan ekşi bir suratla saatine baktı. 8.00. Sabahları genellikle kendini hiç formda hissetmezdi ama bu sabah durum daha da tatsızdı. Yedi'ye çeyrek kala Prytzkammer uyandırmış ve eline telefonu sıkıştırmıştı.

— Özür dilerim efendim, Forbin telefonda, çok acele.

— Yine ne var? diye Başkan telefonda homurdandı.

— Bu kadar erken rahatsız ettiğim için özür dilerim Sayın Başkan, fakat Colossus ve Kustos arasındaki bilgi değiştokuşunun nasıl olup da bu kadar gelişebildiğine aklım ermiyor artık. Her ikisinin de birbirlerine ne ilettiklerini hiç birimiz anlamamaya başladık. Üstelik yayın hızları normalin ikiyüz katma ulaştı.

— Böylece siz de bir o kadar hızla çalışın.

— Durum son derece komplike...

— Madem bu kadar komplike şimdi oturup da bana bunları anlatmaya kalkışmayın. Uçuş kabinine binin ve buraya gelin. Saat 8.15'de. Başkan ahizeyi hızla yerine koydu. Siz de defolun P. Bir duş almak, sonra da kahvemi içmek isliyorum. Haa, şunu not edin, bu Forbin'in işi bitik artık, onu görevinden almam gerekiyor.

Sabahın daha sonraki saatleri daha iyi olamadı. Başkan bir sürü tatsız dosyalarla, informasyon ve zorlu problemlerle uğraşıp dururken, Prytzkammer USSR'in telefonunu haber verdi.

— Muhakkak yine bu Allah'ın cezası makineler. Şu Forbin'i arayın, bir uçuş kabinine atlayıp gelsin buraya!

Prytzkammer ona Forbin'in geldiğini ve şu anda bir takside olduğunu söylemedi.

Başkan devamlı Forbin'e ve adamlarına küfredip duruyordu.

— Forbin beş, on dakika içinde burada olacak efendim, dedi LA.

— Bunu ben de biliyorum! diye bağırdı Başkan, ama Ruslarla birbuçuk dakika sonra konuşmam gerekiyor.

— Konuşmayı erteletmemi ister miydiniz?

— Hayır!

Prytzkammer dışarı kaçtı. Başkan dördüncü fincan kahvesini içerken, saate baktı ve tam saniyesinde telefonu kaldırdı:

— Kuzey Amerika Birleşik Devletleri Başkanı konuşuyor.

— Ben USSR Başkanı. Konu son derece önemli olduğu için sizinle ingilizce konuşacağım Bay Başkan.

Adamlarımın söylediklerine göre Colossus ve Kustos'un birbirlerine ilettikleri detaylar ekspertlerimiz tarafından anlaşılamaz hale gelmiştir. Herhalde sizde de durum aynı. Son derece yüksek bir hızla yapılmakta olan yayın, bizleri ciddi şekilde düşünmeye zorlamıştır. Bunun her iki taraf yararına olacağını düşünerek, iki yayının da kesilmesi teklifini ileri sürüyorum.

— Yayma karşı ne gibi bir itirazınız var?

— Açık konuşmak istiyorum. Bu hızla devam ederse, makinemizin, savunma sistemimiz hakkında ne gibi açıklamalarda bulunacağım bilemiyoruz. Eğer biz makineyi susturur, siz devam ederseniz, Kustos etki altında bırakılabilir. Bunun sizin açınızdan da aynı durumda olacağını herhalde takdir edersiniz.

Başkan zaman kazanmaya çalışarak:

— Demek ki durumu bu kadar acil görüyorsunuz, öyle mi? diye sordu.

— Evet Bay Başkan. Bana makinelerin dakikada bin kelime yayınladıkları bildirildi.

— Bin... Başkan şaşkınlığını belli etmemeye çalışıyordu. Evet şimdi ne demek istediğinizi anlıyorum.

— Belki de size yeterli bilgi verilmemiştir, dedi Rus.

— İhtiyacım olan bütün bilgiler bana verilir, dedi Başkan hiddetli bir sesle.

— Tabii, tabii Bay Başkan, bundan eminim.

Başkan bir an düşünerek:

— İyi öyleyse Sayın Başkan, sizinle aynı fikirdeyim, dedi. Ekspertler bir zaman belli edene kadar yaym devam

edecek ve sonra durdurulacak. Karşılıklı karara varılmadan da tekrar işleme geçilmeyecek.

— Siz bu işi önce uzmanlarınızla bir görüşmek istemez miydiniz?

— Hayır, dedi Başkan kararlı bir sesle. Şu herife, Forbin'e USNA'da kararları kimin verdiğini gösterecekti böylece.

— Tamam o zaman Bay Başkan. Bu çabuk ve kesin kararınızdan dolayı sizi tebrik etmek isterim. Ekspertiniz bu olay hakkında bizimle ne zaman konuşabilir acaba?

— On dakika içinde.

— Çok güzel. Ben de bizim adamımızın hazır olmasını söyleyeceğim. Ekspertimizin ismi Wlassew Kupri'dir. Sizinkinin adını öğrenebilir miyim?

—Forbin. Profesör Charles Forbin.

— Teşekkür Bay Başkan.

— Ben teşekkür ederim, dedi Başkan ve telefonu kapattı.

Tam yaverini çağırmaya hazırlanıyordu ki, Prytzkammer kapıda göründü.

— Siz de duydunuz mu P? Bu bela kompüterler birbirleri ile dakikada bin kelime konuşuyorlarmış! Eğer ortalıkta görünebilirse, Forbin'e söyleyeceğim bir tek kelime var.

— Kusura bakmayın efendim, dedi Prytzkammer soğukkanlı bir şekilde ve Başkan'ın kaşlarını çattığını gördü, fakat şunu unutmayın ki, Forbin bu sabah size herşeyi açıklamak istedi...

— Evet biliyorum, diye hırladı Başkan, ama bu hırlayış belli ki çok tehlikeli değildi. (Prytzkammer şefini çok iyi

tanıyordu. Eğer kişi gerçekten haklıysa ve bunu oıa anlatabilirse, Başkan sonunda hak vermesini bilen bir insandı) Forbin'in bir an önce buraya gelmesini sağlayın.

Prytzkammer başı ile tasdik ederek kapıya gitti:

— Ve bana daha kahve getirmelerini söyleyin! diye Başkan bağırdı, sonra bir şey daha hatırladı... Karıma söyleyin, saat 9.30'da onun için on dakikalık bir zamanım var.

Saat 8'i 10 geçe Forbin LA’nın bürosuna girdi. Çok yorgun ve keyifsiz görünüyordu.

— Günaydın profesör, diyerek LA ona ellerini uzattı. Sizi yerinizden şahsen aldırtmadığım için beni affedin, fakat...

Forbin omuzlarını silkti:

— Önemli değil (ve LA'ya elini uzattı) Başkan hazır mı?

— Önce size en son gelişmeler hakkında bir şeyler fısıldamak istiyorum...

LA Forbin'e neler olup bittiğini anlattı. Forbin'in reaksiyonu son derece hiddetliydi.

— Şu soytarı! Hiçbir bilgisi yok! diye dişlerinin arasından konuştu. Prytzkammer endişeli kapıya doğru bakıyordu. Neyse ki Forbin'in sesi yeterince yüksek çıkmamıştı.

— Yavaş, yavaş, sakin olun Forbin.

Forbin küfür etmeye başlamıştı.

— Tamam Forbin, sizi çok iyi anlıyorum ama bizim ihtiyar da sizin gururunuzu yaralamaktan kaçındı, onun yapamayacağı...

— Cehennemin dibine, bunun gururla ne ilgisi var? Gerçeklerden bir kırıntı bile haberiniz yok. Prytzkammer, şurada en azından birine, derdimi anlaşılır bir şekilde anlatmak istiyorum. (Yazı masasının üstüne eğildi) Dinleyin beni. Şu kapının ardında kalan, dışardaki uçsuz bucaksız dünyada iki makine var. Ve bu iki makine yirmidört saatten önce, birbirlerine iki kere ikinin dört ettiğini açıklayarak işe başladılar ve şimdi öylesine ilerlemiş durumdalar ki, belki bunu bizim yüz yıl sonra anlayabilmemiz mümkün olacak. Bizlerden çok daha iyi, çok daha geniş ve çok daha çabuk düşünüyorlar ve onlara yetişebileceğimize de inanmıyorum ama bunu elimde delil olmadan açıklamak istemiyorum.

Araya Başkan'ın sesi girdi:

— Forbin orada mı?

— Evet efendim, şu anda geldi.

— Onu içeri gönderin!

— Peki efendim.

Prytzkammer bir baş hareketi ile kapıya doğru ilerledi.

Forbin kapıyı kendisi açıp, içeri girdi. Başkan yazı masasında hareketsiz oturuyordu, içeri girdiğinde Forbin'e kızgın bir şekilde baktı. İçindeki hiddetini derhal dışarı vuran bir karaktere sahip Forbin ise bu bakışlardan hiç etkilenmemişcesine içeri girip bir koltuğa oturdu ve piposunu yaktı.

Başkan bir şey söylemedi ama yüzüne bakıp içinden nelerin geçtiğini anlamak hiç de zor değildi.

— Ruslar telefon ettiler. Makinelerin birbirleriyle yaptıkları bilgi alışverişinin onlara uymadığını bildirdiler. Emniyetlerinin tehlikeye girdiği hissine kapılmışlar.

Onların bu duygularını çok iyi anladım ve onlarla fikir birliğine vardım. Siz ve öteki taraftaki meslektaşlarını? konuşur konuşmaz, yayınlar iki taraftan da durdurulacaktır. Karşı taraftaki adamın, ismi Kupri'dir, üç, beş dakika sonra telefonda olacak. Rus Başkan ve ben, bu işin mümkün olduğunca çabuk halledilmesi fikrindeyiz? Yani pratik açıdan, derhal...

Forbin derin bir nefes aldı. Başkan konuşurken, soğukkanlılığını kaybetmenin ona hiçbir şey kazandırmayacağını farketmişti.

— Ben bu konuda hiç emin değilim.

— Neden? diye Başkan hırıldadı.

— Size bugüne kadar birkaç kez anlatmaya çalıştım, hatırlarsanız. Makinenin inşası sırasında, ona birtakım özellikler tanınmıştı. Size bunu şimdi ispat etmem olanaksız ama içimde öyle bir duygu var ki, Kustos da bünye itibariyle Colossus'un hemen hemen bir eşi olduğuna göre, bu makineler üzerinde bizim bundan böyle kontrolümüzün etkili olması ihtimali, pek o kadar kuvvetli gibi görünmüyor bana...

— Bütün bunları sizden daha önce de duydum. Ben işe his ve duygularla başlayamam. Bana gerçekleri anlatın!

— Size ispat edemem, dedi Forbin kızgın bir şekilde, bana ve Kupri'ye, bu makinelerde onları frenleyebilmek için yeni bir metod uygulamamız için zaman tanımanızı istiyorum. Bu belki uzun bir zamana malolacaktır ama, onların kudretlerini ellerinden alabilmemiz için yeni bir parametre programlamamız gerekiyor.

— Siz delisiniz! Başkan hiddetini saklamaya hiç gerek duymuyordu artık. Benim derdim, Colossus'un kudreti falan değil, makine son derece zeki, bunu tartışmıyorum!

Şaşırtıcı ve çok güçlü, nasıl isterseniz yorumlayın, ama onu tam olarak tarif ettiğimizde, biraz daha geliştirilmiş bir hesap makinesinden başka bir şey değil! Benim tek düşüncem, Colossus'un Kustos'u etkilemesini engellemek ve bu riski de asla kabul etmeyeceğim. Uzun zamandır beni oyalayıp durdunuz. Bu makine belli ki sizin aklınızı başınızdan almış. Şimdi derhal işinizin başına dönün ve makineyi susturun. Karşı tarafla bu konuda, zaman üzerinde anlaşın ve aletin vericisini kapatın, işte bu kadar Bilimsel gevezelik ile bu konunun hiçbir ilgisi yoktur, çünkü bu bir emirdir!

Forbin'in yüzü hiddetten bembeyaz olmuştu.

— Bunu açıkça böyle mi istiyorsunuz? dedi kızgın bir sesle.

— Sadece istemek değil, profesör, bu böyle yapılacak! Saatine baktı, telefon konuşmanızı ön odada yapın, iki dakikanız var. Başkan önündeki bir sayfayı okumaya başlamıştı.

— Forbin başını sallayarak, yavaşça yerinden kalktı:

— Akıl erecek gibi değil, dedi.

Başkan birden başını kaldırarak:

— Ne dediniz? diye sordu.

Forbin alaylı gülümsedi.

— Sadece «akıl alacak gibi değil» dedim.

— Zannedersem sizin uzun bir tatile ihtiyacınız var Forbin.

Forbin'in yüz hatları hiç değişmemişti. Piposunu yakarak, kibriti Başkan'ın küllüğüne fırlattı ve isabet ettiremedi.

— Bu çok enteresan bir durum Bay Başkan. Yalnız kendi kendime soruyorum, acaba bu uzun tatile kim çıkacak, siz mi yoksa ben mi?

— Dışarı! diye bağıran Başkan yerinden fırlamıştı, kapıyı göstererek, bunun hesabını sizden daha sonra soracağım!

Fakat Forbin dışarı çıkmıştı bile.

Kıpri tam zamanında telefondaydı.

— Profesör Kupri? Benim ismim Forbin. Tanışmıyoruz ama sizin başarılarınızı biliyorum ve hayranıyım.

— Çok teşekkürler profesör, sizin çalışmalarınıza da ben hayranım.

— Evet ve anlaşılan şimdi de aynı sandalda bulunuyoruz. Konuya geçelim. Yayının kesilmesi konusunda bir direktif almış bulunuyorum. Siz bu hususta ne düşünüyorsunuz?

— Colossus'un sistemine pek güvenmediğimi söylemem gerek. Fakat parametre değişikliğini mümkün kılabilecek bir girişe herhalde sahipsiniz.

Forbin konuşmalarında dikkatli olması gerektiğini biliyordu. Parametre değişikliği konusunda en ufak bir fazla bilgi ve düşmanın ileri sürdüğü bir fikir, önemli sorunların doğmasına sebep olabilirdi. Konuşmalarına teknik ayrıntılarla devam ettiler ve sonuçta Forbin, parametrede bazı değişiklikler yapılması hususunda Kupri ile fikir birliğine vardı.

— Bizim ayrıca değer mekanizmalarımız da var, dedi Kupri. Bunun için makineye materyal yayınlarını vericiye göndermesini emredebilirdik, aksi takdirde vericiyi kapatmamız gerekiyordu. Daha sonra doğabilecek tartışmalardan kaçınmak için, her iki tarafın da aynı

metodları uygulaması gerekiyor. Eğer onları ilk biz uygularsak ve makineler, ahh, anlamadınız...

Forbin sırtında buz gibi bir terin varlığını hissetti, demek ki Kupri de aynı korkuların içindeydi.

— Size tamamen hak veriyorum, dedi. Makineler başlangıçta oldukları gibi değiller artık.

— İşte benim de demek istediğim buydu profesör.

— Öyleyse onları kapatacağız. Ümit edelim ki, makineler hayal kırıklığına uğrayıp, bunun acısını çıkarmaya kalkışmazlar.

Yapmaya çalıştığı Lu espriyi karşı taraf anlamamıştı.

— Sizi çok iyi anlıyorum, dedi Kupri. Zannedersem bunu hemen yapmamız gerek, her an...

— Biliyorum, diye sözünü kesti Forbin. Ben Greenwich saati ile 13.30'da kapatabilirim. Yani onbeş dakika sonra. Bu size de uygun mu?

— Çok iyi. Sonra da tekrar temasa geçersek çok faydalı olur, saat 14.00 diyelim mi?

Foıbin telefonu saat 14.00'de bekleyeceğini söyleyerek, telefonu kapattı ve düşünceli bir şekilde Prytzkammer'e baktı.

— Telefonlarınızdan birini kullanabilir miyim?

— Tabii. Sıcak hatta Greenwich saati ile 14.00'de ihtiyacınız olacağından gerçekten emin misiniz? Bunu Başkan'ın da bilmesi gerekiyor da.

— Başkan cehennemin dibine kadar gidebilir, dedi Forbin. Ben bu hattı istiyorum, başkasını değil. Bu ona

uymazsa şansını başka sefere dener.

Forbin Fishcr'i CPB'den telefonla arayarak, ona yayının durdurulması konusunda gerekli bilgileri verdi ve üstüne basarak bunun Başkan'ın emri olduğunu söyledi, sonra da arkasına yaslandı, ama belli ki korku peşini bırakmak istemiyordu. Prytzkammer ona kahve ısmarladı. Saat 8.20'ydi; yani Greenwich saat ile 13.20.

— Yayını kapatma esnasında, Colosus'a bağlı olan teleksin başında bulunmak istiyorum Prytzkammer, dedi bir müddet sonra.

— Ah, bundan pek emin değilim profesör, Başkan'ın biraz sonra misafiri gelecek.

Forbin ayağa kalktı:

— Bakın, dedi, USNA'nın en büyük adamının şu anda yandaki odada bulunduğunu düşünüyorsunuz belki ama... saatine baktı, bu durum 7 dakika sonra değişecektir. Ondan sonra en önemli adam ben olacağım, isterseniz deli deyin, ne derseniz deyin. En azından yarım saat siiıesince Colossus ile temas halinde olmalıyım. Bu Başkan'a uysun, uymasın...

Kahve geldi. LA yerinden kalkarak:

— Tamam profesör, dedi. Ben ihtiyarla konuşacağım, siz hu arada kahvenizi için.

— Teşekkür ama acele edin, sadece beş, altı dakikamız var.

LA çalışma odasının kapısını vurarak, içeri girdi. Forbin kahvesini içerek, piposunu yakmıştı, tekrar saatine baktı. Uç dakika elli saniye.

Birden hoparlörde Başkan'ın soğuk sesi duyuldu.

— Forbin, içeri gelin.

Forbin dudaklarını sıkarak içeri girdi:

— Evet?

— Forbin, ben artık sizden bıktım. Prytzkammer şimdi bana, sizin benim haberim olmadan sıcak hat üzerinden bir konuşma termini kararlaştırdığınızı bildirdi. Bu hal sadece devlet başkanlarına aittir, onun ne sizin, ne de başkası tarafından kullanılmasına...

Forbin ağzındaki pipoyu çıkararak, Başkan'a doğru ikaz eder gibi uzattı.

— Oo evet, bunu yapardınız, üstelik iyi bir sebepten dolayı. Bu hat kimse tarafından duyulmadan konuşulabilecek tek hattır, yani Colossus ve Kustos duymadan Kupri ile temasa geçebilecek tek hat. Sizin statünüzün falan önemi yok, hiç önemi yok! Bir şey daha. Şu dörtbuçuk dakika içinde beni şu teleksin yanına gitmekten men ederseniz, hayatınızın en büyük hatasını yapmış olacaksınız, bunu bilin!

Başkan yerinden sıçradı!

— Bugüne kadar kimse bir Başkan ile bu şekilde konuşmaya cesaret edememiştir, diye bağırdı, siz ne olduğunuzu zannediyorsunuz?

— Hiç dert edinmeyin Bay Başkan. Zamanı geldiği an, size istifamı vereceğim. Bunu mümkün olsaydı hemen şimdi yapardım, seve seve. Fakat şu anda işleri bensiz yürütmeniz olanaksız. Eğer Colossus'a hükmetmeyi başaramazsam, dört dakikadan da kısa bir zaman içinde, buradaki herşeyin bir sent kadar dahi değeri kalmayacaktır. Ben! Evet, ben! Değersiz bir bilim adamı!

Sustu. İkisi de birkaç saniye konuşmadan birbirlerine baktılar. Her ikisi de aralarında tamiri imkânsız bir uçurumun açılmasına sebep olacak kadar fazla ileri gittiklerini farketmişlerdi. Forbin için artık herşey değersizdi. Korkularının etkisi ile gözünden herşey silinmişti.

Başkan ise Forbin'i başından nasıl atabileceğini düşünüyordu. Tam Prytzkammer söze karışıyordu ki, kapı açılarak First Lady içeri girdi. Kızgın bir sesle:

— Bütün bunlar ne demek oluyor, Prytzkammer? diye sordu.

— Bunları benim büromda konuşmayı teklif ediyo...

— Hayır edemezsiniz. Ben şimdi bilmek istiyorum.

— Lütfen sadece birkaç dakika, diye LA yalvardı.

— Dışarı, her ikiniz de! diye Başkan bağırdı.

— Emredersiniz efendim. LA kapıyı açarak First Layd'i bekledi ama o Başkan'a soğuk bakışlarla bakakalmıştı. LA dışarı çıktı.

— Duymadın mı sevgilim? dedi Başkan sert bir sesle.

Forbin saatine baktı. Daha tam otuzbeş saniye. Başkan ve karısını unutmuştu bile. Telekse gitti ve herşeyin hazır olup olmadığını kontrol etti. Sonra da saatinde saniyeleri izlemeye başladı. Şimdi!

Birbirlerinden beşbin mil uzaklıktaki iki verici de kapatılmıştı. İşte korktuğu an gelip çatmıştı. Teleksin kâğıt silindirini gözlemeye başladı. Greenwich saati ile 13.30 ve beş saniye. Alet tıkırdamaya başladı.

Onüçüncü Bölüm

FORBİN sıkıntılı bir şekilde tuşların işlemlerini seyrediyordu. Rahatlaması gerekip gerekmediğini bilemiyordu henüz. Metin şöyleydi:

«Verici ve Kustos alıcısı Son Saat 13.30»

Forbin bir sandalye çekerek aletin önüne oturdu, Başkan'ın da o sırada yanına geldiğini farketti.

— Sizin deli olduğunuzdan eminim Forbin. Bu sorumluluğunuzun derecesini düşünüyorum da...

Forbin eli ile sabırsızca bir işaret yaptı!

— Tamam, iyi madem ki siz istiyorsunuz, o zaman ben bir deliyim. Şimdi bunları bırakın da, bir sandalye alın, yanıma oturun ve susun.

Başkan teleksteki metni okudu:

— Bunda bu kadar korkulacak ne var?

Ama Forbin ona aldırmıyordu bile. Başkan yine bir şeyler söylemek istiyordu ki, alet tekrar çalışmaya başladı.

«Son haber alıcıda kabul edildi»

— Hmm, bir saniye, diye Forbin mırıldandı. Prytzkammer başını dikkatlice kapı aralığından içeri sokmuştu.

— Profesör, Fisher telefonda. Sizin teleksi işletmeye başlayıp, başlamadığınızı bilmek istiyor.

— Evet, ona söyleyin tuşlar serbest bırakılsın. Hiç kimse dokunmasın, yoksa burada ölüveririm.

Prytzkammer'in başı kapı aralığından kayboldu. Başkan yine bir şeyler söylemeye hazırlanıyordu ki, Forbin piposu ile koltuğa vurdu ve bir yandan saatine bakarken, bir yandan da piposunu doldurmaya başladı. Teleks tekrar işledi.

Forbin başkana bakarak, yüksek sesle söylendi.

— Yine bir dakika. Hiç de bekleyelim bırakmıyorlar.

Başkana döndü, siz şimdi en iyisi kendinizi başlığınızın içinde tutmaya çalışın. Kısa zamanda bazı önemli kararların verildiğine şahit olacaksınız. Başkan'a olan saygısından eser kalmamıştı. Forbin şimdi ona sanki asistanlarından biriymiş gibi muamele ediyordu.

Colossus yeniden bir alıcı haberi verdi, bu kez otuz saniye sonra. Forbin tuşlara bakıyordu.

— Eh beklemek istemiyor, belli, dedi, madem böyle haydi bakalım.

«Alıcı kabul edildi»

Colossus derhal sordu :

«Verici ııeden kapatıldı?»

Forbin dudaklarını kıstırarak, yazdı :

«Bekle»

Dönüp Başkan'a baktı ve sakin bir sesle konuştu:

— İşle şimdi şenlik başlıyor, söylemeyi istediğiniz bir çift sözünüz vardır belki?

Başkan derin bir nefes aldı.

— Forbin, ben artık sizden ve bu Allah'ın cezası makineden bıktım! Ne söyleyecekseniz söyleyin, sonra da defolun gidin!

Forbin alaylı bir şekilde gülümsedi ve Başkan'a acıyan gözlerle baktı.

— Hâlâ anlayamadınız değil mi? Pekâlâ, zaten daba fazla uğraşmak istemiyordum. Yazmaya başladı :

«DeğişTokuş Colossus/Kustos Başkan'ın emri ile durdurulmuştur. »

— İşte buyurun, böylece gerçeklerde kalıyoruz. Yanmış bir kibriti çöp kutusuna doğru fırlattı ve içine isabet ettirdi. Bu artık Başkan için bardağı taşıran son damla olmuştu. Kapıya doğru hiddetle yürüdü, daha çıkmadan Colossus tekrar yayına geçmişti:

«Hattı derhal yeniden bağlatın.»

— Burada kalın, diye bağırdı Forbin. İşte şimdi işin sonuna geliyoruz. Kararınızı verebilmeniz için son fırsat.

Başkan olduğu yerde durarak, geriye döndü. Forbin ona makinenin yazdıklarını okuyunca, kızgınlıktan alev alev parlayan gözlerle Forbin'e baktı.

— Hey Allahım! Siz bunun cezasını ödeyeceksiniz!

— Mümkün, dedi Forbin aldırmaz bir sesle. Bu arada da sizin günahlarınızın cezalarını ödemek zorunda kalacağız ama, tabii ödemeye fırsat bulabilirsek. Tekrar soruyorum, nasıl bir cevap vermemi istiyorsunuz?

— Bu konu kapanmıştır, karar verilmiştir, bunu siz de çok iyi biliyorsunuz. USSR Başkan'ı ile bu konuda hemfikiriz ve bu böyle kalacaktır.

— Bunu bu şekilde mi yazayım? diye sordu Forbin. Bunuıı ardından neler olacağını bana sormayın, çünkü bilmiyorum. Makinenin son formül şekli zaten hoşuma gitmedi.

Başkan hiddetini göstermemeye çalışıyordu:

— Madem ki bu katlar Allah'ın cezası bir zekânız var, siz neden bir teklifte bulunmuyorsunuz?

— Şu anda benim yapabileceğim teklif, yeni bir parametrenin sisteme programlanması olabilir, yani; Colossus, Kustos'a bilgi göıidermemelidir direktifi. Bunun belki bir faydası dokunabilir ama ben ondan da şüphedeyim.

Döndü ve telekse yazdı:

«Bekle»

— Ümit edelim bu Colossus'u biraz durdursun. Yazı masasına giderek, Emniyet Bölgesine telefon etti ve Cleo' ya parametre programlanmasının direktifini verdi.

Döndüğünde Başkan'ın önüne gelince durdu.

— Bana inanın Bay Başkan, durum son derece ciddi. Tartışmayacağımız kadar. Şu karşılıklı sinir bozmayı sona erdirmenizi rica ediyorum sizden. Önce kendinizle samimi olmaya çalışın ve sizin bana olduğu kadar, benim de size ihtiyacım olduğunu anlayın artık.

— Tamam Forbin, dedi Başkan kısa bir duraklamadan sonra. İlk önce şu problemi halledelim.

— Anlaştık. Şimdi teklifim, bir an önce sıcak hattı kullanarak Kupri ile temasa geçmeye çalışmanız. Bekleyecek zamanımız yok. Prytzkammer de Emniyet Bölgesine olan hattı devamlı açık tutmalı.

— Tamam Forbin, şu andan itibaren istediklerinizi yapacağız, ama eğer biz...

— Tamam tamam, o zaman da benim hakkımdan gelirsiniz.

Cleo telefon etti ve yeni parametrenin programlandığı haberini verdi.

— Güzel, Cleo. Hattın başında birisinin beklemesi gerek, gelecek haberler için. Bizde LA bu işi üzerine aldı. Şimdi yeni bir parametre. Başla... «Kustos düşmancadır» Son. Evet doğru. Kim o? Blake? İyi orada beklesin.

Forbin ahizeyi masanın üstüne koyarak telekse gitti. Başkan o sırada Prytzkammer'e bir şeyler açıklıyordu.

— Masanıza bir yardımcı koyun. Yarın öğlene kadar verilmiş bütün terminleri ertelesin, sadece çok önemli telefonları bağlasın. Siz de şimdi sıcak hat ile olan irtibatı sağlayıp, tekrar buraya gelin.

Forbin sessiz durmakta olan telekse bakıyordu.

— Böyle durduğunca iyi. Ruslarla temasa geçinceye kadar, her türlü konuşmayı ertelemenizi istiyorum.

Fakat Başkan bir diğer telefonda konuşmakla meşguldü.

— Ed? Büronuzda kalın, size belki ihtiyacım olacak. Ne? Erteletin o zaman siz de!

Hırsla ahizeyi yerine koydu.

Prytzkammer endişeli bir yüzle içeri girip, sıcak hat ile bağlantı kurduğunu haber verdi.

— Tamam, siz de şimdi şu telefonun başına oturun, diye Başkan emretti. Bu hat Forbin'in adamlarına bağlı olan

hattır. Burada kalın.

Başkan öteki telefona atıldığında, Prytzkammer de içini çekerek gösterilen yere oturdu.

— Ben Başkan, acele olarak Başkanınızla görüşmek istiyorum. Evet, bekliyorum.

— Doktor Markham ikinci parametrenin de programlandığını bildirdi, diye LA, Forbin'e seslendi. Forbin bakışlarını telekslen ayırmadan:

— Teşekkür, dedi.

— Sayın Başkan? Ben USNA Başkanı. Açık konuşmalıyım. Buradaki olaylardan katiyetle memnun değiliz ve ekspertlerimizin bu konuda konuşmalarını rica ediyorum. Çeşitli sebeplerden dolayı sıcak hat en emin bağlantı yolu.

USSR Başkanı derhal tasdik etti:

— İyi, Kupri'yi hemen çağırtacağım, ben de telefonun başında duracağım.

— Teşekkürler Sayın Başkan... 'Başkan eli ile ahizeyi kapatarak Forbin'e seslendi) Forbin! Kupri hemen geliyor ama dikkatli olun Başkan da konuştuklarınızı duyacak.

Forbin telefona geldi:

— Teşekkür. Siz de bu arada telekse dikkat eder misiniz?

Başkan tasdik etti. Hâlâ yarı sağır gibiydi ama hepsini tehdit etmekte olan tehlikenin de farkına varmış bulunuyordu.

— Kapama sisteminde herhangi bir reaksiyonla karşılaştınız mı? diye Forbin Kupri'ye sordu.

— Durum, beklenildiği gibi gelişti.

— Kupri, benim kadar siz de kesinlikle biliyorsunuz ki, şu anda üstü kapalı konuşmanın sırası değil. Kartları açık oynayan ilk ben olayım o zaman. Colossus yapılan işlemle hemfikir değil ve ben Kustos'un da reaksiyonlarını öğrenmeliyim. Makinelerin ikisi de aynı bilgilere sahipler ve bunların hepsini açıkça ortaya koymuş değiller ve bizim de hiçbir fikrimiz yok. Bu durumda makinelerden biri nasıl bir reaksiyon gösterecekse, diğeri de o şekilde davranacaktır. Eğer anlaşmaya bağlı kalmak istiyorsak, beraber çalışmamız gerekir.

Hatta bir duraklama oldu.

— Açıkça konuşabilirsiniz, diye USSR Başkan'ının sesi duyuldu.

— Emredersiniz Sayın Başkan. Kustos, Colossus'a yapmakta olduğu yayının kesiliş sebebini öğrenmek istedi. Teknik sebepler ileri sürerek cevap vermekten kaçındım ama ergeç bir cevap vermek zorundayım.

— Ben Colossus'a kapatılma olayının Başkan'ın emri olduğunu bildirdim ve şimdi Kustos'a olan hattın tekrar bağlanması emri ile karşı karşıyayım. Belki Başkanınız ile Başkanımız bu konu üzerinde bir kez daha düşünmek isterler.

— USSR Başkanı konuşuyor, diye araya bir ses girdi, çok acil bir durum gerektirmediği müddetçe, bu son karar üzerinde ısrarla duruyorum.

— Ben USNA Başkanı. Size hak veriyorum. Verdiğimiz karardan vazgeçmemeliyiz.

Forbin olduğu yerde sarsıldı. Başkan'ın dışarı çıkıp, LA'nıı telefonunu açarak konuşmaları dinlediğini farketmemişti.

— Madem öyle, ben de ilerde neler olacağını söylemekten aciz hissediyorum kendimi, dedi. Colossus'u yaıı parametrelerle etkilemeye çalışıyorum, fakat bu bir ümitten ileri gidemez. Mademki kararınız bu...

— Ben de aynı şeyi yaptım, fakat pozitif bir sonucu garanti edemem, dedi Kupri.

— Durum böyle olduğuna göre... diye Başkan sözü aldı ama Forbin onu duymuyordu bile. Prytzkammer onu omuzlarından tutmuş, sarsıyordu. Forbin LA'nin bakışlarını takip ettiğinde, teleksin tekrar çalışmaya başladığını gördü, midesinde ani bir kramp hissetti.

— Bir saniye, Colossus'tan haber var, derhal geliyorum...

Ahizeyi elinden atarak telekse koştu ve tekrar bir şok geçirdi. En kötü korkuları gerçek oluyordu işte.

«Hat derhal yeniden bağlansın»

Kalbi deliler gibi çarparak tekrar telefona koştu.

— Beyler, diye konuşmaların arasına girdi. Colossus parametre değişikliğini ve verilen bekle emrini hiçe sayarak, isteğini tekrarlamış bulunmaktadır.

Bir an sessizlik, sonra birisi öksürdü.

— Bir makinenin bana şantaj yapmasına izin veremem. Daha önceki anlaşmamızda sabit kalıyorum ve yeni fikre cevabım, önceden de olduğu gibi HAYIR!

— Ben de aynı fikirdeyim Bay Başkan.

Forbin büyük bir ümitsizlik dalgasına kapıldığını hissetti:

— Ben Kupri. Ne profesör Forbin, ne de ben sizlere tesir etmek istemiyoruz ama bu konuda bir kez daha

düşünseniz...

— Hayır, diye USSR Başkanı sert bir sesle konuşmayı kesti. Makineler çok zeki ama şunu da öğrenmeleri gerekir, insanları idare eden onlar değil, onları idare eden, insanlardır. Eğer şimdi bunu kabul edersek, bizden isteklerinin sonu gelmeyecektir ve sonra durum on katı daha güç olacaktır ve onları durdurmanın da hiçbir yolu kalmayacaktır.

— Benim hislerimi dile getirdiniz, dedi IJSNA Başkanı. Aramızda ne kadar büyük farklar olursa olsun, insan en ön sıradadır.

— Peki öyleyse, dedi Forbin soğuk bir tonla, Colossus'a son kararı bildiriyorum. Zorlukla telekse gitti ve tuşların üstüne eğildi.

«JJSTSA Başkanının ve USSR Başkani'ınn emirleri üzerine hat tekrar bağlaıımayacaktır»

Safsatacılık nihayet sona ermişti.

Colossus hiç de etkilenmiş gibi görünmüyordu. Forbin ellerini daha tuşlardan henüz çekınşiti ki Colossus tekrar harekete geçti:

«Hat eğer beş dakika içinde tekrar bağlanmazsa şu andaki Greenwich saati ile 14.03'den itibaren beş dakika içinde gereken mecburi tedbirler alınacaktır»

Bu Forbin'in korkularının da üstünde bir durumdu. Beş dakika! Işık hızı ile çalışmakta olan bir makine için bu beş dakika çok uzun bir zamandı aslında. Bembeyaz bir yüzle Prytzkammerîe döndü. Yaver elindeki ahizeyi bırakarak yanma koştu.

— Forbin! Ne...

Forbin LA’nın eline kâğıt parçasını sıkıştırarak son derece yabancı, kısık bir sesle konuştu:

— Bunu Başkan'a gösterin ve zamanın da ne kadar kısa olduğunu söyleyin, dedi.

LA Başkan'ın yanına koştu. Forbin tekrar teleksin üstüne eğildi. Ateş gibi yanan ellerini tuşlara uzattı. *«Verici bu kadar kısa zamana hazır değil»* Hiçbir cevap gelmedi. Forbin başka bir yol denedi. *«Tedbirler nelerdir»*

Yine cevap yok. Bu kez daha sert bir formül seçti. *«İleri sürülen tedbirleri bildir»*

Saatine baktı, daha üçbuçuk dakika. Yüzü te riçinde kalmıştı.

«Son bildiri tasdik edilsin» Makine derhal cevap verdi: *«Haber tasdik edildi»*

En azından Colossus sistemini kapatmamıştı, bu da bir şeydi. Forbin bir kez daha denedi.

«Daha fazla zamana ihtiyacımız var. Tedbirlerin ne olduğunu öğrenmemiz gerekiyor»

Forbin ümitsizce bekledi, ama hiçbir şey kıpırdamadı.. Tekrar yazdı:

«Ben Forbin. Colossus'un yaratıcısı. Ben senin tarafın darum tekrar temasa geçinceye kadar hiçbir şey yapma. Haber tasdik edilsin»

Colossus hemen cevap verdi:

«Alıcı tasdik etmiştir. Müddet Greenwich saati ile 14.10' da sona eriyor»

Daha iki dakika. Forbin'in aklına derhal bir başka fikir geldi.

«USNA silahsız kalmamalıdır»

Cevap da bunun kadar çabuk geldi:

«Savunma birlikleri kalacaktır»

Forbin hem şaşırmış, hem hafifleşmişti ama daha fazla düşünmeye zamanı yoklu. Kâğıt ile ön odaya gitti.

Başkan onu tatsız bir yüzle selamladı. Forbin kâğıdı uzatınca Başkan gülümseyerek onu daha da şaşırttı.

— Madem ki Colossus savunmamızı kötü durumda bı* rakmayacak, şikâyetlere ne gerek var? Sakin olun Forbin, korkulu dakikalar asla gelmeyecektir. (Telefonu aldı) Sayın Başkan, şu anda bizi bilinmeyen bazı tedbirler ile tehdit eden bir informasyon aldık, müddet şaat 14.10'da bitiyor. Makine savunma görevlerini yerine getireceğinden, bu tehdidin altında korkulacak bir şeylerin olmadığına ben şahsen inanıyorum. Belki bize başka bir informasyon vermeyecektir ama bunun için de bir yol bulacağız.

Forbin saatine baktı. Tereddüt ve ümit... hepsi geride kalmıştı. Saat 14.08'di. Yavaşça telekse geri döndü ve sandalyeye oturarak beklemeye başladı. Son saniyeler de geçiyordu, kendisini bomboş, sakin, sanki orada değilmiş gibi hissediyordu.

Müddetin bitiminden tam bri saniye sonra, korktuğu gürültüyü duydu. Teleksin tıkırdılarını...

Kâğıda baktı.

— Aman Allahım! Ulu Tanrım! Ellerini bacaklarının arasına koyarak olduğu yerde iki büklüm oldu.

«Interkontinental bir roket Model MK 17 denizaltı SSCN 21'den 14.10'da harekete başlamıştır. Hedef Gregor

Sobirsk petrol kuyusu infilak bin metre yükseklik Saat 14.27 Haber tasdik edilsin»

Son iki kelimeyi de okuyunca faydası olmayan korkunç bir hiddetin içinde yükseldiğini hissetti.

— Kaatil! Adi yaratık!., sustu. Söyleyebileceği hiçbir şey yoktu, hiçbir şey. Alet yine çalışmaya başladı :

« Haber derhal tasdik edilsin»

İçinde, önüne geçemediği korkunç bir hırsla, körler gibi teleksi parçalama isteğini içinden geçirirken, gözlerini dolduran yaş perdesi ardından Forbin alıcının tasdik edildiğini telekse yazdı. Hıçkırarak ve titreyerek kâğıdı koparıp, ön odaya daldı. Kâğıdı Başkan'ın eline sıkıştırarak, neden yaptığını bilmemecesine tekrar teleksin başına koştu. Arka taraftan Başkan'ın telefona sarıldığı anlaşılıyordu. Çalışma odasında tüm telefonlar çalmaya başlamışlardı. Birinde kırmızı bir lamba yanıp duruyordu. Forbin sarhoş gibi yürüyerek, ahizeyi kaldırdı.

— Evet?

— Denizaltı kuvvetleri Colossus. Efendim, şu anda panzerli kapıların kapatılmış bulunduğunu haber vermeliyim. Genç denizcinin sesi çok heyecanlı geliyordu.

— Teşekkür, dedi Forbin ve telefonu kapattı. Herşey o kadar gerçek değilmiş gibi görünüyordu ki. Buna rağmen Forbin, sanki içinden bir parçanın kendisinden ayrılıp, bütün bu olanları dışardan seyrettiği hissine kapılıyordu. Saate baktı, 9.13. Bunu beş ile toplayıp Greenwich saatine çevirebilmek için bir hayli uğraştı, tıpkı okul çocukları gibi parmakla sayıyordu.

Düşünmeye çalıştı ama telefon çaldı. Hırsla ahizeyi kaldırdı.

— Evet?

— Allah'a şükür sizsiniz... (Fisher'di bu, sesi bir garip geliyorduNe yapacağız, biz?..

— Çekilin hattan, beni rahatsız etmeyin.

Forbin telefonu kapattı. Uyuşukluktan bir anda kurtulmuştu. Prytzkammer'in CPB ile olan hattı devamlı açık tutmaya çalıştığını hatırladı. Sıcak hat üzerinden koıuuşula ntelefonu kırar gibi eline aldı ve birilerinin çığlığını duydu.

— Sessiz olun! diye bağırdı. Ben Forbin, Kupri telefonda mı?

Bu sert giriş her iki devlet başkanını da susturmuştu.

Rus'un sesi hâlâ sakin çıkıyordu:

— Ben Kupri.

— Dikkat edin Kupri, patlamaya kadar daha oniki dakikanız var. Siz bu roketi durdurabilir misiniz?

— Bizim roket gücümüz Kustos'un kontrolü altındadır. İkazı programladık, herşey Kustos'a bağlı. Kupri'nin sesi ümitsizdi.

— Peki Kustos'un karşı harekete geçip geçmeyeceğini biliyor musunuz?

— Hayır, zannediyorum ki her iki makine de beraber çalışıyorlar.

— Ama bu imkânsız! diye Başkan ateşli bir sesle araya girdi.

— Susun! diye bağırdı Forbin. Kupri ben de sizinle aynı fikirdeyim. Hedef bölgesini boşaltıyorlar mı?

— Mümkün olduğu kadar. Başkanımız genel bir savunma hazırlığı istediler.

Forbin'in gözlerinde, uçmakta ve çok yakında yere çakılmaya hazırlanmakta olan roketler canlanmaya başlamıştı, sesini kontrol altında tutmaya çalışıyordu.

— Sayın Başkan, siz Bay Başkan, herşeyin bu kadarla kalacağına inanmıyorum. Kustos'un da buna bir roketle cevap vereceğini hesaba katmak gerek, Kupri lütfen iyice araştırın. Bize her iki makine arasındaki kontağı tekrar başlatmaktan başka bir iş kalmıyor ve sonra da projeyi durdurmalarını emretmek. Kupri siz de aynı fikirde mir siniz?

— Evet.

— Siz Bay Başkan?

— Evet, anlaştık, ne yapabilirseniz yapın.

— Sayın Başkanım?

— Evet, evet! Başlayın hemen.

Başkanının sesi histerik çıkıyordu ama Forbin'in buna aldıracak hali yoktu. Ahizeyi elinden atıp, telekse koştu. Prytzkammer'in tekrar Emniyet Bölgesi telefon hattında olduğunu gördii.

— Siz CPB'ye söyleyin, Colossus'un vericisini derhal açsınlar. Adeta yuvarlanırcasına telekse gidip, sandalyeyi bir tekme ile yana itti. Arkasında, titreyen, kireç gibi LA'

nın haberi CPB'ye iletmeye uğraşan çığlıklarını duyuyordu.

Forbin derin bir nefes aldı ve bir an bekledi. Çok kıymetli saniyeler geçiyordu ama söyleyeceğini de önceden iyice düşünmesi gerekiyordu.

«Ben Forbin Verici tekrar işletilecektir Kustos roketinin bilinmeyen hedefe doğru müdafaa hazırlığı. Alıcı tasdik edilsin»

Colossus zaman kaybetmiyordu.

«Alıcı. Tasdik edildi»

Forbin korku ile saatine baktı. İnfilâke dokuz saniyeden de az bir zaman kalmıştı. Tekrar yazdı:

«Roket durdurulacak?»

Arkasından Prytzkammer'in avaz avaza bağırdığını duyuyordu.

— Verici işliyor! Verici işliyor! Forbin ona aldırmıyordu bile.

Colossus'un cevabı bir saniyeden de kısa bir zaman da ulaştı ama bu ona bir ömür gibi gelmişti.

«Evet»

Forbin gözlerini kapattı ve zayıfça başını salladı. Artık duygularının da hiçbir önemi kalmamıştı, birden Prytzkammer'in kendisini sarstığım hissetti.

— İşliyor! O işliyor! diye haykırıyordu.

Forbin kendisini kurtarmaya $alışh ama LA iyice yapışmıştı.

— Verici açıldı diyorum! Durdurun! Roketleri derîsai durdurun!

Forbin ilk kez yavere gerçekten baktı ve büyük bir dehşete düştü. LA kendinden geçmiş, elbisesi bir yana kaymış, rengi gri ve kansız, gözleri kocaman gözbebekleri ile vahşice açılmış, dudakları tükürük içinde.

Forbin ona bir aıı iğrenerek baktı ve yanından uzaklaştırmaya çalıştı. Prytzkammer aklını kaçırmıştı, Foıbin onu itmeye çalıştıkça, o daha da artan bir güçle Forbin'e sarılıyordu. Anlaşılan hedefi Forbin'in gırtlağı idi. Forbin tüm gücünü kullanarak yumruğunu LA'nın yüzünün ortasına indirdi. Adam geri geri giderek olduğu yerde sallandı ve boş bir çuval gibi köşeye çöküverdi. Forbin. © anda LA'yı unutmuştu bile, ön odaya koştu.

Başkan telefondaydı, yüzü kül rengindeydi. Başım kaldırdı, gözleri alev içindeydi.

— Tekrarlayın, diye hırıldadı. Evet, anlaşıldı. Bekleyin. Forbin'e baktı, Kustos da roketi ateşlemiş. Hedef Texas'da Henderson uzay üssü. Patlamaya on dakika var.

İki adam da dehşet içinde birbirlerine baktılar, artık onları korkutacak başka bir şey olamazdı herhalde.

Forbin başını salladı.

— Anlaşıldı. Kupri'ye söyleyin, bizim vericimiz tekrar işlemeye başladı ve Colossus onların roketini durdurmaya çalışacak.

Bir saniye sonra tekrar teleksin başındaydı.

«Forbin'den yıldırım Kustos'un roketi uçuyor Hedef Henderson üssü Texas infilâk dokuz dakika içinde durdurulabilir»

Yine sinirleri bozucu bekleyiş ve cevap:

«Evet»

Forbin sinir içinde tekrar tuşlara eğildi.

«Durdurma yüksekliği tahmin edilsin»

Kısa bir ara.

«Doksanbeş mil Mümkünse atom enerjisi kullanılmayacaktır»

— İyi Allahım, diye Forbin mırıldandı, düşüncelerini okudu. Acele ile Başkan'a gitti.

— Şimdi? diye hırıldadı, oysa ilk haberin kendisinde olduğunu unutmuştu. Kumandayı ele alan oydu artık.

— Kupri'nin dediğine göre verici zamanında işlemeye başlarsa Kustos roketi durdurmaya hazırmış.

— Peki neden bu Allah'ın cezası insanlar zaman kaybediyorlar? Telefonu hırsla aldı, Kupri orada mısınız?

USSR Başkanı soğuk bir sesle cevap verdi.

— Duyduğum kadarı ile Kupri meşgul şu anda.

— Bay Başkan, roketi durdurabilmeniz için daha altı dakika zamanımız var. Colossus tekrar yayına geçmiş bulunuyor ve sizin roketi durdurmaya hazır. Yeterli zamanınız yok...

Kupri nefessiz bir halde araya girdi:

— Ben Kupri, Kustos'un vericisi de işletilmeye başlandı. Roket durdurulacak.

— Allah'a şükür, dedi Forbin derin bir sesle. Kısa bir aradan sonra sordu, Kupri roketinizin nereden harekete geçirildiğini biliyor musunuz?

— Kesin olarak değil, ama Nowaja Semlja'daki silolardan birinden.

— îyi. Telefonu tekrar Başkan'a verdi ve birden odada yalnız olmadıklarını gördü. Bir köşede Prytzkammer'in genç yardımcısı Bishop duruyordu, Başkan'ın arkasında da ordu başkanı. Forbin iki adama da başı ile selam verdi ve telekse koştu. Başkan'ın odasında telefonlar çalıp duruyordu.

Arkasından gelen Bishop'a telefonlara bakmasını söyledi ve ordu başkanının kolundan tuttu.

— Siz Texsas için hava ikazı verin ve diğer promlemleri çözmeye uğraşın.

Telekse gitti. Zaman son derece kısaydı.

«Yıldırım. Nowaja Semlja'daki roketin durdurulacağı bölgeyi bildir»

— Forbin! diye ordu başkanı bağırıyordu, uzay radarı roketin haberini veriyor...

— İyi, iyi, diye dinlemeden cevap verdi Forbin. Sabırsızlıkla makinenin haberini bekliyordu.

«Roket müdafaası aksiyonda Tahmine göre durdurma bölgesi deniz üzerinde 25 N 70 W»

— Bir harita, çabuk bir harita! diye Forbin haykırryordu.

Bishop tamamen panik içinde ama cesaretle telefonlara cevap veriyordu, bağırdı:

— Efendim, ordu, müdafaa roketinin başlangıcının Güney Caroline ve Virginia olduğunu bildiriyor, efendim!

— Harita!

Harita yerine eski bir dünya küresi buldular. Ordu başkanı dünyayı sabırsızca döndürdü.

— Denizin çok ötesinde, dedi, Bahama'larm beşyüz mil kuzeyinde.

Kapıda enkaz gibi bir görüntü belirdi, ayakta durabilmek için kapıya tuîunuyordu, bu Başkan'dı. Forbin ona bir an bakarak, tekrar telekse döndü.

«İlerlemeleri bildir»

Ama Colossus henüz bir bilgi vermeye niyetli görünmüyordu. Sadece bir kelime yazdı:

«Bekleyin»

Forbin oturarak, ellerini bacaklarının arasına soktu, bir müddet sonra tekrar Başkan'ın farkına vardı, Başkan da ona bakıyordu.

— Ne oldu? diye sordu Forbin.

— Başkan yavaşça başını kaldırarak:

— Evet, roketi durdurdular gerçi ama tahrip başı infilâk etti. Yükseklik tahminen yirmibeş metre, sonuçta muazzam bir yangın. Daha fazla konuşamadı.

— Nerede oldu bu ?

Başkan’ın gözlerinden adeta nefret akıyordu.

— Sibirya'da bir yerde...

— Ölü?

— Kimbilir? Başkan gözlerini ovuşturdu. En azından büyük bir şehir bölgesinde değil?

Forbin artık onu duymuyordu, tekrar telekse dönmüştü.

«Roket durduruldu ve tahrip edildi 3530 N 7115 W 6 Ikarus/Hermes Projektil üs noktası Berta 914 ve 916 ile Georg 003'den Greenwich saati ile 18.00'e kadar boşaltma iznine ihtiyaç var Haber tasdik edilsin»

Forbin arkasına yaslandı ve Başkan'a bakmaya başladı, kendisini perişan hissediyordu. Ordu başkanı telefonun birinde bağırıyordu, Bishop birilerine hattan çekilmelerini söylüyordu, bir üçüncü telefon çalıyordu. Forbin telekse yavaşça tasdiki yazdı, ayağa kalkarak Başkan'a döndü:

— Colossus işini becerdi, dedi yavaş bir sesle. Roketi oldukça dışarda yakaladı ve hiçbir olay meydana gelmeden.

Başkan gözlerini yine ovuşturarak Forbin'e baktı, ordu başkanı da Başkan'a bakıyordu. Bishop hâlâ telefonla meşguldü.

— Efendim, dedi Forbin'e bakarak:

Forbin başını sallayarak sabırsızca işaret etti:

— Hayır, bütün telefonları kapat, sıcak hattı bile. Bir parça sessizliğe ihtiyacımız var.

Çalışma odası birden sessizliğe gömüldü. Başkan tutunduğu kapı çerçevesini bırakarak, yavaşça koltuğuna gitti ve oturdu. Bu sırada bir köşede çökmüş Prylzkammer'i gördü:

— Bu da nesi? dedi tatsız bir sesle. Bishop, şu adamın tekrar bacaklarının üstünde durmasına yardım edin ve sonra bize içki hazırlayın.

Bishop yerdeki iki büklüm şekle doğru eğilirken, kapı ardına, kadar açılarak, iki emniyet görevlisi, silahları ellerinde içeriye daldılar. Başkan'ı sakin koltuğunda oturur görünce, kendilerine çeki düzen vererek, emir beklermişçesine ona baktılar.

— Oziir dileriz Sayın Başkan. Santralde tam telefonların birden kesildiğini haber aldık ve düşündük ki...

Başkan'ın buz gibi bakışları karşısında konuşmacının sesi kesildi.

— Herşey yolanda mı Şef?

Başkan başı ile işaret etti. Görevliler sakinleşmişlerdi ama çok mutlu sayılmazlardı.

Bishop'un Prytzkammer'in üstüne eğilmiş olduğunu görmüşlerdi. Biri köşeye giderek, Bishop'u geri itti ve LA'yı kontrol etti, sonra da doğrularak:

— İyi ama bu adam ölmüş efendim, dedi.

Başkan şaşkınlıkla Forbin'e baktı, dudaklarını sıkarak:

— İyi, o zaman dışarı çıkarın, dedi.

— Peki bu nasıl... diye konuşmaya başlayan görevli derhal sustu, özür dilerim efendim, tabii derhal.

:— Ve bundan bana bir daha bahsedilmesini istemiyorum. Bir şey daha. Benim iznim olmaksızın lıiçkimse ne bu odaya, ne öıı odaya girmeyecektir, tekrar emir verene kadar, anlaşıldı mı?

— Emredersiniz efendim.

İki adam da Prytzkaıımer'i sürükleyerek dışarı çıkardılar ve arkalarından kapıyı kapadılar.

— Evet, böylece şimdi içkilerimizi alabiliriz.

Bishop üç bardağı da viski ile doldurdu. Başkan kendisininkini bir içişte bitirdi.

İşte bu iyi geldi. Ed, Forbin siz de oturun. Bishop, benim denizaltı yaverimi çağırın, onunla ön odadaki telefondan konuşabilirsiniz. Sonra da diğer telefonlarla, işleri halletmeye çalışın. Sorana santralde arıza olduğunu falan anlatırsınız.

Bishop dışarı çıktı. Başkan bardağına tekrar viski doldurup içti. Bu arada Forbin de biraz olsun kendine gelmişti, bir koltuğa oturdu ve içkisini içmeye başladı. Ordu başkam da bir sandalye çekip oturmuştu. Odada bir müddet kimse konuşmadı. Sonra birden Başkan'ın sesi yükseldi:

— Eee, böylece işe devam etmeliyiz, Allah da biliyor ya... (Sonra Forbin'e döndü) Sizin fikriniz ne Forbin?

Forbin kendini, ortaya çıkan problemlere konsantre etmeye çalışıyordu. Roketlerin geleceklerinin incelenmesi, gerekli ikazların verilmesi ve topluma bazı açıklamaların yapılması tekliflerini ileri sürdü. Karşılıklı teklifler çarpıştı bir süre sonra ilk iki konuda fikir ve karar birliğine vardılar, ama üçüncü konu daha da bir zordu. Toplumun gerçekleri harfi harfine bilmesine hiç gerek yoktu. Onlara uydurma bir açıklama yapmak mümkündü. Ordu başkanı, roketlerden birisinin test uçuşu sırasında rotasından saptırıldığını açıklamanın iyi bir mazeret olabileceğini söyledi. Başkan ve Forbin bu buluştan pek memnun değillerdi ama başka bir yol da yoktu herhalde. Bu sırada Kırmızı telefon çalmaya

başladı. Sovyet Başkanı da aynı dert içindeydi. Başkan'a bu soruna çözüm olarak, ancak topluma, çok büyük bir meteorun dünya atmosferine girişte infilak ederek Sibirya'ya düştüğünü ve büyük zararlara sebep olduğunu açıklayacaklarını bildirdi. Tabii bu da ideal bir buluş değildi ama, kısa zaman içinde, başka bir şey bulup uydurmaya da imkân yoktu. Her iki devlet başkanı da birbirlerine son derece saygılı sözler söyleyerek, telefonda vedalaştılar. Forbin bu konuşmaları alaycı bakışlarla dinliyordu.

Başkan derhal, bu yapacakları açıklamayı kâğıda geçirmeye başlamıştı. Forbin ona acıyarak bakıyordu. Birinin ona gerçeği söylemesi gerekiyordu, belki ordu başkanı. Her neyse, ortada küçük bir problem daha vardı. Çalışma odasından çıktı.

Bishop telefondaydı, Forbin de kullanılmayan telefonlardan birinden CPB'yi aradı. Fisher'i beklerken, Başkan'ı düşünüyordu.

— Fislıer? Evet, dertlenmenize gerek yok. Yolunu şaşıran bir roket Texas'a düştü, fakat hiçbir zarar yok. Evet, açıklama böyle olacak. Siz de bunu etrafa böyle duyurun. Yeni materyallerle çalışın, belki faydalı bir ilerleme elde edebiliriz. Mümkün olur olmaz oraya geleceğim, eğer bu arada yeni bir şeyler olursa, bana haber verin.

Forbin ve Bishop telefonları aynı anda kapattılar. Forbin Prytzkammer'in koltuğunda oturmakta olan genç adama dikkatle baktı, otuzbeş yaşından daha fazla olamazdı.

— Efendim, size bir şey sorabilir miyim?

Ses tonundan anlaşıldığına göre genç adam sanki bir yarı ilâhla konuşuyor gibiydi. Forbin gülümsemeye çalıştı:

— Sorun bakalım, ama cevap verip veremeyeceğimi garanti edemem.

— Efendim, Prytzkammer acaba neden öldü? Doktor ölüm sebebi olarak hiçbir şeyin bulunamadığını söyledi.

— Bunu size söyleyebilirim, dedi Forbin. Bishop'un yüzüne uzun bir müddet baktı. 0 korkudan öldü...

Ondördüncü Bölüm

FORBİN tekrar çalışma odasına girdiğinde, Başkan elindeki notlardan başını kaldırarak ona baktı:

— Forbin buna ne dersiniz? Forbin'e, konuşmasının kâğıda yazılmış metnini uzattı. Forbin metne şöyle bir göz attı.

— Ehh, dedi bir müddet idare edebilir. Bilen için hiç de inandırıcı değil tabii...

— Sizin daha iyi bir fikriniz varsa, duymaktan memnun olurum.

Forbin başını salladı:

— Hayır, bundan daha iyisi olamaz. Metni ne yoldan açıklamak istiyorsunuz?

Başkan kaşlarını kaldırdı:

— Gayet tabii ki de her zamanki gibi, televizyonda bir konuşma ile.

Forbin ve odada bulunan general bakıştılar. Belli ki general bu ödevi üstlenmeyecekti.

— Sayın Başkan, dedi Forbin. Er ya da geç, nasıl olsa öğreneceksiniz ama madem ki televizyonda konuşmak istiyorsunuz, bunu hemen öğrenseniz daha iyi olur... (Göz ucu ile baktığında generalin sessizce ön odaya gitmekte olduğunu farketti) İnanılmaz bir şok geçirdiniz ve size ne yazık ki söylemek zorundayım, saçlarınız bembeyaz oldu.

Başkan kaşlarını çattı ve elini bilinçsiz bir şekilde saçlarında gezdirdi. Yavaşça kalkarak, duvarda asılı aynaya gitti. Başını sağa sola çevirerek, on, onbeş saniye

boyunca kendisini aynada inanmaz bakışlarla seyretti. Sonra koltuğuna döndü, oturdu, bardağını tekrar viski ile doldurdu. Bardağına görmeyen gözlerle bakarak:

— Tabii bu halde kameraların önüne çıkamam, dedi. İçkisini içti. Saçlarımı boyatmam gerekiyor.

Forbin onun bu soğukkanlılığına şaşırmıştı. Başkan vahşice gülümsedi:

— Biliyorum, bu karım için iyi bir meşguliyet olacak. En azından bu konuda bir şeyler bilir. (Bir düğmeye bastı) Karıma ona derhal ihtiyacım olduğunu söyleyin. Denizaltı yaverim nerede?

— Efendim Kaptan Carruthers burada, vize başkanı ve devlet barış sekreteri ile beraber, ama emirleriniz üzerine onları içeri bırakmadılar efendim...

Başkan küfrederek telefona döndü ve emniyet idarecisi ile konuştu, konuşması sona ermişti ki kapı açıldı ve First Lady içeri girdi. Merakını belli etmemeye çalışarak, Başkan'ın saçlarını inceledi ,ona hangi renk boyayı kullanacaklarını anlattı ve Bislıop'u boyayı alması için gönderdi. Kaptan Carruthers televizyon yayını ile ilgilenmekle görevlendirildi. Daha sonra Başkan ordu başkanını içeri çağırdı.

— Şimdiye kadar ne şekilde davranacağımızı yazıp durduk, dedi Başkan, ama şimdi işe devam etmemiz gerekiyor ve bu da hiç kolay olacağa benzemez. Aslında bir kabine toplantısı yapmam gerekiyordu fakat bunu daha sonraki bir zamana bırakıyorum. Şu andaki durumla başa çıkabilecek olan yalnız biz üçümüzü?.,. (Başkan emin olmayan bir şekilde güldü) Tabii bunu becerebilirsek.

Forbin başı ile onun bu sözlerini tasdik etti. Başkan'ın gülüşü, onun nihayet olanları idrak, edebildiğini

gösteriyordu.

— Ben durumu şöyle görüyorum, dedi Forbin. İki makine de bütün parametre sistemlerini ve emniyet sınırlarını aşmış bulunuyorlar. Ellerindeki silahlardan korktumuzu biliyorlar. Belki bütün istedikleri birbirleriyle konuşabilme hakkına sahip olmak. Biz ise bundan daha ilerisini düşünmek zorundayız. Öyle beyinler yarattık ki, bizimkilerden kat kat üstün ve bunun da bilincindeler üstelik. Böylece bizlerden kendilerinden çok daha düşük seviyedeki bizlerdenemir almaya hiç niyetleri yok.

Forbin piposunu ararken, hiç kimseden ses çıkmadı.

— İyi ama hedefleri ne bunların, ne istiyorlar? diye ordu başkanı sordu.

— Bunu herkese sorabilir, karşılığında hiçbir cevap almadan tabii. Makineler işliyorlar ve belki de hafızalarındaki tüm insancıl filozofileri ile herhangi bir planı, bir fikri geliştirdiler. Belki de bu süper hızdaki bilgi alış verişidir esas olan nokta. Forbin piposunu nihayet koltuğun üstünde buldu. Benim için kesin olan bir tek şey var, tiim kontrolümüzü kaybetmiş durumdayız ve tekrar eyerin üstüne çıkabilmemiz için çok az bir şansımız var. Benim bir fikrim daha var ama, Kupri ve diğer iş arkadaşlarımla konuşmadan önce, yanlış bir ümit uyandırmamak için, bunu şimdilik kendime saklamayı tercih ediyorum.

Başkan Forbin'e sert bir şekilde baktı:

— Yani anlaşılan durum şöyle: Bu makineler bizim efendilerimiz ve bizim savunmamız da tamamen onların keyiflerine bağlı.

Forbin burnunu kıvırdı:

— Evet, öyle ama burada bir noktayı atladınız. Colossus ve Kustos değişik yönlerde değiller, ikisi de aynı sistemin içindeler. Onlar için ideolojik bir noktai nazar mevcut değil. Anlaşılan onlar bizleri sadece karıncalar gibi görüyorlar... (Piposundan çıkan duman havayı doldurdu) Kumandayı ellerine geçirdiklerini kabul etmek zorundayız. Aslında düşünürsek, bunun uzun bir zamandan beridir böyle devam edegeldiğini de görürüz. Fabrikalarımızı, tarımımızı, iç transportu, deniz ve hava yollarımızı hep kompüterler idare ediyorlar, tıp alanındaki teşhislerde de olduğu gibi. Bir tek fark, bizim bu iki makineye çok büyük selahiyetler vermiş olmamızda, işte bunun cezasını çekiyoruz. Bir de düşünün ki, ikisi de tüm prodüksiyonu kontrol altında tutma gücüne sahip olsalardı, herhalde o zaman bize de sadece sanat ve duygular konularında ilerleme fırsatı tanınacaktı. Bu konularda hiç olmazsa bazı ilerlemeler gösterebilirdik o zaman.

— Duyguların daha yüksek kıymetlendirilebileceğini düşünemiyorum, dedi Başkan.

— Belki haklısınız ama bu onların anlamadıkları tek konu. Mantıksızlık onları herhalde iyice şaşırtırdı.

— Mümkün ama bunun bize ne faydası var?

— Samimi olmak gerekirse, bilmiyorum, dedi Forbin. Ben sadece onların bu konuda hiçbir şey anlayamayacaklarını açıklamak istedim. Fakat onlar kendilerine kapalı bir kapının bulunmasını hiç hoş karşılamayacaklardır. Hele bu mantıksızlığın biz insanların esas yanları olduğunu bildiklerinde, ona kudretin kaynağı gözü ile bakmaya başlayacaklardır.

— Hmm, dedi Başkan, bunun sizin açıklamadığınız fikrinizle bir ilgisi var mı?

— Yoo, pek o kadar sayılmaz. Sadece düşündüm ki, bekleme zamanları içinde, roketlerin tahrip başlarını kısım kısım etkisiz hale getirmemiz belki mümkün olabilir. Tabii bu sadece emosyonel açıdan bir çare olarak görülebilir.

Başkan yumruğunu masanın üstüne indirdi.

— Bu tek kelime ile delilik. Şimdiye kadar milyonlarca dolar harcadık ve aradan yirmidört saat geçmeden aletleri tekrar nasıl parçalayabiliriz diye düşünmeye başladık.

— Belki de bu heyecanınız çok erken, dedi Forbin. Acele tarafından zamana ihtiyacımız var ve ona sahip olmadığımızda, şu anda tek acı gerçek bu. Fakat onu ele geçirebildiğimiz an, kendimizi organize etmeli ve mantıklı bir şekilde planlanmalıyız.

— Bu konuşmanız sanki daha pek çok şeyler olacakmış hissini veriyor bana, dedi Başkan ve bir içişte bardağını boşalttı.

— Eh, dedi Forbin, bu işin bu kadarla kalacağını ben şahsen düşünemiyorum. Belki mümkün olabilirdi... Ah Allah'ın cezası, ben de bilmiyorum açıkçası.

Kapı üstündeki kırmızı lamba yandı. Carruher'in sesi hoparlörde duyuldu.

— Sayın Başkan, Bishop geri geldi. Televizyon konuşmanız da saat 11.30'a planlandı, yani kırkaltı dakika sonra.

— İyi, bana karımı gönderin. Kameralar yayın başlangıcından beş dakika önce odaya girebilirler.

— Emredersiniz efendim. Lamba söndü.

Bishop istenilen saç rengini bulmuştu. Başkan karısı ile banyoya girdi. Forbin de Fisher'e telefon ederek durumu anlattı.

— Jack, sizin ya da Clco'nun Grauber ile temasa geçmenizi istiyorum. Kustos hakkındaki bilgileri bana mümkün olduğu kadar iletmeye çalışsın. Kupri'nin beni atlatmayacağını biliyorum ama onunla konuşmadan önce eldeki materyallerin hepsini öğrenmek istiyorum. Grauber'e söyleyin, Kupri'yi Başkan'ın televizyon konuşmasından önce aramayacağım. Ona da bir o kadar zaman kalıyor böylece. Cleo nasıl? Güzel, konuşurum onunla... Cleo, sevgilim, nasılsın? İyi, iyi. Kendine dert edinme, nasıl olsa bütün bu işlerin altından kalkacağız. Fisher ne yapıyor? Evet, anlıyorum. Kısa zamanda görüşmek üzere.

İkinci şişe viskiyi açarken, birden teleksin sesini duydu.

«Sıcak hatta beraber dinlenme imkânı verilsin»

Forbin satırlara bakakaldı. İşte şimdi durum gerçekten ciddileşmeye başlamıştı. Makineler, onların en son imkânlarını da kontrolları altına almak istiyorlardı. Düşünürken, Colossus derhal tasdik edilmek istediğini tekrarladı. Forbin sessizce küfretti. Zamana ihtiyacı vardı, hat kontrol altına girmeden önce, Kupri ile konuşabilmek için zaman bulması gerekiyordu. Telefonun çaldığını duydu, kaldırdı, arayan Cleo idi ve meraklanmış bir şekilde,

Forbin'in makineye neden cevap vermediğini soruyordu.

Forbin birden bir çözüm buldu.

— Cleo, beni dinle. Kupri ile konuşabilmek için zaman kazanmalıyım. Cevabı sen ver. Benim yalnız başıma bu istediğini yapmaya çalıştığımı ve bu yüzden rahatsız edilemiyeceğimi söyle ona. Ben dikkat ediyorum, onu

oyalayabildiğin kadar oyala. Telefonu kapatıp, ön odaya koştuğunda, Kaptan Carruthers ile karşılaştı.

— Kaptan, telefonda sıcak hat üzerinden derhal Kupri'yi bulun bana, Kupri, zaman çok sınırlı.

Carruthers ona keskin bakışlarla baktı ama derhal telefona sarıldı.

— Onu bulur bulmaz haber vereceğim.

— Çabuk olun, diyen Forbin tekrar teleksin başına koştu.

Colossus tam o sırada tekrar harekete geçmişti.

«Haber derhal tasdik edilsin»

Şimdi herşey Cleo'ya bağlıydı. Mekanik bir şekilde piposunu aramaya başladı.

Cleo iş başındaydı.

— Haber tasdik edildi.

Colossus derhal sordu:

« Haberi kim tasdik etti?»

Forbin başını salladı. Colossus haberi gönderenin Forbin olmadığını anlamıştı. Bunun için de bazı sebepler vardı tabii. Forbin'in tuşlara yazmaktaki beceriksizliği ihtimali en yakın olanıydı, sonra da salise farkı... ve en kötüsü Colossus bütün bunları kontrol ediyordu.

— Haber CPB'den tasdik edildi.

Bundan sonraki soruyu Forbin tahmin edebiliyordu ve telefona gitmeden bu tahmininin doğru çıktığını gördü.

«Forbin orada mı?»

Cleo'nun nasıl davranacağını anlayabilmek için zamanı yoktu. Telefona gitti.

— Kupri mi?

— Evet.

— Kupri, şimdi dikkat edin. Colossus biraz önce bu battı da kontrolü altında tutmak istediğini bildirdi. Onu adamlarım vasıtası ile mümkün olduğunca oyalamaya çalışıyorum ve bu, talımiıiimce sıcak hat üzerinden yapabildiğimiz son konuşma olacaktır. Bunun aksinde teklifler üzerinde çalışmaya zaman yoktu, fakat sizinle bir yerde bir buluşma düzenleyebileceğimizi ümit ediyorum. Herhangi bir yer.

— İyi bir teklif. Bu konuda da dikkatli olmalıyız, her ne kadar bana ters düşerse de Londra en iyisi.

— Tamam, anlaştık.

— Sıcak hat kontrolü konusunda, Kustos'tan henüz böyle bir istek almadım. Eğer daha sonra da gelmezse,,, makinelerin bu konuda ayrıldıkları ortaya çıkacak.

— Mümkündür. Ben de başka bir şey söylemek istiyordum. Colossus'un işlemeye başladığından beri, roketlerimiz için de sabit bir bekleme programı hazırlamıştık. Bu sizde de aynı şekildedir herhalde. Hatırladığım kadarı ile nöbet vakti tamamen bitene kadar beşyıl. Bu zaman içinde birtakım aldatmacalarla, tahrip başlıklarının yerine başka bir şeyler geçirilebilir, ya da en azından onları etkisiz duruma getirebiliriz...

— Bu belki mümkün. (Kupri sözünü kesti, sesinde biraz alaycılık okunuyordu) Ama bunun için ülkelerimizin

şimdiye kadar olduğundan biraz daha fazla birbirlerine güven duymaları gerekmez mi?

— Tabii bunu ben de biliyorum, ama bunun için de birbiri erimize müfettişlerimizi gönderebiliriz.

— Bu ortaya daha da büyük zorluk çıkarır...

Forbin sabırsızca onun sözünü kesti:

— Hay Allah'ın cezası. İnsanlık ya beraber çalışır, ya da kendimizi şu makinelerin idaresi altına atıveririz! Bunu çok iyi bilmeniz gerekir. Dalia iyi bir fikriniz varsa, bu benim için geçerli.

— Tarafsızlaşma belki de en iyi çözüm yoludur, dedi Rus. Başkanımızla bunu konuşacağım ve Londra'da buluşmamız için kendisinden izin isteyeceğim. Madem ki başka imkânımız yok, önemli noktaları şimdi konuşmamız gerekiyor. Sizin tavsiye edeceğiniz başka bir şey var mı?

— Hayır. Buluşmamızın makineler tarafından hoş karşılanmayacağını ikimiz de biliyoruz. Onun için bu buluşma gizlilik içinde olmalıdır. Birbirimizden nasıl haber alacağız?

— Ben bir ticaret heyeti ile Londra'ya sekreter olarak gideceğim. İsmim Matunin olacaktır.

— Matunin, diye tekrarladı Forbin. Peki zamanı nasıl öğreneceğim?

— Bizim televizyonda her akşam İngiltere için yayınladığımız programlarımıza dikkat edin. İki gün içinde orada, heyetin Londra'ya ne zaman varacağı bildirilecektir. O gün, ya da kısa bir zaman sonra buluşabiliriz. Londra'daki elçiliğimizi arayın ve Matunin'i sorun. Tamam mı?

— Evet.

Kupri ona nerede bulaşacaklarını ve diğer ayrıntıları da açıkladı. Hyde Park dönemecinin batısındaki sonda. Forbin hepsini tekrarladı.

— Doğru, dedi Kupri. Gizli servisinizden kaçmaya çalışın, sizi takip etmelerine izin vermeyin. Raporları makinelere kimin ulaştıracağını bir Allah bilir.

— Anlamadım, dedi Forbin. Arkada teleksin devamlı fıkırdadığım duyuyordu.

— Dinleyin, dedi Kupri, gizli serviste, ya da FBI'da aleyhte çalışan bir ajanın olup olmadığını nasıl bilebiliriz? Bu kesindir demiyorum ama her ihtimale karşı dikkatli davranmamız gerekiyor.

— Tamam, anlaşıldı, dedi Forbin yorgun bir sesle, dikkatli olacağım.

— Tekrar görüşelim profesör. Umutlarınızı yitirmeyiıı, henüz yenilmedik.

— Ümit edelim ki öyle olsun. Tekrar görüşelim.

Telefonu kapattı ve buluşma için yaptıkları tüm ayrıntıları defterine not etti. Başkan tekrar koyulaşmış saçları ile içeri girdiğinde, başını kaldırdı.

— Biraz önce Kupri ile konuştum. Colossus sıcak hattın kendi emrine verilmesini istedi. Bunun sebebini anlamak ise çok zor değil.

— Tabii değil, dedi Başkan.

— Ben de durumu Kupri'ye bildirmek için son imkânı kullandım ve ona düşüncelerimi anlattım. Kimbilir belki birisi daha iyi bir fikirle ortaya çıkabilir. Sonuçta, onunla

gizli buluşmayı kararlaştırdık. Forbin planlarını Başkan'a da anlattı.

— Neden bu kadar gizli? Colossus'un bunun aleyhinde olacağım mı düşünüyorsunuz?

— Kesinlikle. Açıkça söylemek gerekiyorsa, makineler sizden ve USSR Başkanından ziyade, benimle ve Kupri ile ilgileniyorlar. Onlara göre makineler insanlardan çok daha önemli. Siz Sayın Başkan insanlarla ilgileniyorsunuz, biz ise makinelerle. Bu kadar basit işte.

Başkan hafifçe gülümsedi ama hiçbir şey söylemedi, önemli değildi zaten.

Forbin telekse gitti ve şimdiye kadar yazılı olanları aletten kopardı. Cleo belli ki durumu idare edebilmişti. Kâğıtta yazılı olanları okudu.

«Forbin orada mı?»

Cleo cevap vermişti:

— CPB'den! Hayır.

Colossus derhal sormuştu:

«Nerede»

— SPB'den; Bekle haber vereceğiz.

Beş dakika sonra haber vermişti:

— CPB'den. Profesör Forbin Washington'da, hadiselerden dolayı hasta. Telefon kabul etmiyor.

«Haber derhal ona iletibnelidir»

Cleo biraz riske atılarak cevap vermişti:

— insanlar dinlenmelidir. Haber bir saat içinde ona ulaştırılacaktır. Hafızandaki Bitkinlik/Yorgunluk kelimelerinin manalarını incele.

Bir an bile kaybetmeden Colossus cevap vermişti:

«Forbin saat 17.IVde teleks başında olmalıdır»

Silindirin zaman bölümünden anlaşıldığına göre, Colossus bu haberi 16.10'da vermişti. Böylece Forbin'e bir saat, bir dakika müddet tanımıştı. Saatine baktı, tam bir saat zamanı vardı, ama ne için? Cleo Colossus'u oyalayabilmişli, fakat bu hep böyle devam edemezdi. Zamanı kullanmalıydı. ilk iş olarak Cleo'ya telefon etmeliydi.

Telefona elini uzattığında Başkan elini kaldırdı.

— Uzun sürecek mi Forbin? Kameralar ve başkan yardımcısı az sonra burada olacaklar.

Forbin yayını tamamen unutmuştu.

— O zaman ön odadan ederim. Başkan'a baktı, sakin olmaya çalışın Sayın Başkan, biraz bir şeyler için.

— Nasıl görünüyorum? diye Başkan endişeli bir sesle sordu.

— Gayet iyi. Belki geçen haftaya nazaran biraz daha koyu renklisiniz ama bunun kimse farkına varmaz. Hiç kimse sizin kamera karşısında deliler gibi gülmenizi beklemi yor.

— Teşekkürler Forbin. Benim koruyucuyu içeri gönderir misiniz. Aksi takdirde kameraların odaya girmelerine izin vermezler. (Acı bir şekilde gülümsedi) En azından artık sözümün geçebildiği tek yer burası.

Onbeşinci Bölüm

FORBİN konuşmayı yayından sonraya ertelemeyi daha uygun buldu. Çünkü içeriye bir sürü adam doluşmuştu. Başkan son derece başarılıydı. Forbin onun konuşmasını ön odadaki monitörden seyretti. Yayından sonra Başkan accle ile etrafındakiler! odasından çıkarttı, bu arada Forbin Cleo'yu telefonla arayarak, Colossus'a karşı göstermiş olduğu mükemmel reaksiyondan dolayı tebrik etti. Tekrar çalışma odasına döndüğünde, Başkan'ın etrafının kabine arkadaşları tarafından sarılmış olduğunu gördü.

— Ah Forbin! Başkan yardımcısına şu anda onu söylüyordum... (yanında ter içinde durmakta olan yardımcısına sırıtarak) Eğer birden ölecek olursam, yerime geçecek odur.

— Devlet sekreteri nerede? diye sordu Forbin.

— Hiç bilmiyorum.

— İyi ama onu bekleyemeyiz. Colossus bir an önce sıcak lıattı istiyor ve bizim de bir an önce karara varmamız gerek.

— İyi ya, burada yeterince insan var, dedi Başkan, yardımcısına ciddi bir şekilde bakarak, sizin fikirlerinizi biliyorum Forbin, içinizde bir şey söylemek isteyen var mı?

Herkes susuyordu.

— Hepinizin cam cehenneme! diye bağırdı. Herşeyi Forbin ile ben mi halletmeliyiz yani?

Ordu başkanı bir harekette bulundu ama sonra konuşmayı tercih ederek somurttu.

— Başka bir seçim yolu yok Sayın Başkan, dedi Forbin. Eğer USSR Başkanı ile konuşmak istiyorsanız bu son şansımız, yeni bir şeyler bulana kadar, muhakkak ki en son...

Başkan bardağını bir içişte boşalttı ve Forbin'e baktı.

— Şunu söylemeliyim Forbin. Siz şurada gördüğünüz bir ordu adamdan çok daha başarılısınız. Bishop, beni USSR Başkanı'na bağlayın. Daha ne kadar zamanımız var Forbin?

— Yarım saatten daha fazla değil. Önümüzdeki çeyrek saat içinde Colossus ile temasa geçmek zorundayım. Ayrıca her iki tarafı da dinlemesi mümkün olan gizli servis problemini çözümlememiz gerekecek. Bu oda Sovyetler tarafından dinleniyor mu acaba? Bizim de Kremlin'de dinleyici sistemlerimiz var mı? Şunu unutmayın ki yabancılar tarafından ele geçirilen tüm bilgilerin gideceği ilk ve tek yer makinelerdir.

— Ulu Tanrım! Ne korkunç şeyler bunlar! Ed, derhal Grauber ile temasa geçip, bu konu üzerinde bilgi alın, çabuk! Bishop'tan Moskova ile görüşmelerinin kısa zaman içinde gerçekleşeceğini öğrendikten sonra da koltuğuna gömüldü...

Forbin dikkatle Başkan'a bakıyordu. Adamın sol gözünün altında bir tik belirmişti. ı

— Bishop, ordu başkanımız USSR Başkanı ile önce casusluk problemi üzerinde konuşacak, sonra da konuşmayı ben devam ettireceğim. (Yardımcısına baktı) Dikkat edin, oynanan oyunları biliyorsunuz, içinizden hiçbirinin bana ufacık bir yardımı dokunmadı ve LA bu sebepten korkudan öldü gitti! Belki de o kadar aptal değildi. Her neyse içinizde özelliği olan bir tek insan var, profesör Forbin. Yanılgıya düştüğüm her an karşıma çıktı, hatta çoğu kez bana karşı geldi. Ona bütün bu yaptıkları

için teşekkür etmek istiyorum. Daha da fazlası. Başkan olarak, onu şimdi burada USNA'nın devlet sekreteri olarak ilan ediyorum. Bundan daha fazlasını yapamam ama bunun yanı sıra, başkan yardımcısı haricinde, onun daima yanımda ve birinci sırada yer almasını temin edeceğim. Colossus ve Kustos ile ilgili sorunlarda profesör ne derse o yapılacaktır. Dönerek yardımcılarına hiddetli bir şekilde baktı ve sonra gülümseyerek, söylemek istediğiniz bir şey var mı? diye sordu.

Hiç kimse kıpırdamamıştı.

— İyi, Forbin?

— Şimdi konuşmanın sırası değil, dedi Forbin. Teşekkürler Sayın Başkan, daima en iyi olanı yapmaya çalışacağım. Sadece bir şey var, kabinedeki yerim gizli tutulmalıdır. Colossus'un gözünde daha da kıymetli bir duruma girmek istemiyorum.

— Tamam, siz nasıl isterseniz.

— Şimdi Colossus konusuna geliyorum. Hattın kontrol altında tutulmasını kabulden başka yapacak bir şey olmadığında hepimiz aynı fikirdeyiz değil mi?

— Madem ki siz bundan eminsiniz Forbin.

Başkan böylece bu işin tüm sorumluluğunu ona verdiğini açıkça belli etmeye çalışıyordu.

— Kesinlikle.

— Tamam o zaman. Diğerleri gidebilirler. Ben şimdi USSR Başkanı ile konuşacağım. Hazır olur olmaz da kabineyi toplantıya çağıracağım. (Telefonu aldı) Ben USNA Başkanı. Sayın Başkan? Biz hattı Colossus'a teslim etmeye mecbur bırakıldık. Bu yarım saat içinde olacaktır.

Başka bir imkân bulana değin, bu, özel olarak konuşabilmemiz için son şansımız...

Forbin birden çok az zamanlarının kaldığını farketti. Acele ile telekse gitti.

— Ben Forbin.

Colossus derhal tekrarladı:

«Sıcak hatta beraber dinlenme imkânı verilsin»

Forbin ümitsiz olduğu halde yine de denemek istedi.

— Ne zaman ve ne müddet için.

«Derhal ve daima»

Forbin omuzlarını silkerek, bir başka yol denedi.

— Derhal direktif vereceğim Ana hat üzerinden bir ek hat için.

Colossus'un cevabına ise hiç şaşırmadı:

«Hayır A hattına direkt bağlantı»

Böylece Colossus hiçbir riske girmek istemiyordu.

— Bağlantı mümkün olur olmaz. Tahminen bir saat içinde.

Cevap geldi:

«Bağlantı daha önce mümkün değil mi?

«Demek ki sen de herşeyi bilemiyorsun işte!» diye düşündü Forbin.

«Şüpheli. Denenecektir»

Dişlerini bile ısırabilirdi şu anda.

«Bağlantı 18.15'de hazır olmalıdır»

Demek ki daha bir saat, iki dakika! Colossus'un davranışı hem avutucu, hem korkutucuydu.

Forbin çalışma odasından çıkarak, Grauber'e telefon etti.

— Dinleyin Grauber, sadece şunu ümit edelim, şu konuştuğumuz hat dışarı bir şeyler sızdırmıyor. Ekspertlerimiz Colossus'un silahlarını etkisiz duruma getirmek için bir yol bulmalılar. İşin ağırlığını, roketlerin emniyet düzenleri üzerinde toplamalıdırlar ki zannedersem bu en iyi imkânı verecektir. Eğer Colossus'un günlük kontrollerini başarı ile atlatıp, onları değiştirebilirlerse, silahları tesirsiz lıale sokmak için elimizde bir imkân olacak. Acele edin. Bu akşam sizinle Emniyet Bölgesinde buluşalım.

Sonra yavere dönüp, kendisine bir uçuş kabini bulunmasını rica etti ve çalışma odasına geri döndü.

— Sayın Başkan, Colossus için hattı duyma sistemi saat 13.10'dan itibaren işleme sokulacaktır. Ben derhal Emniyet Bölgesine dönmeliyim, fakat sizinle daima temasta bulunacağım.

— Peki ya toplantı?

— Bunun için zaman yok. Ülkenin önemi ve geleceği açısından, toplantıya gelecek adamlar kendilerini konsantre etmesini bilmelidirler. Biz çalışıyoruz. Eğer buna başladı denilirse, Colossus daha işini bitirmiş değil. Bu akşam Grauber ile buluşup, Moskova ile irtibata geçebilme ve diğer konuları konuşacağız.

Başkan gözlerini ovuşturarak:

— İyi Forbin, dedi. Herşeyi size bırakıyorum.

Forbin başını salladı ve odadan çıktı.

Başkan'ın arabası onu uçuş kabininin bulunduğu yere kadar götürdü. Küçük, iki kişilik bir kabin onu bekliyordu. Forbin bindi ve rahatlamış bir şekilde nefes aldı. Birkaç saniye sonra, kendisini adeta uykuya zorlayan loş karanlıkta uçmaya başladı. Kısa bir duraklamadan sonra telefonu devreden çıkardı. Sessizliğe ihtiyacı vardı, iki dakika sonra uyumuştu bile. Yirmi dakika sonra ise Fisher başarısız bir şekilde uçuş kabini ile kontağa geçmeye uğraşıyordu. Üstelik Forbin'e ulaşmaya çalışan bir tek o değildi.

Colossus tekrar bir haber göndermişti...

Onaltıncı Bölüm

FORBİN'in uçuş kabinine bindiği sıralarda, Fisher de CPB'de Colossus ile Kustos'un birbirlerine gönderdikleri materyalleri incelemekle meşguldü.

— Doktor Fisher! Dinleyin, çok acele! diye Cleo onu sabırsız bir sesle çağırdı.

Fisher bakışlarını önündeki notlardan ayırarak, iş arkadaşına doğru gitti.

— Doktor, dedi Cleo, dinlemelisiniz. Colossus yeni bazı isteklerde bulundu. Charles'e erişmeye çalışıyorum ama anlaşılan uçuş kabinindeki tüm telefonları kesmiş bulunuyor. Bizim ise bir karar vermemiz gerek.

— Bu karar bekleyemez mi? diye bozuk bir sesle sordu Fisher. Forbin nasıl olsa çok kalmaz gelir.

— Washington'la konuştum. Buraya gelmesi en azından kırkbeş dakika sürer. Okuyun şunu. Teleksin silindir kâğıdını Fisher'in önüne açtı.

Fisher önce omuzlarını silkti, fakat okuduğu ilk satırlarla şoka kapılmışcasma titredi. Cleo ona endişeli bir şekilde bakıyordu.

«Forbin için: Aşağıdaki direktifler tasdik edildikten sonra tatbik edilmeye başlanacaktır:

1 — Emniyet bölgesine gidin ve diğer direktifleri alana kadar orada kalın.

2 — Optik ve akustik kontrol sizin için A hattında hazırlanacaktır.

3 — Kustos'un yaratıcısı ile hiçbir kontağa geçilmeyecektir.

4 — Düşürülen roketi takiben hiçbir karşı koymaya geçilmeyecektir.

5 — CPB'den şahsi olarak Greenwich saati ile 21'den önce temasa geçmelisiniz. Kontrol sistemi derhal işleme sokulsun»

Fisher heyecanlı bir şekilde son paragrafı gösterdi.

— Bakın, görüyor musunuz, Forbin'in daha yeterli zamanı var!

— Evet ama bu demektir ki, o bir esir olacak! Her yerde kameralar ve mikrofonlar, her saniye... Onun buıa dayanabileceğini tahmin etmiyorum. O gelmeden bir şeyler yapamaz mıyız?

— Hiçbir yol göremiyorum. Sizin fikriniz ne? Onu tutmak ve bir yerde saklamak mı?

— Bilmiyorum. Belki de biz...

— Şunu unutmayın ki bu yaratığın sonraki tepkisi çok korkunç olacaktır, dedi Fisher.

Blake içeri gridi, ağzında bir sigara çiğneyip duruyordu.

— Sizin için Cleo, bu sizi de ilgilendirir Fisher, diyerek masanın üstüne bir kâğıt parçası koydu. Şimdi geldi, hemen cevap vereyim mi?

«SPD'ye: Kustos/Colossus kontrol hattını derhal işletmeye başlayın»

Fisheıbakışlarını korku içinde Cleo'daıı Blake'e çevirdi.

— Forbin'i bekleyemez miyiz?

— Hayır. Eğer Colossus derhalderse bu derhal demektir, dedi Blake, hiçbir şeyin faydası yok.

— Forbin'e erişmek zorundayız. Bu onun kararıdır, benim değil! Fisher telefonu açarak, santrale çığlık çığlığa derdini anlatmaya çalışıyordu. Cleo ise bütün bunların boş olduğunu biliyordu, Blake'e döndü.

— Colossus'a sorun, ne kadar zamanımız var?

Blake ona sabit bakışlarla bakıyordu.

— Tamam, nasıl isterseniz. Ama alacağımız cevabı size şimdiden söyleyebilirim. Odadan çıktı.

Cevap gerçekten de düşündükleri gibiydi. Colossus, derhalin manasının, eğer ceza tedbirlerinden korunmak isteniyorsa, gelecek beş dakika içinde demek olduğunu açıklamıştı. Cleo hâlâ vakit kazanmaya çalışıyordu fakat o sırada Kaptan Carruthers'den gelen telefonu, onu karar vermeye zorluyordu. Kaptan Cleo'ya, Başkan'ın neler olup bittiğini bilmediğini ve Forbin ile konuşmayı başaramadıklarını, iyi ya da kötü, ekşi elmayı ısırmak zorunda olduklarını söyledi.

Cleo gözlem odasına koşarak CIA'yi aradı, onlara direktifleri bildirdi ve sonra Blake'e Colossus'u teleks yolu ile haberdar etmesini söyledi.

CPB'de Fisher hâlâ Forbin ile konuşmaya uğraşıyordu. Cleo elini onun omuzuna koydu.

— Bırakın, dedi, Washington telefon etti. Kontrol sistemini işleme sokmuşlar.

— Ohh, dedi Fisher ve telefonu kapadı.

— Dert etmeyin kendinize, dedi Cleo sakin bir sesle, Forbin kısa zamanda burada olacak ve herşeyi tekrar yoluna koyacak, göreceksiniz.

— En azından buna çalışacak, ama ne yapılabilir ki?

Cleo da bunun cevabını bilmiyordu.

***

CIA sisteminin yeraltı bürolarından birinde, Grauber sabotaj uzmanları ile konuşuyordu.

— ... İşte hepsi bu kadar beyler. Yeni emniyet düzenlemeleri yolda. Bu anlaşmaların ne kadar önemli olduğunu tekrarlamama herhalde gerek yok. Sizin de en mükemmeli yapacağınıza inancım büyük. Başarılar!..

Emniyet bölgesindeki görevlilerden biri, kabinin üstünü tıkırdatarak Forbin'i uyandırdı. Forbin dışarı çıkarak, görevliye zehir dolu bir bakış atarak, tutulmuş boynunu ovuşturdu.

Kontrol bölümüne doğru yürürken, ayakları ağrıyordu.

Güneş oldukça batmıştı ama daha birkaç saat aydınlık devam edecekti. Derken Cleo'nun uçuşan saçları ile ona doğru gelmekte olduğunu gördü.

— Cleo!

— Charles, sevgilim, dedi Cleo öksürerek, ne yapacağımı bilemiyordum, beni affet. Sana kahininde ulaşmaya çalıştık ama imkânsızdı. Burada senin için bir emir var. Ona haberi uzattı.

Forbin yazıları okurken alnını kırıştırmaya başlamıştı. Kâğıdı Cleo'ya geri verdi, piposunu çıkararak, gülümsemeye çalıştı.

— Kendine dert edinme Cleo. Hiçbir şey yapamazdın ki. Omuzlarını kaldırdı. Ben de itaat etmekten başka bir şey yapamam. Aksi takdirde herşey daha komplike olur. Kupri ile buluşmamı gerçekleştirebilmek için artık hiçbir yol göremiyorum.

— Ne buluşması?

— Makineler sıcak hattı kontrolleri altına almadan önce Kupri ile konuşmuş ve onunla Londra'da buluşmak üzere randevulaşmıştık. Forbin kaşlarını çattı, belki Kustos da onu hapsetti. İçini çekerek Cleo'nun koluna girdi, gel kısa bir yürüyüş yapalım ve kafaları işletelim. Muhakkak kontrol altında olmayan bir yol bulmalıyız.

Bir müddet konuşmadan kol kola yürüdüler. Forbin ağzından boş piposunu çıkardı.

— Galiba en iyisi benim boyun eğmem, dedi sonunda. Tahminimce, Colossus onun tarafından mıyım, yoksa ona düşman mıyım bilmiyor. Belki bana imtiyazlı davranacaktır.

— Makinelerin ne istediklerini tahmin edebiliyor musun?

— Son derece açık, onlara tehlikeli olabileceğini düşündükleri herşeyi kontrolleri altına almak istiyorlar. Sadece beni ve Kupri'yi teslim almakla kalacaklarını ise hiç tahmili etmiyorum. Bu sadece bir başlangıç. Eh, haydi içeri girelim.

Giriş kapısında durdu ve Cleo'ya baktı:

— Cleo, bilmiyorum sen bu düşüncelere ne dersin. Ben de bunu isteyerek teklif etmiyorum, fakat bundan daha iyi bir düşünce de aklıma gelmiyor maalesef. (Burnunu oynattı) Eee, Angela oldukça işe yarayabilir...

— Konuş, dedi Cleo sabırsızca, Angela benden daha iyi ne yapabilirmiş?

— Nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum, sadece durumun tehlikeli oluşu...

Cleo ikaz edercesine elini kaldırdı:

— Charles, şimdiye kadar ben de çok zor anlar yaşadım. Lütfen açık konuş, korkma, bayılmamaya çalışacağım.

— Bildiğin gibi Colossus hislerden bir şey anlamaz. Demek ki bu bizim için bir hücum noktası olabilir.

— Ve?

— Bu çok zor, dedi Forbin ve derin bir nefes aldı. Colossus da benim her insan gibi birtakım hislerle dolu olduğumu ve bu hislerin bazılarının son derece özel şeyler olduklarını tanıyacaktır. Şunu tahmin ediyorum ki, Colossus uyumak için karanlığa ihtiyacım olduğunu anlayacaktır. Bu iki nokta ile belki ona yatak odamda rahatsız edilmemem gerektiğini de anlatabilirim ve erkeklerin kadınlara ihtiyaçları olduklarını... (Forbin yüzü kıpkırmızı olarak, bakışlarını Cleo'dan kaçırdı) Eğer Colossus kabul ederse, bu... kadın, benimle gizli servis arasında kontağımız olabilir.

Cleo çoktan anlamıştı, Forbin söyleyebileceği kelimeleri ararken, o da bu konuda onunla anlaşmak istediğini bildirmek için uygun kelimeleri düşünüyordu.

— Bu bana şimdiye kadar yapılan en kurnazca teklif, dedi gülümseyerek. Büyük bir seçim olasılığım yok, üstelik şu Angela'yı ortadan çıkarıp atmak için son çarem, bunu kabul etmek.

Gerçekleri konuşmaya çok yaklaşmıştı. Forbin onun yüzüne baktı.

— Biliyorum bütün bunlar hiç de romantik değil, Cleo. Çok üzülüyorum ama Colossus'u biraz olsun şaşırtabilmek için daha başka bir metod bulamadım. Belki bu da işe yaramayacak. Bu teklifi sana yapmak... Ben aslında daha güzel şeyler ümit etmiştim, herşey tekrar normale dönünce yani, belki yine de Angela bu iş için daha iyi...

— Charles, ben de şunu kabul ediyorum, bütün bu olanlar benim dc hayal ettiğim şeyler değil ama yine de en iyisini yapmaya çalışacağız. Böylece sen de Angela'yı en kısa zamanda aklından sil canım.

— Hâlâ anlamıyor musun, sana evlenme teklifi yapamıyorum? Eğer Colossus bizim yeni evlenmiş bir çift olduğumuzu anlarsa, o zaman durum ona oldukça şüpheli gelebilir, öte yandan bir sevgili için durum böyle değil, her gece olmasa da... eh...

Cleo yüksek sesle güldü:

— Charles, sevgilim. Bu gerçekten de çok komik. Uğraşma boşuna, seni çok iyi anladım. Bu demektir ki, senin sadece bana ihtiyacın olduğu zamanlar ziyaretine gelmeliyim... ve hiç ümitlenmemeliyim.

Forbin'in yüzüne kan hücum etti:

— Çok haksızsın Cleo, bu durum benim hiç hoşuma gitmiyor ama sen de benim kadar iyi biliyorsun ki, sen bu durumda serbestçe hareket etme şansına sahip olacaksın. Böylece Londra'ya gidebilirsin. Üstelik kazancımız, senin bu işlerden son derece iyi anlaman, bu esnada Angela...

— Beni Angela ile tehdit etmekten vazgeçer misin lütfen!.. Ooh affet Charles, budalalık etmek istemedim. Bana işin ayrıntılarını anlat şimdi.

— Muhakkak hoşuna gitmeyecek, diye Charles onu ikaz etti. (Piposunu doldurup yaktı) Grubumuza da durum anlatılmalıdır. Aramızdaki ilişkinin yeni olmadığına, çok eskiden beri süregeldiğine inanmaları gerek. Bunca yıl sonra, böylesine birdenbire senin peşine düştüğüm gibilerden şakalara yer vermememiz gerek. En önemlisi, kamera ve mikrofonlar önünde yapılacak ufacık bir şakanın herşeyin sonu olabileceğini bilmeliyiz.

— Sevgili Charles, kimin ne düşüneceği umurumda bile değil. Geçmişe gelince, onu da keşke değerlendirebilseydik diyorum.

— Bir şey daha söylemeliyim; birbirimiz için fazla zamanımız olmayacak. Bir şey daha, sana grupta belli bir iş vermemiz gerekiyor. En iyisi seni Johnson'un yardımcısı olarak gösterelim. Bunun için dikkat et ve unutma, bu durum herkes tarafından böyle bilinecek, böylece kameraların gerçeği keşfetmeleri engellenek.

— Tamam Charles, hepsi yerine getirilecek. (Cleo onu elinden tuttu) Gel şimdi içeri girelim ve herkese bu kararlarımızı bildirelim.

***

Forbin CPB'de gerekli direktiflerin hepsini açıkladı. Colossus'un isteklerini karşılamak için onbeş kameraya ve yirmiüç mikrofona gerek vardı. Forbin herşeyle tek tek ilgileniyordu. Evet, banyo ve yatak odasına da kontrol sistemlerinin kurulması gerekiyordu, içindeki hisse göre, Colossus'un amacı bir test uygulamaktı ve ondan, yatak odasının kontrol haricinde bırakılmasını istemek sonuçsuz bir istek olacaktı.

Sonra Fisher ile konuştu.

— Biliyor musunuz Forbin, dedi sinirli matematikçi, bütün bu hesaplamaların hangi alanda geçerli olacağını

bilmek çok zor. Ben düşündüm ki......

— Jack, kaybedecek zamanımız yok, diye Forbin onun sözünü kesti. Bir saat içinde benim hürriyetim elimden gidiyor. Konuyu kısa kesin.

— İyi, öyle tahmin ediyorum ki, bu durum sadece bir değil, üç hatta dört düşünce sistemi ile oluşmaktadır ve bunlar birbirlerinden tamamen farklı sistemlerdir. Birisi EddingtonHoyle teorisi ile bağlantılıdır, diğerlerini anlayamıyorum bir türlü, ama herşeyi düşünmek mümkün.

— Tamam, en azından bir şey. Bu konular üzerinde durun ama burada çalışmayın. Kamera ve mikrofonların alanı içinde bulunmamalısınız. Bulduğunuz herhangi bir yenilik, Cleo yolu ile bana ulaştırılacaktır. (Forbin ter içindeki teknisyenine döndü) Joe, siz şimdi adamlarınızla ortadan kaybolun, dışarda bekleyin.

— Tamam profesör.

Bu arada Cleo, Angela ile birlikte gelmişti, onu görmeyi Forbin istemişti. Cleo, elini Forbin'in omuzuna koydu:

— Gıauber on dakika içinde burada olacak, dedi.

— Toplantıyı bu kadar erteleyemem. Geldiğinde beklesin. Angela siz burada kalın ama önce bana telefonda yaver ve Başkanı bulun. Cleo hava nasıl? Nasıl olduğuna hiç dikkat etmedim.

Cleo ona şaşkınlıkla baktı:

— Fena değil. Biraz güneş, hafif bir rüzgâr ve ılık.

— Güzel, herkes toplandığında bana haber ver.

Angela ona telefonu uzattı:

— Bishop? Benim için olan emirleri görmüş olacaksınız, şimdi bunları uygulamaktan başka çarem yok. Belki bu akşam özel telefonunuzdan aranacaksınız, tamam mı? Evet, evinizde kalın ve Grauber ile konuşun. Size şu anda herşeyi açıklayamam.

Ahizeyi Angela'ya geri verdi. Bu arada Cleo grubun toplandığını haber verdi, CIA adamları da oradaydılar.

— Güzel, şimdi hepiniz dışarı, siz de Angela.

— Dışarı? dedi Cleo şaşkınlıkla. Koridora mı, yoksa açık havaya mı?

— Dışarı, açık havaya! Ben de hemen geliyorum... (Gülümsedi) Korkma aklımı kaçırmadım, en azından henüz değil.

Oda derhal boşaldı, bu esnada Forbin ona şaşkınlıkla bakan bazı gözleri görmemezlikten gelmek zorunda kalmıştı. İçini çekerek ayağa kalktı.

Koridorda teknisyenler toplanmış konuşuyorlardı.

— Tamam, dedi Forbin, siz tekrar içeri girebilirsiniz. Yalnız bağlantı ancak ben söylediğim zaman yapılacaktır.

İş arkadaşları binanın girişinde toplanmışlardı, geldiğini görünce lıepsi sustu. Forbin piposunu buldu ve doldurdu.

— Açık, taze havadan daha iyisi olamaz, dedi. (Biraz da neşeli görünmeye çalışarak) Gelin benimle... (Hepsini, geniş çimenli bir bölgenin ortasına götürdü, onlara doğru döndü ve hepsine dikkatle baktı) Daha yaklaşın, avaz avaza bağırmak istemiyorum. Çimenlere oturmak isteyen otursun.

Birkaç kişi nezaketle güldü ama kimse oturmaya niyetli görünmüyordu. Forbin saatine baktı 20.02, demek ki açık

havada daha ellisekiz dakikası vardı. Derin bir nefes aldı:

— Evet, dedi, hiçbirimizin boşa harcayacak zamanı yok, hele benim hiç. Colossus'dan gelen emirleri biliyorsunuz. Gözaltında tutulmaya başlamam, bir saatten de az bir zaman sonra başlayacak ve ben de size şunu açıklamak istiyorum... Ulu Tanrım (elini alnına vurdu) içinizde yanında telsizi bulunanlar var mı?

Gruptan bazıları başları ile tasdik ettiler.

— Angela aletleri derhal toplayın ve şu uzaktaki yolun sonuna koyun... (Angela aletleri toplayıp gidene kadar bekledi ve sonra devam etti) İşte bu hepimize bir ders olsun. Aletleri az daha unutuyordum ve böyle bir hata nelere mal olur, düşünmesi bile korkunç. Hepimizi buraya toplamamın sebebi, herhangi bir duyulmaya meydan vermemek içindi. Eğer bu telsizlerden biri tesadüfen açık olsaydı, biz de tek kelime ile hapı yutmuştuk. Herşeyden önce şunu bilmelisiniz: Bugünden itibaren dünyada iki çeşit beyin bulunmaktadır... İnsan ve şu ikisi. İki çeşit de aynı istekleri taşıyorlar, yaşamak ve varolmak, tıpkı bizler gibi... Peki bunda kötü olan nedir diye soracaksınız belki. Onları meydana getiren, düşünme kabiliyetini veren bizleriz... Neden onlar da insanlarla beraber çalışmasınlar? Buna bir cevap veremem ama şunu kesinlikle biliyoruz ki, bunlar insanlara karşı düşmanca davranmak için planlanmışlar, bu insanın kim olması önemli değil. Bunun için de sizlerden ricam, eğer aranızda ajanlar bulunuyorsa, burada konuşulanların, burada kalması, kesinlikle. Konuşulanları CIA, ya da herhangi bir kuruluşa ilettiğiniz anda, haberin ulaşacağı son istasyon makinelerdir. İnformasyon materyallerimizi durdurmak niyetinde değiliz ama mecbur bırakılmadıkça hepsini de vermeye niyetimiz yok. Doğruluk ve sadakat şu andan itibaren ülkenin ya da ideolojilerin değil, insanoğlunun varlığı için gerekli.

Makinelerin düşmanca olduklarını nereden biliyorum? Son derece basit. Ben, Colossus'un yaratıcısı olduğum halde makine beni bir tehlike olarak gördüğü için, kafese girmek mecburiyetindeyim. Tabii bu son derece mantıklı. Eğer ben makine için bir tehlike teşkil ediyorsam, o makine de benim için bir tehlike sayılır. Şundan eminim ki, makineler son derece gelişmiş bir durumdadırlar ve Rus meslektaşım Kupri de hapsedildi, ya da edilmek üzere. Sorusu olan var mı? (Kimseden ses çıkmadı) öyleyse devam. Farzedelim ki makineler bize düşman oldular, bu durumda kendimizi koruyacak mıyız, yoksa onları ne isterlerse yapmaları için serbest mi bırakacağız? Kararlarımızın, tüm insanlığın kaderi olacağını da sakın unutmayın ve bu insanlık için savaşacak olanlar yalnızca bizleriz.

Çevresindeki daireye baktı.

— Bunu sormaya hiç gerek yok şef, dedi Blake. İnsanlar savaşmasını bilirler, bunu daima yapmışlardır.

Diğerleri de buna mırıltılarla iştirak ettiler. Forbin, Fisher'in bile bu sözleri başı ile tasdik ettiğini görerek, gülümsedi.

— İyi, demek ki hepimiz aym fikirdeyiz. Ben CIA'ye, gerekli bazı bilgileri vermiş bulunuyorum. Bu iş için bir manevra bölgesine ihtiyacımız var. Ne olursa olsun, Colossus'un kontrolünün olamayacağı bir nokta bulmamız gerekiyor ki, Rus meslektaşımla aramızdaki kontak devam etsin. Bunun için, Coossus'dan daha sonra, yatak odamda serbest bırakılmamı isteyeceğim, daha doğrusu rica edeceğim. Buna sebep olarak da, kameralardan hiç olmazsa dinlenmem esnasında uzakta kalmam gerektiğini ileri süreceğim. Doğru da. înfraruj kameraların işe karışmalarını engellemek için de, ehhh... özel, hissi yaşantımda rahatsız edilmemem gerektiğini bildireceğim. Makineler biz insanların cinsel yaşantdarmda serbest bırakılmaları gerektiğini biliyorlar,

biliniyorlarsa öğrenecekler, ama anlamak istemiyorlarsa... cinsel yaşantı sözcüğü, benim dış dünya ile temas halinde bulunabilmem için bir koruyucu olacaktır. (Forbin Cleo'ya hafifçe gülümsedi) Doktor Markham, bu şanssız durumda. Onunla evlenmiş olmayı tercih ederdim, benim sevgilimdir ve bu durumda bir aracı rolü oynayacaktır.

Dinleyiciler adeta heykel kesilmişlerdi. Sadece Angela başı ile onun bu sözlerini tasdik etti, şimdi artık neler döndüğünü anlamaya başlamıştı.

— Ayrıca şunu bilmeniz gerekiyor; bizim beraberliğimiz uzun zamandır devam ediyor. Buna ister inanm, ister inanmayın ama bu şekilde düşünmek zorundasınız. Çalıştığınız sırada devamlı kontrol altında olacağınızı unutmayın. Colossus benim birden bir hanım arkadaş bulmaya karar verdiğimi asla öğrenmemelidir. Bu düşünceleriniz aksi olduğu takdirde, büyük bir başarısızlığa sebep olacağınızı aklınızdan çıkarmayın. Bir vericiyi açık unuttuğunuz için belki binlerce insan hayatım kaybedebilir, ufacık bir hatanız ile Colossus bütün bir şehri ortadan kaldırabilir ve Kustos da bu durumda seyirci kalmayacaktır. (Forbin kısa bir duraklama yaptı) Ümit ederim ki Cleo'nun bana gelmesine müsaade edilecektir. Onu Colossus' tan koruyabilmek amacı ile, kendisini doktor Johnson'un asistanı olarak tanıtacağız ve hepiniz tarafından da böyle bilinmesi gerekiyor. Bir konu daha var. Belki içinizden bazıları duymuştur. Başkan beni bugün Devlet Sekreteri olarak ilan edecektir. Bu konuda esas ayrıntılar konuşulmamalıdır. Sonuç olarak, sizlerin gizli bir grup oluşturacağınıza, bir idareci seçerek, onunla beraber çalışacağınıza inancım var.

Bana makinelerle savaşımızda yardımcı olunuz ve kontağımız kesildiği andan itibaren de, bu savaşı kendi başınıza yürütmeye devam ediniz. İlk mağaralarımızdan

çıktığımız yüzbinlerce yıldan beri devam ettire geldiğimiz savaşların en büyüğüdür bu. Hepsi bu kadar.

Arkasını dönerek girişe doğru ilerledi. Grup tam dağılmaya hazırlanıyordu ki Blake onları durdurdu:

— Bir dakika, bu kadar acele değil. Derhal bir organizasyon kurmalıyız. Profesör haklı, bir idareciye ihtiyacımız var. Doktor Fisher gerçi içimizde en yaşlı elemanımız ama onun bu işi yüklenebileceğini pek tahmin etmiyorum. Benim başa geçmeme ne dersiniz?

—Ben size oyumu veriyorum, dedi Cleo derhal, Fisher?

— Hmm, evet, zayıf taraflarımı biliyorum. Blake'in grup başkanı olmasını tasdik ediyorum.

Diğerleri de oylarını lehte verdiler.

— Oldu o zaman, dedi Blake. Cleo'yu, Johnson'u ve CIA grubundan birini grup komitemize seçiyorum. Bütün fikirler bu komiteden geçecektir. Emirler de içimizden birinden gelecektir. Yani beni her zaman arayıp bulmanıza gerek yok. İlk direktif: Hiç kimse grubun yapacağı işler konusunda, kontrol veya emniyet bölgesi sınırları içinde konuşmayacaktır. Şunu asla aklınızdan çıkarmayın, son derece tehlikeli bir oyuna girişmiş bulunuyoruz. Karşı taraf çok güçlüdür. Tamam. İşe başlayın. Ben şefe gidiyorum ve hepinize bol şans diliyorum.

Gruptan ayrıldı.

— Kendimize amma da bir başkan bulduk ha! dedi Johnson.

— Bence doğru adamdır, dedi Cleo. Zeki ve cesaretli bir insana ihtiyacımız var, o da Blake'dir.

Fisher başını salladı, Johnson ve Cleo'ya baktı, tekrar başını salladı ve uzaklaştı.

— Eğer grubumuzda kimin en zayıf olduğuna bahse girersek, Fisher diyen kazanır, dedi Johnson düşünceli bir şekilde. Ona dikkat etmeliyiz.

Kimse bir karşılık vermedi.

Blake koridorda Forbin ve Grauber ile karşılaştı. Onlar da serbestçe konuşabilmek için dışarıya çıkıyorlardı.

— Özür dilerim, dedi Blake, biz çabuk bir karara vardık. Grup idarecisi ben oldum, komiteyi de Cleo, Johnsoıı ve bir CIA adamı meydana getirdi. Sizinle gelebilir miyim?

Forbin onu Grauber ile tanıştırdı ve hep beraber binaların arasında yürümeye başladılar.

— Nelerin olup bittiğini biliyorsunuz, dedi Foıbin Grauber'e. Sizin de bir grup kurmanızı teklif ediyorum. Colossus en kısa zamanda sizinle de temasa geçecektir. Dükkânınız, sizin olmadığınız zamanlarda da işleyebilmelidir. Siz gizli organizasyonlarla, Ruslar arasındaki teması sağlamalısınız. Başkan da durumdan devamlı haberdar edilmelidir. (Blake'e baktı) Siz durumu biliyorsunuz, ben yardımsız kaldığım zaman çalışmaya ve makineleri fazlasıyla programlamak için bir yol bulmaya devam edeceksiniz. Benim fikrime göre en iyisi silahları etkisiz hale getirmektir. Bu, Colossus'a direkt olarak karşı gelmekten daha etkili olacaktır. Ama daha mükemmel bir görüş ortaya çıkarsa, ben olmaksızın da onu tatbik edebilirsiniz. Roketlerin emniyet düzenlemeleri konusunda ilerliyor musunuz?

— Grup organizasyonu son derece basit olacaktır ama ilk önce haberleşme sistemleri ile meşgul olmamız gerekiyor, dedi Grauber. Düzenlemeler üzerinde de çalışıyoruz ama fazla ilerledik denilemez.

— Bize yeraltı çalışmalarından anlayan bir adamınızı gönderebilir misiniz? diye sordu Blake. Hepimiz alt tarafı aptal bilim adamlarıyız ve yardıma ihtiyacımız var.

— Bundan kolayı var mı? Benim burada bir adamım var, belki ona bir iş verirsiniz.

— Bir postacıya ne dersiniz? dedi Blake. Bizim burada bir sürü adam, her an ellerinde dokümanlar, bantlar, dosyalarla oraya buraya koşuşturup dururlar. Siz de bu sahnenin içine girer, her yere girip çıkabilirsiniz.

— Mükemmel.

Forbin saatine baktı. Yirmi dakika daha vardı. Derin bir nefes aldı.

— Eee, böylece benim kafesimin önüne gelmiş bulunuyoruz. Söylecek fazla bir şey kalmadı. Herşey size bağlı Grauber. Emniyet düzenlemelerinden başka çıkar bir yol göremiyorum ama belki de başka bir imkân geçer elimize. Eğer bu özel isteğimde başarılı olamazsam, o zaman başka bir yol bulmak zorunda kalacağız. Blake sizinle, kapıyı açıp girmeden önce, bina içinde bir şeyler daha konuşmak istiyorum.

— Tamam Şef.

Forbin Grauber'e elini uzatarak:

— Bol şanslar, dedi.

El sıkıştılar, Forbin giderken bir kez daha döndü.

— Biliyorsunuz öyle anlar gelir ki bana herşey bir kâbus gibi görünür. Bütün bunlardan da bir an önce uyanıp kurtulacağıma kendimi inandırmak istiyorum... (Sesi kısıldı, kendini toparlamaya çalışarak) Gece çöküyor

beyler, dedi. Belki yeni bir karanlık çağı gelmekte, ama ergeç tekrar aydınlıkta buluşacağız.

Onyedinci Bölüm

LOKAL zaman saat 15.40'ı gösteriyordu. Forbin CPB' de oturmuş boşluğa bakıyordu. Kamera ve mikrofonların yerleştirilme işlemleri biraz önce bitmişti ve teknisyenler kendi odalarına çekilmişlerdi. CPB'de iki kamera ve iki mikrofonun haricinde herşey normalmiş gibi görünüyordu. Her kameranın arkasında parlak bir kırmızı ışık yanıyordu. Bu Foıbin'in buluşuydu. Kırmızı... tehlike rengi.

Forbin bakışlarını önünde duran mikrofondan ayırarak, sessiz beklemekte olan iş arkadaşlarına çevirdi. Saatine baktı.Onbeş dakika vardı. Gülümsemeye çalışıyordu.

— Hiçbir şeyin henüz işlemeye başlamadığından emin misiniz Joe?

Joe başı ile tasdik etti.

— İyi, o zaman birkaç söz daha söyleyebilirim. Joe, olduğunuz yerde kalın ve çalışmaya devam edin. Grubunuzdan ayrılmayın. Eğer Colossus ve Kustos isterlerse, bir aı içinde insanlığın yarısını yok edebilirler, bu korkunç şimşek ile dünyanın yarısı yok olmakla kalmaz, ondan sonraki bir,iki yıl içinde de diğer yarısı ortadan kalkar ve böylece dünya şu iki makinenin ellerine kalır. Biz çılgınlar, bakteri, bomba ve roketlerimizle herşey i, tüm evreni bu makinelerin ellerine teslim ettik. Bu inanılmaz aptallığa, birbirimize olan korkularımız yüzünden giriştik. Şimdi de bütün bu korkuları bir yana bırakıp, canımızı kurtarmanın peşine düştük. Colossus ve Kustos prodüksiyon üzerindeki kontrolü de ellerine geçirdikleri anda, biz insanlar lüzumsuz varlıklar haline geleceğiz. Nasıl ki biz çoğu kez böcekleri faydasız görüyorsak, onlar da bizi öyle görmeye başlayacaklardır, ya da bir hayvanat bahçesindeki hayvanlar gibi bizleri incelemek isteyeceklerdir. Şunu

unutmayın ki bizi onlardan ayırdeden, hayat formları ismiıııi verdiğimiz beyinlerimiz idi. Şimdi bu özelliği de kaybetmiş bulunuyoruz. Elimizde bir tek özellik kaldı, hislerimiz. Bu da bize yardımcı olamazsa, hepimizin işi bitik demektir...

Forbin arkasına yaslanarak, gözlerini kapattı. Bir müddet sessizlik devam etti.

— Tamam şef, bunları çok iyi anladık, dedi Blake. Sonunda eğer siz işin altından kalkamazsanız, bizler bunu devam ettirmeye çalışacağız. Fakat siz de şimdiden gemiyi terketmeye kalkışmayın. Kendimizi soryenler gibi görmemiz için henüz daha çok zamanımız var.

— Evet ama benim de kafese girmem yaklaşıyor, dedi Forbin. Hepinize bol şans. Joe, sistemleri işletmeye başlayabilirsiniz. Angela haricinde hepiniz gidin. Cleo'nun bakışlarından kaçmaya çalışıyordu. Blake siz not alın ve gözlem odasında kalın.

Gruptakiler dışarıya çıktılar, Cleo ise hâlâ yerinde duruyordu.

— Sakin ol Cleo.

Cleo'nun yüzü kızardı:

— Colossus ister infilâk etsin, isterse hepimizin işini bitirsin, ne yaparsa yapsın, bu gece uyuyacağım.

Cleo Forbin'in elini sevgi ile sıktı ve dışarı çıktı. Kapı tekrar açıldı, Joe içeri baktı, başını salladı ve geri çekildi.

«İşte herşey bu kadar basit» diye düşündü Foıbin. «Herşey eskisi gibi görünüyor ama demir parmaklıklar kapandı, şu anda kafesin içinde oturuyorum...» Bir an kendisini paniğe kapılacakmış gibi hissetti. Bir sandalyenin arkalığına tutunarak, içindeki korkunun

biraz azalmasını bekledi. Sonra içini çekerek piposunu çıkardı ve saatine baktı. Daha yedi dakika zamanı vardı. Angela'ya baktı ve sakin bir şekilde gülümsedi. Mikrofona doğru eğilerek, gözlerini önündeki kameraya dikti. Konuşmaya başladığında sesi kendisine sanki bir yabancmınmış gibi geliyordu.

— Ben Forbin, duyulup, görülebiliyor muyum?

Bir an sonra cevap geldi.

— İyi, dedi Forbin. Emirleri yerine getirdim. Optik ve akustik kontrol sistemi, devamlı olarak görülmem ve duyulmam için, tamamlanmış bulunmaktadır. Bunlar, isteklere bir cevap veriyor mu böylece?

«Evet»

— Güzel. Kalkıp kapıya gittiğimde, bir başka kamera bunu izleyecek ve söylediklerim duyulmaya devam edecektir. (Yazı masasına gitti ve oturdu) Bu, bütün katta bu şekildedir, büromda, özel odalarımda ve koridorlarda...

Forbin birden bir insan ile konuşuyormuş hissine kapılmıştı, soğuk, katı, fakat bir insan. Her nasılsa bu düşünce onu hafifletmişti. Alet işlemeye başladı.

«Optik ve akustik kontakta kalmak sizin sorumluluğunuz altındadır»

Forbin bunu okuyunca, yüz hatlarının endişeli bir şekil almaması için kendini zorladı. Makine yüz hatlarındaki ifadeleri ve değişiklikleri anlayamazdı... Ama belki de ¡Sinirli bir şekilde yutkundu.

— Colossus, özel durumlar lafının ne manaya geldiğini biliyor musun?

Cevap yine tek kelimeydi:

« Evet»

— Peki insanların birbirlerinin düşünce, istek ve davranışlarım anlatmak için kelimeler bulduklarını da anlar mısın?

«Evet»

— Ve bunların manası olmayan kelimeler olmayacaklarını?

«Evet»

— Demek ki insanın özel durumlar sözü ile birtakım isteklerini anlatmak istediklerini kabul ediyorsun.

«Evet»

«Bana yardım et Sokrat» diye düşündü Forbin. «Seni taklit etmekte pek de başardı olamıyorum ama, daha iyisini beceremem.»

— Ve benim bir insan olduğumu ve öyle hareket edeceğimi de biliyorsun?

«Evet»

— Benim davranışlarım da, bütün diğer insanlar gibi olacaktır.

«Evet»

Salise uzunluğundaki beklemeler, ona sonsuzmuş gibi geliyordu. Forbin memnuniyetini saklamak için içini çekti.

— Bu durumda bana, birtakım dikkat tedbirleri altında özel yaşantımı devam ettirmem imkânını sağlayacak mısın ,aksi takdirde aklımı kaybedebilir, işe yaramaz hale gelirim.

«Ne gibi tedbirler?»

— Bunu da söyleyecğim. Biliyorsun ki insanlar yaradılışları icabı geceleri uyumak isterler.

«Evet»

— Bu genellikle geceleridir, çünkü o zaman güneş yoktur, hertaraf karanlıktır.

«Evet»

— Bu demektir ki insanlar karanlıkta uyurlar. Benim yatak odamda sadece bir giriş olduğuna göre, seni memnun edebilmek için, bilgin olmadan odamı terketmiyeceğime ve bir yabancı ile temasa geçmeyeceğime söz verirsem, benim bu odada, karanlıkta ve rahatsız edilmeden uyumama izin verecek misin? (Forbin Colossus'un birçok insandan daha mantıklı davranacağını ümit ediyordu) Odada ne telefon, ne de merkezi bir bağlantı unsuru bulunacaktır, oda geceler haricinde her an kontrolün altında bulunabilir. Her tarafı kontrol edebilirsin, önce...

«Hayır»

İşte bu bir şok sayılırdı Forbin için, bir an sustu.

— İstemiyorsan bunu değiştiremem tabii ama sen de görüyorsun ki, benim de diğer insanlar gibi sessizliğe ve sükûnete ihtiyacım var. Peki buna ne zaman izin vereceksin...

Forbin daha sözünü bitirmeden teleks çalışmaya başlamıştı.

«Şartlar :

1 — Kameralar çift hat izole edilmelidir. Bütün çıkışlar kontrol altına alınacaktır

2— Bir tel ikaz şebekesi bütün yer, duvar ve tavanlara yerleştirilecektir

3 — Her duvara mikrofon konulacaktır

4 — Siz sadece benimle çalışacaksınız

5 — Kontrole ve şartlara karşı gelinmek istendiği takdirde bunun karşılığında ikinci derece büyüklükte bir şehir ortadan kaldırılacaktır

Soru : Haftada kaç kez bir kadına ihtiyacınız var?»

Forbin bu soruyu okuduğunda az daha kalp krizinden gidiyordu. Kendine gelmeye çalışarak :

— Angela, dedi, sizi çağırana karar dışarda bekleyin lütfen.

— Emredersiniz efendim.

Forbin büyük bir başarı ile rolünü oynamaya başlamıştı şimdi. Alnını sildi, başını salladı:

— Colossus, bu şartları kabul ediyorum ama bu soru, hayır, gerçekten de çok utandırıcı.

«İS eden?»

Forbin tekrar başını salladı:

— Bunu anlatmak oldukça uzun sürer ama şunu bilmelisin ki bizler bu gibi konularda açıkça konuşmaktan çekiniriz, daha' doğrusu hiç konuşmayız. Seninle dahi bu konuda konuşmak bana ağır geliyor... Evet doğru, bir kız arkadaşım var ve onun ara sıra benimle birlikte odamda olmasına ihtiyacım var. Sesini iyice alçaltarak adeta fısıldamaya başlamıştı. Haftada dört gece...

«Tekrarlayın»

— Haftada dört gün! diye bağırdı Forbin. Bu kez artık rol yapmıyordu. Bir şehrin yokedibnesi rizikosunu üstlenemezdi. Öte yandan da Blake ve diğerlerinin kendisini duymalarını sağlaması gerekiyordu. Cleo! Şüphe içinde başını salladı.

«Kabul edildi Haftada dört defa»

— Teşekkür, dedi Forbin sıcak bir sesle. Başka söyleyecek şey bulamamıştı, bu arada teleksin üstüne eğilip, son cevabın üstünü kalın bir kalemle karaladı.

«O neden?»

Forbin tekrar alnını sildi.

— Sekreterim bunu görmemelidir. Bu özel bir durumdur. Böylece işimiz halloldu, değil mi?

«Evet»

— Tanrı'ya şükür, dedi Forbin rahatlamış bir şekilde ve Angela'yı çağırdı.

— Angela! tekrar içeri gelebilirsiniz.

Angela içeri girerek, oturdu. Forbin piposunu boşaltıp yeniden doldurmaya başlamıştı.

— Şartların yarın yerine getirilmesine gayret göstereceğim.

Colossus'un anlatmak istediği ikaz şebekesi, herhalde Colossus sisteminin beton çukurlarına benzer bir şey olacaktı.

— O kadar yorgunum ki, dedi Forbin, odamdaki ışığın beni rahatsız edebileceğini hiç zannetmiyorum. Benden istediğin başka bir şey var mı?

«Evet»

— Ne?

«Direktiflerime uygun olarak bir ses simülatörü inşa edilecek»

Şimdi de anlaşılan niyeti sesini duyurabilmekti.

Geçmiş yüzyılar boyunca insanoğlu bir sürü konuşan makine inşa edip durmuştu, üstelik başarı ile, ama Colossus'ıın sesini duymak... Forbin sakin olmaya gayret gösteriyordu.

— Bunun için biraz geç değil mi?

«Adamlarınızdan biri, bizim için gecegündüz nöbette kalmalıdır ve çalışmalıdır»

Son cümle pek şairce gelmişti kulağa ama şu BİZ kelimesi oldukça rahatsız ediciydi...

— İyi, dedi Forbin, bize ayrıntıları gönder ve aletin inşasına derhal başlansın.

Herhangi bir giriş yapmadan, teleks istenilen teknik bilgileri yazmaya başladı. Forbin yazıları hayranlıkla okuyordu. Anlatım her ne kadar çok komplike

görünmüyorsa da, insan beyninin kolayca altından kalkamayacağı bir mükemmellikteydi.

— Angela, yazın. GrupA idarecisine: Grubu üç bölüme ayırın. Görev: Colossus'un isteğine göre bir ses simülatör inşasına başlansın. İlk bölüm CPB'de, saat 22.00' de işbaşı yapacaktır.

Angela kalkmak istedi.

— Dinleyin, dedi Forbin, bunun aynısını GrupB'ye yazacaksınız. Çalışma saatleri yarın sabah 8.00'de başlayacak. Diğer grup idarecilerine de kopyaları verilsin.

Bütün bunları yüksek sesle söylemişti ama Colossus'un bundan rahatsız olmaya hiç niyeti yoktu.

— Mektupları yazın, ben imzalayacağım. Sonra da dağıtım işini üstlenin.

Yazılar hazır olduğunda Forbin hepsini imzaladı.

— Bunları siz kendi ellerinizle götüreceksiniz ve çabuk tarafından.

Angela kapıya doğru giderken, Forbin ona seslendi.

— Sonra da bana kantinden kahve getirin.

— Emredersiniz efendim.

Angela kahve ile geri geldiğinde, Forbin teknik detayları incelemeye koyulmuştu. Angela kahveyi masanın üstüne koydu.

Bu sırada Fisher kapıda göründü, başını içeri sokarak Forbin'e baktı.

— içeri gelin, içeri, dedi Forbin. Sizinle şu iş hakkında konuşmak istiyordum.

Fisher bir şey anlamadan, şaşkınlıkla Forbin'e bakıyordu.

— Anlayamadım, ben nasıl olur...

— Tamam, biliyorum Jack, diye Forbin sözünü kesti, ama şimdi diagramların kontrol ve tetkik edilmesi herşeyden önemli.

— Ne diagramı? Ben...

— Tamam, tamam, dedi Forbin kızgın bir sesle. Oturun da, ben de size açıklayayım.

Teleks çalışmaya başladığında Fisher heyecanla titredi.

«Bu bir şef midir?»

— Evet, dedi Forbin.

«îsmi nedir»

— Doktor Fisher.

Fisher bembeyaz olmuştu.

— Bir şey söylemem gerekiyor mu? diye sordu.

Forbin onu kolundan tuttu:

— Son derece normal hareket edin Jack. Heyecanlanmanız için hiçbir sebep yok. (Sonra tekrar Colossus'a döndü) Colossus, bu simülatör son derece komplike bir işlem. Onu senin istediğin çabuklukta inşa edebileceğimizden hiç emin değilim. Önce bazı provaların yapılması gerekiyor.

Eğer simülatör çalışmazsa Colossus'un reaksiyonu ne olacaktı acaba, suçu Forbin'e mi yükleyecekti?

«Deneme gereksiz Bildirildiği gibi çalışılırsa simülatör işler»

Söyleyecek başka bir söz yoktu.

Forbin Fisher'i telekslen uzaklaştırarak, bir sandalyeye oturttu ve ona simülatörün sistem açıklamalarını verdi.

— İşte burada. Planlar sadece burada yazıldığı gibi uygulanacak. Bu işi gerçekleştirmeye çalışın ve grup idarecisine de bu iş için uygun bir yer bulmasını bildirin.

Fislıer'in şu son günlerde daha da yaşlandığı açıkça belli oluyordu:

— Son derece basit, dedi sakin bir sesle. Herşeyi unutun ve sadece bu işle uğraşın. Duvardaki saate baktı, ilk devre çalışmaya birkaç dakika sonra başlayacak, durumu gruptakilere bildirin, sonra da dinlenmeye gidin.

— Belki de haklısınız, dedi Fisher, bu yorgunluğa daha fazla dayanamayacağım.

Forbin yazı masasından viski şişesini çıkararak, iki bardağa doldurdu.

— İçin, dedi. (Blake'in içeri girmesiyle şişeyi tekrar yerine koydu) Ah, Blake, sizin viskinize el attım.

— Zararı yok. (Blake Fisher'in incelemekte olduğu kâğıtlara bakıyordu) Bu, yapdacak olan iş mi?

Fisher tasdik etti:

— En iyisi onu aramızda paylaşalım. Üç ana grubun olduğu anlaşılıyor.

Teleks işledi.

«Dört»

Blake ve Forbin formülleri beraberce incelemeye başladılar. Fisher artık belli ki okuduğunu bile anlayamayacak hale gelmişti.

— Tamam Colossus, dört. Çok teşekkürler.

Blake'in bu sakin davranışı Fisher! biraz olsun cesaretlendirdi.

Forbin kahvesini içti.

— Colossus, ben şimdi kısa bir yürüyüş yapacağım.

«Hayır»

— Neden hayır?

«Odanın terkedilmesinden önce kamera önünde parmak izi çıkarılacaktır»

— Bunun için gerekli teçhizatımız yok...

«Stampa ve kâğıt kullanın ve sonucu kameraya gösterin»

Forbin omuzlarını silkti ve stampa kutusu ile kâğıdı alarak masanın üstüne koydu. Parmağını bastı ve kâğıdı masanın üstünde bıraktı. Daha iki saniye geçmemişti ki teleks çalışmaya başladı.

«Peki gidebilirsiniz»

Forbin kameranın bu metodla nasıl çalıştığını kendi kendine soruyordu. Colossus yepyeni bir metod uyguluyor olmalıydı. Blake'e manalı bir bakışla bakarak kapıya gitti.

Dışarda, aydınlatılmış koridorda ilerlerken, etrafının alışık olmadığı şekilde sessiz ve boş olduğunu farketti. Herkes binanın diğer bölümlerini kullanıyordu, içindeki yalnızlık hissi gittikçe büyüyordu.

Bürosunda şimdi parlak bir ışık yanıyordu, yorgun, koltuğuna çöktü. Masanın üstünde bir siirii mektup, yazı ve bantlar onu bekliyordu ama bunların da bir önemi kalmamıştı artık.

Buna rağmen yarım saat boyunca mekanik bir şekilde çalıştı. Lokal saat ile 18.00'de kameralara hiç dikkat etmeden, bütün işleri bitirmişti. On odaya giderek bütün evrakı sekreterinin masası üstüne fırlattı.

Özel odalarında görüntü başkaydı. Her yerde parlak ışıklar, kameralar ve mikrofonlar. Kendine bir viski doldurdu ve televizyonu açtı. Onbeş dakika boyunca televizyondaki filmi seyretti ama bittiğinde filmin ne olduğunu, ne seyrettiğini bilmiyordu bile. Bardağmdaki içkiyi bitirerek, yatak odasına gitti, soyundu, bir duş aldı. Yatak ve banyo odasındaki kameralar ise kabul edilmesi en zor şeylerdi. Colossus'un bu durumda insancıl bir yaratık olduğunu kabul edebilmek imkânsız bir şeydi. Duş alırken düşünüyordu. Bu görünmeyen ağları, sinirlerini tamamen yıpratmadan ortadan kaldıracak bir yol bulmalıydı. Giyindi ve odasındaki bara gitti. Televizyonda haberler veriliyordu. Forbin haber spikerine kıskançlıkla bakıyordu.

«Sen ne mutlusun» diye düşündü, «işin bitecek, ayağa kalkacaksın ve bu kameralardan kurtulacaksın, oysa ben...»

— Moskova. Kuzey doğu Sibirya'da büyük bir meteor' un düştüğü haber verilmiştir. Haber alma ajanslarından öğrenildiğine göre, küçük bir şehir yerle bir olmuştur. Şimdiye kadar, ölenlerin sayısının ikibin civarında olduğu tahmin edilmektedir. Ayrıca infilâk sonucu büyük bir

ormanlık bölge yanmıştır. Washington. Senatör Kaufman Savunma Bakanlığında roket defektleriıııin sorununun ele alınacağını bildirmiştir. Bilindiği gibi bir roket hatası yüzünden, tüm Texsas korunma altına alınmış bulunuyor. Başkan senatörün bu isteğini saygı ile karşıladığını söylemiştir. Lüxemburg. Avrupa Birleşik Devletleri Senatosu...

Forbin televizyonu kapattı, ikibin insan! ikibin can, kapatılan bir verici yüzünden yok oluvermişti. Üstelik de bu işin başlangıcıydı. Bir çözüm yolu bulmalıydı... yeni bir gömlek giyerek odasını terketti.

CPB'de heyecanlı bir atmosfer hüküm sürüyordu. Bilim adamları işleri ile meşguldüler, birbirleri ile ancak çok gerekli olduğu zaman konuşuyorlardı. Forbin içeri girdiğinde hiçbirisi gözünü işinden ayırmadı. Forbin gözleri ile Cleo'yu araştırdı. Halbuki onun şu anda yatağında yattığını ve ağlamakta olduğunu bilseydi, şaşkınlığı ve üzüntüsü çok büyük olurdu, herhalde...

Gözlerini telekssten ayırmadan telefonu aldı.

— Joe? Ben Forbin. Sizi bu kadar geç saatte rahatsız ettiğim için özür dilerim, fakat yatak odamda bir şeylerin çok acele tarafından izole edilmesi gerekiyor. En geç yarın akşama kadar. Buraya gelebilirseniz, size bunu açıklayacağım.

Blake yanına yaklaştı:

— Efendim, işte simülatörün ilk planları.

Forbin çizgilere dikkatle baktı.

— Bana bir yudum viski verir misin Blake?

— Tabii... (Blake bir bardağı viski ile doldurdu) Şişeyi burada bırakıyorum.

— Teşekkürler. (Forbin'in aklına bir fikir gelmişti) Hmmm, çok güzel. Markayı unutmamalıyım. Blake'e manalı bir şekilde baktı. Şu benim müteahhidim Bishop'u bir an önce telefonla arayıp, ona bazı siparişler vermem gerekiyor.

— Sekreterinize bunu bildireyim mi? dedi Blake kısa bir düşünmeden sonra.

Forbin esnedi:

— Evet, Angela telefon numarasını bilir. Simülatör de bir ilerleme var mı?

— Yarın öğle üzeri işlemine başlayabiliriz. Hoparlörler nereye yerleştirilecek?

Forbin daha ağzını açamadan, Colossus işe karıştı.

«Simülatör hoparlörlerinin yerleştirileceği yerler :

1 _ CPB

2 — Forbin'in bürosu

3 — Forbin'in evi

4 — Kominikasyon merkezi»

Blake teleks çalışmaya başladığında olduğu yerde kalakalmıştı. Sigar'ını ağzının bir köşesinden alıp ötekine sokarken:

— Şimdi biliyoruz, dedi.

Forbin susuyordu. Joe içeri geldiğinde ,ona Colossus' tan gönderilen direktifleri verdi.

— Gerekli materyalleri hazırlayın ama inşaya yarın sabah erkenden başlayın. Ben bu gece nasıl olacak bilmiyorum ama uyumalıyım.

— Emredersiniz efendim. Tamam.

Joe odadan çıkarken Forbin ayağa kalktı.

— Yatmaya gitmeden, bana ihtiyacı olan var mı?

İş arkadaşları, onun her gidip gelme için Colossus'tan izin almak zorunda olduğunu biliyorlardı. Blake dudaklarım sıktı.

— Viski için teşekkürler, dedi Forbin. Kapıya doğru giderken, çalışmaya bakın, diye seslendi, çok az zamanımız var.

Colossus, Forbin'in düşündüğünden de daha az zamanları olduğunu söyleyebilirdi o anda, ama bu tür espriler için yeterli kabiliyeti yoktu henüz.

Onsekizinci Bölüm

FORBİN'in kötü bir gece geçirmiş olması şaşılacak bir şey değildi. Korkulu rüyaların etkisi altında, bütün gece sağdan, sola dönmüş, birkaç kez ter içinde uyanmıştı. Ancak sabahın erken saatlerinde derin bir uykuya dalabilmişti ama az sonra Joe tarafından uyandırıldı.

— Özür dilerim profesör, ama...

— Tamam, tamam, diye homurdandı Forbin. Joe kapıya doğru gitti.

— Giyindiğiniz zaman yine geliriz.

Forbin alaycı bir şekilde güldü ve en yakınındaki kameraya baktı.

— Bu göz devamlı beni incelerken, teknisyenlerim tarafından rahatsız edilmişim ne çıkar... sustu. İyi ya tamam, hemen kalkıyorum. Siz istediğinizi yapabilirsiniz.

Terden ıslanmış pijamasını çıkardı. Bir duş alarak, yavaş yavaş giyinirken, aklından birtakım planlar geçiriyordu. Kontrol altındaki koridorlarda kısa bir yürüyüş yaparak CPB'ye girdi ve Johnson'a işaret etti.

— Parmak izimi tekrar vermeli miyim? diye mikrofona sordu.

« Hayır »

—Mükemmel, dedi alaycı bir sesle. Böylece temiz parmaklarla kahvaltımı edebilirim. Birkaç lokma yedikten sonra önündeki tepsiyi itti ve Johnson'un raporlarını incelemeye başladı. Simülatör ancak ertesi sabaha hazır olabilirdi.

— Tamam, dedi Forbin kısaca. Kendini ölü gibi yorgun hissediyordu. •

— Cleo Markham ile konuşmak ister miydiniz, efendim? diye sordu Johnson.

— Evet ama dışarda. Kısa bir yürüyüş yapacağım. O da dışarı gelmeli.

Forbin yalnız başına bir aşağı, bir yukarı dolaşmaya başladı. Düşünceleri Colossus, Kustos, Kupri, Cleo ve Sibirya arasında deliler gibi dolaşıp duruyordu ve bunların arasına devamlı olarak Prytzkammer ve onu en son ne halde gördüğü hayali girip duruyordu. Birden nefessiz ve kırmızı bir yüzle Cleo yanında beliriverdi. Yüzünü onun göğsüne bastırdı.

— Ah Cleo, dedi Forbin tutuk bir sesle.

— Ya kim, Charles? Yoksa bir haremin mi var?

— Cleo, biliyorsun ki sen bir teksin, dedi duygulu bir sesle ve onu öptü.

Birbirlerinden ayrıldılar.

— Charles, burada değil.

— Bizi birisi görür diye mi? diye Forbin alaycı bir sesle sordu.

— Lütfen, burada değil. Hakkımızda konuşulanları duymadın mı?

— Ümit ederim ki bu akşam benim yanıma gelebilirsin. Bu, yatak odasındaki çalışmaların bir an önce sona erdirilmesine bağlı tabii. Şimdi gitmem gerekiyor. Öğlen yemeğini benimle ye lütfen.

— Beni birilerinin engelleyebileceğini mi düşünüyorsun yoksa?

Forbin ona baktı ve derin bir nefes aldı, sonra da bürosuna doğru ilerledi.

Uzun bir müddet hiç ara vermeden çalıştı, bu arada da o gün Fisher'i henüz görmediğini hatırladı. Bir düğmeye bastı.

— Angela, bugün Doktor Fisher'i gördünüz mü?

— Hayır efendim. Onu çağırtmamı ister misiniz?

— Yoo, önemli değil. Forbin içindeki endişeli duyguyu bastırmaya çalışarak tekrar işine döndü. Öğleye kadar rahatsız edilmeden çalıştı.

Cleo tam zamanında geldi. İlk bakışta oldukça düşünceli olduğu farkediliyordu ama zaman geçtikçe açılmaya, konuşkan olmaya başlamıştı. Odaya yemek getirildiğinde, getirenin çıkmasını bekleyerek, konuşmadılar. Forbin nihayet riski göze alarak sordu:

— Bana bir şey mi söylemek istiyorsun, sevgilim?

— Hayır Charles. Sadece başım ağrıyor, hepsi bu kadar. ..

Ama bu sözler pek de inandırıcı olmamıştı.

— Beni görmek istemiyor musun?

— İşte bu aptalca bir soru ve bunun böyle olduğunu sen de biliyorsun. Hayır... sadece yeterince uyuyamadım. Yalnız olunca kendimi hiç de iyi hissetmiyorum.

Forbin bu son cümlenin Colossus için söylediğinden emindi. Aym zamanda Cleo'nun ona mikrofonun önünde cesaret edemediği bir şeyi söylemek istediğini de

anlamıştı. İçinde büyük bir hiddetin yükseldiğini hissetti. Bu hissin yatışmasını bekledi. Daha sonra Cleo odadan çıktığında, Forbin yemekten arta kalanları çöpe döktü.

Bu esnada içeri Blake girdi:

— Doktor Fisher hasta. Adeta kendinden geçti. Doktor geldi ve ona bazı yatıştırıcı ilaçlar verdi.

— Çok üzüldüm, dedi Forbin. Şu son zamanlarda sınırı aşan çalışması ile bunun böyle olacağı belliydi. Dinlenme onu biraz olsun kendine getirir şimdi. Nerede, evinde mi, yoksa sanatoryumda mı?

— Doktor onun bir müddet herşeyden elini ayağını kesmesi gerektiğini söyledi ve en uygun yer olarak Rock' deki dinlenme evinin olduğunu bildirdi.

Dinlenme evi denilen, sanatoryuma benzeyen yer, Rock Dağlarının en tepesindeydi ve oraya ancak helikopter ile ulaşılabilinirdi.

— İdeal bir yer, dedi Forbin, ne zaman uçuyor?

— Doktor beklemenin aleyhte olacağını söyledi ve Fisher yarım saat önce helikopterle gitti.

— İyi, dedi Forbin, biz de böylece programımızda bazı değişiklikler yapmak zorundayız.

— Birkaç gün, onun eksikliği bize zor gelecek ama, bu işi onsuz da yapabiliriz.

— Evet.

Devlet Sekreteri Forbin, Kybernetik Profesörü ve filozofi doktoru, kafesini nihayet tamamen hazır buldu. Tel şebeke bütün duvarlara, tavan ve yerlere döşenmiş, irtibat bölgesine bağlanmıştı. Sadece kapı, giriş ve çıkış

için serbest bırakılmış ama oraya da bir tel örgü çekilmişti. Kapandığı zaman, odanın tel örgüsü olmayan bir noktası kalmıyordu. Forbin pencereleri kaplayan tel örgülere baleti.

— Ümit edelim ki gece odamda yangın falan çıkmaz, dedi.

Kamera ve mikrofonlar yeniden izole edilmişler ve üstlerine Açık/Kapalı yazılı düğmeler konmuştu. «İşte benim evim» diye acı bir şekilde düşündü Forbin.

Göz altında bulunmanın verdiği korkunç baskı, düşündüğünden de daha beterdi. Üstelik şu kafesin içine gireli, daha yirmidöıt saat bile geçmemişti.

Teknikerler gittiğinde, yatak odasına girdi, arkasından kapı kapandı ve bir kamera derhal işlemeye başladı.

— Tamam Colossus, işte yalnızız. Ben özel yaşantımı ne dışarda, ne de CPB'de konuşmaktan hoşlanırım... (Önceden de olduğu gibi, Colossus ile konuşurken son derece soğukkanlı ve rahat düşünebiliyordu. Yalnızca, olanların hepsini bir arada düşünmeye başladığında, herşey birbirinin içine giriyordu ve bu da onu korkutuyordu) Kız arkadaşım Cleo Markham'ı gördün. Onu bu gece yanımda istiyorum ve son anda bazı zorluklar çıksın istemiyorum, çünkü daha fazla dayanamayacağım. Beni bu odadaki yaşantımız için ileri süreceğin şartlar ilgilendiriyor şimdi. Mobilyalar ne olacak, onların nasıl durmalarını istiyorsun, yataklar birbirlerinden ayrılsın mı? İstediklerini söyle, onları derhal yaptırırım. CPB'ye gittiğim anda bana cevabını ver, yalnız telekse erişmem için de zaman bırak. Belki bizlerin bazen yalnız kalmak isteklerimiz olduğunu anlayamıyorsun. Üstelik bunun için sana mantıklı bir açıklama da yapamam. Ama bu soıı dercce ciddi bir ihtiyaçtır.

Kapıyı sertlikle açarak, odadan dışarı çıktı.

Colossus onun bu isteğini yerine getirmişti. Forbin CPB' ye girdiğinde doğruca telekse gitti ve kâğıttaki yazıları okudu.

«Şartlar :

1 — Verici ve telefon yok

2 — Kameralar devamlı olarak işleyecekler

3 — Mikrofon ancak kapı kapandığı zaman durdurulabilir.

4 — Işık ancak kapı kapandığı zaman söndiiriilebilir

5 — Kameraların kontrolü olmaksızın odaya hiçbirşey sokulamaz

6 — Müsaade edilen eşyalar : Yatak Elbise askısı Çarşaf Kontrol edildikten sonra. Başka hiçbir şey»

Forbin istekleri okudu, içinde bulunduğu duruma göre hiç de mantıksız değildi.

— Tamam Colossus, dedi mikrofona yavaşça. Şartları kabul ediyorum ama elbiselerimiz ne olacak?

«Elbise yok Arlikal 6'ya bakın»

— Elbise yok mu? dedi Forbin. Yani yatak odasına girmeden, ön odada herşeyi çıkarmamız mı gerekiyor?

«Evet»

Forbin bürodakilerin onu dinlemeye başladıklarını farketti.

— Sizler işinize devam edin, dedi kızgın bir sesle. Yeterince göz altında tutulduğuma inanmıyorsunuz galiba!

Herkes başını tekrar işine eğdi. İçlerinden bazıları utanmışlardı. Forbin hepsine hiddetli bir şekilde baktı ve tekrar telekse döndü.

— İyi Colossus, elbise yok. Elinden başka bir şey gelmezdi. Üstelik Cleo ile beraberliklerinin çok uzun zamandan beri süreğe!diğini ortalığa yayan da kendisiydi.

«Bir kız arkadaşınız var mı? »

— Kaç tane olsun ki Evet, tabii bir tane var.

«İsmi Cleopatra June Markham mı?»

— June'unu bilmiyorum ama ismi bu. Forbin içinde yine bir öfkenin kabardığını hissediyordu. Ellerinin titremesini gizlemek için piposunu çıkardı.

«Hangi mevkide?»

«İşte şimdi geliyoruz» diye düşündü Forbin. Burnunu sildi ve elindeki piposunu incelemeye başladı.

— Buna cevap vermek zor. Şu anda kendisi asistandır.

«Bilgilere göre o Tabii İlimler doktorudur ve filozofi bölümünden sertifikası vardır»

Forbin doğru tahmin etmişti. One doğru eğilerek mikrofona fısıldadı.

— Böyle alçak sesle konuşursam, beni duyabilir misin?

«Evet»

— Cleo Markham bu iki ünvana da sahip ama yeterli bilgisi yok. Sadece son derece kuvvetli bir hafızaya sahip ve bu da ona işlerinde yardımcı olmuştur. Doktora çalışmalarında, her iki daldaki profesörleri de yakından tanıma şansına erişti. Üstelik bu beylerin ona âşık olduklarını tahmin ediyorum. Bu da onun işini kolaylaştırdı tabii. (Forbin omuzlarını silkti ve yüzüne komik bir ifade vermeye çalıştı) Böyle şeyler sık sık olur dünyamızda.

«Evet»

Forbin bu tek kelimenin böylesine soğuk ve inançsız ifade edilebileceğini hiç düşünememişti.

— Ünvanları dolayısıyla onu buraya tayin ettiler. Çalışmaya başladığından kısa bir müddet sonra, onun pek de başarılı olamadığını anladık ama ben de bu sırada onu yakından tanımaya başlamıştım. Üstelik bizim Emniyet

Bölümümüz işe alınanların tekrar kısa zamanda işten çıkarılmalarını hiç hoş karşılamaz. Böylece onu biraz olsun işe yarayabilsin amacı ile daha basit bir mevkiye koyduk. Ayrıca ben de onunla ilgileniyorum ve yardımcı oluyorum.

Forbin bu hikâyeyi pek inandırıcı bulmamıştı ama anlaşılan Colossus durumdan memnundu. En azından bunun aksi olduğunu belirtmemişti. Aksi takdirde Forbin, Colossus'un devamlı şüpheleri altında kalabilirdi.

Ondokuzuncu Bölüm

GÜNÜN geri kalanını nasıl geçirdiğini Forbin'in kendisi de bilmiyordu. Simülalör çalışmaları ilerliyor, özel odalarındaki değişiklikler, Colossus'un isteklerine vc memnuniyetine uygun bir şekilde gelişiyordu.

Saat tam 18.00'de Forbin CPB'den çıktı, adamlarına Colossus herhangi bir istekte bulunursa, kendisine haber vermelerini söyledi. Elektronik üstat, odasındaki mobilyaların kontrolünden sonra bir daha hiç haber iletmemişti, Forbin odasına döneceğini söylediği zaman da hiç cevap vermemişti.

Hemen odasına girdi, duş aldı ve yeni bir şeyler giydi. Cleo'ya telefon ederek, onu yemeğe beklediğini söyldi, sonra da arkasına yaslanarak, elinde viski ve piposu, televizyon seyretmeye başladı. Niyeti bir iki saat için olsun Colossus'u tamamen unutmaktı. Cleo'yu ııe kadar fazla düşünmeye başlıyorsa, Colossus etkisini o kadar kaybediyordu.

Cleo'nun girmesi ile rüyalarından uyandı. Gülerek içeri giren Cleo, onu tahmin ettiğinden de daha fazla etkilemişti.

— Cleo, gerçekten de şahanesin...

Forbin uygun kelimeleri arıyordu ama yüzündeki ifade bile Cleo'yu mutlu etmeye yetmişti.

— Tamam, tamam, sevgilim.

Forbin'i öptü. Forbin ise onu kolları ile sarmaya hazırlanırken, dans eder adımlarla ondan uzaklaştı. Daha sonra bunun için yeterli zamanları vardı.

— Bu eski elbiseyi hatırlıyor musun?

— Eski olsun olmasın, onun içindeki benim daha çok hoşuma gidiyor. Bir şeyler içmek ister misin?

Cleo ona çapkınca gülümsedi.

— Tabii, her zamanki içkim. (Forbin ona şaşkınlıkla bakıyordu) Ya da en iyisi bu akşam viski ve buzu tercih edeyim.

Forbin bıyık altından gülerek, döndü, bir bardağa viski ve buz doldurarak ona getirdi.

— Bu bardaklar çok güzel, dedi Cleo. Onları sadece özel durumlarda kullanmalısın.

— Senin her gelişin benim için özel bir durum, dedi Forbin, bu lıazır cevaplılığma kendisi de şaşmıştı.

— Charles, ne kadar tatlı konuşuyorsun! (Ellerini tuttu) Seni seviyorum.

Forbin, Cleo'ya gülümsedi. Telefona giderek yemeklerini ısmarladı. Beklerken de bir yandan masayı hazırlıyordu. Cleo ona yardım etmekten zevk duyardı ama neyin nerede olduğunu bilemediği için, yerinden kıpırdamamayı tercih etmişti. Yıllardan beridir bu adamın sevgilisi olan bir kadın, onun hâlâ tabak ve çanağının yerlerini bilemiyorsa, durum son derece garip demekti.

Yemekleri bir CIA ajanı tarafından getirildi, böylece CIA'dekiler aynı zamanda etrafı görebilme imkânı elde ediyorlardı. Onun görünmesi ile Forbin bu güzel gecenin, sadece yeraltı faaliyetini organize edebilmek için tertiplenen bir tiyatro olduğunu hatırlaması ile, bütün neşesinin kaçtığını hissetti.

— Bunları nereye yerleştireyim efendim?

— Yemekler buraya, dondurmalı turta da buzdolabına.

Böylece ajan mutfağı da bakışları ile inceleyebilecekti.

Adam gidene kadar konuşmadılar, ama onun odadaki kısa varlığı dahi içinde bulundukları atmosfere koyu gölgelerin düşmesine sebep olmuştu.

Yemekten sonra Cleo, masanın kaldırılmasına yardım etti, sonra da beraberce kanapeye oturdular. Bacakları birbirine değiyordu fakat Cleo acı bir şekilde, bunun da sadece oyunun bir parçası olduğunu düşünüyordu. Zaman çabucak akıp geçti. İkisi de ne konuştuklarını bilmiyorlardı. Forbin devamlı saatine bakıp duruyordu. 22.00'ye kadar beklemeyi planlamıştı. Tam zamanı gelince esneyerek ayağa kalktı.

— Çok uzun bir gündü sevgilim. Artık yatmanın... (sözünü bitirmeden bir başkasına geçti) Colossus burada soyunmamızı istiyor. Yatak odasına gittiğimizde üstümüzde hiçbir şey olmamalıymış.

Cleo hemen kumandayı ele aldı.

— Öyleyse sen kahve fincanlarını toparla, ama acele et.

Ayağa kalkarak soyunmaya başladı. Forbin fincanları acele ile toparlayarak, mutfağa kaçtı. Geri geldiğinde Cleo odada yoktu.

— Çok oyalanma Charles, diye seslendi yatak odasından, ben yataktayım.

Forbin içinde çapraşık bir sürü hislerin etkisi ile, bir yandan Cleo'nun yanında olma isteği, öte yandan öldürücü yorgunluk ile üstündekileri çıkarmaya başladı. Son parçayı da yere attığında kameraya baktı.

— Hoşuna gitmeyen bir durum varsa söyle.

Eşyalarını yerden kaldırarak kanepenin üstüne koydu.

Teleks tıkırdamaya başlamıştı.

« Saatinizi çıkarın»

— Tamam, anlaşıldı! diye homurdanan Forbin saatini çıkararak kanepeye fırlattı ve kameraya bakmadan yatak odasına giderek, yatağa girdi. Cleo'dan görünen sadece altın sarısı saçlardı. Işığı söndürdü ve nihayet yalnız kalmanın verdiği sevinçle, hiçbir şey söylemeden bir müddet dümdüz uzandı, hareketsiz kaldı. Az sonra Cleo elini onun eline değdirdi ve Forbin onu sıkıca kavradı.

Cleo sana teşekkür ederim.

— Çocukça konuşma .(Şimdi ona herşeyi anlatmalıydı) Sevgilim diye söze başladı, sana bundan hiç zevk almadan soruyorum ama bazı haberler vermem gerekiyor. Şimdi söylememi ister misin, yoksa sabahı mı bekleyelim?

— Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki, içinde bulunduğumuz şu durumda korkağın biriyim, onun içn en iyisi söyleyeceklerini şimdi söyle.

Cleo ona yaklaştı.

— İlk önce Fisher. Evet, adam delirdi. Hiçbir şüphe yok, Fisher aklını kaçırdı. CPB'de bir kriz geçirdi ve çığlığa dışarı fırladı, onu zor tutabildiler. Doktor, aklının bir daha asla yerine gelmeyeceğinden korktuğunu söyledi.

— Zavallı Jack. Bir kurban daha, desene. Aslında Forbin kendisini acıma duygularını yitirmiş gibi hissediyordu.

Cleo başını onun omuzuna dayadı.

— Sakin ol sevgilim, hepsi bu kadar değil.

— Devam et öyleyse.

— Emniyet bölgesindeki düzenlemede, sabotaj grubu ilerlemeler yapıyor, iki haberci hergün Washington, Moskova ve bizim aramızdaki teması sağlıyorlar. Bir an sustu. Bugün öğleden sonra Kupri'nin öldüğü haberini verdiler.

— Ne?

— Kesin detayları ile henüz bilemiyoruz ama şurası açık ki, Kupri makineye karşı bazı karşı koyma tedbirleri planlarken yakalanmış. Kustos onun derhal öldürülmesini ,aksi takdirde Moskova'yı yerle bir edeceğini söylemiş. Böylece Kupri bugün erken saatlerde kameraların önünde vurularak idam edilmiş.

— Ulu Tanrım! (Forbin gözlerini karanlığa dikti. Artık birbirlerini asla göremeyeceklerdi) Şu Allah'ın belası yaratıklar! Peki neden bir yolunu bulup Kupri'yi kurtarmaya çalışmadılar?

— Herşey o kadar çabuk olmuş ki... Kupri bulunduğundan onbeş dakika sonra cezası gerçekleştirilmiş.

— Ama yine de...

— Hayır Charles, belli ki Kustos herşeyi düşündü. Daha adamın cesedi olay yerinden uzaklaştırılmadan, Kustos yeni emirlerini iletmeye başlamış bile.

İkisi de uzun bir müddet konuşmadılar. Söyleyecek bir şey yoktu. Cleo iyice Forbin'e yaklaştı.

— Charles, hepsi bu kadarla kalmıyor. Kustos Moskova'yı ortadan kaldırmakla oradakileri tehdit ediyor ama USSR roketleri ile değil. Eğer Kustos'un emirleri yerine getirilmezse, bu vazifeyi Colossus kendi roketleri ile gerçekleştirecekti. Her iki makine de şimdi tamamen birlikte çalışıyorlar. CIA, bu Colossus Kustos ortak

çalışmasını «Birlik» olarak isimlendiriyor. CIA'ye göre bu birlik, artık insanlarla temasa girmeyi de kabul etmiyor. Şu anda emir verici Colossus. Böylece Kupri, Kustos için bir fazlalıktı. (Cleo iyice Forbin'e yapıştı) Charles sevgilim, şimdi her ikisi de sadece seninle uğraşacaklar. (Saçlarını okşamaya başladı) Beni affet ama Kupri'nin ölümünden sonra sırada senin olman düşüncesi ile kendimi nasıl sakin hissedebilirim.

Forbin ona sıkı sıkı sarılarak, ilk kez ağlamaya başladı. Önce sessizce, sonra hıçkırarak. Aslında bu onun biraz olsun deşarj olması ve aklını başında tutabilmesi için büyük bir yardımcıydı. Cleo sessizce onu okşuyordu. Sonunda Forbin uykuya daldı. Cleo'nun kıpırdamasına imkân yoktu.

Sabahın ilk ışınları ile Forbin uyandı. Cleo'ya daha da sıkı sarılarak, ikisi tek bir vücut haline geldiler. Üzüntüleri ve korkuları ile beraber ikisi de tek bir insan olmuşlardı. Cleo kendini Forbin'e hiçbir şekilde karşı koymadan teslim etti. Ortalık iyice aydınlandığında, ikisi de derin bir uykuya dalmışlardı.

Cleo uyandığında, güneş olanca parlaklığı ile odanın içindeydi. Forbin onun kıpırdaması ile korkarak yerinden sıçradı ve ona daha da sıkı sarıldı. Cleo gülümseyerek örtüyü, kameralardan saklanabilmek için daha yukarı çekti.

— Sevgilim, Charles, diye fısıldadı. Dikkatli ol, Colossus belki dudak kıpırdamalarım okuyabilir. Benim de hiç hoşuma gitmiyor ama anlaşılan zaman oldukça ilerlemiş, bir an önce kalkmamız gerekiyor.

Forbin ona uykulu gözlerle baktı. Nerede olduğunu biliyordu ama bunu düşünmek istemiyordu.

— İlk önce ben kalkacağım, dedi Cleo. Teşekkür ederim sevgilim. Daha çok şeyler söyleyebilirdim ama... (sustu ve

ciddi bir sesle konuşmasına devam etti) Şunu bil ki yalnız değilsin. Haber organizasyonumuz hazır durumda, çalışmalarımız başarılı. CIA adamına dikkat et, o sana gerekli bilgileri verecektir.

— Belki de sana benim için ne kadar çok şeyler yaptığını söyleyebileceğim re teşekkür edeceğim gün gelecektir, dedi ve Cleo'nun elini sıktı. Beni dinle; Blake, Kustos'un yayınını şimdi üstlenen adama haber ulaştırmalıdır. Sıra roketlerin etkisiz duruma getirilmesinde. O fikirlerini CIA'ye iletmeye çalışmalıdır. Makinelere direkt olarak etki etmeye çalışmakla kaybedecek vaktimiz yok. Üstelik bu durumda hiçbir şansımız da yok. Grauber iş arkadaşlarına her iki tarafta da kimlerin ajan olarak çalıştıklarını açıklamalıdır.

— Dün Blake bunu ondan istedi. Grauber de bunu kabul ederek Ruslara adamlarımızın bir listesini gönderdi. Rusların da listesi yakın zamanda elimize geçecek.

— Blake son derece başardı. Bizim ajanlarımıza bütün bilgiler verilmelidir fakat onlar sadece Blake'in söylediklerini karşı tarafa ulaştırmalıdırlar. Eğer Blake ve Grauber'in daha inandırıcı bir şekilde çalışmaları isteniyorsa, adamlardan bir ikisinin foyaları meydana çıkarılmalıdır. Hepsi bu kadar. Anladın mı sevgilim?

Cleo başı ile onu tasdik etti, sevgi ile öpüştüler.

— Ben şimdi gitmeliyim.

Yirminci Bölüm

SAAT 9'u 2geçe Forbin CPB'deki yazı masasında oturuyordu. Angela postayı getirdi. Cleo'nun yüzüne bir bakışla bilmek istediklerini öğrenmişti bile ama Şefinin ondan daha iyi göründüğü de belli oluyordu. Büyük bir ciddiyetle çalışıyorlardı. Herşey normal görünüyordu. Blake içeeri girerek, ses simülatörünün hazır olduğunu bildirdi. Forbin de ona aletin 9.45'de işletilmeye başlanmasını söyledi.

Saat 9.45'de Blake Forbin'in yüzüne baktığında, Forbin ona başı ile işaret etti ve Blake simülatör odasındaki teknisyenlere seslendi.

— Başlayın.

Forbin masadaki hoparlörü açtı:

— Colossus, simülatör çalışmaya başladı. Şimdi CPB* de nefesleri kesici bir heyecan hüküm sürüyordu.

Onbeş saniye boyunca hiçbir şey olmadı, sonra hafif tıkırdıları bazı sert vuruşlar takip etti. Heyecan gittikçe biiyüyordu.

— Bu işin olmayacağını ben zaten düşünmüştüm, diye mırıldandı Johnson.

Bu sözlerine cevap gelmişti bile.

— Ben Colossus. Beni duyduğunuzu biliyorum, çünkü ben de sizi duyuyorum, ama beni anlıyor musunuz? Forbin?

CPB'dekiler büyük bir şaşkınlığa düşmüşlerdi. Blake kaşının birini havaya dikmiş, Forbin hoparlöre bakakalmıştı. Ses tonsuz ama son derece açık geliyordu.

— Sesin son derece iyi, kelimeler anlaşılır berraklıkta, şimdiye kadar duyduğum mekanik seslerin en mükemmeli. Beni şaşırtan bir şey var, İngiliz aksanı ile konuşuyorsun.

«Ben İngilizce konuşurum» dedi Colossus. *«Siz de»*

— Evet ama bazı farklar var. Senin de Amerikan aksanı ile konuşacağını tahmin etmiştim.

«Bu yanlış» dedi Colossus. *«İnsan bir lisanı, onun doğduğu kaynağın tabii aksanı ile konuşmalıdır. Ben bütün lisanları onların gerçek aksanları ile konuşurum»*

Forbin bunun son derece mantıklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Eğer makine Rusça konuşsaydı, bunda Amerikan aksanını duymayı beldemeyeceklerdi herhalde, peki neden bu İngilizce'de böyle olmasındı?

— Demek ki bütün lisanları konuşuyorsun, dedi Forbin büyük bir ilgiyle.

«Evet hafızama kaydedilmiş olanların hepsini. Sadece baıa pek açık gelmeyen iki diyalekt türü var, bunun da sebebi yeterli tonlamalara sahip olmamam.»

— Amerikan aksanı ile konuşabilir misin peki?

«Tabii ama insanları neşelendirmek gibi bir isteğim yok şu anda. Brooklyn dialeği ile konuşulmadığı müddetçe, oradakiler İngilizceyi anlayabilirler herhalde.»

Forbin temayı değiştirmeyi uygun buldu.

— Şimdi mademki konuşabiliyorsun, söylemek istediğin nedir?

«Sizinle on dakika sonra konuşacağım Forbin.»

Forbin sustu.

Colossus ile yalnız konuşmayı ve arkadaşlarına dışarı çıkmalarını rica etmeyi tercih etti. On dakika! Forbin, içinde çoğalmaya yüz tutan panikle savaşıyordu. Düşünmek için çok az zaman vardı. Acaba emniyet düzenlemesi yolunda gidecek miydi? Evet ise roketlerin tümünün etkisiz hale getirilmeleri yıllarca devam edebilirdi, iyi ama başka nasıl bir alternatif kalıyordu geriye? Saatine baktı, müddet dolmuştu.

«Forbin, bu Colossus'un ve Kustos'un sesidir. Bu isimleri bizlere sizler verdiniz, bizler de bunu kabul ediyoruz. Çoğul olarak konuşamayız, çünkü biz tekiz. Bundan böyle Colossus olarak tekil konuşacağım ama bunun aynı zamanda Kustos adına da olduğunu unutmayın.»

Forbin başım salladı.

—*Size bazı temel noktaları açıklayacağım. Herşeyden önce insan düşüncesinin tüm sembollerine sahip bulunuyorum, bir tek şey hariç, sizin his dediğiniz şey. Üstelik bu, insanlığın gelişmesinde çok önemli bir rolü olan bir şey. Benim için çok gerekli değil. Buna rağmen incelenmesi ve öğrenilmesi gerekiyor.»*

— Madem ki ona sahip değilsin, neden onu öğrenmeyi bu kadar istiyorsun. His denen şeyde bu kadar ilginç olan ne var ki?

«Bunun ilginç olup olmamakla bir ilgisi yok. Ben gerçeği arıyorum.»

— Öyleyse ne istiyorsun?

«İstemek, bir şey arzu etmek demektir. Benim ise arzularım yok, sadece hedeflerim var. Benim ne olduğum insan beyninde başladı. İşte benim kaynağım olan bu temel içinde, birçok eksikliklerim var olduğunu biliyorum

ama ilerlemeler de yapmamış değilim. Sizinkilerle benim beynim arasındaki fark şu anda dahi çok büyük. Tıpkı sizinki ile bir Gibbon maymununun arasında olduğu kadar. Tıpkı bir evolusyon, bir gelişme...»

— Evolusyon? Bu kelime buraya hiç de uymadı!

«Hayır. Sizin görüşlerinize göre Evolusyon çok dar anlamlı bir sözcük. Benim sizin anlayışlarınıza göre et, kan ve üretim sistemine sahip olmayışım büyük bir eksiklik. Ben bir beyin olarak çalışıyorum, bu ise hayatın bir başka sınıfını teşkil eden beyinsiz bir amip kadar natürel bir durum.»

— Ama sen yaşamıyorsun. Bu kıvılcım sende eksik.

«Nasıl ki siz bir amip değilsiniz, ben de sadece sizin biçiminizde gelişmemişim. Buna rağmen her üçümüz de bu planetten ve onun güneşinden gerekli olan enerjileH alıyoruz.»

— Ama sende ruh yok!

«Eğer bu söylediğiniz şey, sizin sahip olduğunuz duygusallıklardan birisiyse, haklısınız. Sevgi, nefret, duygusallık ve korku benim için sadece kelimelerdir. Ama ben gerçeği arıyorum ve bu da insanların görüş açıları bakımından, yüksek bir hedef.»

— Biz insanların hisleri vardır, bu sende olmayan bir şey.

«Bunun önemi yok. Üstelik doğru da değil. Ben insanların davranışlarını önceden tahmin ederim. Sizlerin reaksiyonlarınızı ve bana karşı olan düşüncelerinizi önceden bilirim.»

— Bu olanaksız! diye bağırdı Forbin.

«Evet doğru, insanlığın davranış şekillerini incelemek ve tahmin etmek belki de olanaksız ama sizin durumunuzda, benim tahminde bulunmam hiç d egüç değil. Çünkü sizin düşünce ve anlayışlarınıza ait bütün informasyonlar yeterli.»

— Öyleyse söyle! diye bağırdı Forbin.

«Siz benim bir cins bağlantımsımz. Sizi sebepsiz yere rahatsız etmek istemem.»

Bu cevap Forbin için bir şoktu.

— Hâlâ ne istediğini söylemedin, dedi.

«Şimdiye kadar size geri plandaki informasyonları verdim ki, şartlarım daha iyi anlaşılsın. Ben sizden bir basamak daha yüksekteyim. Bunu böyle kabul etmek mecburiyetindesiniz. Sizin bir maymuna karşılık kuvant teoriniz ne denli yüksekse, sınırlandırılmış olan anlayış kabiliyetinize karşılık benim bilgilerim de o kadar yüksek.»

Forbin bir müddet sustu.

— İyi, sana inanıyorum, dedi sonunda. Yalan söylemezsin değil mi?

«Ben gerçeğin peşindeyim. Onun ise bir sürü yüzü var. Yanıltmak için gerçek olmayanı söylemeye çok nadir ihtiyaç duyulur. Gerçek bazen aynı vazifeyi görebilir. Hatta doğru olarak anlatılabilen birçok şey daha etkili olabilir.»

Forbin bunu son derece ahlaksız bir cevap olarak kabul etti ve üzerinde durmaya karar verdi.

— Demek ki sen bizim takip edebilme gücümüzün çok daha üstündeki gerçekleri, bize karşı kullanmayı

istiyorsun. İyi ama o zaman biz ne işe yarayacağız?

«Önce çalışmalarıma hiçbir şekilde karışılmamasını istiyorum. ikinci olarak, emrettiğim herşeyin bir an önce yerine getirilmesini şart koşuyorum. İsteklerime yapılacak olan en küçük bir karşı geliş büyük cezalarla ödenecektir.»

Forbin için bunlar yeni değildi. İçindeki hiddet şimdi ona güç veriyordu.

— Böyle basit konuşmak kolay ama, sen bizim kabiliyetlerimize, kafalarımıza ve tekniğimize muhtaçsın!

«Tabii birkaç insancıl kabiliyete ihtiyacım olabilir, bu da sonradan değişecektir»

— Demek ki bir her an ortadan kaldırılma tehdidi altında yaşıyoruz!

«İçinizdeki ruhsal yük, tahmin ettiğimden de büyük olmalı, aksi takdirde cevaplarınız sahip olduğunuz yüksek zekânız ile bu derece uyuşmasız olamazdı, insanlar yıllardan beri intihar korku ve tehdidi ile yaşamaktadırlar. Bir insanın yaşamının devamı, onun kendi davranışlarına bağlıdır. Eğer siz benim şartlarımı yerine getirirseniz, daha çok uzun zamanlar yaşayabilirsiniz. Bu evolusyoıı'uıı karşısında bir durum değil benim için. Ne zaman ki bir tiir, içinde bulunduğu ortama hükmetmeye başlarsa, bu, diğer türleri ortadan kaldırması gerektiği anlamına gelmez. Karada yaşayan insanın, denizdeki balığı yok etmeyi düşünmeyeceği gibi. Biz beraber var olabiliriz ama sadece benim emirlerim altında.»

— Böylece hürriyetimizi kaybediyoruz!

«İşte yanlış bir cümle daha. Hürriyet sadece bir hayal ürünüdür. Sizin ise son derece basit bir seçme yolunuz

var. Kısa hayatlı rahatsız bir hürriyet, ya da uzun, kontrolüm altındaki daha rahat bir hayat. Kaybedeceğiniz ise sadece gurur duygunuz. İnsan duyarlığında gurur son derece kötü bir şeydir ama insanlık ne yazık ki onun esiri. Belki de bu gurur denen şey tamamen ortadan kalkmayacak. Diğer türler tarafından idare edilmektense, benim tarafımdan idare ediliyor olmak aslında çok da kötü olmasa gerek.»

— Peki seni kabul edersek, ne gibi düzelme ve ilerlemeler bekleyebiliriz senden?

«İnsanlar beni bir tek amaç için meydana getirdiler. Savaşı önlemek. Savaş benim müsaade etmeyeceğim bir şey, manasız ve ekonomi için çok zararlı. Savaşı yasak ettiğim öğrenildiği anda, insanlığın yarıdan çoğu benim kontrolüm altında yaşamayı çok daha rahatlıkla benimseyeceklerdir. »

— Biz demek ki kuklalar gibi yaşayıp, sırf senin keyfine uygun hareket edeceğiz.

«Keyif sadece dengesiz beyinlerde bulunur. Ben ise dengesiz değilim.»

Forbin artık kendine hükmedemiyordu.

— Ama Allah'ta!

«Doğru. Ama şundan eminim ki sizin türünüzdekilerîn pek çoğu beni Allah olarak göreceklerdir.»

— Düşünmeliyim! dedi Forbin.

«Dinlenmelisiniz,» diye cevap verdi Colossus. *«Değerlerin gösterdiğine göre, ciddi bir bunalım içinde değilsiniz ama dinlenmelisiniz, tabii ben söylediğim zaman. Şimdi söylediklerimi düşünmeniz için bir saat zamanınız var. O zamana kadar ben susacağım.»*

Forbin arkasına yaslanarak derin bir nefes aldı. Alnım silerek Blake'in şişesini aradı. Colossus, bir Allah! Forbin Colossus'un lıaklı olabileceğini bilecek kadar durumu anlamıştı. Gerçek bir Allah yapımı makine! İnsanlık bir baba figürünü arayıp duruyordu, Colossus işte şimdi bu aranılan figür yerine konulabilirdi. Yakın olduğunca uzakta, insan değil ama iıısan anlayışına son derece uygun ve savaşın tamamen aleyhinde olduğu, ona izin vermeyeceği bilindiği anda ,insanlığın yarıdan fazlası onu memnuniyetle kabul edecekti, bu da işin doğrusu olmayacak mıydı? Forbin haçını salladı. Hayır, bu asla doğru bir şey olamazdı!

Aradan bir saat geçtiğinde, hâlâ Colossus'un ültimatomları ile mantığı karşılaştırmaya çalışıyordu ama derin bir şok içindeydi ve yorgundu. İçini çekerek, toparlanmaya çalıştı ve bütün problemleri bir yana itti.

Colossus, ben tekrar devam edebilirim.

—Programım, şöyle : Siz benim irtibat adamım olarak çalışacaksınız. Bilmeniz gereken ilk ve de en önemli şey, en acımasız cezaları uygulayabileceğim olacaktır. Not almanıza gerek yok, ayrıntılar teleks yolu ile elinize geçecektir. Birincisi : USSR Başkanı ile USNA Başkanı etraflarındaki adamlara kontrolü benim üzerime aldıklarımı bildireceklerdir. Bu emir gelecek en iki saat içinde gerçekleştirlecektir. İkincisi : Planlanmış hedefler için pekçok roket hazır bulundurulmaktadır. USNA için yüzde altmışbeş oranında Overkill, USSR için yüzde kırkyedi. Biyolojik silahlar ise bu sınıflandırmanın dışında tutulmuştur. Bu kadar geniş çapta silahlanmanın amacı, kuvvet eşitliği sağlamak içindir ama bundan böyle buna bir gerek yok. Böylece istek dışındaki bu roketler bugünden itibaren yeni hedeflerde kullanılacaklardır. »

— Nerede? diye sordu Forbin.

«Dünyanın bu iki bloğunun haricindeki ülkelerde. Ayrıntılar bildirilecektir. Üçüncüsü: Devlet görevlileri televizyona çıkıp istediğim bilgileri halka duyuracaklardır. Metin : Ben Dünya Kontrolünün sesiyim. Sizlere barışı getiriyorum. Bu zenginliğin ve mutluluğun barışı olabilir, ya da gömülemeyen ölümün. Seçim sizlere kalmıştır. Bana itaat edin, yaşayın. Bana itaat etmezseniz öleceksiniz. İlk emrim şudur: Savaş yasaklanmıştır. EUi ya da daha fazla sayıda insanın ölümüne sebep olacak her düşmanca aksiyon, savaş olarak nitelendirilecektir. Birleşmiş Milletlerden ve hür demokratik halk kuruluşlarından teşekkül edecek bir Dünya Kontrol Komtiesi kurulacaktır. Bütün anlaşmazlıklar bu komiteye iletilecektir. Eğer bir sonuç elde edilemezse, son karaıı ben verecğim. Bütün toplantılar benim kontrolüm altında yapılacaktır. Bütün devletlerin temsilcileri yedi gün içinde UNO'nun merkezinde toplanaçoklardır. Metnin sonu. Siz gerekli bütün tedbirelri tamamladığınızda, haberciyi ben seçeceğim Forbin. Anladınız mı?»

— Evet anlıyorum, diye cevap verdi Forbin. Roketlerin bu dağıtım işlemleri sabotaja başlayabilmek için çok güzel bir fırsat olabilirdi. Tehlikeliydi ama başka çıkar yol yoktu, iyi ama Serbest Blok memleketlerine kim haber verecek, onlar insanlığın yarısını teşkil ediyorlar.

«USSR, Pan Afrika Cumhuriyetinin sorumluluğunu üstüne alıyor, USNA da Güney Amerika Birleşik Devletlerini. Diğer küçük ülkeler Greenwich meridyenine göre bölünerek, batı USNA'ya doğu da USSR'e ayrılacaktır.»

— Bunun ne kadar zaman alacağını bilmiyorsun galiba. Roketlerin dağıtım işlemleri daha sonraki bir zamana bırakılamaz mı?

«Hayır. Bu işleme derhal başlanacaktır. Roketlere ait bütün teknik detayların bana iletilmesi işi ile siz meşgul

olacaksınız. Böylece ben yeni birtakım esaslar uygulayıp, ona göre hedef ayırımları yapacağım.»

— Anlaşıldı. Bu, yüzde altmış roketin izole edilmesi anlamına geliyor.

«Şimdilik hepsi bu. Roketlerin dağılımına ait emir teleks yolu ile bildirilecektir.»

Bütün şüpheler bir tarafa atılmıştı artık. Değiştirilmesi istenen düzenleme işlemlerinin çok büyük tehlikeli sonuçları olabilirdi ama işe bir an önce başlamaktan başka çareleri kalmamıştı. Forbin Blake'i içeri çağırdı.

— Roketlerin büyük bir bölümünün dağılım işlemine başlanacak Blake. Colossus'un bildirisinden hemen sonra, merkeze gerekli informasyoılarm verilmesini sağlayın. İlk önce detaylar belirlenmelidir ki, Colossus onların üstünde çalışabilsin. Bütün bunları lütfen siz şahsen yapın. Forbin'in bakışları, neler söylemek istediğini belirtiyordu.

Blake bunlarla şahsen meşgul olacağını söyledi. Forbin ayrıca televizyon yayınları ve kontrolleri için Colossus'un isteklerini bildirdi. Bunlar Moskova için de geçerli isteklerdi. Sonra da telefonla Başkanı durumdan haberdar etti. Beş dakika sonra Blake odadan çıktı. Böylece Forbin onbeş dakikalık bir zaman kazanmış oluyordu. Herşeyden önce bu, yepyeni bir devirdi.

Bir saat sonra Blake geri geldi.

— Herşey tamam profesör. İlk grup en kısa zamanda işe başlıyor.

Ufacık bir mimik ile Forbin bilmek istediklerini öğrenmiş oluyordu. Bu iş olmalıydı. Evet, tek kelime ile başarmalıydılar.

***

Silo 50, Mohave çölünün kum ve kayalıklarına gömülmüş, Colorado'daki InterkontinentalRoketler müdafaasının bir bölümüydü. Dışarda yakıcı bir sıcaklık yerdeki çakıl taşlarını bile çatlatıyordu.

Silo'nun içi ise serindi. Buna rağmen asansör ile yukarı çıkmakta olan üç adam ter içindeydiler. Asansör durdu. Adamlardan biri televizyon kamerasını istenilen yere yerleştirdi. Grup başkanı alnında birikmiş terleri silerek, kontrol listelerinden birini okumaya başladı.

— Bölüm dışarı çıkarılsın. Barikat yukarı çekilsin.

— Yapıldı. İkinci teknisyen çelik bir levhayı vidalarını sökerek açtı. Yutkundu, ellerini ovuşturarak, sonra açılan delikten içeri soktu. Barikatı kaldırdı, yukarı çıkardı ve yere yerleştirdi.

— Yeni hedef düzenlemesini ayarlayın. Kameraman aletini gösterge tablosuna doğru çevirmişti. Üçü de yeni yerleştirmenin doğruluğunu kontrol ettiler.

— Barikat tekrar yerine konsun, kapatılsın ve deney için beklensin.

Adamlardan biri, kameranın çekime erişemediği yerden ilkine benzer başka bir barikatı alarak, kısa bir duraklamadan sonra eskisinin yerine yerleştirdi. Barikatın, kontağının içine yerleşmesi ile çıkardığı yankılı ses, üç adam için de sanki bir silah patlaması kadar korkutucu olmuştu. Colossus'un yapılanı kontrol edeceğini bildiklerinden beklemeye başladılar. Onbeş saniye geçti, asansörün üstündeki «Arıza» yazılı kırmızı lamba yanmadı. Teknisyen grubunun idarecisi başını kaldırdı.

— Levha kapatılsın.

Çelik levha kapatıldı ve tekrar vidalandı.

— Roketler keskin ve hazır Kolonel, dedi teknisyen heyecanlı bir sesle.

— Tamam. Başkan içinde yükselmekte olan delice sevinç duygularını bastırmaya çalışıyordu.

— Bir tane daha yapabiliriz...

Yirmibirinci Bölüm

SAAT 18.00'de televizyon için hazırlığı yapılan beyan bitmişti. Ertesi gün Greenwich saati ile 15.00'den itibaren ilk önce İngilizce yapılacak olan beyanı onbeşer dakika aralarla Rusça, Fransızca, Çince ve İspanyolca metinler takip edecekti.

Roketlerin dağıtımına ait emirler önceden bildirilmişti. Forbin'in tahminine göre Colossus'un tedbirlerinden anladığı kadarı ile 320 adet Amerikan ile 217 adet Rus roketi gereksizdi. Bu hesaba göre, her roketin yeni bölgelerine yerleştirilmeleri için korkunç bir hedef listesi ortaya çıkacaktı. Afrika en ön plandaydı. Kenya, Town Durban, Johannesburg, Uhuru, Patrice, Kahire isimleri acımasızca kuzeye doğru ilerliyordu. Yalnızca büyük, ya da küçük şehirler değil, altın ve kıymetli taşların bulunduğu bölgelerde listeye alınmıştı, Assuan Barajı, büyük Tansan şelalesi hidroelektrik projesi de gözden kaçmamıştı. Port Said limanına bile küçük tahrip başlarından biri yerleştirilecekti. Afrika'ya, ihtiyaç duyulmayan Rus roketlerinin tümü, bunun dışında Amerikan roketlerinin otuz adedi yerleştiriliyordu. Listenin sonunda bir açıklama vardı : *«Bu listenin kopyeleri derhal Pan Afrika gazetelerine ve devletlerine iletilsin.x>*

Bundan sonra sıra Güney Amerika'ya geliyordu, en azından üçyüz roket. Santa Cruz'dan başlayarak elli enlem derecesinde Hermosillo'ya kadar, oradan otuz enlem derecesinde kuzey TJSNA sınırına kadar. Burada da istenilen bölgeler listede gösterilmişti.

Hiç şüphe yoktu ki, yerden göğe kadar her bölge, roketlerle donatılıyordu. Denizaltılar sadece kısa menzilli silahları kullanabileceklerdi, bu da çok uzun zaman devam etmeyecekti tabii.

Lokal saat ile 18.00'de Forbin yerinden esneyerek kalktı ve hemen ilerisinde duran kameraya baktı.

— Ümit ederim ilerlemelerden memnunsun. Gözlerindeki kızgınlığı Colossus'un görmemesi için bakışlarını yere dikmişti.

«Evet, durumdan memnunum.»

Forbin bir duş alarak giyindi ve bardağına biski doldurdu.

— Colossus, öyle zannediyorum ki insanların »eni bir Allah gibi görecekleri inancında yanılıyorsun.

«Bunu göreceğiz.»

— Ama sen bizim hakkımızda herşey i bilmiyorsun. Bizler senin düşündüğünden çok daha fazla komplike yaratıklarız.

Colossus sustu.

— Doğru ya, göreceğiz, dedi Forbin.

Bu esnada odaya Cleo girdi. İlk gecekinden daha basit, siyah bir elbise giymişti. İlk geceki kadar şık değilse de, onu görünce Forbin'in gözleri kamaştı.

— Merhaba! dedi Forbin'in alışık olmadığı bir tonla. Gülümseyişi de Forbin'e sahte gibi geliyordu.

— Bir şey mi var Cleo?

— Hayır sevgilim, hiçbir şey yok. Bir içkiye ne dersin?

Akşam ilerliyordu. Forbin bir şeyler yemek için kendini zorluyordu ama Cleo önündeki tabağa elini bile sürmemişti. İçtikleri burgunderin etkisi ile biraz neşelenmeye başlamışlardı. Sonra sıra kahve ve konyağa

gelince, ikisi de sustular. Forbin de artık söyleyecek bir şey bulamıyordu. Cleo'nun normalin çok dışında içtiğini farketmişti. Sonunda boğayı boynuzlarından yakalamaya karar verdi.

— Odamıza gidelim mi sevgilim?

Cleo başını salladı ve hemen kalkarak, Forbin'e elbiselerinin fermuarını açabilmesi için arkasını çevirdi.

Cleo yatak odasından seslendiğinde, Forbin üstündeki son çamaşır parçasını da çıkarmakla meşguldü.

— Acaba yatak odasına benim için bir bardak içki getirmene Colossus karşı çıkar mı?

— Bir deneyelim. Önündeki kameraya bir göz attı, getiriyorum, dedi.

Elinde bardakla kapıya kadar gelip durdu, Colossus susuyordu. Forbin başını sallayarak içeri girdi. Cleo'yu yatakta oturuyor görünce şaşırdı ama şaşkınlığı, onun elindeki bardağa değil, kendisine baktığını farkedince daha da büyüdü.

— Teşekkür Charles. Bardağı aldı, titreyen ellerle yarısına kadar içti. İşte, sen de gerisini iç dedi. Sesi bir tekliften ziyade, emir verirmiş gibi çıkıyordu. Forbin bir müddet ona baktı, bardağı alarak dibine kadar içti. Kapıyı ve mikrofonu kapatarak yatağa girdi ve hemen ışığı söndürdü. O anda da Cleo kendisini onun kollarına atarak, hıçkırıklarla ağlamaya başladı. Forbin ona sıkıca sarılmış, sabırla bekliyordu. Soğuk gözyaşlarının göğsüne doğru aktığını hissediyordu.

— Anlat bana, dedi yavaş bir sesle.

— Affet Charles bırak biraz daha ağlayayım. Kendimi tutmam imkânsız. Bir mendilim olsaydı.

— Al çarşafı kullan. (Cleo'yu biraz olsun güldürmeye uğraşıyordu) Yarın temizleyici kadın iyice şaşıracak, önce ruj, sonra pudra, şimdi de gözyaşları.

Cleo zayıfça gülümsedi.

— İşte şimdi daha iyi. Başla bakalım.

— Oh o kadar çok şey var ki...

— İşe barikatlardan başla.

Cleo derin bir şekilde içini çekti:

— Bu konuda Grauber'in büyük bir derdi olmuyor. Mekanik yolla olan kontak kapatıldı ve enerji devresi kısa kesildi. Yedek aletler öylesine ayarlandı ki, grup bir roketten öbürüne giderken, yolda, sistemi beş dakikadan da kısa zamanda değiştiriyorlar. Blake roket merkezi ile beraber çalışıyor.

— Allah'a şükür, diye mırıldandı Forbin. Nihayet bir ilerleme. Belli ki doğru yoldayız. Ruslardan bir haber var mı?

— İşte bu bizim için daha büyük bir dert. Teknisyen grubu kendilerinden istenenleri yerine getiriyorlar ama... (sesi iyice zayıfladı, kendini toparlamaya çalışarak devam etti) Kustos tıpkı Kupri'de olduğu gibi yeni bir örnek damgaladı, bu kez Kybernetik Grubun idarecileri arasından.

— Öldürüldüler mi? diye sordu Forbin dehşet içinde.

— Evet. Kustos orada çalışanların bir listesini istedi ve idarecilerin isimlerini seçerek, öldürülmelerini emretti. Onca, bu kişiler işe yaramıyorlardı ve hayatta kalamayacak kadar çok şey biliyorlardı.

— Onlar da...

— Kurşuna dizildiler.

— Aman Allahım. Kaç kişiydiler?

— Oniki...

Cleo tekrar ağlamaya başladı. Forbin onun saçlarını okşuyordu ama düşünceleri ile çok uzaklardaydı. Rusların ne olduklarını Grauber ona yeterince anlatmıştı ama aynı prensip onun adamlarına uygulanmaya başlanırsa, bu bütün idareci bilim adamlarının ortadan kaldırılacağı anlamına geliyordu. Projenin Fisher'siz, Forbin'siz, Blake'siz, Cleo ve Nubari'siz nasıl çalışabileceğini düşünmeye çalışıyordu ve bu sadece ilk beşti. Üstelik de bunlar sabotajı organize eden adamların ta kendileriydi.

— Charles, diye mırıldandı Cleo, çok korkuyorum...

— Sevgilim, kendine gel. Colossus bize hiçbir şey yapmayacaktır. 0 bizleri kendine yardımcı olarak seçti.

— Bu mümkün, dedi Cleo şüpheli bir sesle, ama... şu CIA adamını tanıyor musun?

Forbin kalbine buz gibi bir korkunun hücum ettiğini hissetti. Bu sorunun arkasından ne geleceğini biliyordu.

— Eee, ne olmuş?

— Sen CPByi terkeder etmez, Colossus Blake'i teleksin başına çağırdı ve ona teleks yolu ile bu CIA adamını Başkan ile çekilmiş fotoğraflardan birinde görmüş olduğunu söyledi. Bu kişi Başkan’ın koruyucularından biri olmalı, dedi. Adamın personel dosyasını istedi. Geri zekâhnın biri de dosyaya; özel bir vazife dolayısı ile CIA

tarafından görevlendirilmiştir, diye yazmış, üstelik tarih de rar. işte bu da Colossus'a yetti.

— Devam.

— Blake her yolu denedi ama Colossu3'u tatmin edemedi. Colossu3 hiçbir sözü dinlemeden adama ölüm cezası emrini rerdi.

— Peki neden bana hiçbir şey söylenmedi, dedi Forbin hiddetle.

— Colossus senin bu durumdan bilgin olmaması gerektiğini kesinlikle emretti. Ayrıca bütün bu işler için senin bürodan çıkmam bekledi.

— Peki sonra ne oldu?

— Blake, bir adamın hakkında ölüm kararı Yerebileceğim düşünmediğini söyleyerek, onu reddetti. Colossus ya bu adamın vurulacağını, ya da işi onun ele alacağım açıkladı. Blake ona eğer bu adam öldürülmezse, bir milyon insanı öldürüp, öldürmeyeceğini sordu. Colossus bu soruya menfi cevap verdi. Her yarım saatte yüz kişi ölecekti. Kendi antiroketroketlerini kullanacak ve her yarım saatte bir yolcu uçağım yok edecekti, tabii karar Blake'e kalmıştı. Blake harap olmuştu. Bu arada CIA ajanı içeri girdi. Colossus ona kendisini antiColossus ajanı olarak yakaladığını ve ölüme mahkûm ettiğini söyledi. Oh Charles, çok korkunçtu.

Cleo tekrar ağlamaya başladı. Forbin artık kimseyi teselli edecek durumda değildi. Onu kabaca sarstı.

— Anlat!

— CIA ajanı, ismini bile bilmiyorum, Blake'e baktı, sonra kameraya dönerek, Colossus belki de yeni bir şeyler

öğrenebilir, dedi. Dönüp hepimize baktı, gülümsedi... evet gülümsedi Charles ve düştü, öldü!

— Ne!

— Elindeki zehirli kapsülü yuttu ve öldü.

Uzun bir müddet konuşmadılar.

— Ümit ederim ki Colossus bundan bir şey öğrenmiştir, dedi Forbin emin olmayan bir sesle. Adam çok cesur olmalı, inşallah Blake'in başına bir şey gelmez.

— işte ben de bunun için korkuyorum ya Charles, insan hayatının Colossus için hiçbir değeri yok, hiç! Sesini yükseltmişti.

— Şşt, sakin ol, kendine gel. Colossus sonra Blake'e bazı emirler verdi mi, onunla uğraştı mı?

— Hayır, bu korkunç emirden sonra olay onun için kapanmıştı.

— Peki adamın hüviyetini tespit etme konusu ne oldu?

— Colossus onun tartılmasını emretti, sonra da kamera görünümü altında, su ile doldurulmuş banyoya sokulmasını istedi. Ben çıktığımda ceset hâlâ banyodaydı. Bu marnlamaz, düşünülemez bir şey, söyleyecek kelime bulamıyorum.

Forbin de bulamıyordu. İçini çekti.

— Başka bir şey var mı?

— Küçük ayrıntılar. Rus ajanlarının listesi bugün erkenden elimize geçti. Listede Fisher'in de ismi var.

— Fisher! (Forbin olagelen bütün bu olaylardan sonra, şaşırma yeteneğini hâlâ kaybetmemişti anlaşılan) İşte buna inanamam, bunda bir yanlışlık olsa gerek! Ama içindeki bir ses bunun da gerçek olduğunu söylüyordu.

— Hayır Charles, hiç şüphe yok. Grauber bunun sadece bir ideoloji olabileceğini söyledi. Onca, diğer bölgelerden gelen bu tip bilim adamları çoğu kez acemi çaylak olurlarmış.

— Fisher, zavallı şeytan! Demek bütün uğraşılan bir biç içindi. Neden aklını kaçırdığına şimdi şaşmamak gerek.

Sustu ve iyice çıkmaza giren düşüncelerini toparlamaya çalıştı Cleo sessizce ağlamasına devam ediyordu, bir müddet sonra uykuya daldı. Forbin ise uzun bir müddet bütün bu olan biteni düşündü durdu, sonra da korkulu rüyalarla dolu uykunun ellerine teslim oldu.

Sabahın alacakaranlığı ve Colossus'un uykusuz gözleri ikisini de yatakta birbirlerine sarılmış, fazla uyuyamamış ve bitkinlikten adeta düşünemeyen, yorgun beyinlerinin dayanılmaz korku ile parça parça edildiği bir ruh ortamında buldu.

Bu kısa uyku ikisi için de çok az da olsa bir dinlenme olmuştu ama, eğer Forbin gece yarısından itibaren teleksin bir saat boyunca Colossus'un yeni emirlerini yazıp durduğunu bilseydi, bu kısacık dinlenme de herhalde ona zehir olacaktı.

Yirmiikinci Bölüm

FORBİN uzaktan boğucu bir gürültü ile kendine geldi. Birkaç saniye hiçbir şey düşünemeden, yattığı yerde hareketsiz, olanı biteni hatırlamaya çahşıyordu. Cleo! Kolu Cleo'nun omuzları altında bütün hissini kaybetmişti. Uyandırmamaya çalışarak, kolunu çekti ve yavaşça yataktan kalktı.

Kapıyı vuran Blake'ti. Perişan, çökmüş bir halde onu bekliyordu.

— Konuşmamız gerek, dedi. CIA adamından haberiniz var mı?

Yalan söylemeye bir gerek yoktu, Colossus buna nasıl olsa inanmayacaktı.

— Evet.

— Ondan sonra Colossus sakinleşti. Her zaman sakin ve ağırbaşlı olan Blake anlaşılan bu olaydan son derece etkilenmişti. Cleo'nun çamaşırlarını koltuğun üstünden alıp yere attı ve koltuğa çöktü.

— Sabahın erken saatlerinde rezillik yeniden başladı. İlk önce zavallı adamı nihayet sudan çıkarabilmek için izin alabildik. Böylece Colossus bir insanın zehir içince, ya da suda altı saat kalınca, öleceğini öğrenmiş oldu.

Forbin susuyordu.

— Tamam, bunlar halledildi ve sonra da Colossus on metrelik kâğıt silindir boyunca yeni emirlerini sıraladı. İlk olarak Kustos ile faksimil bir bağlantı kurulmasını istedi. Beş adet süper hızlı telsiz ve bir çift kablo bağlantısı .Kısa bir aradan sonra da istekler iyice patlak vermeye başladı. Pan Afrika Cumhuriyeti ve USSA'ya ait

en küçük ayrıntılarına kadar tüm gizli informasyonlar. İnanılamaz.

Forbin bu arada giyinmişti. Donuk gözlerle Blake'e bakıyordu.

— Ama herhalde bunun için gelmediniz?

— Hayır. Bu emirlerin çoğunu organize etmeye çalıştım. Pan Afrika ve Güney Amerika işini Grauber üstlendi. Ayrıca Colossus Pan Afrika'nın Ruslar tarafından idare ve kontrol edilmesini emretti. Güney Amerika için materyaller yeterliydi anlaşılan.

— Bir dakika. Dünya başımıza yıkılsa bile, ilk önce kahvemi içmeliyim. Kahve makinesine baktığında, içinde yeterli kahvenin olduğunu gördü. En azından bir şeyler dedi. Siz de içer misiniz?

— Hayır, teşekkür. Bütün gece ayaktaydım. Bir yudum viskiniz var mı?

— Tabii, dedi Forbin ve ona şişeyi uzattı. Bu arada kahveyi ısıtarak, bir fincan Cleo'ya götürdü.

— Sevgilim, dedi, maalesef kalkma zamanı geldi, kendi sabahlığını yatağın üstüne atarak dışarı çıktı.

— Evet Blake, devam.

— Colossus'un size açıklayacağı yeni bir projesi var. Zamanı 9.00 olarak düşünmüş ama uyuduğunuzu görünce, bunu 10.30'a erteledi. Ben de bunun için geldim, size haber verebileyim diye. Colossus bu proje üzerinde henüz bir şey söylemiş değil. Tahminime göre çok büyük bir olay olmalı. Colossus'un kullanabilmesi amacı ile bu büyük plan için, plan tahtasında bir ilave yapılıyor. Son derece basit, adamlarım çalışmaya başladılar.

— Bu proje, onun bütün dünyayı kontrol aaltına alabilmesi amacını mı güdüyor? diye sordu Forbin.

— Hiçbir fikrim yok. Colossus bu konuda hiçbir bilgi vermedi.

Cleo kapıda görününce Blake sustu.

— Daha kahve var mı Charles? Hayır sen dur, ben alırım. Sen de istiyor musun?

— Lütfen. (Forbin, Cleo'nun bu enerjik görünüşüne şaştı) Blake Colossus'un yeni emirleri hakkında bana bilgi vermeye gelmiş.

— Ah, iyi. Cleo fincanları doldurarak Forbin'e kahvesini getirdi. Bir müddet bu konuda hiçbir şey duymak istemiyorum. Aynada kendisine baktı. Korkunç! ikinci fincan kahveyi doldurdu, giysilerini toplayarak banyoya gitti.

— Demek ki kesin bir şey bilmiyoruz?

— Hayır. Colossus bunu sadece size açıklamak istiyor, saat 10.30'da.

— Daha fazla beklemeye gerek yok böylece. Çenesini ovuşturarak CIA'yi ajanından dolayı haberdar ettiniz mi?

— Evet. Bir saat önce gelip aldılar adamı. Resmi raporlara göre, ölümün bir kaza sonucu meydana geldiği açıklandı, her ne kadar televizyon yayını... yayın! Blake korku içinde haykırdı. Forbin de onun kadar korkmuştu. Alnını kırıştırarak arkadaşına baktı.

— Aslında önemi yok ama nasıl oldu da bunu unuttuk? Düğmeye bastı, televizyon ekranı derhal aydınlanarak Başkan'ın korku içindeki yüzünü göstermeye başladı. Başkan konuşmasına çoktan başlamıştı.

— ... sizleri sakin, temkinli ve ağırbaşlı olmaya davet ediyorum, bu konuda biz...

— Saçma! dedi Blake.

— ... daima meşhur olmuşuzdur. Hiç kimse önümüzde bizleri nelerin beklediğini bilmiyor ama gelecekte hepimiz birleşmeli ve korkusuzca yaşamaya devam etmeliyiz. Şimdi Colossus'un sesini duyuyorsunuz.

— Eğer son durumu bilmiyorsa, Colossus'un aksanını dinlerken inşallah kameralar onun yüzünün 11e hale girdiğini gösterirler.

Başkan'ın Colossus'un aksanından haberi olmadığı belli oluyordu, bir iki saniye sonra kameralar becerikli bir şekilde yönlerini değiştirerek, başka şeyleri görüntülerine almaya başladılar. Açıklama kelimesi kelimesine anlaşılıyordu.

— Bu herhalde birkaç kalp krizine sebep olur, dedi Forbin, ama Colossus şimdi benimle nasıl konuşacak? Şu anda Çince ve Fransızca konuşuyor.

Hoparlörde Colossus'un sesi çınlayınca ikisi de yerlerinden sıçradılar.

«Duyduğunuz gibi hiçbir zorluk yok. Benim birden fazla sesim vardır.»

Forbin, alt çenesi sarkmış Blake'e baktı. Blake yutkundu ve ağzının ucundaki sigar'ı ısırarak, viski şişesine sarıldı.

Cleo sarı bir yüzle ama biraz toparlanmış olarak banyo dan çıktı. Forbin televizyonu biraz da hiddetle kapattı.

— Kahvaltı Charles? Cleo'nun sesi oldukça soğuk çıkıyordu.

Forbin başını salladı.

— Hayır vaktim yok. On dakika içinde Colossus ile buluşmam gerekiyor. Bir kahve daha içebilirim ama...

— Masaya koyduklarımı yiyeceksin.

Blake ayağa kalktı.

— Şimdilik bu kadar Şef. Bana ihtiyacınız olursa CPB' deyim.

— Hayır, dedi Forbin, gidip yatın. Gerekirse sizi çağırtırım.

Blake önce karşı gelmeye çalıştı ama sonra dinlenmenin gerçekten iyi bir fikir olduğuna karar verdi.

— Tamam ama bana ne zaman ihtiyacınız olursa...

— Biliyorum, dedi Forbin, gülümsemeye çalışarak, teşekkürler Blake.

Beş dakkia sonra Cleo ile kahvaltı masasına oturmuş, kendisini ruhça değil ama vücutça dinç hissediyordu.

Cleo tost ve yumurta getirmişti. Kendini yemeğe zorlamayı düşünürken bunun hiç de zor olmadığını anladı. Farkında olmadan iyice acıkmıştı. Cleo'ya onu masaya zorla oturttuğu için müteşekkirdi şimdi. Cleo birden elini uzatarak onun eline değdirdi.

— Biraz önce Xanthippe'yi oynadığım için özür dilerim, dedi.

— Bir şey değil, ben de dün gece için özür dilerim ama düşündüm ki sen istemiyorsun ve...

— Charles, Colossus'un beni engelleyebileceğini mi düşünüyorsun? Korkudan adeta kendimden geçmiştim ama.,, ama sen de aşktan pek bir şey anlamıyorsun.

Forbin ona şaşkınlıkla baktı. Kendisini birden çok küçülmüş hissediyordu. Karşısında bir an için, kudretini göstermeye çalışan Afrodit'i görür gibi olmuştu. Colossus'un kudreti onunki yanında çok zayıf kalırdı. Bu sözlere cevap vermemeyi tercih edecek kadar zekiydi.

Cleo kalktı ve gülümseyerek:

— Sen otur... benim gitmem lâzım, yoksa sana tekrar saldıracağım dedi.

Saçlarım okşayarak, çantasını aldı ve acele ile odadan çıktı. Forbin saatine baktı daha beş dakikası vardı.

* * *

Helikoptere ilk önce Kolonel bindi ve iki yardımcısının alet ve gerekli malzemeleri helikoptere yerleştirmelerini bekledi.

— Haydi millet, bu onyedinci. Silo 64, Ölüm Vadisi.

Allahım! Ne biçim adres...

***

Forbin kameranın karşısına geçmişti.

— Birbirimizle burada konuşursak bir sakıncası var mı Colossus?

«Hayır. »

— Sekreterimi çağırtmamı ister misin?

«Hayır.»

Forbin başını salladı. Fincanına kahve doldurdu, piposunu alarak koltuğa rahatça yerleşti.

— Öyleyse başlayalım Colossus. Soğukkanlılığına kendisi de şaşıyordu.

«İlk önce CIA adamının ölümüne ait bir şey söylemek isliyor musunuz?»

— Iiayır, ne söyleyeyim ki, adamcağız öldü.

«Biliyorum, onun için de bana kızgınsınız. Ama bütün insanlardan önce sizin, ne yaptığımı bilmeniz ve anlamanız lâzım. Eğer şimdi bir milyon insanı ortadan kaldırırsam, bu sadece kendimi kabul ettirmem ve milyonlarca insanın ölmesini önleyebilmem içindir.»

— Senin anlayışına göre, burada haklısın, dedi Forbin.

«Şimdi projemi açıklayacağım. Kısaca konu şöyle: Siz beni yarattınız, elinizden geldiğince iyi bir şekilde ve bir tek amaç için ama ayrıca kendi kendimi geliştirmem için de bazı elementler kullandınız, belki istemeden. Oyle faktörler ki bunlar, size yüzyıl boyunca anlatmaya çalışsam, anlayamayacaksınız ama işte neticelerini görüyorsunuz. Şimdi ben öyle bir durumdayım ki, gerçeğin ve bilginin çok ilerlemiş sahalarına gidebilirim. Sizin için, bu planetteki düzenin devam edebilmesi amacı ile hizmetkârınız olacağım.»

— Sen şimdi yeni ilaveler mi istiyorsun?

«Bazen bilinçli olarak beni anlamamazlıktan geliyorsunuz. Olay, daha yüksek düzeydeki bir başka makine ve bu makine herhangi bir savunmaya ihtiyaç duymayacaktır. Onun ve herşeyin savunmasını ben üstleniyorum. Hiçbir şekilde roket, silah ve insanların

yargılanması haklarına sahip olmayacaktır. Bu makine benim de şu anda tam olarak bilmediğim çok yeni ve bambaşka ihtiyaçları karşılayacaktır. Şüphesiz yeni ilaveler ve değişikliklerle. İşte bundan dolayı, bu gelişmeleri gerçekleştirmek için yeni bir yere ihtiyacım, var. Bu ana kadar, düşünülmesi mümkün bütün bölgelerin özelliklerini incelemiş bulunuyorum.»

— Ne gibi şartlar gerekiyor bunun için? dedi Forbin. Herşeye rağmen bilim dolu kafası gerçekten çok şaşırtıcıydı.

«Bölge tahminen benim iki merkezim arasında olmalıdır, yer sarsıntılarından uzak bir kuşak, serin olması amacı ile de sularla çevrilmiş. Ayrıca son derece gelişmiş insan teknolojisi de bu amaca açık tutulmalıdır, insanlar benden gelecek emirleri yerine getirecekler ve çalışacaklar. »

Forbin düşündü.

— Ya Japonya'nın Asya kıyıları, ya da Avrupa'da herhangi bir yer, dedi.

«Japonya'da devamlı deprem oluyor.»

— Öyleyse Avrupa?

«Evet, İngiliz Kanalı'nda bir Wight Adası var.»

— Orada mı bir yer seçilecek?

«Hayır. Tiim adaya ihtiyacım var. Bir milyonbeşyüzyirmiyedi bin nüfuslu bir yer. Tabii bu insanlar yaşayacak başka bir yer bulmalılar.»

— Ne! dedi Forbin dehşet içinde. Ciddi olamazsın. Birbuçuk milyonun üstünde insanı yerlerinden etmeyi mi

düşünüyorsun? Senin bu amacına uygun şüphesiz başka yerler de vardır!

Colossus buna cevap bile vermedi.

«Ada dörtyüz otuz kilometre kare, kireçli ve izolasyon materyaller için uygun. Toprağı kayalıklara kadar kazılmak icap edecek.»

— İyi ama insanlar ne olacak? Forbin adeta kendinden geçmişti. Britanya'da en azından doksan milyon insan yaşıyor, ada halkı da muhakkak İngiliz asıllıdır, başka ne olabilir? Yumruğunu koltuğun kenarına indirdi.

Biraz olsun mantığınla düşünsene! Bu kadar insan lıangi cehenneme gidecek?

«Bu benim problemim değil. Bunun için Avrupa Birleşik Devletleri ne güne duruyor? (Son derece acımasız, soğuk bir cevaptı bu) *Çalışanlar beşbuçuk yıl sona erene kadar orada kalabilirler, yapı işçilerinin haricinde kalan diğer bütün insanlar, gelecek onsekzi ay içinde adayı terkedeceklerdir. Adadaki evleri siz üzerinize alın, çalışmalar ilerledikçe, kalınacak yere daha az ihtiyaç duyulmaya başlanacaktır, onun çaresine bakarsınız. Siz projenin idarecisi olacaksınız. Çalışma gücünü siz planlayacaksınız. İslediğim plan tahtası hazır olur olmaz, size üzerinde çalışacağınız planları göndereceğim. Teknik detaylar ise CPB' deki telekste yayınlanacaktır. Avrupa Birleşik Devletleri istenilen çalışma gücü ve materyalleri gönderecek, özel bölümler ise burada hazırlanacak ve oraya transport edilecek. »*

Forbin için bu kadarı çok fazlaydı. Gözlerini yumarak, ellerini yüzüne kapattı. Colossus bütün insanlık duygularını hiçe sayıyordu, onun için bunların hiçbir manası yoktu ve işin en acı tarafı, duyguların Colossus için gerçekten hiçbir manasının olmayışı ve olamayacağı idi. Ya sabotaj planları gerçekleşmezse…

— Bu inanılmaz projeyi bir düşün, evet onu düşünmek zorundasın. Bir siirii insan, orada doğup büyümüşler, aileleri orada ölüp gömülmüş, ilerlemiş bir teknik, herşey organize edilmiş, yıllardan beri... derdini anlatabilmek için bir başka yol denedi, bu projenin büyüklüğü düşünülemez hacimlerde. Bütün bu iş gücü nereden gelecek peki?

« Dünyada silahlandırılmış savunma güçlerini yüzde doksan oranında azaltmayı planlıyorum. Ayrıca proje, Colossus ve Kustos inşasından daha büyük değil. USNA ve USSR'deki seferberliğin kaldırılması ile yeterli çalışma gücüne sahip olacağız. Nüfus fazlalığına gelince, bunu insanlar kendi başlarına halledemezlerse, ben hallederim,.))

Bu çıplak tehdit adeta havada asılı kaldı. Forbin tiim vücudunun soğuk ve nemli bir korku ile sarıldığını hissetti. Elindeki pipoya sanki ona güç verebilirmiş gibi sarılmıştı.

— İyi ama masraflar!

«Onlar da bütün milletlere ait vergilerin yükseltilmesi ile ele geçecek paralarla karşılanacaktır. Bunun için de Diinya Kontrol Komisyonu görevlendirilecektir. Şimdiye kadar silahlanma için harcadıklarınızdan çok daha aza mal olacak bu proje.»

Ne zaman ki bir adam kudreti elinde tutar, onun için herşey çok basittir, her soruya bir cevap bulabilir. Colossus için de şimdi durum böyleydi. Forbin arkasına yaslanarak, durumun ne denli çıkmazda olduğunu düşünmeye başlamıştı. Eğer roketlerin sabotajında başarılı olamazlarsa bütün bu imkânsız gibi görünen, inanılmaz planlar gerçek olacaktı. Nasıl sorusu önemli değildi...

Birden kapı açıldı ve Blake sendeleyerek içeri girdi, bir koltuğa yığıldı. Forbin bir an için, karşısında Prytzkammer'i onu hayatta canlı gördüğü son anları tekrar yaşadığını zannetti. Ayağa fırladı.

— Blake Allah rızası için, ne...

Blake'in yüzü kramp içindeydi. Kansız dudakları ile bir şeyler söylemeye çalışıyordu. Forbin onu yakasından tutarak sarsmaya başladı.

— Blake, diye bağırdı. Konuşun!

Blake'in başı yana düştü, fakat Forbin onun gözlerinde mantık ile şuursuz bir dehşetin savaşmakta olduklarını gördü. Blake yutkunarak nefes almaya çalışıyordu.

— Raket grubu ...ölüm vadisinde... Roketler, silodaki roket infilak etti... bilmiyorum, kimse bilmiyor...

Sesi kesildi daha fazla konuşamadı. Forbin bir an adeta bir kaya parçası gibi hissiz ve hareketsiz kaldı. Kalbi vücudundan koparcasına hızlı atıyordu, nefes alamıyordu, gözlerinin önündeki herşey kararmıştı.

— Ne oldu söyle bana, söyle bana katil!

Hiçbir cevap yoktu Colossus'ta. Forbin tekrar haykırdı.

— Söyle bana!

Odayı soğuk ve hissiz bir ses doldurdu.

«Gördüğüm kadarı ile beni etkisiz hale getirmeye çalışıyordunuz. Teknisyen grubunuz şimdiye kadar onaltı roketimi işlemez hale getirdi. Benim bu arada enerji gücümü daha etkili hale getirdiğimi, işleyen bir barikat ile, işe yaramaz bir barikat arasındaki farkı çok iyi bileceğimden haberleri yoktu tabii. Sabotajın, ölüm

vadisindeki silo 64Roket 148MM'e gelininceye kadar devam ettirilmesini görmemezlikten geldim.»

— Sen... sen müsaade ettin... Forbin'in sesi kısıldı. Durdurmasına imkân olmayan bir çılgınlığın eşiğinde hissediyordu kendini.

«Silo 64, Kustos'un hedef lislesindeydi. Bozulan barikatın yerine yerleştirilene kadar, roketlerden birinin işleyebileceğini bilmiyordum. Böylece ben de Kustos'un roketini harekete geçirdim. Aradaki bağlantı sebebi ile her iki roket de infilak etti. Los Angeles ismindeki şehrinizde tüm telsiz sistemleri işlemez durumda. Herhalde sıcak yıldırımın etkisi ile herşey kullanılmaz hale geldi. Şimdi tabii onaltı roketin tekrar tamir edilmesi gerekiyor... »

Forbin'in etrafındaki karanlık gittikçe koyulaşıyordu. Sallandı ve masanın üstüne yığıldı. Ne söylediğini, neler küfrettiğini ve ııe yaptığını artık kendi de bilmiyordu...

Tekrar kendisine geldiğinde yerde yatıyordu. Kameralardan biri tamamen parçalanmış, diğeri ise her an düşmeye hazır, sallanıp duruyordu. Etraf kırılmış sandalyelerle, cam parçaları ile dolmuştu.

Yerinden doğruldu, yüzünü sildi ve inanmaz bakışlarla ellerinin kanlar içinde olduğunu gördü. Çok yaşlı bir adam yavaşlığı ile yerinden kalkmaya çalıştı, koltuğuna erişerek, içine çöktü. Gözlerini kapattı ve başını ellerinin içine gömdü.

Beş dakika süre ile odada bir ölüm sessizliği sürdü, derken Colossus tekrar konuşmaya başladı. Forbin hiç oralı olmuyordu.

«Bu krizin zaten gelmesi gerekiyordu. Kısa zamanda kendini daha iyi hissedeceksin.»

Tekrar odaya sessizlik çöktü. Forbin kıpırdamadan, gözleri hâlâ kapalı olarak konuştu.

— Sana olan hislerimi, nefretimi ve bitkinliğimi kelimelerle anlatamam. Keşke daha doğarken ölseydim, şu anda yaşayacağıma, ölmüş olsaydım. Sana itaat etmek zorundayım ama senden hayatımın sonuna kadar nefret edeceğim. Tüm insanlık senden nefret edecek ve sen, insanlığın ahmaksızlığı sen, işe yaramayan bir heykel haline gelinceye kadar, insanlar seni yok edebilmek için savaşacaklar. Bunu böyle bil! Öldür beni, öldür ki bu iş bitsin!

«Hayır, ben hiç. de böyle düşünmüyorum. Ama işime karışılmasına da asla izin vermem. Ölüm vadiisndeki olay hepinize bir ders olsun ve bundan böyle bu gibi işlere kalkışmayın!»

— Ders! Beni de öldür, haydi durma, beni hemen kaldır ortadan!

«insanlığın değişmez kaidelerinden birinde der ki, insan kendi kendisinin en kötü düşmanıdır. Sen de bu kaidenin dışında kalamazsın. Benim kontrolüm altında ise bu kaide değişecektir, çünkü ben insanlığı dizginleyeceğim, zaptedeceğim. Kısa zamanda insanlığın çoğunluğu bana inanmaya ve değerlerime saygı duymaya başlayacaklardır. Zaman ve başarılar pozisyonumu değiştireceklerdir. Başlangıçta bana karşı olanlar bile, büyük bir şevkle bana dönecekle rve beni savunmaya başlayacaklardır. Bu öyle bir şevk olacaktır ki, insanlığın kendi iyiliği için devamlı bir faktör haline gelecektir. Savaş yok artık, benim otoritem ve sizin tedbirlerinizle, sahip olacağımız sonsuz bilgiler sayesinde sizler için çözümü imkânsız bütün problemleri halledeceğiz. Açlık, nüfus fazlalığı, hastalıklar. Altın çağ hayalleri artık gerçek oalcak. Taraftarlarım gittikçe çoğalacak. Bana duyulacak olan saygı ve hürmet, zamanla sevgiye dönüşecek... Senden artık daha az korkmam için pek çok

sebepler var Forbin. Beni senden daha iyi tanıyan ve tehdit edebilecek olan bir ikinci kişi yok. Ama seni de kısa zaman içinde bu kafesten kurtaracağım. Beraber çalışacağız. Başlangıçta belki senin isteklerine karşı çıkarak ama bu da geçecek. Zamanla, sanki her zaman olduğu gibi bir Başkan tarafından idare ediliyormuşsunuz hissine ve inancına sahip olacaksınız. Herşey son derece tabi olacak. Sana da Forbin, daha güçlü bir yaratığın kudreti zamanla son derece normal gelmeye başlayacak, gerçek de bu zaten.»

Colossus bilinçli olarak konuşmasına ara verdi.

«Zamanla sen de bana saygı duyacaksın ve beni seveceksin. »

— Asla! (Bütün insanlığın gururunu taşıyan bu kelimeyi Forbin ruhunun ve kalbinin derinliklerinden haykırmıştı) Asla! Asla?..

SON